

This book belongs to
THE CAMPBELL COLLECTION
purchased with the aid of
The MacDonald-Stewart Foundation
and
The Canada Council

CAMPBELL
COLLECTION

HESIODI CARMINA

RECENSUIT

ALOISIUS RZACH

EDITIO ALTERA

ACCEDIT CERTAMEN QUOD DICITUR HOMERI ET HESIODI

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

HERIODES GABRIEL

HERIODES GABRIEL

HERIODES

PRAEFATIO

De Hesiodi codicibus aliisque subsidiis quibus in constituendis poetae verbis usus sum cum in praefatione editionis maioris, quam ante hos sex annos publici iuris feci fusius exposuerim, hoc loco ea tantum repetam quae de libris papyrorumque fragmentis praestantissimis dicenda esse arbitror. Quorum autem interest, ut tota recensio-
fundamenta accuratius cognoscant, quaestiones meas aliorumque in quibus his de rebus plenius actum est inspiciant: quas in praefatione illa numeratas invenient.

Atque Theogoniae quidem librorum qui integrum carmen servarunt optimus est Laurentianus XXXII 16, melioris codicum classis (Ω) quasi dux et signifer. Neque tamen alterum genus (Ψ), quamvis contextum aliquanto deteriorem exhibeat, omnino neglegendum est. Item e reliquiis codicis Athoi (nunc Parisini suppl. graec. 663) aliquid ad carmen emendandum conferri potuit. Eximias vero quasdam lectiones laciniae papyrorum Parisinae (suppl. graec. 1099) et Vindobonensis (Raineri archiducis, nunc bibl. caes. L. P. 21—29) suppeditant: adde minutiora fragmenta papyri Londinensis (CLIX), quae in museo Britannico asservatur.

Inter Operum codices medio aevo exaratos primum locum obtinent Parisinus 2771 et Laurentianus XXXI 39, quorum uterque cetera sui generis exempla et vetustate

et auctoritate longe superat. Carminis formam qualem illi praebeant ex uno eodemque fonte ortam per duas librorum classes ($\Omega \Psi$) propagatam esse constat: contra grammatici cuiusdam Byzantini recensionem tertio genere (Φ) contineri persuasum habeo: cuius testis princeps est cod. Messanius (bibl. universitatis 'praeexistens' 11). Reliqua quae extant trium classium ($\Omega \Psi \Phi$) germina recentiora libris secundariis adnumeranda sunt. Papyrorum ope aliquot versus feliciter emendari potuerunt: nam ut omittam frustula versuum 199—204, 241—246, quae nuper in papyro Berolinensi 7784 oblata ne unam quidem lectionem speciosiore complectuntur, eximia quam supra dixi papyrus Vindobonensis permagni ducenda est; accedit alia lacinia nunc Genavensis (pap. 94) ad narrationem de heroum genere accuratius aestimandam utilis.

Scuti codicum meliorum duo genera ($\Omega \Psi$) statui: quorum primarios Ambrosianum C 222 inf. et Laurentianum XXXII 16 esse probavi. Neque praetermittamus duo carminis fragmenta ex Athone monte oriunda, quae nunc in cod. Parisino (supplem. graec. 663), cuius iam mentionem feci, collecta inveniuntur. Ad Scuti reliquias quae iam prius ex optima papyro Vindobonensi (Raineri archiducis) innotuerant, accessit lacinia Oxyrhynchi reperta (pap. 689), qua carmen extremum continetur. Praeterea excerptum quoddam (v. 207 sqq.) post Homeri versus Σ 596—608 in papyro Berolinensi 9774 oblatum est.

Fragmentorum seriem novis Catalogi partibus auctam inuenies, quae in papyris Berolinensibus leguntur. In quo genere summae virtutis esse videtur pap. 10560, qua narratio de procis Helenae Fragm. 94 incohata absolvitur: altera pars admodum insignis ad Iovem pertinet, qui consilium capit humani generis abolendi. Ex aliis frustis (pap. 9777 et 7497) haud contemnendis nonnulla de fabulis Meleagri et Bellerophontis cognovimus. Quae

cuncta in editione principe a Schubartio et Wilamowitzio egregie curata foras data sunt (Berlin. Klassikertext. V 1, 22 sqq.). Maximo mihi usui fuisse fateor, quod W. Schubart, vir doctissimus, papyros illas Berolinenses, et imprimis pap. 10560 adeo detritam, ut minor tantum pars eius photographice describi posset, mea causa post Crönertum denuo inspexit: unde factum est ut lectiones quasdam dubias controversasque facilius perpendere possem. Cuius speciosae voluntatis ei gratias ago quam maximas. Aliud carminis de Bellerophonte frustum, quod e thesauris Oxyrhynchi effossis Grenfell et Hunt ediderunt (pap. Oxyrhynch. 421), in fragmentis dubiis collocandum censi.

Ceterum me in retractato hoc volumine ut testimonia observationesque veterum ita quaestiones recentiorum eadem qua antea diligentia in meam rem convertisse non est quod commemorem. De orthographia id unum moneam me ut rectiorem scribendi rationem vel invitis libris restituerem operam dedisse; *ν* quod dicunt paragodicum ante voces olim digammo initiali instructas omisi.

Certamen Homeri et Hesiodi breviori commentario critico ornatum in calce editionis adicere haud incommodum visum est.

Ser. Pragae Idibus Aprilibus MCMVIII

INDEX

	pag
Theogonia	1
Opera et Dies	51
Scutum	97
Fragmenta	129
Catalogus. Ehoeae	131
Magnaehoeae	182
Ceycis Nuptiae	187
Melampodia	189
Chironis Praecepta	194
Opera Magna	196
Dactyli Idaei	197
Astronomia	198
Aegimius	201
Incertae Sedis Fragmenta	204
Fragmenta Dubia	215
Fragmenta Falsa	224
Homeri et Hesiodi Certamen	231
Index Nominum	252

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

NOTAE LIBRORUM

- A = papyrus Parisina bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 1099' saec. IV—V
- B = lacinia papyri Londinensis musei Britannici CLIX saec. fere IV
- R = fragmenta papyri Raineri archiducis Austriae nunc bibl. caesareae Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
- C = fragmenta quae extant in codice Parisino bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 663' saec. XII
- D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII (1281)
- E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158 saec. XIV
- F = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2833 saec. XV
- G = cod. Romanus bibl. Vaticanae 915 saec. XIV
- H = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2772 saec. XIV
- I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
- K = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
- L = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2708 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

classis Ω	{	generi a (Ωa)	codices CD
		generi b (Ωb)	codices EF
		generi c (Ωc)	codices GHI

classi Ψ codices KL

Libri contaminati

1. recensiois x:

- cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
- cod. Romanus bibl. Vaticanae 1392 saec. XV
- cod. Florentinus bibl. Laurentianae LXXXXI sup. 10 saec. XV

2. recensiois t (Triclinii):

- cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV (1316—1320)
- eiusque satellites

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε
καὶ τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχευνται καὶ βωμὸν ἑρισθενέος Κρονίωνος.

καὶ τε λοεσδόμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο 5
ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοῦς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
ἔνθεν ἀπορνούμεναι, κεκαλυμμέναι ἥερι πολλῇ,
ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν λείσαι, 10
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλανκῶπιν Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἡδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Ἀητῷ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην

3 ἀμφὶ περὶ ex Hom. B 305 Priscianus Inst. XIV 34 5 παρ-
νησοῖο D, Τερμησσοῖο Zenodotus Ωbc 6 ὀλμειοῦ D 9 πολλῶ
DΩbG, e corr. I 15 γαῖοχον D 17 Ἥρην Plutarchus Mor.
747f 18 sq. inverso ordine D 18 eiecit Paley ἀγκυλόμητιν
(ι in ras.) I, ἀγκυλομήτην D Aristidis XXVIII 20 codd. aliquot

Ἡὼ τ' Ἡέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
 Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν 20
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 αἷ νύ ποθ' Ἡσιόδου καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
 τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· 25
 ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.
 ὥς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι
 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον 30
 δρέψασαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μ' ἀοιδὴν
 θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἑόντα.
 καὶ μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖδεν.
 ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην; 35

Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 εἰρεῦσαι τὰ τ' ἑόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἑόντα,

19 om. E post 26 Apollonius Rhod. quaedam videtur desiderasse 27 ἴδμεν Athenagoras lib. pro Christ. 24 28 γηρύσασθαι K, μυθήσασθαι superscr. γρ. γηρύσασθαι L, γρ. γηρύσασθαι schol.; μυθήσασθαι Ω (superscr. γηρύσασθαι m. al. E) 29 μοῦσαι Hl, γρ. κοῦραι m. al. marg. I, κεῖναι Ωb 30 ἔδων Ψ 31 δρέψασαι Ψ, δρεψάμεναι Tzetzes Vit. Hes., δρέψασθαι Ω schol. Aristides XXVIII 23 K., θρέψασαι Nicephorus Gregoras in Synes. p. 373 D P., Nicephorus Chumnus Anecd. Gr. III 385 Boiss. μ' ἀοιδὴν scripsi, μοι ἀοιδὴν Aristidis cod. U, ῥοδὴν Lucianus diss. c. Hes. 1, μοι αὐδὴν libri et Aristidis codd. (praeter U) 32 θέσπιν ex Hom. α 328 θ 498 Goettling, θεσπέσιον Lucianus, θεσπεσίην Aristides, θείην libri 33 με κέλονθ' Ωbc 34 τε om. Ωb, με D ὕστατον ex ὕστερον rest. D, ὕστερον ΩbcΨ 37 ἐντὸς] αἰὲν GHΨ

φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς 40
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὕσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν, 45
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ † λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων 50
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆχος εἰσαναβαίνων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμακα πόλλ' ἔτελέσθη,
ἥ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδῇ 60
μέμβλεται ἐν στήθεσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

41 θεᾶν Ωc (superscr. ω G) schol., θεῶν DΩbΨ 42 κιδνα-
μένη D 43 τ' om. D, δώματ' Ωbc (m. rec. corr. G) K 44 αἰ-
δοῖων (ω e corr. I) HI 48 proscrispsit Guyet ὑμνεῦσιν ἰδέ
λήγονσαι ἀοιδῆς L. Dindorf, καὶ ἐκλήγονσαι ἀοιδῆς Ludwig,
λήγουσι DHI, γρ. λήγουσαι m. rec. marg. I 49 ὅσσον superscr.
γρ. τόσσον E, τόσσον D φέρτερος Ωc, γρ. φέρτατος m. rec.
marg. I κάρτει Ωbc 55 γρ. μνη marg. E 58 ἔτραπεν
D 61 μέλλεται ἐν HI, μέμλετ' ἐν Ψ, μέμβλετ' (μέμβλετο)
ἐνὶ v. Leeuwen post στήθεσιν interpunxit Peppmüller

[ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
 ἐν θαλλῆς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὅσσαν ἰεῖσαι 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.]

αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὁρώρει 70
 νισομένων πατέρα ὄν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ'· ἥ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπάσέων.
 ἥ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
 ὃν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο

63—67 seclutit Wolf 64 αὐταῖς D schol. Pind. Ol. IX
 39, αὐτῇ in suo verborum conexu Plutarchus Mor. 49f τε
 om. ΩbHIΨ ἔθεντο Plutarchus 65 θαλλίαις D 68 ἔπε-
 σημήνατο ταῦτα ὁ Ἀριστοφάνης' schol. 71 πατέρα ὃν Brug-
 mann, πατέρ' εἰς ὃν libri, πατέρα σφόν Scheer 73 sq.
 ἐκάστω | ἀθανάτων schol. 78 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ (Υ e corr., fuit Π)
 A, ΣΤΕΣΙΧΟΡΗ crater Clitiae (Françoisii) ΠΟΛΥΜΝΙΣ ex
 eodem vase L. Schmidt τ'] Δ·A 79 θ' om. schol. Genav.
 Hom. B 484 ἥ δὲ m² in ἥ δὴ mut. D, ἥδε Ψ, ἥ δὴ Macrobius
 in Cic. Somn. Scip. II 3, 2 (bis), ἥ σφέων Diodorus IV 7, 2, ἥ
 καὶ Ioannes Galen.; τ' εἶδει (pro θ'· ἥ δέ) Stobaeus XLVIII 12
 81 τιμήσωσι Dio Prus. II 24 Aristidis II p. 131, 18 D. cod. A
 Stobaei cod. M, τιμήσουσι ου m² in ω mut. AD, τιμήσουσι(v)
 CΩbcΨ Themistius IX 122a XXXI 355 c Stobaei codd. SA

γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρυσιν ἔερσεν,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μελίχα· οἳ δέ τε λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θέμιστας 85
 ἰθείησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 ἐρχόμενον δ' ἄν' ἀγῶνα θεὸν ὥς ἰλάσκονται
 αἰδοί μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρόπει ἀγρομένοισιν·
 τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί, 95

82 τε ἴδωσι (τε εἴδωσι pars codd.) Themistius XXXI 355 c
 Stobaeus, ΤΕ<σ>?ΕΙΔΩCΙ A, τ' εἰδῶσι Ω Dio Aristides, τ'
 ἐπίδωσι Ψ 83 τοῦ Themistius χεῖρυσιν D Themistius
 ἀοιδὴν Ωc (superscr. ἔερσεν G) Ψ Aristides Stobaeus
 84 ΕΠΕΚ A μελίχια Themistii codd. plerique τε A Aristi-
 des Themistius, νν ΩΨ Stobaeus 86 ἀτρεκέως Aristides l. c.
 ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει ex Hom. θ 171 (adiuncto θ 172 =
 Theog. 92) Aristides II p. 131, 9 D. 87 ΚΕ A, τε ΩΨ Epi-
 ctetus II 12, 16 Aristides II p. 132, 5 D. Stobaeus l. c. et
 II c. 4 s. 1 W. 91 ΑΝ.Α<γω>ΝΑ A, ἄν' ἀγῶνα schol. Ven. B
 Townl. Hom. Ω 1, γρ. ἄν' ἀγῶνα schol. superscr. in E, in marg.
 Ψ; ἄνὰ ἄστυ ex Hom. θ 173 Ω (ἄν ἀάστυ C) Ψ Stobaeus II c.
 4 s. 1 W. ἰλάσκονται ΩΨ, ΕΙCOP<ω>C<ιν ex Hom. θ 173
 A 93 ΤΟΙΗ A, οἰά (vel οἷα) τε ΩΨ ΔΩCIC A 94—97 =
 Hymn. Hom. XXV 2—5 94 om. Ψ (in marg. m² L) γάρ
 τοι Μουσάων Ω schol. Ven. A B Hom. A 176 Cornuti c. 32 (Lang)
 codd. genera a b scholior. Pind. Pyth. IV 313 Nem. III 71 codd.
 pars, γὰρ Μουσάων Hymn. Hom. XXV 2 Cornuti codicum genus
 c; μὲν Μουσάων legisse videntur Themistius VII 89 c XIII
 170 b Eustathius Hom. 76, 2 καὶ Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο (ex Hom.
 H 83 al.) Themistius utroque loco 95 χθονὶ Hymn. Hom.
 XXV 3 schol. Hom. Ven. A B schol. Pind. Pyth. et Nem. Cor-
 nuti codd. PMV m²

ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
 φίλονται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει ἀνδή.
 εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μουσᾶν θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων 100
 ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἶψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
 οἳ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἄστερόεντος,
 Νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 εἶπατε δ', ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἶδματι θυίων,
 ἄστροα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν 110
 [οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτηῆρες ἑάων]
 ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο
 ἡδὲ καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 [ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ', ὃ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.] 115

97 ῥέειν Ψ (ι pro ν in ras. L) 99 ἀκαχημένος D Et. gen.
 v. νεοκηδέϊ θυμῷ, ἀκεχημένος HI (prius ε in α mut.. m² I)
 100 κλέεα Nauck, κλεῖα libri 101 ὑμνήσει Ωc, e corr. C,
 ΥΜΝΕ///CAI A 102 αἶψα δ' ὃ Ψ ΔΥCΦPOCY<νεων A,
 δυσφροσυνέων ΩaL; δυσφρονέων ΩbHIK, δυσφρονάων G
 105 ἱερὸν] μακάρων Theophilus ad Autol. II 5 p. 83c 106 Γῆς
 τ' ἐξεγένοντο D, τ' om. CΩbcΨ, Γαίης (τ' addit Peppmüller)
 ἐγένοντο Koechly 107 δὲ IΨ θ' om. C Theophilus
 109 οἶδμά τε πόντου Hippolytus Phil. c. 26 ΟΥ<ων ut vide-
 tur A (cf. 131), θύων ΩΨ 111 om. A Theophilus Hippoly-
 tus 112 τ' ἄφενον D, στέφανον (corrupte = τ' ἄφενον) Hip-
 polytus 114 sq. obelo notavit Seleucus 115 proscrispit
 Aristarchus ἔπειθ' (Diels, ἔπειτα codd.), ὅτι περ Hippolytus

Ἡ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρουδείης,
 ἡδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 λυσιμελής, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότῃτι μιγεῖσα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑ' αὐτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 γείνατο δ' Οὐρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,

116 πάντων μὲν Aristoteles Metaph. I 4 Phys. IV 1 auctor lib. de Meliss. 1 Asclepius in Arist. Metaph. 29, 30 H. schol. Hom. Ven. AB Ξ 246 γὰρ πρῶτα Sextus Emp. Pyrrhon. Hypot. III 121 117 θνητῶν Herwerden 118 sq. non commemorant Plato Symp. 178 B Aristoteles auctor lib. de Meliss. Sextus Emp. adv. math. IX 8 Asclepius Stobaeus I c. 9 s. 5 118 non legit Chalcidius in Plat. Tim. 122 οἳ et τοῖ Cornuti codd. κάρην Hippolytus 119 'ἀθετεῖται' schol. ἠνεμόεντα Hippolytus 120 ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν (cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 149) Aristoteles auctor lib. de Meliss. 121 δὲ Peppmüller, τε libri τ' om. Ψ 122 στήθεσφι Hippolytus 123 δ'] T A, om. schol. Eurip. Or. 176 124 sq. om. Theophilus 125 om. Hippolytus 126 πρώτη μὲν Hippolytus, πρώτιστον schol. Pind. Nem. VI 1 ἑ' (= εοῖ) αὐτῇ scripsi, ἐαυτῇ ΩΨ Didymus Hippolytus schol. Soph. El. 86 schol. Pind. schol. Arati 22 Cyrillus Alex. c. Iul. II 53 Aub. Stobaeus I c. 10 s. 9 Et. gen. v. οὐρανός Meletius Anecd. Ox. III 94 Cr.; ΕΩΥΤΗΙ adiecta coronide A, ἐαυτῇ Theophilus 127 περὶ πᾶσαν ἔργοι (ἐέρρη, ἐέργει) Cornuti c. 17 codd. aliquot schol. Hom. Townl. M 5 καλύπτει AΩbGΨ schol. Pind. Theophilus Cyrillus Stobaei cod. F (-ει P) Et. gen. Meletius 128 ὃς ῥ' εἴη Stobaei cod. P 129 ΘΕ<?>N A, θεᾶν Theophilus, θεᾶ in Hippolyto, cuius libri ὅσα habent, coniecit Usener

[Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὖρεα βησσήεντα.] 130
 ἥ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον,
 Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κροῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
 Θείαν τε Πείαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε 135
 Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γέλνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον, 140
 [οἱ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τευξάν τε κεραυνόν.]
 οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλγκιοι ἦσαν,
 μοῦνος δ' ὀφθαλμοὺς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 κυκλοτερὴς ὀφθαλμοὺς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ] 145
 ἰσχυρὸς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

[οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν ἀνδρήεντες] 142b

130 seiunxit Goettling 131 δὲ om. codd. Theophili, ἡδὲ
 ΩbcΨ Hippolyti libri ὙΔΜΑΤΙ A, οἴδμασι D ΘΥΪΟΝ
 A, θυῖον codd. cett. 134 Κροῖον Et. mag. s. v., κροῖον libri
 (K<ρ>ΕΙΟΝ A) Zeno (schol.) Plutarchus Mor. 880 c. Hippolytus
 Cyrillus c. Iul. II 53 Aub. Et. gen. v. Κοῖον 135 θεῖαν
 τερόειαν D, Θεῖην Eustathius Hom. 978, 56 137 ἀγκυλό-
 μητις Nauck 139 ἦτορ] ὕβριν E 141 eiecit Goettling
 βροντήν Ζηνὶ ἔδοσαν schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 730
 τε δόσαν La Roche, τ' ἔδοσαν libri 142 schol.: Κράτης ἀντὶ
 τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται (142 b) 'οἱ — ἀνδρήεντες'
 143 ὀφθαλμοὺς δὲ ἔεις μέσσω ἐνέκειτο (corr. G. Dindorf) μετώπῳ
 Herodianus περὶ μον. λέξι. I 18, 30 144 sq. seclisit Wolf
 144 ἐπώνυμοι Et. gen. v. Κύκλωπες Anecd. Ox. I 254 Cr. ἄρ'
 αὐτοῖς Et. gen. Anecd. Ox. 145 ἔεις FG Herodianus, ἔεις C
 ἐπέκειτο Anecd. Ox. II 134 146 τ' ΩbcΨ

ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τε Βριάρεως τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο 150
 ἄπλαστοι, κεφαλὰὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
 ἰσχυρὸς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ 155
 ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κενθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός. ἣ δ' ἐντὸς στεναχίζετο Γαῖα πελώρη
 στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην. 160
 αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
 εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμμένη ἦτορ·

παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἶ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τεισαίμεθα λώβην 165
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μῆσατο ἔργα.

ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 φθέγγετο. θαρσήςας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης

148 τε supplevit Hermann, om. libri 149 τ' Ὀβριάρεως
 Hermann γύης m. rec. superser. γ I, γύης ΩbGΨ Anecd.
 Par. III 6 Cr. 151 ἄπλαστοι F, ἄπλητοι Hermann δ' Ωc
 152 στιβαροῖς μέλεσσιν Moschopulus in Batrach 141 153 δ'
 cod. Casanat. 356 Laur. LXXXI sup. 10, τ' Ω, om. Ψ ἄπλα-
 στος Ψ 154 ὅσσοι δὲ Ψ 157 ἀποκρύπτεσκε E, ἀπεκρύ-
 πτασκε Ψ ἀνέσκε Ωb, ἀνίησκε DΩcΨ 158 ἐπιτέρπετο Ωc
 Et. gen. v. κενθμός cod. A 159 στεναχίζετο Ωbc, στοναχίζετο DΨ
 160 ἀχνημένη Seleucus δὲ Aldus, τε libri τ' ἐφράσσατο
 Goettling, ἐπεφράσσατο libri 165 πατέρως HIΨ κε in ras.
 D, γε ΩbGΨ, δὲ HI 168 μέγα G ἀγκυλόμητις Nauck

ἄψ αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν·

μητερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μῆσατο ἔργα.

ὥς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότῆτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάις ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρός 180
ἐσσυμένως ἤμῃσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὐ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινὺς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔργεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίης καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μῆδεα δ' ὥς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὥς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
ἄφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ξαθέοισιν
ἔπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ

171 πῶς codd. recensionis x, πατέρος ΩΨ 174 χερσὶν D,
χειρὶ ΩbcΨ 175 ἐπεθήκατο Ψ 178 λοχεοῖο Aristonicus
(cf. schol.) schol. Hom. Ven. A Ψ 160 Et. gen. v. ἄρπη; λοχέοιο
DHI, λεχέοιο G, λοχέοιο, in marg. γρ. καὶ λόχοιο E, λόχοιο FΨ;
ἐκ τε λόχοιο? Heyne 188 θ' Ψ 190 ἂν D πολλὴν ΩbcΨ,
πολλὸν v. Leeuwen 191 ὥρμα D

ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην 195
 [ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐνστέφανον Κυθήρειαν]
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῶ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκνυρσε Κυθήροις·
 [Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 ἥδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.] 200
 τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
 ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἥδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 παρθενίους τ' ὁάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε 205
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκε
 παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
 φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210

Νυξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ἴπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνειρώων,
 — οὗ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νυξ ἔρεβεννή, —

195 ῥαδινοῖσιν] alterum ρ m¹ superscr. D 196 aliunde
 illatum esse vidit Heyne ἀφρογενέα Werfer, ἀφρογένειαν
 libri Et. gen. v. Κυθήρεια Et. mag. v. Ἀφροδίτη 199 sq. se-
 clusit Wolf 199 Κυπρογενέα Werfer, κυπριγενέα (γρ. κυπρο-
 γένεια marg. E) Ωb, κυπρογένειαν DGΨ, κυπρογένεια Et. gen.
 HI, κυπρογένειαν (m. rec. marg. H, superscr. m. rec. v I) δ'
 DG, θ' ΩbK, τ' e θ' factum L, om. HI πολυκλύστῳ superscr.
 ρρν E, περικλύστῳ schol. Hom. Ven. B E 422 Et. mag. Κύ-
 πρῳ] πόντῳ recensio x Pseudochoricius in Rhod. 129 B. Et.
 gen. cod. B 200 φιλομμειδέα Muetzell et Bergk μειδέων cod.
 Casanat. 356 schol. Hom. min. Γ 424 ἐξεφαένθη v. Leeuwen
 203 ἔχεν D 205 post μειδήματα m¹ τ' addit D, om. Ψ

210 τοῖς δ' ἥπειτα Ψ ΜΕΘΟΠΙCΘΕΓΕ<νεσθαι (Τ m. al.) B
 213 eiecit Gruppe; post 214 posuit Schoemann θεά] ... B
 (vix fuit ΘΕΑ)

δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν

Ἑσπερίδας θ', ἧς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο 215
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 [Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἷ τε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,]
 αἷ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν· 220
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμάρτη.

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νυξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Αἴθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
 Ὑσμίνας τε Μάχας τε Φόβους τ' Ἀνδροκτασίας τε
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε

215—217 et 220—222 ab interpolatore illatos, 218 sq. postea
 adiectos esse exposuit A. Meyer 215 ἧς scripsi, αἷς libri
 post 216 olim nomina Hesperidum addita fuisse censuit Muet-
 zell, cf. Fr. 270 217 νηλεοποίνους superscr. ου, in marg. γρ.
 κλεοποίνους E, νηλεοποίνας F 218 sq. neglexit Stobaeus I c.
 3 s. 38 W. 218 ///λάχεσιν (λ alter. eras.) D 220 ἐφέπουσιν D,
 ΕΦ . . . . B, ἐφέπουσαι ΩbcΨ 221 οὐδέ ποτε Hermann, οὐδέ-
 ποτε codd. Stobaeus ///λήγουσι (λ alter. eras.) superscr. αι m¹ D
 224 ἔτεκεν δολόμητιν Herwerden 225 καρτερόθυμον H 227 τε
 λιμόν altero λ superscr. D, τε om. H, λοιμόν om. τε I 228 eiecit
 Kirchhoff μαχας τε φον>ΟΥCT· ἈΝΔΡΟ<κτ>ΛCI/. . . B; eun-
 dem verborum ordinem exhibet recensio x; φόβους τε μάχας
 τ' ἀνδροκτασίας τε Ωbc, φόβους τε μάχας τ' (τε Ψ) ἀνδροκτασίας
 τε DΨ 229 ψεύδεά τε GHK; ψεύδεά (s addito m. rec.) τε
 EI, in marg. γρ. ψευδέας τε λόγους E ΑΜΦΙΛΛ<ο>ΓΙΑC B, ἀμ-
 φιλογίας D, ἀμφιλογίας superscr. ἀντι H

Δυσνομίην τ' Ἀάτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
 Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπόρκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἄψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων 235
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῷ καλλιπάρηον
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων 240
 πόντῳ ἐν ἄτρουγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠνκόμοιο,
 κούρης Ὠκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
 Πλωτῷ τ' Εὐκράντῃ τε Σαῷ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε
 Εὐδώρῃ τε Θέτις τε Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε
 Κυμοθόῃ Σπειῷ τε Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρόεσσα 245
 Πασιδέῃ τ' Ἐρατῷ τε καὶ Εὐνίκῃ ῥοδόπηχυν
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένῃ καὶ Ἀγανῇ

230 τ' D, om. ΩbcΨ Ἀάτην Nauck, ἄτην libri ἀλλή-
 λοισιν IΨ 233 τ' Ψ, δ' in ras. I 234 ... AP B, ἀτὰρ
 ΩbΨ, τὸν δ' ἄρ Schoemann, ὅν τ' ἄρ C. Schenkl 235 θεμι-
 στέων GHΨ, θεμισθέων (ε ex ι corr.) I, θεμιστ^{ων} littera post στ
 erasa D, θεμιστάων Ωb, cf. ΘΕΜΙΞΞΤΑ deae nomen tit. Thessal.
 Roehl I. I. G. A.² 24, 3; θεμιστών Gerhard 240 μεγήριτα
 recensio x Et. mag. et Tittm. v. μεγήρατα; utramque lec-
 tionem agnoscunt scholia 243 ΠΛΩΤΩ scyphus Xenotimi,
 Conze Ant. Denkm. I 59, cf. ad 248; πρωτῷ libri schol. Exeg.,
 Πρωθῷ Ioannes Galen., quod olim receperam Εὐκράντῃ ΩbG,
 εὐκράτῃ DΨ scholia, εὐκράτην HI 245 κυμοθέῃ Ψ ΣΠΕΩ
 crater Wirceburg. Urlichs Verz. III 397, Σπειῷ Nauck Θόῃ
 θ' Ἀλίῃ τ' Valckenaer (Aristarch. Hom. Σ 40), θοῇ θαλίῃ libri
 schol. Exeg. 246 Εὐνίκῃ ex Apollodoro Graevius, εὐνείκῃ
 libri Et. gen. s. v.

Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια 250
 Ἴπποθόη τ' ἐρώεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυν
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέι πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 δεῖα προῖναι καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
 Κυμώ τ' Ἠιόνη τε ἐυστέφανός θ' Ἀλιμήδη 255
 Γλανκονόμη τε φιλομειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
 Αἰαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια
 Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα
 — Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος —
 καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας δῖή τε Μενίππῃ 260
 Νησώ τ' Εὐπόμπῃ τε Θεμιστώ τε Προνόη τε
 Νημερτῆς θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεΐταιο θύγατρα 265
 ἡγάγετ' Ἠλέκτρον· ἥ δ' ὠκείαν τέκε Ἴριν
 ἡυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,

248 = Hom. Σ 43; Πρωτώ nomen in utroque Hesiodi versu reicit Bechtel; Πλωτώ (Ploto) Gyrardus, quod in v. 243 scripsi, Πρωθώ h. l. Schoemann, τε Ἰρωτώ vel τ' Εὐρωτώ Peppmüller 249 τε καὶ] τ' G, καὶ (om. τε) libri cett. 250 καὶ Δωρίς Πανόπη τε Peppmüller Πανόπεια Hermann, πανόπη libri 253 ζαέων Bergk (ζαῶν Prellwitz), ζαθέων libri, ζαχρηῶν ex Ioanne Galeno Scheer κυματολήγῃ (epitheton) quidam teste schol. 257 Αἰαγόρη Fick, λειαγόρη codd. 258 Πουλυνόη ex Apollodoro Peppmüller, πουλυνόμη codd. 259 secluserit Ahrens 260 καὶ δῖα Goettling, θεῖη τε Paley 262 νημερτῆς (om. θ') quidam sec. schol. 264 ἔργα Φιδυῖαι Lennep, ἔργ' εἰδυῖαι libri 267 Ἀρπυίας ΩεΨ Et. gen. s. v., ἄρπυιας DΩb ΩΚΥΓΟΗ<ν (cf. v. 360) B

αἶ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἔμ' ἔπονται
ὠκείης πετρώγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἱάλλον.

Φόρκυι δ' αὖ Κητῷ Γραίας τέκε καλλιπαρήους 270
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδῷ τ' εὐπεπλον Ἐννῷ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἔσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι, 275
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν.

τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
ἐκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
τῇ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν.
χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μήλων,
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει 285
βροντήν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικεφαλὸν Γηρυονῆα
μειχθεὶς Καλλιρόῃ κούρη κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

268 ἔποντο Schoemann 270 φόρκυι DΨ καλλιπαρήας
recensio x; καλλιπαρήος Seleucus 273 Πεμφρηδῷ Qb schol.
Laur. Apoll. Rhod. Arg. 1515 Et. gen. v. πημαίνειν, ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ
vas Halense Herm. XXXVI 159; πεμφρηδῷ DQc Et. gen. πεφριδῷ
Ψ schol. Ioannes Galen., τεμφρηδῷ cod. Laur. LXXXXI sup. 10
τ' εὐπεπλον GI, τ' εὐπεπλον codd. cett., τ' ἰόπεπλον Lolling
276 Σθεννώ D Nonnus Dion. XL 229, σθενώ (σθηνώ, η e corr. I)
codd. cett. Herodiani περὶ μον. λέξ. I 13, 1 cod. 277 μὲν
οὖν marg. D ἀγήρω QbΨ, ἀγήρως DQc 280 δ' om. schol.
Pind. Ol. XIII 89 κεφαλὴν Περσεὺς scholior. Pind. codd. GH
281 ἐκθορε cod. Paris. bibl. nat. 2678, ἐξέθορε QΨ schol.
Pind. χρυσάωρ GΨ scholior. Pind. cod. E 282 ἦεν, ὅτ'
Nauck, ἦν, ὅτ' ἄρ' libri παρὰ QbGΨ 283 γένεθ' Tricli-
nius, γείναθ' D, γένεθ' libri cett. 287 χρυσάωρ DΨ

τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεῖη
 βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρότῳ εἰν Ἑρυνθείη 290
 ἥματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο
 Ὅρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

ἦ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲ ἔοικὸς 295
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἐν σπῆι γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
 αἰόλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300
 ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοῖλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναλεῖν.
 ἦ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα. 305

τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ
 δεινόν θ' ὑβριστὴν τ' ἄνομόν θ' ἐλικώπιδι κούρη·
 ἦ δ' ὑποκυσταμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γέλνατο Γηρυονῆ·
 δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὗ τι φατειὸν 310

290 βουσὶν ἐπ' (ex Hom. Z 424) Ωc πολυρρότῳ D εἰν
 ex ἐν m¹ D, ἐν e corr. I, ἐν Ψ 293 sq. om. G, m. eadem
 additi H 293 Ὅρθον Ioannes Galen.? ἰδὲ F 295 οὐδὲ
 Ψ, οὐδὲν Ω 297 ἐν σπῆι Gerhard, ἐν σπέει Nauck, σπῆι
 ἐνι Ω, σπῆι ἐν Ψ 300 αἰόλον e schol. Scheer, ποικίλον libri
 301 κοῖλῃ M. Schmidt, κοίλῃ codd. 304 Εἰναρίμοισιν Exe-
 gesis ἐν Sittl 307 ἄνομον ΩΨ Soph. Trach. 1096 Orac.
 Sib. II 259; ἄνομον et ἄνεμον schol., ἄνομον superscr. e
 codd. Casanat. 356 Vatic. 1332 θ' om. Ωc νύμφη, γρ.
 κούρη marg. E; κούρη, γρ. νύμφη marg. F 308 γένετο D,
 τέτοκε Ψ

Κέρβερον ὠμηστήν, Ἴδιδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ἵδδρην αὐτίς ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυίαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ. 315
 καὶ τὴν μὲν Διδὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ
 Ἀμφιτροωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἴολάῳ
 Ἡρακλέης βουλήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 ἥ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε. 320
 τῆς δ' ἥν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἥ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
 [πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἑσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
 ἥ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμελοῖσιν ὄλεθρον
 Ὅρθῳ ὑποδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τελέοντα,
 τὸν δ' Ἥρη θρέψασα Διδὸς κυδρὴ παράκοιτις
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 ἔνθ' ἄρ' ὃ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἔἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.

Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης

312 πεντηκοντακέφαλον ΩbHIΨ schol. Soph. Trach. 1098
 313 λυγρὰ ἰδυίαν Lennep, λυγρ' εἰδυίαν libri 315 ἄπληστον
 Hermann 320 μεγάλην superscr. altero μ D 321 ἥν] αὐ D
 323 sq. = Hom. Z 181 sq.; eiecit Wolf 324 om. DΨ
 326 Φῖκ' schol., φίκ' cod. Casanat. 356, σφίκ', in marg. σφίγγα
 E, φίγγ' Ψ, σφίγγ' DFΩc, γρ. φίκα m. rec. marg. I 327 Ὅρ-
 θῳ Ioannes Galen. 328 τὸν Ωb, τὸν δ' Ψ κυδρὴ HI
 330 ὃ Peppmüller, ὃ γ' codd. 333 φόρκυ D 334 ἐρεμνοῖς
 Ψ Ioannes Galen., in ras. D

σπείρησιν μεγάλης παγχρούσεα μῆλα φυλάσσει. 335
 τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστίν.

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην
 Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον
 Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελώϊόν τ' ἄργυροδίνην 340
 Νέσσον τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον θεῖόν τε Σιμουῖντα
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμον ἐυρρεΐτην τε Κάικον
 Σαγγάριόν τε μέγαν Λάδωνα τε Παρθενίον τε
 Εὐηνόν τε καὶ Ἀρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345

τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε
 Δωρίς τε Προμνῶ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς 350
 Ἴπῳ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε
 Ζευξῷ τε Κλυτίῃ τε Ἰδυϊά τε Πασιθόῃ τε
 Πληξάυρῃ τε Γαλαξάυρῃ τ' ἑρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσίς τε Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ
 Κερκῆίς τε φυὴν ἑρατῇ Πλουτῷ τε βοῶπις 355
 Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε

335 σπείρησιν μεγάλης Wilamowitz, πείρασιν ἐν μεγάλοις libri 336 καὶ D, τε καὶ ἐκ Ψ, καὶ Ωb, τε καὶ Ωc φόρ-
 κνος Ωc 339 sq. om. HI 340 Ἀχελώϊόν τ' Triclinius,
 ἀχελώϊον codd. 341 τε Ῥοδίον] cf. Herodianus ad Hom.
 M 20, τε ῥόδιον codd., alterum ρ superscr. D τε λιάκμονα
 D 342 θεῖόν τε Σιμόεντα Muetzell, Σιμόεντά τε θεῖον Her-
 mann, Σιμόεντά τε δῖον Menrad 345 ἀλδήσκον (λ in ras.)
 E, ἀλδησκον F κάμανδρον D 349 ἀτμήτῃ Ψ 351 πτα-
 μένη D (= Κτιμένη? Sittl) ῥόδια Ωb, ῥοδία HI 352 τε
 ιδυῖα ΩbcΨ, τ' ειδυῖα D, Ειδυῖα etiam schol. Exeg. Πασι-
 θέα schol., πσισιθόῃ FΩcΨ 353 ἑρατῷ Ψ, Ἐρατῷ schol.
 Exeg. 354 Θοῇ EHI, unde Θοῇ καὶ Peppmüller

Πειραίνῃ τ' ἐρόεσσα Μενεσθῶ τ' Εὐρώπῃ τε
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε Τελεστώ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆς τ' Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
 Εὐδῶρῃ τε Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόῃ τε 360
 καὶ Στύξ, ἥ δὴ σφεων προφερεστάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 αὐταὶ δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 αἱ δ' αὖ πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἀνὲρ' ἐνισπεῖν,
 οἳ δὲ ἕκαστοι ἴδασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν. 370

Θεῖα δ' Ἡελιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνειν
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γέλναθ' ὑποδηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃτι.

Κρίῳ δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα 375

357 Μενεστώ schol. Exeg. 358 εὐρυνόῃ G Τελεσθῶ Ψ
 Ioannes Galen. 359 Χρυσῆς Hermann, κρησῆς D, κρησῆς
 G, κρυσῆς H schol. Exeg., κρυσίῃ K, κρισίῃ (prius ι ex υ) L,
 η
 κρυσίῃ E, κρησίῃ F; Κρισῆς Naeke 364 τρισχίλιαί (om.
 γὰρ) εἰσι Ωb, τρισχίλια γὰρ ἔασι D, τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι Ψ;
 τρεῖς γὰρ μύριαί εἰσι schol. Pind. Ol. V 1 τανύσφυροι schol.
 Pind. codd. pars, τανύσφυραι DΨ Ὠκεανίδες D pars codd.
 schol. Pind. 369 ἀνὲρ Goettling, ἀνδρα libri ἐνίσπειν HIL
 370 ἕκαστα Eustathius in Dionys. Perieg. 636 ἴδασ' D
 οἳ ἂν περιναιετάωσιν L m² Eustathius, οἳ ἂν περιναιετάωσι D,
 οἳ ἂν περιναιετάουσι (ou m² in ω mut. L) ΩbΨ, ὅσοι περιναι-
 etàουσι Ωc 371 τε μέγαν] τέκετο schol. Eurip. Troad. 855,
 quod in v. 371 desinit, τέκε μέγαν codd. scholior. Pind. Isthm.
 V 1 373 om. schol. Pind. Ol. VII 72 θεοῖσι D, θεοῖς
 libri cett. 375 Κρίῳ GH, κρείῳ (ει ex ι) I, κριῳ D, κρείῳ
 ΩbΨ schol. Ioannes Galen. Exeg.

Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δία θεάων
Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπε ἰδυοσύνησιν.

Ἀστραῖω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶ εὐνηθεῖσα. 380
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτ' Ἥοσφόρον Ἥριγένεια
ἄστροα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στυξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν·
καὶ Κράτος ἡδὲ Βίην ἀριδείκετα γέινατο τέκνα, 385
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κέλνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
ὥς γὰρ ἐβούλευσεν Στυξ ἄφθιτος Ὠκεανίῃ
ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 390
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν, ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἡδ' ἀγέραςτος, 395
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἧ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μῆδεα πατρός.

377 ///πάσῃσι (καὶ eraso e πᾶσι factum) D, an πάντεσσι ?
379 ἀργέστην Ζέφυρον Acusilaus, Ἀργέστην Ζέφυρον schol. 251,
1 Fl.; Ἀργέστην Ζέφυρόν τε Goettling τ' om. Ψ 380 θεῶ
θεὰ D 381 τίκτ' Ἥοσφόρον restitui, τίκτεν ἑωσφόρον ΩbcΨ
schol., ἀστραῖω τέχ' (χ e κ m^l) ἑωσφόρος D 383 ἔτεκ' recensio
x, ἔτεκεν ΦΨ 384 νείκην DGHΨ πολύσφυρον GH, super-
scr. καλλίσφυρον I 387 ἡγεμονεύῃ cod. Laur. conv. suppr. 15,
ἡγεμονεύει ΩΨ 393 τὸν Scheer, an μιν? δὲ om. K, δ'
DGIL, θ' Ωb

τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
 παῖδας δ' ἥματα πάντα ἕο μεταναιέτας εἶναι.
 ὥς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κόλου πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν·
 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῳ 405
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεῖ,
 μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου, 408
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. 407
 γείνατο δ' Ἀστερόην ἐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 ἡγάγετ' εἰς μέγα δῶμα φίλῃν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν. 410

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα. 415
 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ

399 δὲ δῶρα ἔδωκεν Aldus; primitus δῶρά F' (= Foi)
 scriptum fuisse crediderim, cf. Wien. St. XVI 221 et v. Leeuwen
 Enchir. dict. ep. 71; δὲ δῶρα δέδωκεν DEHIΨ, δῶρα δ' ἔδωκεν
 FG; ἔδωκε δὲ δῶρα περισσὰ Bergk 401 ἕο Brugmann; ἑοῦ
 μεταναιέτας DG, ἑοῦ μέτα ναιέτας Ψ, γρ. ἑοὺς μεταναιέτας marg.
 L; ἑοὺς μεταναιέτας ΩbHI 408 ante 407 collocavi 407
 ἥπιον] μείλιχον eiecto v. 408 Paley, τίμιον v. 407 sq. e mea
 sententia inter se transpositis Peppmüller 409 περσεὺς D
 411—415 et 450—452 initio et conclusione hymni Hecates
 abiectis interpolatorem de suo addidisse censuit A. Meyer
 414 ἐπ' Goettling 415 θεοῖσι τετιμένη E, θεοῖς τετιμημένη
 Ωc, θεοῖς τετι/ημένη (μ eras.) D 417 νόμον altero v super-
 ser. D 418 ἔσπετο Triclinius, ἔσπεται (ἔπεται HI) codd.

ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δύναμεις γε πάρεστιν. 420
 ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
 ὅσσο' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 ἀλλ' ἔχει, ὥς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός, 425
 καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ· 427
 οὐδ', ὅτι μουνογενής, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς, 426
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν. 428
 ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει, 434
 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃσιν· 430
 ἡδ' ὁπότε' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρεῖται. 433
 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότε' ἄνδρες ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι, 435
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάξει.
 ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσιν.

419 οὗ Ψ, ᾧ ex οὗ corr. I ὑπεδέξατο, in marg. γρ. ὑπο-
 δέξεται E, ὑποδέξατο I 427 post 425 transposuit Goettling;
 ab interpolatore (versuum 411—415 auctore) importatum esse
 censuit A. Meyer 429 ὥς δ' Anecd. Par. IV 11, 32 Cr.

ἐθέλῃ HI ἡδ' } καὶ Et. gen. v. μεγάλως 434 post 429
 collocavit Schoemann 430 ᾧ κ' K, ὅν in ras. (fuit ᾧ) L
 431 sq. om. HΨ, m. alia in marg. HL 431 ἦν (ἦ// E) δέ
 ποτ' Ωb φθισήνορα HI, φθισήνορα codd. cett. θωρήσ-
 σονται ΩcL, θωρήσονται Ωb 433 προφρονέουσ D 435 δ'
 αὖ DΩbGK, θ' m. alia add. L ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι Koechly,
 ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν DΩc, ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν (superscr. ε m. al. L) Ψ,
 ἐν ἀγῶνι ἀεθλεύουσι (superscr. ου E) Ωb 437 τε Ψ 438 το-
 κεῦσί τε FGH

καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440
 εὖχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληλδ' ἀέξειν.
 βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν 445
 ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην 450
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἱ δέ τε τιμαί.

Ῥεῖη δὲ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον
 ἰφθιμόν τ' Αἰδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει 455
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὥς τις ἕκαστος
 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο, 460
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγανῶν Οὐρανιῶνων

442 ῥηιδίως F, δ' addunt codd. cett. 443 ἀφείλετο Ψ
 445 δ' dedi, τ' ΩΨ, delevit Peppmüller 447 καὶ ἐκ libri, cf.
 Fr. 117, 3, καὶ Winterton, κῆκ Menrad, πολλῶν δ' ἐκ Voss
 451 πολυκέρδεον Ψ (γρ. πολυδερχέος marg. L), πολλυκέρδιον C
 452 αἶδε τε Ωb, αἰδεται C 453 ῥεῖη δὲ δμηθέσα C, ῥεῖη δ'
 ὑποδμηθεῖσα (ποδ del., αν superscr. I) ΩbcΨ, ῥεῖα δ' ὑποδμη-
 θεῖσα D 454 ἰστίην, in marg. ε<ι>στιὴν L, εἰστίην D, ἐστίην
 F Ἰρίην Eustathius Hom. 1564, 33 χρυσοστέφανον C
 458 ἀπὸ Ioannes Galen. 459 κρόνος μέγας ΩbΨ ὥστις C
 (ὥς τις? Wolf), ὅστις codd. cett., ὅς τε Flach, ὥς τε Fick

ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμὴν.
 πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
 καὶ κρατερῷ περ ἐόντι — Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς· — 465
 τῷ ὅ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαδὸς σκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τείσαιοτο δ' ἐρινυς πατρὸς ἐοῖο
 παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἄμφι Κρόνῳ βασιλῆι καὶ νίει καρτεροθύμῳ.
 πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφόμεν ἀτιταλλέμεναί τε. 480
 ἔνθα μιν ἵκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ε' χειρὶ λαβοῦσα

462 ἔχει CG, ἔχειοι H, ἔχει οἱ I, ἔχη DF 465 πατρὸς Ωc
 (superscr. in E) schol. 466 ὅ γ' ἄρ' Peppmüller, ὁ γε libri
 ἀλαδὸς σκοπιὴν ex Aristarchi lectione Hom. K 515 N 10 Ξ 135
 dedi (ἀλαδὸν σκοπιὴν Zenodotus), ἀλαοσκοπιὴν (ἀλλὰ σκοπιὴν C)
 libri ἔσχεν Ωb 468 δὴ δὴ C, δὴ (om. Δί') G, δί' super-
 scr. m. rec. δὴ I, δί' (om. δὴ) H 469 λιτάνευσε CHI 470 Φοῦς?
 v. Leeuwen, an εἶ'? 471 μῆτιν οἱ φράσσασθαι F, μὴ τιν^α
 φράσσασθαι E 473 θ' Schoemann, om. libri ἀγκυλομήτης E,
 ἀγκυλόμητης F 477 Λύκτον, γρ. δί (= δίκτον) in marg. E, λύκ-
 ρον C 478 τέξεσθαι ἔμελλε Kinkel, ἠμελλε τεκέσθαι libri, ἢ
 μέλλε τεκέσθαι Herwerden 480 τραφόμεν α in ε m¹ mut. D,
 τρεφόμεν (τρέφεν K) codd. cett. 481 μιν Hermann (cf. schol.),
 μὲν libri 482 λύκτρον C, Δίκτην Schoemann χειρὶ L

ἄνθρωπον ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγῶν ἐν ὄρει πεπνυκασμένῳ ὑλήεντι.
 τᾷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
 Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν
 σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου εἰς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας. 490
 τιμῆς ἐξελάειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

καρπαλλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἠΰξετο τοιοῦτον ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 ὃν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης 495
 [νικηθεὶς τέχνησι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.]
 πρῶτον δ' ἐξείμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο
 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν. 500

[λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσιφροσύνησιν·
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐνεργεσιάνων,

484 αἰγείῳ Salmasius (Αἰγείῳ Wilamowitz) 487 εἶν C
 ἐσκάτθετο Qa, ἐς κάτθετο (τ m. rec. superser. L) Ψ, ἐγκάτθετο
 (ἐγκατέθετο HI) Qbc 489 λίθοι v. Leeuwen 491 ἐξελάειν D,
 ἐξελάαν Qbc (superser. σαι m. al. HI) Ψ, ἐξαλάαν C id' ἐν?
 idem suasit Peppmüller ἀέξειν QbK, in ἀνάξειν mut. L
 493 ἐπιπλομένον δ' ἐνιαυτοῦ CQb schol. 494 χολωθεῖς Ψ
 495 ἀγκυλόμητης F 496 reiecit Heyne 497 ἐξέμεσεν λίθον,
 ὃν πύματον κατέπινεν Peppmüller ἐξέμεσσε (ἐξεFέμεσσε)
 Fick, ἐξήμεσσε Hermann, ἐξήμεσε cod. Laur. LXXXI sup. 10,
 superser. η Casanat. 356; ἐξήμησε QΨ καταπίων Goettling
 et Fick 499 παρνησοῖο QbG Apoll. Lex. v. γύαλον 501—
 506 resecuit Wolf 501 ὑπὸ Qbc, ἀπὸ DΨ

δῶκαν δὲ βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει· 505
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.]

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὄμῳν λέχος εἰσανέβαινε·
ἥ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον ἠδὲ Προμηθεά 510
ποικίλον αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναιῖκα
παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενoitιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἑρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ 515
εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πεῖρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
ἐστὴώς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
δῆσε δ' ἀλνκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλλακεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,

521 δῆσας Herodianus περὶ διχο. II 7, 24 L. Choeroboscus
schol. Theod. I 123, 12 H.; unde aliquid ante 521 intercidis-
sensus Muetzell al.; Ζεὺς | δῆσας — ἀργαλέοισι, μέσον κτλ.
Hermann, δῆσας . . . ἐλάσσειν Ludwig Herodianum legisse arbi-
trati sunt 525 ξδει ΩbΨ 526—534 removebat Francken

ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη 530
 πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 ταῦτά γ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον νῖόν·
 καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίῳ.
 καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκῶνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἔξαπαφίσκων.
 τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
 ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοεΐῃ,
 τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 δὴ τότε μιν προσέειπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 ὥς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς. 545
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰιγενετῶν,
 τῶν δ' ἔλε', ὅπποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς 550
 γυνῷ ῥ' οὐδ' ἡγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 χειρὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.

530 Θηβαιγενέος Valckenaer 532 ταῦτά γ' ἄρ' scripsi, ταῦτ'
 ἄρ' DObGΨ, ταῦτ' ἄρα HI, ταῦτ' ἄρ' ὃ γ' Hermann 533 χόλου Qc
 537 προέθηκε scripsi, προὔθηκε libri Διὸς in ras. L, ζηνὸς QK
 538 τοῖς Schoemann, τῷ codd., τῇ Guyet, τοῖ Menrad πίονα
 Schoemann, πίονι codd. 540 τῇ Guyet, τοῖ Menrad 543 remo-
 vet Lisco περιδείκετ' Ψ 546 ἀγκυλόμητις F 548 Ζεὺς I
 549 δ' om. L ἔλε' Nauck, ἔλεν codd. γε ἐνὶ D 550—552
 reiecerunt Gruppe alii 552 ἔμελλον Aristarchus? (cf. schol.
 Hom. B 36) 553 ἄλειφα H m¹ (q m. al. add.) I Et. gen. s. v.

χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὥς ἶδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555

ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίῃς ἐπιλήθεο τέχνης. 560

ὥς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·

ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου μελήῃσι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θυητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο 565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίτῳ νάρθηκι· δάκεν δέ ἑ νειόθι θυμόν,

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὥς ἶδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν· 570

γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.

ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
ἀργυρέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτειν
δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575

554 φρένας, ἀμφί δέ μιν (δέ μιν m² superscr. E) DΩb θυμῷ
DΩbΨ 555 βοὸς δολίῃ ἐνὶ τέχνῃ HI, θυγέντων ἐπὶ βωμῶν G,
quod etiam D exhibet posthac deletum, m¹ in marg. addito
βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 559 removel Lisco 560 ἐπελήθεο ΩbHI

563 μελήῃσι DEΩc, cf. quae dixi ZfdöG. 1898 p. 26; μελίοισι
FΨ, μελίῃσι Bergk, qui antea Μελήῃσι e schol. coniecit; μελέ-
οισι H. Stephanus 567 δέ ἑ νειόθι] ἑ ex oī rest. D, δεοινειόθι

G, δέ οἱ νειόθε (νειόθε I) HI, δ' ἄρα νειόθι ΩbΨ 569 ἰδ'
ἐν D, ἰδ' Ωb, ἰδεν ΩcΨ τηλεσκόπον Ψ 570—612 interpolatos
esse aliquot versibus post 569 omissis censet Lisco 573—584
proscripsit Seleucus 575 κατέσχε FHI

[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,
ἱμερτοὺς περίθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.]

ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580

τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἥπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα·
τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε, — χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, —
θαυμάσια, ζῳοῖσι ἐοικότα φωνήεσσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
ἐξάγαγ', ἐνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢδ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
ὥς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

[ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,] 590
τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ' αἰὶ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
ὥς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων· 595
αἰὲν μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
ἡμάτια σπεύδουσι τιθεῖσσι τε κηρία λευκά,

576 sq. uncis saepit Wolf. 576 νεοθηλέος m¹ (alterum o postea in α mut.) D, νεοθηλέας ΩbGHΨ, νεοθηλήας superscr. ει I ἄνθεσι m. rec. superscr. α H, ἄνθεσι libri cett. 577 περίθηκε Hermann, παρέθηκε libri 585 ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν Hermann 590 sqq. cf. ad Op. 90 sqq. 590 sq. variae recensiois esse putavit Hermann, 590 eiecit Goettling, 591 Schoemann 592 πῆμα μέγ' αἰ Hermann (qui postea αἰ θνητοῖς μέγα πῆμα coniecit), πῆμα μέγα libri Stobaeus LXXIII 47 M. σὺν ἀνδράσι Stobaeus 593 ἀλλ' ἀκόρεστον superscr. οι m. rec. marg. H, ἀλλ' ἀκόρεστοι Ωb, γρ. ἀλλὰ κόροιο m² marg. E 594 ὁπότε Ωb, ὅταν εν schol. Theocrit. I 107 595 βόσκωσι Ωb, βόσκουσι DΩcΨ ξυνήνορας (γρ. ξυνήνερας in marg. E) Ωb 597 ἡμάτιον Ωb

οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλους
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
 ὥς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικάς 600
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήοντας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
 μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκοιτο
 χήτεϊ γηροκόμοιο· ὃ γ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς 605
 ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 χηρωσται· ᾧ δ' αὖτε γάμον μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πρᾶπίδεςσι,
 τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 ἔμμενές· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
 ζῶει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνῆκεστον κακὸν ἔστιν.

ὥς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
 καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Οβριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ

600 ὥς δ' αὐτως Stobaeus, ex ὡσαύτως rest. D, ὥς δ' αὐτως
 Ψ, ὡσαύτως Ωbc γυναικά cod. Casanat. 356 Laur. LXXXI
 sup. 10 601 ξυνήοντας m. rec. superscr. ρας H, addito γρ.
 ξυνήνορας E, ξυνήορας F, ξυνήνορα cod. Casanat. 356 Laur.
 LXXXI sup. 10 602 λευγαλέων Stobaeus δ' ἔπορεν DG,
 δ' ἔπορε H 603 κε μέγα superscr. γάμον E, καὶ γάμον Stobaei
 codd. 604 εἰς Stobaeus ἵκοιτο Stobaeus (δὲ ἀποδοτικόν
 est), ἱκηται ΩΨ 605 χήτεϊ Hermann, χήτει libri βίότου δ'
 DΩcΨ, δ' expulit Aldus, τ' F, βιότοι? Peppmüller 606 ζῶη
 G Stobaeus διὰ ζώην Stobaeus 608 ἔσχετ' Stobaeus.
 609 δι' αἰῶνος Schoemann 610 ἔμμενές Wopkens, ἔμμενα libri
 612 ἔσται recensio x 616 ἐρύκοι D 617—719 a Titano-
 machiae compositore illatos esse censuit A. Meyer 617 Ὀ-
 βριάρεω L. Dindorf, ὀβριάρεω, ut videtur m¹ D, ὀβριάρεω K,

Κότιτῳ τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσεν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ
 ἡγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. 620
 ἐνθ' οἷ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 ἦατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ, 625
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
 αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκῶς κατέλεξε
 σὺν κέλνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὕσμινας 631
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο· 620
 οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἑάων,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
 οἷ ῥα τότ' ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες 635
 συνεχῶς ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
 οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κέλνοισι παρέσχεθον ἄρμενα πάντα,

τῶ (in ras. m. alia) βριάρεω L, βριάρεω Ωbc, γρ. ὀμβριάρεω
 (postea del.) marg. E, ὃν βριάρεω schol. Hom. Townl. A 403

618 γύῃ (γ m. alia add.) L, γύγῃ Ωb, ζύγῃ superscr.
 γύγῃ H 621 ἐπὶ ex ὑπὸ factum D, ἐπὶ Ψ 622 ἦατ' Nauck,
 εἶατ' Ωb et e corr. L, εἶατο om. ἐπ' K, εἶαται om. ἐπ' DG,
 ἔξεται (εἶατο m. al. marg.) om. ἐπ' H 628 κέλνοις Triclinius,
 κέλνοισι codd. ἀρεῖσθαι Stahl 631. 630 hoc ordine R, cf.
 646—648; inverso (630. 631) ΩΨ 632 ὄθρυος e corr. D, ὁθ-
 ρύος libri cett. 635 χόλον recensio x, μάχην R (μα>XHN)
 ΩΨ, πόνον e v. 629 Schoemann 636 CYNTEXEΩ<ς R, συν-
 νεχῶς L, συνεχῆς E 638 πολέμοιο Ωbc, τ m. rec. add. F
 639 παρέσχεθον (θεοί) Goettling, παρέσχεθεν codd. ἄρμενα

νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
πάντων ἐν στήθεσιν ἄεξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

[ὥς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινήν,]

δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἥματα πάντα
Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ 650

μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνγέος, ὅσσα παθόντες
ἔς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.

ὥς φάτο· τὸν δ' ἐξαὔτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·

δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάυσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655
ἴδμεν, ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος
ἄπορρον δεῦρ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
ἡλύθομεν, Κρόνου νίῃ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660

τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῇτι
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

ὥς φάτ'· ἐπήνεσσαν δὲ θεοί, δωτήρες ἑάων,

Ψ, ἄρμετα D, superscr. γρ. ἄρμενα E, ἄρματα G

640 τ' om. Ωb 642 seclisit Guyet τ' om. GΨ 648 ἐκγενό-
μεσθα Ωb, superscr. γρ. ἐξεγένοντο E, ex ἐξεγένοντο rest. D, ἐξε-
γένοντο ΩcΨ 650 ἐναντίοι recensio x, ἐναντίον ΩΨ 656 ὅ
τοι Hermann, ὅτι codd. (ὅτι) . . . πραπίδας, περὶ δ' ἐστὶ νόημα
Wolf 659 sq. hoc ordine RΩΨ 659 ἄπορρον δεῦρ' αὖτις Stadt-
müller, ἄπορρον δ' ἐξαὔτις Ω, . . . Δ'ΘΞΑΥΓΙC R, ἄπορρον ἐξαὔ-
τις Ψ ἀπὸ Ψ 664 ἐπήνησαν DHL, ΕΠ<η>Ν<?>CAN R

μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγείραν
 πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κελύφ,
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἑρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόωσδε
 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσسونτο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἓν δαῖ λυγρῇ
 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἑκαρτύναντο φάλαγγας
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέρω· δεινὸν δὲ περὶαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος 680
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
 φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685
 κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένος, ἀλλὰ νυ τοῦ γε

669 οὓς κεν (om. Ζεὺς) Ωb Ἑρέβεσφιν Ωc, ε>PEBEYCΦI
 R, ἐρέβεσφιν DΩbΨ 675 στιβαρῆς ed. Basil., στιβαραῖς Ωb,
 στιβαράς DΩcΨ 678 περ ἴαχε L, περὶαχον (ον m² in ε mut.)
 E, περ ἡχει superscr. ἴαχε D, περὶσχεθε σ m¹ in α mut., γρ.
 περὶαχε superscr. H 679 γαῖα δ' ἐπ' Fick, cf. Quint. Smyrn.
 II 546 680 δ' ἐτινάσσετο DΩb 682 ποδῶν τ' αἰπεῖα Her-
 mann, ποδῶν αἰπεῖα τ' libri Et. gen. v. ἔνοσις 684 ἄν DΨ

ἀλλήλοισι Aldus, ἀλλήλοισιν ΩΨ ἴεσαν G, εσαν (i' m. ead.) H
 687 ἴσχευ FH m¹, ἴσχευ H m²

εἶθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχадόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
 ἱκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσφαράγιζε
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλη ἄσπετος ὕλη.
 ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα 695
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀντιμῆ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα διαν ἱκανεν
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἅντα 700
 ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν ἡδ' οὔασι ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 πίννατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
 τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
 σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

688 δέ γε D 691 ἀστεροπῇ e corr. L; ἀστραπῇ ΩbcK Et.
 gen. v. ἱκταρ cod. B, ἀστραπῇ eiusdem cod. A, ἀστραπῇ εὔ D
 πετέοντο FH, πετέονται superscr. οντο E 693 φερέσβιος
 ΩbΨ, superscr. γρ. φερέσβιος E 694 ἄσχετος D 695 ἔξεσε
 H, ἔξει F 696 θέρη F 697 αἰθέρα (διόν) Naber, ἡέρα
 libri 700 ἄν τῷ Peppmüller 702 ὥς εἰ (et μέγιστος in
 v. 703) in una recensione fuisse arbitratus est Hermann, in
 altera ὥς ὅτε Γαῖα . . . | ἀλλήλοις πίνναιτο, μέγας δ' . . .
 ὁρώροι; (ὅτε) . . πίνναιτο· οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὁρώροι
 Schoemann; ὥς ὅτε libri 703 πίννατο Ω, πίνναντο (eraso v
 L) Ψ κε e γε rest. D μέγιστος Ωb Pseudaristides Ῥοδ. (XXV)
 39 706 ἔνοσις τε cod. Laur. LXXXI sup. 10 κονίην τ'
 Ω (γρ. κόνιν superscr. E), κόνιν τ' Ψ, κόνιν τ' ἄμυδις σφαρά-
 γιζον Stadtmüller 707 ἡγαθόεντα superscr. αἰθαλ D, ἀγα-
 θόεντα HK, m. al. αἰθαλόεντα marg. H, αἰθαλόεντα e corr.,
 γρ. ἀγαθόεντα marg. sinist., γρ. αἰθαλόεντα marg. dext. L

κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δοριμεῖαν ἐγείραν
 Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο,
 οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 πέμπουν ἐπασυντέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν
 χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ ἑόντας,
 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης· 720
 [τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.]
 ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ κ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ κ' ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὑπερθεν

709 γρ. κόναβος schol. 714 τ' Ὀβριάρεως Hermann Γύης
 cod. Vatic. 1332, γύγης ΩΨ 718 ὑπ' D 719 νικήσαντες
 χερσὶν codd.; transposui 720 γαίης GΨ, superscr. γρ. γῆς H,
 γῆς e γαίης rest. m¹ D 721 eiecit Ruhnken; om. G, iterant
 DΩb (cf. ad 723 sq.) ἴσον (pro τόσσον) H, in v. iterato DΩb
 δ' αὖ Ωb γαίης ΩbHΨ 723 sq. om. m¹ DΩcΨ; habet
 in marg. D v. 721 (ἴσον δ' αὖτ' scr.) interposito; v. 723, 721
 iteratum (ἴσον δ' αὖτ' ἀπὸ γαίης . . .), 724 in textum recepit
 Ωb; 723 m² inter lineas, 724 in marg. exhibet H 723 δε-
 κάτῃ δ' DΩbH (in v. postea addito) Isagogae Arati p. 319 et
 333 M., κ' Thiersch 724 δ' αὖ Isagogae Arati utroque l.,
 γὰρ D, γὰρ οἱ Ωb, litter. del. superscr. δ' αὖ H 725 κ'
 Thiersch, δ' codd. praeter H Isag. Arati p. 319, om. H Isagogae
 Arati p. 333 ἵκοιτο Ωbc Isagogae Arati p. 333 codd. pars

γῆς ὄλζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
κεκρύφεται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο 730

[χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
τοῖς οὐκ ἐξίτον ἔστι, θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.

ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
ναλουνσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

[ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· Νυκτὸς δ' ἐρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησιν.] 745

τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάις ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔστηώς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσβιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι

731 eiecit Guyet 732 τῶν schol. ποσειδάων DGK,
ποσειδῶν ΩbH e corr. L; corr. Triclinius 733 περ οἴχεται
(o ex ι, ι e κ m¹) DE (γρ. περίκειται marg. E), περίκειται
FΩcΨ 734 γύγης libri, cf. v. 149 Ὀβριάρεως cod. Laur.
conv. suppr. 15, ὀβριάρεως Ψ, ὁ βριάρεως (βρυάρεως D) DΩb,
βριάρεως Ωc 739 ζμερ<δαλέ' ex Hom. T 65 Philodemus περὶ
εὐσεβ. p. 27 742—745 seclutit A. Meyer 742 φέροι πρὸ θύελλα
Heinsius, φέρει πρὸ θυέλλα (προθυέλλα DK) DΩbK 744 Νυκ-
τὸς δ' ἐρεβεννῆς (β ex μ corr. m¹) D, καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς ΩbΨ,
ἐρεμνῆς om. Ωc (m. alia superscr. H) 746 ἔχει ex ἔχετ' rest.
m¹ D, ἔχετ' libri cett. 748 ἀμφὶς ἰοῦσαι Ωc (γρ. ἀμφὶς ἰοῦ-
σαι καὶ ἄσσον ἰοῦσαι marg. H), ἀμφὶς ἰοῦσαι Ωb (γρ. ἄσσον
οῦσαι m² superscr. E)

ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
 χάλκεον · ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε 750
 ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔεργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
 γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμον ἐντὸς ἐοῦσα
 μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
 ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερχὲς ἔχουσα, 755
 ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νυξ ὁλόη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.

ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 Ἥελιος φάεθων ἐπιδέσκειται ἀκτίνεσσιν 760
 οὐρανὸν εἰς ἀνιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 τῶν ἕτερος γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἵσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
 τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 νηλεὲς ἐν σιτήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν 765
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεναι
 [ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
 ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
 νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας 770
 σάλνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐᾶσιν ἀμφοτέροισιν,
 ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔᾱ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 ἐσθλεί, ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα. 773

[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.] 774

754 εὐτ' ἂν DFK, superscr. ἔς τ' ἂν E, ἔστ' ἂν e corr. L
 758 ἐρεμνοὶ D 761 εἰς οὐρανὸν ἀνιῶν Ωc, εἰσανιῶν codd.
 cett. 762 τῶν δ' DΩbΨ ἕτερος γαίην (γαῖαν restitui) D, ἕτε-
 ρος μὲν γαίην Ψ, ἕτερος μὲν γῆν Ωbc 768 suspectus Wolfio,
 cf. Hom. κ 534 772 αὐτίς codd. 774 spurium om. ΩΨ,
 m² adscr. H

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο
 πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δῶματα ναίει
 μακροῖσιν πέτροισι κατηρεφέ· ἄμφι δὲ πάντη
 κίοσιν ἄργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
 παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὕρηται
 καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπέμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
 τηλόθεν ἐν χροσέῃ προχόῳ πολυνύμῳ ὕδωρ 785
 ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 δίνης Ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
 ἥ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήνυμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
 οὐδέ ποτ' Ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δέ ἐ κῶμα καλύπτει.

778 μακροῖσιν πέτροισι D κατηρεφῇ D 781 ἀγγελίην
 Wolf, ἀγγελίη ΩΨ, ΑΓΓΕ... R 783 ὅς τις R (OCT<ις)
 ΩΨ, superscr. μὲν D 784 τε libri, κε Klouček, cf. v. 87
 785 πολυνύμῳ D (altera recensio) 787 δέ θ' Ωbc
 793 ἀπολλείψας m¹ superscr. κατα H, ἀπολείψας ΩbGΨ, ἀπα-
 λείψας superscr. πο m¹ D 797 γε Ωbc ἄρ' ἀπνευστος ex
 Hom. ε 456 Hartung, ἄμ' ἀπνευστος Hermann, ἀνάπνευστος
 Goettling 798 δέ ἐ D, δ' ἐπὶ codd. cett. Et. gen. v. κῶδιον

αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
 ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος. 800
 εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ 805
 ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

[Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ἀργαλὲ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 810
 ἔνθα δὲ μαρμαραεὶ τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
 ἀστεμφῆς, ῥίξῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοις,
 Κόττιος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεων γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποιήσε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπνίειν, θυγατέρα ἦν.]

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς, 820
 ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη

799 ἐπὴν Ωbc

800 ἄεθλος Ωb, ἄθλος codd. cett.

801 ἀπαμείρεται E, ἀπομείρεται F schol., μεταμείρεται m¹
 superscr. ἀπο D 802 περιμίσγεται DΨ, ἐπινίσσεται Ruhnken
 803 πάντα ἔτεα Paley, πάντ' ἔτεα codd. 804 εἴρας ἐς Her-
 mann, εἰρέας codd., εἴραις Ruhnken 807—819 seclisit Wolf
 811 γρ. λάινος superscr. m¹ D, m² H, m. rec. in marg. L;
 λάινος (superscr. ἢ χάλκεος E) Ωb 817 γύγης codd., cf. ad
 v. 149

Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
 οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσιν,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος, 825
 γλώσσησιν δνοφερῇσι λελιχμότες, ἐκ δέ οἱ ὕσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καλετο δερκομένοιο·]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 φθέγγονθ' ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἀσχέτου, ὅσσαν ἀγούρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσι εἰοικότα, θανάματ' ἀκοῦσαι,
 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίξεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά. 835
 καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κέλῳ
 καὶ κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε 840
 πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάραρα γαίης.
 ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 [προηστῆρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·

823 ἔργα τ' D 825 δεινοῖο Ωb, κρατεροῖο codd. cett.
 827 ἐπ' D 828 proscipsit Ruhnken 830 ὅφ' ἰεῖσαι Ψ
 832 ἀσχέτου Winterton, ἀσχετον codd. ἀγανροῦ Herodianus
 περὶ παθ. II 167, 5 L. 837 ἀνασσ superscr. ξεν m¹ D
 843 ἐπεστενάχιζε Ωbc (superscr. ὑπεστο E), ἐπεστονάχιζε DΨ
 846 expunxit Heyne φλογέοντος D 847 ἔξεε δὲ (δὲ in ras.)
 L, EZC. . R, ἔξεσε δὲ D, ἔξεε πυρὶ K, ἔξε πυρὶ Ωb, ἔξεσε πυρὶ Ωc

θυϊε δ' ἄρ' ἄμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἄμφι τε κύματα μακρὰ
 ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὁρώρει·
 τρέε δ' Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισι ἀνάσσω, 850
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἄμφις εόντες,
 [ἄσβεστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.]
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρυθνεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντήν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἄμφι δὲ πάσας 855
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασεν πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχισε δὲ γαῖα πελώρη.
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 οὔρεος ἐν βήσσησιν Ἀΐτνης παιπαλοέσσης, 860
 πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ἐν ἐντροῖτοις χοάνοισι
 θαλφθεὶς, ἡὲ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστίν,
 οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω 865
 [τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἑφαίστου παλάμησιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.

848 ΘΥΙ<ε R, θυε ΩΨ 850 τρέε δ' Ἀΐδης schol. He-
 phaest. p. 320, 3 C., τρέσσε (τρέπεται G) δ' αἰδης Ω, τρέσσε δ'
 ἄδης Ψ 851 κρόνον DΩb 852 alius recensiois esse ratus est
 Hermann 856 ἔπρεσε Et. gen. v. πρήθω, ἔπρεε (ἔπλεε G) ΩΨ,
 ἔπρη Fick, πρήσεν? Halbertsma 858 γυρωθεὶς DG στενά-
 χισε ΩΨ, στονάχισε Triclinius 860 αἰτνης Tzetzae in Ly-
 cophr. 688 codd. duo Viteb.; αἰδνῆς (αἰδνῆς) libri schol.
 παιπαλοέσσης Peppmüller, παιπαλοέσσης (vel -ης) codd. schol.
 862 ἀτμῇ Oporinus, ἀντμῇ Ω, in ras. L, ἀντῇ K ὥς scripsi
 om. 866, ὥς codd. 863 ἐν ἐντροῖτοις χοάνοισι Peppmüller,
 ὑπὸ τ' εὐντροῖτον χοάνοιο codd. 866 Paleio suspectus (cf. 862)
 868 ἀκαχὼν D, ἀκάχων codd. cett.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέντων,
 νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο· 870
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 οἱ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσιν θάλασσαν·
 αἰ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυίουσιν ἀέλλη·
 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας 875
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
 πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένον ἠδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἕως διεδάσσατο τιμάς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν

870 νότου τε DΨ βορέου Ψ ἀργέστεω Ωb, ex ἀργέσταω
 m² rest. D, ἀργέσταω Ωc, ἀργέστον Ψ Ζεφύροιο (ιο in ras.)
 L, ξεφύρον τε (τε om. G) ΩK 871 γενεή cod. Cantabr. coll.
 Emman., γενεῇ Ω, γενεῇ Ψ 872 οἱ δ' ἄλλοι Schoemann, αἰ
 δ' ἄλλαι codd. Hesychius v. μαψαῦραι μᾶψ αὔραι E (γρ. μαψ-
 αῦραι marg. E) Ωc 873 δ' ἦτοι GΨ 874 θυίουσιν codd.
 875 ἄλλοι schol. Hom. Townl. E 526, ἄλλη F, ἄλλη Et. mag. v.
 ἄεισιν ἄεισι recensio x schol. Hes. schol. Hom. Townl. Et.
 mag. Anecd. Ox. I 46, 33 Cr., ἀεῖσι Ψ (in ἀῆσι mut. L), ἄισι
 Ω διασκιδνῶσι D 877 συνάντωνται L. Dindorf, συναντῶνται
 DEHΨ, συναντῶντες F, συναντῶσι G 878 καὶ om. Ω
 880 πιμπλεῖσαι ΩbK (ῆ in εἰ mut. L), πιμπλεῦσαι Triclinius,
 πιμπλεῖσαι Stephanus 884 ζῆν' DEG, ζῆνα FΨ, ζεύς super-
 scr. γρ. ζῆν, in marg. ζῆνα H 885 τοῖσιν ἕως Ahrens, τοῖσι D,
 τοῖσιν εἰ (e v. 73) ΩbcΨ, τοῖσιν ἐν Heinsius 886 sqq. alteram
 fabulae de Metide et Minerva recensionem, quam Chrysippus
 Stoic. Fr. II 256 A. (= Galen. de plac. Hippocr. et Plat. III 8
 p. 318 M.) affert, antiquiori Theogoniae formae adscribit Usener

πλεῖστα θεῶν τε ἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεᾶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἑξαπατήσας
 αἰμυλλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν 890

Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
 ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 πρώτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν 895
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·

ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
 ὥς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε. 900

δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρέας,
 Εὐνομήν τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
 αἱ ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας θ', ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἱ τε διδοῦσι 905
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.

τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
 Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαῖην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·

887 τε ἰδυῖαν Schoemann, εἰδυῖαν codd., εἰδυῖαν? 888 δὴ ἄρ' ἔμελλε (cf. Hom. ζ 110) Fick, δὴ ῥα ἔμελλε D²c Galenus, δὴ ῥ' ἔμελλε Qb, δὴ ῥ' ἡμελλε Ψ 890 ἐσκάτθετο D, ἐς κάτθετο Ψ (σ et τθ iu ras. L), ἐγκάτθετο (γ in ras. E) Qb Chrysippus, ἐγκάτθεο G, ἐσκάτθεο (corr. m¹) H 891—899 non commemoravit Chrysippus 899 ἐσκάτθετο DEH, ἐς κάτθετο Ψ, ἐγκάτθετο F, ἐγκάτθεο G 900 ὥς οἱ συμφράσσαιτο Chrysippus 903 Ἔργ' Paley, τ' ἔργ' libri ὠρεύουσι D, ὠραίουσι Qbc 904 αἷς D 905 λάχεσιν superscr. altero λ D 909 Εὐφροσύνην τε καὶ Ἀγλαῖην fortasse Themistius VI 79 c

[τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων 910
 λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.]

αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἤλθεν,
 ἢ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺς
 ἦρπασε ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 ἐννέα, τῇσι ᾄδον θαλίσαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
 γείνατο, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγεῖσα. 920

λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
 ἢ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλεῖθυιαν, ἔτικτε
 μειχθεῖς ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλανκώπιδα Τριτογένειαν
 δεινὴν ἐργεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην 925
 πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ᾄδον πόλεμοί τε μάχαι τε,
 Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃτι μιγεῖσα
 γείνατο, καὶ ξαμένησε καὶ ἥρισε ᾧ παρακολῆτῃ,
 ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
 Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρην
 ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935

910 sq. seclussit Gruppe 916 αἱ Ω 920 γείνατο Fick,
 γείνατ' ἄρ' Ω, γείνατο δ' ἄρ' Ψ 924 γείνατ' Ἀθήνην Ωc
 Chrysippus 934 ῥινοτόμῳ Ioannes Galen.

ἐν πολέμῳ κρούοντι σὺν Ἄρῃ πτολιπόρθῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε παίδιμον υἱὸν 940
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγῆθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροισι θεοῖς εἰσιν.

Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βλήν Ἡρακληεῖην
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαΐην δ' Ἦφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
ὀπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.

χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.
τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.

Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950
ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγῆραος ἥματα πάντα. 955

Ἥελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίην
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελιοιο

938 παίδιμον (e v. 940) Ψ 940 καδμῖς (= Καδμηῖς) Ψ
941 πολυγῆθῃ Clemens Strom. I 21 (Euseb. Praep. ev. 499 a)
Apostolius VIII 34 l 943 sqq. ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐν-
νέα' schol. 954 ἐν θνητοῖσιν Osann, ἐν ἀνθρώποισιν Paley

κούρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 γῆμε θεῶν βουλῇσι, Ἰδυϊαν καλλιπάρηον. 960
 ἥ δὲ οἱ Μῆδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδυθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ῥαεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 νῆσοί τ' ἥπειροί τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
 νῦν δὲ θεάων φῦλον αἰεῖσατε, ἡδυνέπειαι 965
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δία θεάων,
 Ἰασίων ἥρωι μιγεῖς' ἐρατῇ φιλότῃ 970
 νειῶ ἐνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἐσθλόν, ὃς εἶς' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πάντῃ· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης, 975
 Ἰνὼ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἀγανὴν καλλιπάρηον
 Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

[κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 μειχθεῖς' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

959 neglexit schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 242 961 δη
 Guyet, δέ codd., δέ <νυ> Triclinius 962 χρυσῆν codd.
 964 imitantur Callim. Hymn. Del. 266 Dionys. Perieg. 1181
 Orac. Sib. XI 182 Quint. Smyrn. XIV 512; reiecit Heyne
 970 Ἰασίων D, ἰασίῳ (altera rec.) Ωbc, ἰασίῳ Ψ 972 ἐσθλός
 Ωb 973 πάντῃ Wolf, πᾶσαν libri 974 τὸν δὲ Ωb δέ
 Ωc, τέ codd. cett. 975 χρυσῆς libri 977 αὐτανόμην D
 979—983 seclutit Clericus 981 κάλλιστον D

Γηρουνέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἑρακλεΐῃ
βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἑρυνθείῃ.]

Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα. 985

αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιλύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδίης Ἀφροδίτῃ
ᾧρτ' ἀναρעψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας σπονδέοντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ, 995
ὕβριστης Πελλίης καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός.
τοὺς τελέσας Ἰαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καὶ ῥ' ἦ γε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χίρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλλίοιο γέροντος,
ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην, 1005

982 γηρουνῆα Ψ, e corr. G, γρ. Γηρυνόνην schol., γηρουνῆ
cod. Cantabr. colleg. Emman. 986 ὑπαὶ scripsi e Wilamo-
witzii coniectura ὑπὸ; τοι DQcΨ, τρικεφάλῳ Qb (superscr. ἢ
αὐτὰρ τοι E) 990 ἀναρעψαμένη GΨ, ἀναρעψαμένη D, ἀνε-
ρעψαμένη QbH 991 νύχιον libri, in μύχιον mut. F (addito
in marg. μύχιον), γρ. μύχιον EH; μύχιον Aristarchus 997 Ἰαωλ-
κὸν scripsi, ἐς (εἰς E) ἰωλκὸν codd. 1001 Χίρων cf. Kretscher-
mer d. gi Vaseninschr. 131 sq., χείρων libri 1002 φιλλυρίδης
DQbH, φυλλυρίδης GΨ 1005 χρυσῆν libri

Πηλεί δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἄργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

Αἰνεῖαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐνστέφανος Κυθήρεια

Ἀγχίσῃ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὕληέσσης. 1010

Κίρκῃ δ', Ἑλίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ

Ἀργεῖον ἡδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε

[Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διαὶ χρυσέην Ἀφροδίτην.]

οἷ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχᾷ νήσων ἱεράων 1015

παῶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγκλιετοῖσι ἄνασσον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῇ Καλυψὼ διὰ θεάων
γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἄθάνатаι γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα. 1020

νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

* * * * *

1006 πηλεῖ codd., corr. Goettling 1010 ἡνεμοέσσης Ωc, superser. γρ. ὕληέσσης H 1011 ὑπερηνορίδαο G, superser. ιονι m² D, in ὑπεριονίδαο mut. H 1012 τίκτεν Ὀδυσσῇ ταλασίφρονι schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 200 1014 om. D, neglegunt schol. Laur. Apoll. Rhod. Eustathius Hom. 1796, 43 δ' ἄρ' Paley, δ' ΩbΨ, τε Ωc 1015 δ' ἦτοι Ωbc 1018 ναυσίθοον K, λυσίνοον in ras. L

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

NOTAE LIBRORUM

Libri primarii

- A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae
Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
B = fragmenta papyracea Navillii, nunc bibl. Genavensis
pap. 94 saec. fere V
C = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2771 saec. XI
D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 39 saec. XII
E = cod. Messanius bibl. universitatis 'praeexistens 11' saec.
XII exeuntis—XIII

Libri secundarii

- F = cod. Romanus bibl. Vaticanae 38 saec. XIV
 G = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
 H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 37 saec. XIV
 I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII
     (1281)
 K = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 2 saec. XIV
 L = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae G 32 sup. saec. XIV
 M = cod. Florentinus bibl. Riccardianae 71 saec. XV (1428)
 N = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae J 15 sup. saec. XIV
 O = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2773 saec. XIV
 P = cod. Cantabrigiensis Galeanus O 9, 27 saec. XIII et XIV
 Q = cod. Romanus bibl. Vaticanae 1332 saec. XIV

Ex his adnumerandi sunt

- [illegible]

recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσιν κλείουσαι
 δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
 ὃν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.
 ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, 5
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
 ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 κλυθι ἰδὼν ἁλῶν τε, δίκη δ' ἰθυνε θέμιστας
 τύνη· ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
 ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 σχετλὴν· οὗ τις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15

1—10 non agnoverunt Boeoti Heliconis accolae Praxiphanes,
 obelo notarunt Aristarchus Crates alii, Hesiodi esse prooemium
 Kirchhoff et Leo arbitrantur 2 δὴ GHI (superscr. δί') M
 (superscr. ι) NPQ Herodianus περὶ σχημ. III 89, 9 Sp. schol.
 Hom. Ven. A Townl. A 1 Polybius gramm. 288, 17 N.
 5 ῥέα μὲν Apollonius Dysc. de adv. 561, 7 B. Dio Prus. XII 23
 schol. Hephaest. p. 318, 17 et 320, 6 Consbr. Anecd. Ox. I 383
 Cr., ῥεῖα μὲν libri Aristides XXVI 39 ῥεῖα δὲ DE, καί τε Et.
 gen v. Βριάρεως 10 seclussit Goettling Τύνη Polyzelus
 12 ἐπαινέσσειε H, ἐπαινέσειε D, m¹ η superscr. MQ, ἐπαινῆσειε
 codd. cett.

ἀθανάτων βουλῇσιν Ἑριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νυξ ἐρεβεννή,
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
 ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρεν. 20
 εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζει
 πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρώμεναι ἡδὲ φυτεύειν
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἄφενος σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἑρις ἡδε βροτοῖσιν.

καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων, 25
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ αἰδοῦς αἰδοῦ.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶν ἐνικάτθεο θυμῷ,
 μηδέ σ' Ἑρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νείκε' ὀπιπεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουδὸν ἔοντα.
 ὦρῃ γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
 ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
 ὦραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτῆν.

18 ναεῖν | γαίης τ' — ἀνδράσι, Blass 19 τ' ἐν libri, τ'
 del. Guyet 20 ἀπάλαμον GHI, ἀπάλαμνον codd. cett. ἐγει-
 ρεν CE m¹ NO, ἐγείρει E m² O marg. codd. cett. schol.
 21 χατίζει CF Stobaei III c. 29 s. 2 cod. A, χατίζων (γρ. F) codd.
 cett. Galenus X 6 K. Stobaei cod. S schol. 22 πλησίον
 Danielsson ἀρώμεναι DIL Stobaeus et superscr. ω MPQ, τ'
 ἀρόμεναι O, ἀρόμεναι G 24 ἄφενον Qb (superscr. σ m¹ F)
 ΨΦ (ν in ras. O, σ superscr. Q) Stobaei cod. M schol. Oppian.
 Hal. I 500 σπεύδων Stobaeus 25 κεραμεῖ κεραμεὺς Aristo-
 oteles Polit. V 8 φθονέει e v. 26 Olympiodorus in Plat. Al-
 cib. prior. II 179 Cr. καὶ δῆτορι τέκτων consulto Philostratus
 vit. soph. II 54 K., καὶ αἰδοῦς αἰδοῦ e v. 26 Plato Lys. p. 215
 C 26 φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων Priscianus Inst. XVIII 145
 29 ὀπιπεύοντ' D, ὀπισπεύοντ' C, ὀπιπτεύοντ' codd. cett. 30 ὦρῃ
 CEIQ Harpocratio v. θεωρικά schol. Soph. Trach. 56 schol.
 'Procli' Suid. v. ὦρακιᾶσας schol. Tzetzae; ὦρῃ m¹ (spir. len.
 m²) D, ὦρῃ libri cett. Anon. Ambros. de re metr. p. 244, 34 St.

τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοι
 κτήμας' ἐπ' ἄλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
 ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
 ἰθείησι δίκης, αἷ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισταί.
 ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλοντι δίκασσαν.

νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλεόν ἡμῖν παντὸς 40
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν·
 ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαι,
 ὥς τέ σε κεῖς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν εἶντα·
 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο, 45
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρουσε χολωσάμενος φρεσὶ ῥῆσιν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις ἐς πάϊς Ἰαπετοῖο 50
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοῖλῳ νάρθηκι λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

33 ὀφέλλοι Schoemann, ὀφέλλοις libri schol. Ven. B Townl. Genav. Hom. A 211 39 ἐθέλοντι δίκασσαν Schoemann, ἐθέλουσι δικάσσαι libri Et. gen. v. δωροφάγους 41 μέγ'] ἐν Stobaeus III c. 10 s. 11 42 νόον Eusebius Praep. ev. XIV 4, 14 45 αὐτίκα schol. Aristoph. Av. 711 (γρ. schol. Monac. 91) 48 ἀγκυλομήτης C, ἀγκυλόμητις P Moschopolus, ποιικλομήτης? quidam (cf. schol. Procli) 50 αὖθις libri, corr. Schaefer

χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπεύσας 55
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν.
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρπονται κατὰ θυμὸν ἔον κακὸν ἀμφαραπῶντες.

ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην 65
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυικόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἦνωγε, διάκτορον Ἀργεῖφόντην.

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσειν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70
 παρθένω αἰδολῇ ἔκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμους χρυσείους ἔθεσαν χοῦ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσι εἰαρινοῖσιν· 75
 [πάντα δέ οἱ χοῦ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]

55 χαίροις FGKL Φ praeter O Origenis c. Cels. IV 38 cod. A, superscr. ει m¹ M 57 σοὶ δ' e v. 56 Clemens Strom. VI 2, 12 59 ἐτέλεσσε Origenes 62 καὶ νόον Clemens Strom V 14, 100 (cum Eusebio Praep. ev. XIII 13, 23) ἀθανάτοις δὲ θεοῖς Origenes εἴσκειν in ras., γρ. ἔοικεν (ex Hom. Γ 158) in marg. C 64 διδασκόμεναι Origenes, διασκῆσαι D 65 χρυσήν libri Origenes 66 γυιοβόρους Iulianus Misop. 347 c μελεδῶνας C Iulianus Et. gen. v. μελεδῶναι; μελεδῶνας libri cett. schol. Origenes 68 om. Origenes 69—82 alius poetae atque v. antecedentes esse vidit Lehrs 70—72 om. Origenes 74 τήνδε FG Origenes 76 proscripsit Bentley

ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλλοὺς τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 [τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν]
 θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφησιτῆσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσθεν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεῖφόντην
 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μὴ ποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μὴ πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησεν.

πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων 90
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἷ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.]
 ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά. 95
 μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισιν

77 στήθεσφι Φ 79 eiecit Bentley, cf. schol. 'Procli'
 81 sq. reiecit Lehrs 82 ἐδώρησαντο Origenis codd. ἐσ(σ)ο-
 μέ<νοισ>ιν e v. 56 Philodemus περὶ εὐς. p. 52 G. 86 δῶρα
 Plutarchus Mor. 23 e et 99f 89 εἶχεν, ἐνόησε D, εἶχε, νόησε
 Ψb versibus 90—104, quos aliunde insertos removebant
 Francken (cum v. 105) et Kirchhoff, variarum narrationum re-
 liquias contineri censet Lisco veram fabulae de Pandora con-
 clusionem Theog. v. 590—612 servatam esse ratus 90 γὰρ
 om. DO, πρώην μὲν cod. Vatic. 915, πρώην μὲν γὰρ KL, πρώτων
 μὲν vel τὸ πρὶν μὲν Lehrs 91 τε om. ΩΠ, Eustathius Hom.
 1817, 10, γε m. al. K κακοῦ Φ 92 γῆρας codd. quidam
 dett. 93 (= Hom. τ 360) habent GEQ, m. rec. in marg.
 ΨbNP, om. codd. cett. Origenes 96 πίθοισιν Seleucus

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
[αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]

ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται· 100
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἱ δ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.

οὕτως οὐ τί πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. 105

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
[ὥς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρύσειον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι πολήσαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνον ἦσαν, ὃ τ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
ὥς τε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων· 115
θνησκον δ' ὥς θ' ὕπνω δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα

97 ἔμινε Ψb Plutarchus Mor. 105 d Origenes Stobaeus CX 6 99 neglexerunt Plutarchus Origenes Stobaeus 102 ἐφήμεροι Plutarchus, ἐφ' ἡμέρῃ (H in ras.) C, ἐφημέριοι GH, ἐφημέρι (ι e corr.) F αἱ δ' ἡδ' Φ 104 'ἀθετεῖται' schol. Procli 106 sq. seclisit Goettling 106 ἐκκορυφήσω C m¹ (ω m. rec.) D 108 illatum esse vidit Lehrs ὥς D 112 ζώεσκον Diodori V 66, 6 codd. pars 113 sq. ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο | νούσων τ' ἀργαλέων καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μέλεσσι Diodorus 113 πόνον Herodianus περὶ σχημ. III 102, 11 Sp. 115 ἀπάντων] ἔοντες Diodorus 116 δ'] θ' CH ὥς θ'] ὥς ΨbΦ Diodori codd. (praeter D) Eustathius Hom. 1843, 48 ἄλλα τε πολλὰ Diodorus

τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερεν ζείδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
 ἥσυχoi ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσιν. 119
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε, 121
 τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
 ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 [οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,] 125
 πλουτοδοταί· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆιον ἔσχον.

δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ 130
 ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἠβήσαι τε καὶ ἡβης μέτρον ἴκοιτο,

[ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.] 120

118 οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ Diodorus 119 εὐφρονες Diodorus
 [120] om. codd., Diodorus solus exhibet; cui versui Spohn
 fragm. 82 subnexuit 121 δὴ Plato Crat. p. 397 E (cum
 Theodoreto Graec. adf. cur. VIII p. 915 Sch.), καὶ O, κε
 superscr. καὶ P, κε superscr. δὴ cod. Ambros. C 222 inf.,
 κε NPQ Tzetzes, κὲ (κ in μ mut.) D, κεν QΨbE γαῖ'
 ἐκάλυψε Fick, γαῖα κάλυψεν libri, μοῖρ' ἐκάλυψεν Plato (cum
 Theodoreto) 122 οἱ Plato l. c. (cum Theodoreto) et de Rep. V
 468 E Aristides II p. 229 D Olympiodorus in Plat. Alcib. pr. II
 p. 15 Cr. ἄγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται Plato Crat. Aristides,
 ἄγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται Olympiodorus Theodoretus, ἄγνοὶ
 ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν Plato de Rep. 123 ἄγνοὶ Plutarchus
 Mor. p. 361b, 417b, 431e ἀλεξίκακοι Plato utroque l. (Theo-
 doretus) Aristides Themistius XX p. 240b Proclus in Plat. Remp.
 II 75, 18 Kr. Olympiodorus μερόπων Plato de Rep. The-
 mistius 124 sq. neglegunt Plutarchus Mor. 361b Proclus Ma-
 crobius in Cic. Somn. Scip. I 9, 7 132 ὅτ' ἄρ' ἠβήσῃ τε C,
 ὅτ' ἄρ' (ἄρ) ἠβήσεις H (ει in ras.) IL, ὅτ' ἂν (m², fuit ἄρ) ἠβή-
 σεις M, ὅταν ἠβήσαι (αι m¹ in η mut.) τε D, ὅτ' ἂν ἠβήσῃ (ex
 -εις factum) τὲ K, ὅταν ἠβήσεις (ει m. al. in ras.) F, ὅταν ἠβή-

πανυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν 135
 ἥθελον οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 ἧ θέμις ἀνθρώποις κατὰ ἥθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρουσε χολούμενος, οὔνεκα τιμὰς
 οὐκ ἔδιδον μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε, 140
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοῖς καλέονται
 δεῦτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 χάλκειονποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὕβριμον· οἷσιν Ἄρης 145
 ἔργ' ἔμελεν στονόμεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 ἥσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφνκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἵκοι, 150
 χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

σσειε GΦ Meletius Anecd. Ox. III 109 Cr., ὅτ' ἀνηβήσειε anony-
 mus (postea Blomfield et Bergk), ὅτ' ἀνηβήσαι τε olim conieci
 134 οὐκ ἐθέλεσκον Porphyrius de abst. II 8 135 ἔσχειν
 Porphyrius 137 ἀνθρώποις κατὰ Bentley, ἀνθρώποισι κατ'
 codd., ἀθανάτοις Porphyrius 139 ἔδιδον scripsi, ἐδίδων C
 m¹ HD m¹ (m. rec. superscr. o) Φ, ω in ου m. rec. mut. F;
 ἐδίδων GΦb Porphyrius γαῖ' ἐκάλυψεν cod. Vindob. 256,
 γαῖα κάλυψεν ΩΨΦ 141 μὲν ὑποχθόνιοι D Proclus, μὲν ὑπο-
 χθόνιοι, sed ὑπο m. rec. in ras. C, μὲν ἐπιχθόνιοι ΩbΨb Tzetzes,
 μὲν τοι χθόνιοι Φ (ὑπὸ P marg.) φύλακες Procli schol.
 θνητοῖς Peppmüller, θνητοὶ ΩΨbΦ (praeter Q) Proclus, γρ.
 θεοὶ superscr. O; θεοὶ D (m. al. in ras.) Q 144 ἀργυρεῷ codd.
 145 μελιᾶν superscr. ὦν O 148 ἄπλαστοι Ω (τ m² in στ mut. H)
 M, ἄπλαστοι γρ. ἄπλαστοι P μεγάλη superscr. οἱ m¹ M, μεγάλοι
 C (οἱ m. rec. in ras.) IL (οἱ in η mut. m. rec. L) δὲ om.
 DO, τε C (τ in ras.) Ψb 151 δ' ἀπέκειτο Philostratus Vit.
 Apoll. I p. 205 K.

καὶ τοὶ μὲν χεῖρεςσιν ὑπο σφετέρησι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρουροῦ Ἀίδαο
νώννυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἑόντας
εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο. 155

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψεν,
αὐτίς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν. 160
καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
τοὺς μὲν ὑφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ᾧλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠνκόμοιο. 165
ἔνθ' ἦ τοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε,
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοντα καὶ ἦθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης. 168
καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες 170
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ξείδωρος ἄρουρα. 173

[τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει. 169

154 νώννυμοι KP, νώννυμοι codd. cett. 156 γαῖ' ἐκά-
λυψεν Fick, γαῖα κάλυψεν codd. 157 om. B αὐτίς IKLΦ
160 προτέρῃ γενεῇ QD m¹ KLMΦ 162 ἐφ' FGKOQ 165 ἀγα-
γον ('duces') Peppmüller Ἑλένης πόσις Hermann 169—169^e
cf. schol. 'Procli' τοῦτον καὶ τοὺς (Schoemann, τὸν codd.) ἐξῆς
ὡς φληναφώδεις ἐξοικίζουσι τῶν Ἑσιόδου; hos v. post 173
Weil, post 171 Peppmüller collocarunt; alteri recensione 172sq.,
alteri 169—169^e adscripserim 169 habet schol. 'Procli',
agnoscunt Marcellus Sid. Epigr. gr. ed. Kaibel 1046, 9 Zeno-
bius III 86, om. ΩΨΦ ΕΝΒΑΪΑΕΥΕΙ Marcelli titulus, ἐμ-
βασίλευε 'Proclus'

τοῦ γὰρ δεσμὸν ἔλυσε πα<τῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 169^b
 τοῖσιν δ' ἄρ ν>εάτοις τιμῇ<ν καὶ κῦδος ὅπασσεν. 169^c
 οὐδέ θ' ὁμῶς κλυτὸν ἄλλο γένος θῆκ' <εὐρύοπα Ζεὺς 169^d
 ἀνδρῶν, οἷ> γεγάσιν ἐπὶ <χθονὶ πουλυβοτείρῃ. 169^e

μηκέτ' ἔπειτ' ὥφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι 174
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι. 175
 νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἡμᾶρ
 παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
 φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
 [ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμερίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων, 180
 εἴτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.]
 οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίος οὐδέ τι παῖδες,
 οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας· 185
 μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι
 σχέτλιοι οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷ γε
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν
 [χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.]
 οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου 190

169^b—169^e] reliquias exhibet B 169^b rest. Weil
 169^c τοῖσιν δ' ἄρ scripsi, τοῖσι δ' ἄρα Weil, τοῖς δ' εἴ περ
 vel τοῖς δ' εἰ καὶ Peppmüller ν>εάτοις Weil; clausulam rest.
 idem 169^d οὐδ' οὕτως κλυτὸν ἄλλο Weil, qui clausulam ex-
 plevit; οὐκέθ' ὁμῶς . . . Peppmüller, οὐδέ θ' ὁμῶς . . . suspicor
 169^e ἀνδρῶν, οἷ> Weil, πάντων, οἷ> Peppmüller; clausulam
 rest. Weil 174 ὥφειλον CDΦ 177 ΠΑΥΟΝΤΑΙ B
 178 στεινόμενοι (e Clemente) Eusebius Praep. ev. XIII 13, 58,
 γινόμενοι Clementis Strom. V 130, 1 codex (L) 179—181 se-
 clusit Lehrs 179 μεμρίζεται codd. 186 ἀρετὴν M. Antoninus
 XI 32 βάζοντ' ἐπέεσσι Ψ 187 κεν Brunck, μὲν libri Et. gen.
 v. γηράντεσσι 189 proscripsit Hagen 190 οὐδὲ δικαίου
 CHDL m¹ Φ praeter Q Stobaeus III c. 2 s. 9, οὐδέ τε δ. M

οὐτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
 οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρελέονα φῶτα
 μύθοισιν σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμεῖται.
 ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασι 195
 δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώπῃς.
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένα χρóa καλὸν
 ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἵτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ 200
 θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
 ᾧδ' ἱρῆξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
 ἥ δ' ἐλέον, γναμποῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, 205
 μύρετο· τὴν ὃ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·

δαιμονίη, τί λέλληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
 τῇ δ' εἷς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
 δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἢ μεθήσω.

191 οὐδ' Stobaeus 193 βλέπει schol. Soph. Phil. 456
 198 ΦΑΡΕΚΚΙ titulus Acharnensis Epigr. gr. ed. Kaibel 1110, 2;
 φάρεσσι libri schol. Soph. Oed. Col. 1676 schol. Eurip. Med. 439
 καλυψαμένα titulus schol. Eurip., καλυψαμένω libri (αι superscr.
 H) Apollonius de constr. p. 209, 12 B. schol. Townl. Hom. Θ 455
 schol. Soph., καλυψάμεναι cod. Vindob. 292 199 ἵτον titu-
 lus cod. Laur. conv. suppl. 158, superscr. η Ν; ἵτην codd. cett.
 (ον m² F, ο ex η M) schol. Hom.; ἵσαν schol. Soph. 200 καὶ
 Νέμεσις] ΕΥΝΟΜΙΗΤ<ε titulus 202 νῦν] ᾧδ' (e v. 203) Eu-
 stathius Hom. 1158, 37 βασιλεῦς ἐρέω ΩΚΛΜΦb νοέ-
 ουσι Ammonius et Et. Gud. v. αἶνος Apostolius praef. 5 Anecd.
 Par. III 371 Cr. 206 τὴν Peppmüller, τὴν δ' libri 208 ἄγω·
 καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν | δεῖπνόν σ' Mitscherlich ἀηδὸν E, γρ.
 ἀηδὸν ἐοῦσαν marg. O, ἀηδόν' GNPQ m² (ἀοιδὸν in ras. m¹)

[ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν· 210
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἵσχεσιν ἄλγεα πάσχει.]

ὥς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴριξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

ῶ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μῆδ' ὕβριν ὄφελλε·
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ὀηδιδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς 215
ἐγκύρσας ἀάτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρωφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσι· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης, ἧ κ' ἄνδρες ἄγωσι 220
δωροφάγοι, σκολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.
ἧ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν,
ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἷ τε μιν ἐξελάσσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

οἷ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν 225
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ 230
οὐδ' ἀάτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δροῦς

210 sq. proscrispsit Aristarchus, poetae ipsius esse contendit
Lisco 210 κρείσσονα Eunapius Fr. 87 D. Macrobius Sat. V 16
'Nicolaus' Progymn. I 281 W. 213 αἶε (ἄεις Schulze) Et.
gen. v. αἶω 215 ΑΥΤΟΥ B 216 ἀάτησιν Nauck, ἄτησιν
libri μετελθεῖν Ω schol. Genav. Hom. N 588 schol. Tzetzae
217 ἐξελθοῦσι Usener, ἐξελθοῦσα libri schol. Eurip. Hec. 1192
220 αἷ κ' Fick 228 αὐτῆς Ω (η in οι mut. H) 230 ἰθυ-
δίκαιοι FGΨbPQ 231 ἀάτη Nauck, ἄτη codd.

ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' ὅιες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
 τίκτουσιν δὲ γυναιῖκες ἑοικότα τέκνα γονεῦσιν· 235
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 νίσονται, καρπὸν δὲ φέρει ξείδωρος ἄρουρα.

οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα, 240
 ὅς τις ἀλιτράινη καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται.

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων
 λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδὲ γυναιῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπιον· ἄλλοτε δ' αὖτε 245
 ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος
 ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποαίνυται αὐτῶν.

ὦ βασιλῆες, ὑμεῖς δὲ καταφράξεσθε καὶ αὐτοὶ
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

233 ἄκρη . . . μέσση CHNOP 235 τοκεῦσι DIM 240 καὶ]
 δὴ Aeschines in Ctes. 134 Macarius VII 32, τοι Aeschines de
 fals. leg. 158 ἐπανρεῖ γρ. ἀπηύρα schol. cod. Monac. 91,
 ἐπηῦρεν Thiersch 241 ὅς τις ἀλιτράινη Goettling, ὅς τις
 ἀλιτράινει libri, ὅς κεν ἀλιτράινη Aeschines utroque l. μηχαν-
 νάται libri Aeschines de fals. leg., μητιάται idem in Cte-
 siph. 242 μέγα πῆμα vel πῆμα μέγα δῶκε Aeschinis codd.
 (δῶκεν μέγα πῆμα Sauppe) ἐπήλασε Chrysippus (Stoic. Fr.
 II 337 A.) ap. Plutarch. Mor. p. 1040 c 244 sq. praetermisit
 Aeschines in Ctesiph.; Plutarchi tempore non in omnibus ex-
 emplis fuisse patet e schol. 'Procli' 247 ἀποτίννται εὐρύοπα
 Ζεὺς Aeschines de fals. leg. (cf. v. 239) ἀποαίννται Pepp-
 müller, ἀποτίνννται ΩΨbΦ Tzetzes, ὑποτίννται D m¹ 248 βα-
 σιλῆες scripsi, βασιλῆς (superscr. ει m. al.) C, BACIΛI. ? A, βασι-
 λεῖς codd. cett. καταφράσ<σ>ασθε Et. mag. v. δίκη

ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῇσι δίκησιν 250
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
 τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα 255
 ἡέρα ἐσδάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 κυδρὴ τ' αἰδοίῃ τε θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 καὶ ῥ' ὁπότ' ἂν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὸς πατρὸς καθεζομένη Κρονίῳ
 γηγρύει ἀνθρώπων ἀδίκων νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ 260
 [δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες
 ἄλλη παρακλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]
 ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε †δίκας
 δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικέων ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

οἱ γ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων, 265
 ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.

πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας

C

252 ΤΡΕΙΓΑΡΧΙΛΙΟΙ A 253 δαίμονες ἀθάνατοι Clemens
 Protr. II 41, 1 X 103, 1 Elias Cret. in Gregor. Naz. Or. p. 587
 B φύλακες] πρόπολοι Maximus Tyr. XIV 8 μερόπων Clemens
 Protr. II 41, 1 (Eusebius Praep. ev. IV 7, 9) Sextus Emp.
 adv. math. IX 86 255 πᾶσαν φοιτῶσιν Plutarchus Mor. 948e
 256 γε Plutarchus Mor. 781 b 260 om. A ἄδικον GILMQ
 Proclus ἀποτίσῃ codd. 261 sq. proscriptis Lehrs 261 βα-
 σιλέων Ψ (ε m² I) Φ praeter Q Tzetzes 262 παρακλίνωσι AI,
 παρακλίνωσι codd. cett. 263 βασιλεῖς IK, superscr. ἦες m.
 rec. L, BA . . . A † δίκας CHDLMQ, μύθους m. al. in ras. F,
 μύθους (add. in marg. γε. δίκας m. rec.) O, μύθους GIKENP
 (quod suasit Peppmüller); θεσμούς? Schoemann, νείκεα Schulze,
 λαούς? 264 δικέων Kirchhoff, δικῶν codd. 265 γ' pro τ'
 scripsi, om. Tzetzes Chil. VIII 35 Apostolius XVII 78, οἱ θ'
 αὐτῷ LMΦ 267—273 eiecit Plutarchus teste Proclo

καί νυ τὰδ', αἱ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέσκειται, οὐδέ ἐ λήθει,
οἷν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.

νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος 270
εἶην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
[ἀλλὰ τὰ γ' οὗ πω ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα.]

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν. 275
τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων
ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς
ἔσθήμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκην ἔστιν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
γίγνεται· εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύσαι 280
γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·
ὃς δέ κε μαρτυρήσῃ ἐκὼν ἐπὶ ὄρκον ὁμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀασθῇ,
τοῦ δέ τ' ἀμυνροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. 286

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.

272 μείζω δίκην ἀτιμώτερος codd. Stobaei III c. 2 s. 11, in quo μείζω τιμὴν ἀδικώτερος coniecit Buecheler 273 recentiorem iudicavit Lehrs *τερπικέρανον* Ψ Tzetzes Moschopolus 274 ἐνὶ M 275 δὲ ἐπιλάθεο D 277 μὲν om. Sextus Emp. adv. math. II 32, γὰρ Clemens Strom. I 29, 181, μὲν γὰρ K *πετεινοῖς* D, *πετεινοῖς* codd. Stobaei I c. 3 s. 1; *οἰωνοῖς* *πετεινοῖς* Porphyrius Quaest. Hom. i 106 278 ἔσθήμεν Clemens, *ἔσθειν* libri et testes cett. *ἐστὶ μετ' αὐτοῖς* A<μ>ET'-AYTOIC) Plutarchus Mor. 964b Aelianus Hist. an. VI 50 Sextus Emp. Orion Anthologn. VI 10, *ἐστὶ μετ' αὐτῶν* Clemens Porphyrius de abst. I 5 279 ἀνθρώποις δὲ δέδωκε Porphyrius Quaest. Hom. 280 ἀγορεύσαι D, ἀγορεύειν libri cett. Pseudophocyl. 12 (Orac. Sib. II 64) 282 ἐπὶ ὄρκον I m¹ EN O m¹ 283 ἀασθῇ Schaefer, AACOH A, ἀασθη ΩΨbΦ, ἀασθώς D

τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν 290
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 ῥηιδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἑοῦσα.

οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ
 φρασσάμενος, τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθεται· 295
 ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων

287 μὲν γὰρ Xenopho Mem. Socr. II 1, 20 (cum Stobaeo
 III c. 1 s. 205) Plutarchus Mor. 24 f Maximus Tyr. XXI 7 Ari-
 stides Quint. περὶ μουσ. III 7 p. 142 288 neglexit Philo de ebr.
 150 λείη Xenopho (cum Stobaeo) Plato Leg. IV p. 718 E de
 Rep. II p. 364 C Plutarchus Mor. 77 d Aristides Quint., ὀλίγη
 libri 289 sq. θεὸς προπάρουθεν ἔθηκαν | ἀθάνατος Philo
 290 EC ex EN rest. m¹ A, ἐπ' OQ Lucianus Herm. 2 Hypoth.
 Pseudisocratis πρὸς Δημόν. Stobaeus schol. Aphthon. II 604,
 23 W. Eugenius Trapez. eephr. 6 291 ἵκηται Xenopho (cum
 Stobaei codd. parte) Plato Leg. (vix Protag. p. 340 D) Philo
 Aristides Quint. 293. 295 sic coniunxit Zeno (Stoic. Fr. I 56
 A.): καίνομος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθεται· | ἐσθλὸς δ'
 αὖ κακείνος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ 293 καίνομος Zeno Aristides
 v. II 31 D. Clemens Paed. III 8, 42 schol. Clement. Paed. I 338,
 19 St. Stobaeus III c. 4 s. 25 Olympiodorus in Plat. Alcib.
 prior. II 169 Cr. μὲν] γὰρ Olympiodorus αὐτὸς AK Aristo-
 oteles Eth. Nic. I 4 cum Aspasio p. 10 H. Eustratio p. 39 H.
 Heliodoro p. 7 H. Cicero pro Cluent. 31, 84 Livius XXII 29, 8
 Basilius de leg. libr. gent. c. 1 Gregorius Naz. Epist. 11 Orion
 Anthologn. I 24 Et. gen. v. ἀχρήσιος Tzetzes Chil. IX 727; αὐτῷ
 vel αὐτῷ ΩΨ (excepto K) Φ Zeno Aristides Clemens Ammonius
 v. οὗτος schol. Hom. Ven. B Townl. B 360 schol. Soph. Ant.
 720 Stobaeus Eustathius Apostolius XII 51 i Anecd. Gr. I 115
 Boiss. NOHCH A, νοήσει ΩΨΦ 294 neglexerunt Aristoteles
 cum commentatoribus Zeno Cicero Livius Aristides Clemens
 Basilius Gregorius Olympiodorus Eustathius Tzetzes Chil. Anecd.
 Gr. τ' . . . ἐστὶν Orion ἀμείνων AD Et. gen. 295 δ'
 αὖ] γὰρ L schol. Ven. B Townl. N 733 πέπειθεν Olympio-
 dorus 296 γε Aristides, τε Clementis cod. P Stobaei cod. A

ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἶεν ἐφετμῆς
ἐργάζεσθαι, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δέ σ' ἐυστέφανος Δημήτηρ 300
αἰδοίῃ, βιότου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλιήν.
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.

τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζῶῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἵκελος ὀργήν,
οἳ τε μελίσσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ 305
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
ὥς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.

ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
καὶ ἐργαζόμενοι πολὺν φίλτεροι ἀθανάτοισιν.
[ἔσσεαι ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.] 310

ἔργον δ' οὐδὲν ὕνειδος, ἀεργίῃ δέ τ' ὕνειδος.

μητ' αὐτὸς DK Aristoteles cum commentatoribus Livius Aristi-
des Clemens Stobaeus Et. gen. Tzetzes Chil., μῆθ' αὐτῷ ΩILMΦ
Apostolius Anecd. Gr., μῆθ' αὐτοῦ Tzetzes Epist. 60 νοέων
Tzetzes Epist. 60

297 αὖ Ψ (excepto K) 300 ἐνπλόκαμος ex Hom. ε 125
Cornutus c. 28 301 πιμπλῇσι e corr. cod. Olomuc. I, VI 9,
πίμπλησι ΩΨΦ 303 ὅς τις Stobaeus III c. 30 s. 5 ἀεργῶς
ENQ 304 κοτούροις Didymus ὀργήν superscr. μ m¹ C, in
ὀρμήν mut. D, ὀργήν schol Plat. Leg. X p. 901 A Stobaeus
(v. l.) Et. mag. Tittm. v. κόθουρος; ὀρμήν ΩbΨbΦ schol.
Aristoph. Vesp. 1114 schol. Theocrit. I 304 305 κάματον
νῆποινον ἔδουσιν ex Hom. ξ 417 Stobaeus 309 καὶ τ' libri
Stobaeus III c. 29 s. 3· ἐργαζόμενοι (i m. rec. in s mut. CFH)
... φίλτεροι Ω excepto G, ἐργαζόμενος ... φίλτερος GΨΦ Sto-
baeus 310 spurium om. ACD Stobaeus, habent (m. rec.
marg. C) ΩbΨbΦ, novit Moschopolus ἀεργόν v. recens in
marg. C Moschopolus

εἰ δέ κε ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἄρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 δαίμονι δ' οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν 315
 ἐς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 317
 αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ, 319
 αἰδῶς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν. 318

χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω. 320
 εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔλῃται,
 ἢ ὃ γ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ·
 ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκον 325
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνει
 [κρυπταδίῃς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,]

316 εἰς libri Et. gen. v. μαυροῦσι στρέψας Et. gen., τρέψης Peppmüller 317 et 318 ex Hom. illatos esse putavit Plutarchus 317 κομίζειν Stobaei III c. 29 s. 4 cod. A 319. 318 sic disposuit Peppmüller 319 ἀνολβίην . . . ὄλβον F (ex ὄλβῳ m¹ mut.) GΨbΦ Tzetzes schol. Epist. 8 Anecd. I 115 Boiss. (ὄλβον Tzetzes Chil. VI 750) 318 om. D (m. rec. add.) 320—336 desiderantur in C 320 ἀρεῖω E 325 sq. om. A 325 ῥεῖα δέ D, ῥεῖά τε (τ m² F) codd. cett. Et. Gud. v. μαυρός Anecd. Ox. I 264 Cr. οἶκον superscr. οἰ m¹ cod. Vindob. 242, οἶκον m² in οἶκοι mut. cod. Laur. conv. suppr. 158, οἶκοι ΩbΨΦ 326 δέ τ'] fuitne primitus δέ F' (= Fοι)? 327 ἔρξῃ ερ in ras. superscr. γρ. ῥέξῃ FG, ἔρξει IKLΦ praeter O, qui ῥέξει (γρ. ἔρξει in marg.) habet, ἔρξει D, ῥέξει M, superscr. η m¹ H 328 βαίνει superscr. οἰ m¹ cod. Vindob. 242, βαίνει HLM (ει ex οἰ mut.) O, βαίνοι codd. cett. 329 proscriptis Straubel

ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιταίνητ' ὀρφανὰ τέκνα, 330
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
 νεικέη χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
 τῷ δ' ἦ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν. 335
 καὶ δὲ δύναμιν δ' ἔρδειν ἰέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀγνώως καὶ καθαρώς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,
 ἡμὲν ὅτ' εὐνάξῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
 ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν, 340
 ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 γείτονες ἄζωστοι ἔκινον, ζώσαντο δὲ πηροί. 345

πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.

οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.

εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,

330 δι' ἀφραδίης vel ἀφραδίην Schoemann, δι' ἀφραδίης? Peppmüller ἀλιταίνητ' scripsi, ἀλιταίνεται libri Et. gen. v. ἀλιταίνω 331 τοκῆα Et. gen. cod. A 332 τ' ἐπέεσσιν Qb 338 δὲ D, δὴ ΩΨbΦ σπονδῇ θύεσσί τε Ψ praeter K 344 τοι om. A, τι DKM πῆμ' Et. gen. v. πῆμα cod. B ἐγχώριον libri Et. gen. Tzetzae schol., ἐγκώμιον Stephanus Byz. v. κόμη Procli schol. 347 ΤΕΙΜΗ<ς tab. Palmyrenae Assendelftianae I.^v et VII.^v ὅς κ' Stobaeus III c. 2 s. 12 ΔΙΘΑΛΟΥ tab. Palmyrenae

αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἶ κε δύνῃαι, 350
ὥς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρης.

μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀάτησιν.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

καὶ δόμεν, ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῶ.

δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' οὐ τις ἔδωκεν. 355

δὼς ἀγαθή, ἄρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότεира.

ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, — ὃ γε καὶ μέγα δοίη, —
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·

ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχυνωσεν φίλον ἥτορ. 360

εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

352 ICAATHCI A, ἴσα ἄτησι ΩDKΦ Artemidorus Onir. IV 59
schol. Hom. Ven. B Townl. B 111 Stobaeus III c. 10 s. 12; ἴσ'
ἄτησι I (super σ' aliquid eras.) LM 353 sq. proscripsit Plu-
tarchus 353 προσέοντι Haupt προσεῖναι Epigr. gr. ed.
Kaibel 65, 2 libri Apollonius v. εἶναι schol. Hom; προσῖναι
Schoemann, προσῖμεν Hartel 354 eiecit Gerhard 357 ὃ
γε — δοίη signis parentheseos circumscripsi; ὅτε καὶ μέγα δώη
Hermann, ὃ καὶ εἰ μέγα δώη vel ὃ γε καὶ μέγα δ. ? Schoemann,
ὃ γε καὶ μέγα δοίη Paley καὶ ΑΩ (κἂν e corr. H) DIΦ (eras.
in Q) Stobaei III c. 10 s. 16 codd. pars, καὶ κἂν L, κἂν KM
Apostolius VI 43 a δοίη AQQ, superscr. ω m. rec. N, δώη
ΩΨEP Stobaei codd. iidem Apostolius 358 τέρεθ' ἐόν Φ
360 τό τ' M, τὸ δ' Hermann 361 καταθείης Philoponus in
Aristot. de anim. p. 456 H. Stobaei III c. 29 s. 18 cod. M
362 το>ΥΘ'ΕΡΔ<οις A, τοῦθ' ἔρδοις CFGI Plutarchus Mor. p. 9 e
et 76 c

ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλέξεται αἰθοπα λιμόν.

οὐδὲ τό γ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν. 365

ἔσθλόν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηλίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

ἀρχομένον δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐν πυθμένι φειδῶ.

μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω. 370
καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

πίστιες ἄρ τοι ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.

μὴ δὲ γυνή σε νόον πυροστόλος ἕξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.

ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησιν. 375

μουνογενὴς δὲ πάϊς εἴη πατρώϊον οἶκον
φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισιν.
γῆραιὸς δὲ θάνοι ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

363 ἀλύξεται schol. Lycophr. 1396 368 τε Plutarchus
Galb. 16, om. Mor. 701 d 369 δειλὴ λ m. rec. in v mut.
CM, δεινὴ P ἐνὶ FGIKMΦ Anecd. Gr. I 115 Boiss. 370
—372 om. Ω praeter G ΨΦ, habet G et m. rec. marg. CFINO; ag-
novit Plutarchus, expulerunt quidam teste Proclo 372 πίστιες
ἄρ τοι scripsi, πίστεις δ' ἄρα G, in v. adscr. CFN, πίστεις δ'
ἄρ' in v. rec. IO 375 expunxit Plutarchus γυναιξὶ Steitz
φηλήτησιν schol. Aeschyl. Agam. 497 Eustathius Hom. 194, 31
(ι superscr. L, η ex ι m² fact. I) 376 εἴη superscr. γρ. σώζει
F, γρ. σώζοι I, m² σώζοι P; σώζοι M (in ras.) Procli Moscho-
puli schol., σώζει G 377 eiecit Hermann (σώζοι recepto) in v.

ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη. 380

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ ῥῆσιν,
ᾧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα 385
κεκρύφεται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίῳν πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον 390
ναλουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξεται, μὴ πως τὰ μέταξε χατίζων
πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσης. 395

378 offenderunt quidam sec. schol. θάνοι Hermann, θάνης
ΩbO, θάνοις codd. cett. (superscr. η Q) σφέτερον Hermann

379 κε KLM, καὶ superscr. γρ. κεν I 381 φρεσὶν ῥῆσιν
Ψ, φρεσὶ σῆσιν ΩΦ 383 ἀτλαιγενέων Dionis Prus. II 9 cod. V
Athenaei XI 489f cod. A, ἀτληγενέων schol. Ven. A Hom.
Σ 486 (schol. Arat. 256), Ἀτλαγγενέων Goettling περιτελλο-
μενάων Maximus Tyr. XXX 6 384 ἀμητοῦ CGD, ἀμήτοιο
Dionis codd. pars schol. Ven. A Hom. l. c. Ven. B Townl. T222
schol. Arat. 264 codd. MA, ἀμητοῖο Certaminis Hom. et Hts. v.
173 codex, Athenaei codd. AE, Dionis codd. pars; an ἀμήτοι'?
τε Certamen 386 αὐθις DIENQ 389 ναιετάωσ' CENP,
superscr. ου Q 391 ναίωσιν C, superscr. ου Q, γρ. ναίουσι
marg. O, ναίωσ' ENP δὲ σπείρειν ΩΦ praeter Q 392 γυμνοῦς
Θ' α. Certaminis cod. ἀμάσθαι G, e corr. FM ὅτ' ἂν ὥρια
πάντα πέλωνται Certamen 393 τε Bentley, τὰ? Lennep
394 μέταξε Herodianus π. μον. λέξ. 46, 23 (II 951, 30 L.) schol.
Vatic. Dion. Thrac. p. 278, 14 H.; μετὰξὺ libri

ὥς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω
οὐδ' ἐπιμετρέσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετέκμηραντο,
μή ποτε σὺν παῖδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων
ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν. 400
δὲς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
χρῆμα μὲν οὐ πρόηξαι, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρήσιος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρεέων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.

οἶκον μὲν πρῶτιστα γυναικὰ τε βοῦν τ' ἀροτῆρα, 405
[κτητήν, οὐ γαμετήν, ἢ τις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μή σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ,
ἢ δ' ὦρη παραμείβηται, μινύθῃ δὲ τὸ ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τε ἔννηφιν· 410
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ τὸ ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀάτῃσι παλαίει.

ἥμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβροῦσαντος 415

397 ἐργάζεο Nauck, ἐργάζεν libri Hypoth. Pseudisocr. πρὸς
Δημόν. 401 δέ τι ΨbE, m² in ras. D 402 ἀγορεύεις CF
403 ἀχρήσιος KL, ἀχρεῖος ΩDIMΦ Theodorus Gazes Anecd. Gr. V
405 Boiss. 404 χρεέων scripsi, χρεῶν libri, χρεῖων Fick
405 τ' om. DIP 406 neglexit Aristoteles Polit. I 1 auctor
Oecon. I 2 407 ἐν Bentley, ἐνὶ O, εἰν codd. cett. 409 τὸ
Peppmüller, τοι codd., τε Bentley 410 ἔς τε ἔννηφι C (εἰς)
schol. Rav. Aristoph. Ach. 172 Theodoretus Graec. adf. cur. V
p. 819 Sch. Stobaei II c. 7 s. 11 cod. F (ἐννιφι), cf. Symb. Prag.
179; ἔς τ' ἔννηφι Athenaeus XIV 653 d (cod. A) Et. gen. v. καλιά
(cod. A) Stobaei cod. P (ἐννιφι); ἔννηφι Athenaeus III 100 b
Pollux I 66; ἔστε ἐννηφι D, ἔς τ' ἔννηφι(ν) ΩbΨbΦ testes
cett. 412 τὸ Peppmüller, τοι codd. testes, τε Bentley
413 ἀάτῃσι Nauck, ἀτῃσι codd. testes 415 μετοπωρινοῦ Et.
gen. v. ἰδαλίμου

Ζηνὸς ἔρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς
 πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
 βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ 420
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὦρια ἔργα.
 ὄλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονα δ' ἐπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὔτω·
 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο. 425
 τρισπίθामον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρῳ ἀμάξῃ.
 πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὖρης,
 ἐς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσίην ἀροῦν ὀχυρώτατος ἐστίν,
 εὗτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας 430
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.
 δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὔτω·
 εἰ χ' ἕτερον ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλαιο.
 δάφνης δ' ἢ πετελής ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες, 435
 δρυὸς ἔλυμα, γύης πρίνον· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.

422 ὦρια ἔργα Φ, ὦριον ἔργον ΩΨ schol. Eurip. Andr. 1164
 424 θ' IKMΦ 425 καὶ Triclinius, κε(ν) codd. κε om. Ωb,
 τε EN 431 προσαρήρεται FGΦ 434 ἄξαις cod. Paris. 2708,
 γ' ἄξαις ΩΨΦ κ' γ' HDEOP, 'N, δ' Q 435—453 desunt
 in C 435 δ' om. FHOP Et. gen. v. ἀκιώτατον ἀκιρώτατοι
 quidam teste Et. mag. 436 γύης πρίνον Schaefer, γύην πρί-
 νου d'Orville, πρίνου δὲ γύης Φ, πρίνου δὲ γύην ΩbΨ schol.
 Aristoph. Ach. 180 Suidas v. πρίνινοι ἀνθρακες Et. gen. v.
 γύης ἐνναετήρε D m¹ (ἐνναετήρῳ m²)

οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντε ἐν αὐλακι καὶ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτῷ λίποιν. 440

τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἔποιτο
ἄρτον δειπνήσας τετράτρουφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς ἔργου μελετῶν ἰθεῖάν κ' αὐλακ' ἐλεύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὐ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων 445
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

[κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.]

φράζεσθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυνίης·
ἢ τ' ἀρότιό τε σῆμα φέρει καὶ χερίματος ὥρην 450
δεικνύει ὁμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι· πάρα ἔργα βόεσσιν.
φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμαξαν, 455
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆια θέσθαι.

εὖτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανήῃ,
δὴ τότε' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότιο καθ' ὥρην, 460

439 ἐρίσαντ' ἐν BbM, ἐρίσαντες ἐν I Et. mag. Gud. v. ζυγο-
μαχεῖν 441 δ' om. schol. Ven. B Townl. Hom. N 484
443 ὅς Bentley, ὅς κ' codd. ἰθεῖάν κ' I, ἰθεῖαν libri cett.
447 recentiore esse censuit Peppmüller 448 φράξεο δ' αὐτε,
ἐὰν γεράνων φωνῆς schol. Arat. 1012 cod. A 452 βοῦς M
ἐούσας m. rec. in ἐόντας mut. EN, γρ. ἐόντας P 453 γὰρ]
τὸ? Lennep, δὲ Paley, γε? Schoemann 454 πάρα Lennep,
πάρα δ' libri Et. gen. v. ῥηίδιον 455 πῆξεσθαι Stahl 456 τὸ
CH Et. gen. v. ἄμαξα, τό γ' Ψ, τόδ' F (δ' in ras.) GΦ 457 τ'
ἐχέμεν Φ (praeter Q) 458 δὴ KLΦ φανήῃ Heyne, φανείη
codd. 460 ἀρόειν Herwerden

πρωὶ μάλα σπενύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.
 νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν·
 νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκηλήτειρα.

εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερι θ' ἀγνῇ, 465
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 ἀρχόμενος τὰ πρωτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτης
 χειρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἔνδρουν ἐλκόντων μεσάβων. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθε 470
 δμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
 σπέρμα κατακρύπτων· ἐνθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 ὧδέ κεν ἀδροσύνη στάχυνες νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξει.
 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα 475
 γηθήσειν βιότου αἰρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
 εὐοχθέων δ' ἴξαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 ἀνγάσσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόως χθόνα διῶν, 480
 ἥμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
 ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
 οἴσεις δ' ἐν φορμῷ παῦροι δέ σε θηήσονται.
 ἄλλοτε δ' ἄλλοις Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
 ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.
 εἰ δέ κεν ὕψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη· 485

462 ἔαρι Pollux I 223, ἦρι K, εἴαρι libri cett. 465 τ' αἰνῇ schol. Rav. Aristoph. Plut. 727 468 ὄρηκει Brunck
 469 τυτθὸν Schaefer 476 βιότου ἐρεύμενον C (ε e corr.) N
 (ον in οιο mut., ἐρ in ras.) PQ, βιότοιο ἐρεύμενον F (ιο et ε
 in ras.) GΨbO 479 ἀρόως P, cf. Ehrlich Rh. Mus. LXIII
 p. 120, ἀρόως ΩDIN, superscr. οἰς L, superscr. η Q, ω in η
 mut. m. rec. E, ἀρόως KMO

ἦμος κόκκνυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον, τέρπει δὲ βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἡματι μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωιηρότη ἰσοφαρίζοι. 490

ἐν θυμῷ δ' ἐν πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μήθ' ὥριος ὄμβρος.

πὰρ δ' ἰθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ῶρη χειμερὶν, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι, 495
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψη
σὺν πενήνῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέξῃς.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 500
ἦμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.

δείκνυε δὲ δμῶεσσι θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος·
οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.

Μῆνα δὲ Αἰναιῶνα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,

490 πρωιηρότη Kirchhoff, προηρότη CD (η in ras. D) F m¹
(πρωταρότη m³); πρωτηρότη GIKL Ammonius v. ὀψέ, προτηρότη
(τ in ras.) N, πρωταρότη HMQ, προἀρηρότη E, προαρηρότη O,
superscr. ταρότη m. al. P τ' ἰσοφαρίζοι C, ἀντιφερίζοι Ca-
pelle 491 δ' εὔ libri, δ' Et. gen. v. ἀλέα cod. A 494 ἀνέρα
Et. mag. (s. v.) codex Is. Vossii (V^a), ἀνέρας libri Et. gen. s. v.
εἶργον GHENQ, ἔργων ε ex ει m² fact. O, γρ. εἶργον super-
scr. F 495 ἴσχει Et. gen. ὀφέλλοι Brunck, ὀφέλλει libri
496 sq. om. C (m. rec. in marg. imo additi) Et. gen. (cod. A)
501 ὧ Et. gen. (cod. A) ἐστίν Peppmüller 504 Boeoti
poetae esse negavit Goettling Βουκάτιον, κακά τ' Steitz
βουδόρα schol. Townl. Hom. P 550 Et. mag. Tittm. v. Αἰναιῶν,
βούδορα libri Et. gen. v. λιαρόν, utrumque novit Eustathius
Hom. 1117, 53

τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἷ τ' ἐπὶ γαῖαν 505
 πνεύσαντος Βορέας δυσηλεγέες τελέθουσιν,
 ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέει πόντῳ
 ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ 510
 ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὔρας δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
 τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
 καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει· 515
 καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πάεα δ' οὐ τι,
 οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησι
 ἴς ἀνέμου Βορέω· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν.
 καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μέμνει 520
 οὐ πῶ ἔργα ἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 χρυσαμένη μυχίῃ καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει
 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλέοισιν. 525

510 πῖλναι Ahrens, πέλασε v. Leeuwen 518 Βορέω scripsi,
 βορέου ΩΔΙΚΦ, βορέας LM τε Φ 520 φίλῃ — μέμνει
 CFGΨ, μέμνει (μῖμνη H) παρὰ μητέρι κεννῇ ΗΦ, γρ. φίλῃ in
 marg. OP; μένει παρὰ μητέρι κεννῇ in altera recensione fuisse
 censet Peppmüller 521 ἔργ' εἰδυῖα codd., corr. Lennep
 522 εὖ τε FGE, εὖ τε e corr. cod. Olomuc. I, VI 9, εὖτε libri
 cett. 523 μυχίῃ NO Proclus, superser. v P, νυχίῃ e corr. E,
 νυχίῃ ΩΨQ Moschopulus ἔνδοθι οἴκου EOPL, ἔνδοθεν super-
 scr. ι Q, v m. rec. N, ἔνδοθεν ΩΨ praeter L 524 τένθει quidam
 teste schol. Ven. Aristoph. Pac. 109 (Suid. v. τένθαις) cf. schol.
 'Procli', τέμνει Antigonus Caryst. XXI 525 καὶ ἐν HIKLΦ
 Plutarchus Mor. 965 f schol. Procli Et. gen. v. ἀνόστεος

οὐδέ οἱ ἥελιος δείκνυ νομόν ὀρμηθῆναι·
 ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.
 καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ θρία βησθήεντα 530
 φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 ὥς σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχωσι
 καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
 οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
 τῷ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκῇν. 535

καὶ τότε ἔσθασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
 τὴν περιέσθασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 μῆδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα· 540
 ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδιλα βοὸς ἱφι κταμένοιο
 ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσσας.
 πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότε ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
 δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν 545
 πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται Βορέας πεσόντος·
 ἡώιος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος

526 οὐδέ οἱ Hermann, οὐ γάρ οἱ libri testes 528 παρ' Ἑλλήνεσσι Proclus? 529 νηκέρω Fick 530 μαλκιδόωντες (μαλκιδόντες Cobet) Crates 532 ὥς . . ἔχωσι Peppmüller, οἱ . . ἔχουσι codd. 533 τοὶ δὲ Hermann βροτοὶ Wachler, βροτῶ libri Et. gen. v. μυλιόωντες Tittm. v. τρίπους 534 ἔηγε Schulze 535 ἀλευόμενοι CF m¹ (α in o mut) Choeroboscus I 141, 13 H. Anecd. Ox. I 174 Cr. Et. mag. v. νίφα πολλήν Et. gen. v. ἀλλαστος 543 ὁπότε κρύος IKLΦ 544 σ>YNPPA<πτειν A 545 κεφαλῇ δ' ἐφ' ὑπερθεν MQ

ἄῤῥο πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἅπο αἰενάοντων, 550
 ὑποῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ
 ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄῤῥσι
 πυκνὰ Θρηικίου Βορέω νέφεα κλονέοντος.
 τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἰκόνδε νέεσθαι,
 μὴ ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ, 555
 χρῶτα δὲ μυδαλέον θήῃ κατὰ θ' εἵματα δεύσῃ.
 ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 τῆμος τῶμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἶῃ
 ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσὶν. 560

[ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰς ὃ κεν αὐτὶς
 γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]

Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε' ἀστῆρ 565
 Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὁκεανοῖο
 πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόῃ Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
 ἐς φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἰσταμένοιο.
 τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον. 570

549 ὀμβροφόρος Seleucus μερόπων e Maximo 543 Ruhnken
 550 ὅς ῥα τ' Peppmüller 553 Βορέω scripsi, βορέου ΩDKMΦ,
 βορέαο IL 556 τε HΨbQ θήῃ H, θείῃ codd. cett. κατὰ
 δὲ D δεύῃ (η e corr.) D 559 ἐπ' — πλέον Brunck, ἐπὶ δ'
 ἀνέρι τὸ πλέον C, ἐπὶ δ' ἀνέρι πλέον ΩbΨQ Et. gen. v. ἀρμα-
 λιά cod. A (δὲ ante πλέον cod. B), ἐπὶ δ' ἀνέρι πλείον Φ
 praeter Q, ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον Et. gen. schol. 561—563
 proseripsit Plutarchus 568 ὀρθογόῃ IKM schol. vetus Sui-
 das s. v., ὀρθοβόῃ quidam teste Proclo 570 περιτεμνέμεν Φ
 Lex. Vindob. 161 N.

ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἄμ φυτὰ βάλῃη
 Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 φεύγειν δὲ σκιεροὺς θῶκους καὶ ἐπ' ἠόα κοῖτον
 ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἡέλιος χρῶα κάρφει. 575
 τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγινεῖν
 ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βλὸς ἄρκιος εἴῃ.
 ἥως γὰρ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν,
 ἥως τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου,
 ἥως, ἥ τε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου 580
 ἀνθρώπους πολλοῖσί τ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθῃσιν.

ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἡχέτα τέττιξ
 δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος, 585
 μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφανρότατοι δέ τοι ἄνδρες
 εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄξει,
 αὐαλέος δέ τε χρῶς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
 εἴῃ πετραίῃ τε σκιῇ καὶ βίβλινος οἶνος,
 μάζα τ' ἀμολγαίῃ γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων, 590
 καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μὴ πω τετοκυλῆς
 πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,

574 ἠόα Gerhard, ἡὼ libri 575 ἀμητοῦ DKM 576 ἀγεί-
 ρειν HΨNQ 577 εἴῃ Schaefer, ἡῃ Weber 578 γὰρ Lennep,
 γάρ τ' libri ἀπο///μείρεται C, ἀπομοίρεται P, ἀπαμείρεται
 Eustathius Hom. 1243, 25 (947, 9) et 1766, 54 579 καὶ] τε
 Bentley 581 δ' Ψb Et. gen. v. ἔσπερος cod. A^{II} 583 ἐπε-
 χεύετ' I, ἐπιχεύετ' Gregorius Cor. p. 62 adn. 98 Sch. 588 δὲ
 χρῶς Hermann τοι ἡδὺ | εἴῃ πετραίῃ συνέη Nauck 589 τε
 om. IPQ βύβλινος GHIKM, Βύβλινος Proclus Eustathius Hom.
 871, 48, Βίβλινος Et. gen. v. μάζα

ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα
 κρήνης τ' αἰενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος· 595
 τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον.

δμῶσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠαρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαίῃ καὶ ἐντροχάλῳ ἐν ἄλωῃ.
 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγρεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ 600
 πάντα βίον κατὰθῃαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,
 θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 δίζησθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, — μὴ φείδεο σίτου, —
 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλῃται. 605
 χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴῃ
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.

εὖτ' ἂν δ' Ὠαρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δὲ ἰδῇ ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 610
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρέπεν οἴκαδε βότρους·

594 ἀκραέος in εὐκραέος mut. Cl, & m. rec. in ras. E, εὐ-
 κραέος F (εὐ m. al. in ras.) GHKLMQ πρόσθ' D, πρόσωπον
 HΨb (α m. rec. superscr. M) Q 595 τ' om. Plutarchus Mor.
 725 d Athenaeus II 41 e αἰενάου IM, ἀενάου (ἀεννάου) codd.
 cett. 596 οἶνον Photius v. τρία καὶ δύο 598 Ὠαρίωνος
 Nauck, ὠρίωνος libri 601 ἔνδοθι HΦ (superscr. εν Q), ἔνδο-
 θεν CFGΨ 603 δίζησθαι O. Schneider, δίζεσθαι codd.
 606 τ' ΩDIΦ εἴῃ Hermann, ἥῃ Weber 609 Ὠαρίων Nauck,
 ὠρίων codd. 610 δὲ Fίδῃ Paley, δ' ἐσίδῃ Ω (τ' H) DIMEN,
 superscr. οι P, δ' ἐσίδοι KLO, superscr. η Q 611 ἀπο-
 δρέπεν cod. Ambros. C 222 inf. Vindob. 242, cf. Wien. St. V 192;
 ἀποδρέπειν ΩENP, ex ἀπόδρεπε m² factum D, ἀπόδρεπε IKLQ,
 e corr. MO

δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας,
 πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγρε' ἀφύσσαι
 δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠαρίωνος 615
 δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 ὠραῖον· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶσιν.

Εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἥμερος αἰρεῖ,
 εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβριμον Ὠαρίωνος
 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡροειδέα πόντον, 620
 δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θυλούσιν ἀῆται·
 καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 γῆν ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι
 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων, 625
 χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὕμβρος.
 ὄπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ
 εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
 πηδάλιον δ' ἐνεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
 αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ 630
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρτον
 ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
 πλωίζεσθ' ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
 ὅς ποτε καὶ τεῖδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας, 635

615 Ὠαρίωνος Nauck, ὠρίωνος codd. 617 εἶσιν Haupt,
 εἴη codd. Et. gen. v. πλειῶν 619 Ὠαρίωνος Nauck, ὠρίω-
 νος codd. 621 θύουσιν codd. 623 γῆν cod. Ambros. C 222
 inf., γῆν δ' ΩΨΦ 627 ἐνικάτθεο HQ, ἐνὶ κάτθεο Ψb
 632 ἐντύνασθ', ἵνα Heinrich ἄρῃαι Peppmüller 635 τεῖδ'
 Bergk (cf. Procli schol.), τῇδ' codd. βαθὺν HQ Proclus
 Theognis 511

Κύμην Αιολίδα προλιπόν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσιν.
νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. 640
τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ῥαίῳ πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας. 645
εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπέα,
δεῖξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
οὐ γάρ πώ ποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον, 650
εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
μείναντες χειμῶνα πολλὸν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

[ἐνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰς ἐπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ 655

637 ἄφενον superscr. os m² F, ἄφενον G 639 εἴσατο
Certamen 2 640 θέρος Eustathius Hom. 270, 38 οὔποι'
ἐσθλῇ CFGDΦ, unde οὐ ποτε δ' ἐσθλῇ alteram lectionem fuisse
iudicat Paley 643 ἐν D 646 sq. altera recensio τρέψας
... βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν, altera τρέψης ... βούλῃαι δὲ
χρεά τε προφυγεῖν habuisse videtur 646 τρέψης HKΦ
647 βούλῃαι η ex ε m² rest. M, βούλει F (ει m²) G, βούλει
codd. cett. δὲ χρεά τε libri, δὲ expulit Spohn ἀτερπέα cod.
Ambros. C 222 inf., ἀτερπῇ ΩΦ (έα m. rec. in ras. N), ἀτερ-
πῇν D, ἀτερπέα λιμὸν Ψb 649 'σημειοῦται' schol. 'Procli'
σεσοφισμένος C (σεσοφισμένος Tzetzae schol.) 654—662 sup-
positos iudicavit Plutarchus 655 εἰς Kirchhoff, εἰς ἐπέρησα
H pars rec., εἰσεπέρησα codd. cett. 655 sq. προπεφραδμέν'
ἄεθλα | πόλλ' Peppmüller

ἄεθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορος· ἔνθα μὲ φημι
 ὕμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' οὐατόεντα.
 τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων· 660
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰδεῖν.]

ἥματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
 ὥραϊος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα 665
 καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπήμων· 670
 εὐκῆλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 ἐλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι,
 σπεύδειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότιό τε δεινὰς ἀήτας, 675
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
 ἥμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 ἶχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανήη 680
 ἐν κράδι ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·

656 ἄεθλ' Q, ἄθλ' codd. cett. (ἄ m² in ras. F), superscr. γρ. ἄεθλ' cod. Vindob. 242   μεγαλήτορες Ψb   657 οὐατόεντα Nauck, ὠτώεντα libri   666 ἀποφθίσειε C, e corr. m¹ D, ἀποφθίσειε Ωb D m² ΨbΦ   670 ἀπήμων· εὐκῆλος· Moschopoulos
 672 τ' εὐ ΨbΦ, δ' εὐ (εὐ m² in ras. F) FG   680 πέταλον τόσον Nauck   φανήη scripsi, φανείη codd.

εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὐ μιν ἔγωγε
 αἶνῃ· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
 ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 ἄνθρωποι ῥέξουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο· 685

χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.
 μῆδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι. 690

δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
 [δεινὸν δ', εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
 ἄξονα κανάξαις καὶ φορτία μανρωθείη.]
 μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὡραῖος δὲ γυναικα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι, 695
 μῆτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
 μῆτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
 ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῶοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
 παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
 τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἣ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει, 700
 πάντα μάλ' ἀμφιδῶν, μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.
 οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζει' ἄμεινον
 τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
 δειπνολόχης· ἢ τ' ἄνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἔοντα

682 ἀργαλέος Heyer 684 γε DENP, δὲ O, τε cod. Am-
 bros. C 222 inf. 686 δὲ ψυχὴ schol. Arat. 299 688 ἐν
 Nauck 689 ἐν ΨbΦ 692 sq. proscriptis Lehrs 692 ἐφ'
 ἄμαξαν ΩbDM Φ praeter Q 693 τὰ δὲ ΩbΨbQ φορτία μανρω-
 θεῖη K, φορτί' ἀμανρωθείη libri cett. 695 ἐπὶ ΩDΦ excepto Q
 696 τριήκοντ' K, τριάκοντα EN 698 γαμεῖτω ENO, γαμείσθω P
 699 ὥς τ' superscr. x m¹ I, ἵνα 'Aristoteles' Oecon. I 4 Aristides
 II 41 D. 700 om. A Stobaeus LXX 8 cum Apostolio XIII 93 c
 701 ἀμφιδῶν Heyne, ἀμφὶς ἰδῶν codd. testes 704 δειπνολόχον
 Stobaeus LXIX 6 cum Apostolio XIII 51 o Et. Tittm. s. v.

εὖει ἄτερ δαλοῖο καὶ ὦμῳ γήραϊ δῶκεν.

705

[εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.]

μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·
 εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
 μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ σέ γ' ἄρχῃ
 ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἦε καὶ ἔρξας, 710
 δις τόσα τείνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ σέ γ' αὖτις
 ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
 δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 ποιῆται, σέ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι, 715
 μηδὲ κακῶν ἔταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.

μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

705 αὖει Stobaeus δαλοῖο Stobaei codd. S(?)MA, δαλοῦ libri (cum A) testes cett. altera recensio: (δαλοῦ) καὶ ἐν ὦμῳ γήραϊ θῆκεν (cf. Hom. ο 357) A (ΚΑΙΕΝΩ<μω γηραϊ θη>-KEN) Plutarchus Mor. 527 a Stobaeus cum Apostolio, ἐν omisso Φ Et. gen. cod. A 706 suspectus Lehrsio 708 πρότερον DΦ (ν in ς mut. m. rec. E, σ superscr. P) 709 σέ γ' ἄρχῃ A (σ)ΕΓ'ΑΡΧΗ) ΩΦ Et. gen. v. κασίγνητος, σέ γ' ἄρχει Ψ, κεν ἄρχῃ Et. Gud. s. v. 710 ἔπος γ' F, ἔπος τ' EN m¹ O 711 τίνυσθαι vel τίννυσθαι (τίννεσθαι EN) codd. σέ γ' αὖτις D, κεν αὖτις ΩΨbΦ Et. gen. Gud. 712 ἡγείτ' ἐς ΩDKLEOP, ἡγείται Et. gen. Gud. 713 ἄλλοτ' ἄλλον M Et. gen., ἄλλοτε τ' ἄλλον DENP 714 νόος C m¹ (ς in ν mut. m. rec.) D Et. gen. Gud. 716 νεικεστῆρα Ω Eustathius Hom. 793, 11, ΝΗΚΕΣΤΗ- <ρα A, νεικητῆρα ΨΦ schol. Pind. Pyth. IV 507 Et. gen. Gud. 718 τέτλα Plutarchus Mor. 23 f 719 μέγιστος Stobaeus III c. 35 s. 1 Tzetzae schol.

φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης. 720
εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαιοι.

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λειβέμεν αἶθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν· 725
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.

μηδ' ἄντ' ἡέλλου τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα·
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης
μηδ' ἀπογυμνωθεὶς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν· 730
ἐξόμενος δ' ὃ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμένα εἰδώς,
ἦ ὃ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ἐνεργέος ἀνλῆς.

μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
ἰστὶν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα 735
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

720 φειδωλή Wachler 721 κακόν γ' KLM μείζον' Ω
722 δυσπέμφελον Athenaeus VIII 364 d 723 τε I Athenaeus
schol. Hom. α 266 Eustathius Hom. 1412, 64 724 λειβέμεν
Nauck, λείβειν codd. 726 γάρ θ' οἷ γε Φ praeter Q (γὰρ τοί m.
rec. marg. N) 727 ἡελίοιο IKLQ Proclus Ioannes Doxop.
Anecd. Ox. IV 167 Cr. τε > ΤΡΕΜΜΕΝΟC A 728 ἐπεὶ κε
ΑΩD, ἐπὴν κε ΨbΦ (κε om. O) ἀνιόντος ΨbΦ 730 ἀπογυ-
μνωθῆς ΩbΨbΦ 731 ὄνθεις Hermann, οὐρήσει (vel -σετ')
Peppmüller 733 πεπαλαγμένον (v m. rec. in s mut.) EP, α
m. rec. superscr. O, πεπαλαγμένα N ἔνδοθι οἴκου Φ praeter
Q, ἔνδοθεν A (εν > Δ < οθ > ΕΝ) ΩΨQ 734 ἐστὶν IKΦ praeter Q
Eustathius Macremb. IV 18 735 δυστήνοιο Plutarchus Mor.
562 a post 736 iterum legitur 758 in ΩΨΦ

μηδέ ποτ' αἰενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
 ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
 χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκά.
 ὃς ποταμὸν διαβῇ κακότητ' ἰδὲ χεῖρας ἄνιπτος, 740
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλαίῃ
 αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.

μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθε
 πινόντων· ὀλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται. 745

μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπλῆεστον καταλείπειν,
 μή τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη.

μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον, 750
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὃ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
 μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ

737 αἰενάων I, αενάων vel αεννάων codd. cett. 740 pro-
 scripsit Aristarchus κακότητ' ἰδὲ D, κακότητ' ἰδε quidam, κ.
 ἐπι alii scripserunt teste schol. 'Procli'; κακότητι δὲ Ω (C
 m¹) ΨbΦ 741 ἄλγε' ἔδωκαν Peppmüller 746 ἀνεπίρρεκτον
 quidam legerunt (cf. schol. 'Procli' et Moschopuli) 747 κρώξῃ
 ACM (cf. Arat. 1002), κρώξῃ codd. fere cett. Orus περὶ πολυσ.
 λέξ. Reitzenstein Gesch. d. gr. Et. 344) Eustathius Macremb.
 V 16 Dexippus in Arist. Categ. 64 B. 748 ἀφελόντα 'Trypho'
 περὶ τρόπ. 4 Pollux X 99 749 ἐπι Steitz 750 καθιζέμεν
 Nauck, καθίζειν libri testes

ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας 755
 μωμεύειν ἀλδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσῶ.
 μηδέ ποτ' ἐν προχοῆς ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων
 μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὐ τοι λωῖόν ἐστιν.

ᾧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην. 760
 φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰεῖραι
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἦν τινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

Ἦματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὔ κατὰ μοῖραν 765
 πεφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι. 767

αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος, 769
 εὔτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν. 768

πρῶτον ἔνῃ τετραῶς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἥμαρ, 770

756 μωμαίνειν Et. gen. s. v. τι AI (superscr. τοι m¹ I),
 τοι codd. cett. Et. gen. (νύτα cod. A) 757—759 proscriptit
 Plutarchus 757 προ>ΟΧΟHC A, προχοῇ ΩΨΦ Et. gen. v. ἀπο-
 ψύχειν 758 ἐξαλέασθαι Et. gen. 763 οὐ τί γε Aristoteles
 Eth. Nic. VII 14, οὔτε γε Heliodorus paraphr. Eth. Nic. p. 159
 H. λαοὶ | πολλοὶ Demosthenes de fals. leg. 243 (bis) Aeschines
 κατὰ Τιμάρχ. 129 de falsa leg. 144 Aristoteles auctor orat.
 Corinth. ('Dio') XXVII 47 Moschopulus in Batrach. 12 764 φη-
 μίξωσι C schol. Procli Demosthenes et Aeschines utroque
 l. Aristides 'Dio'?, φημίξουσιν ΩbIK Et. gen. (schol.) v. ἀλένω,
 φημίξουσιν DLMNOQ (m¹, in ξ mut. m. rec. Q) schol. Aeschyl.
 Agam. 929 Heliodorus Moschopulus in Batrach. τις] τοι IKM
 767 δατέασθαι cod. Paris. 2708 Vindob. 256 769. 768 sic
 disposuit Schoemann 770 ἔνῃ] μὲν οὖν Clementis Strom. V 14,
 107 codex (L)

— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ, —
 ὀγδοάτῃ δ' ἐνάτῃ τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
 ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
 ἐνδεκάτῃ δὲ δυωδεκάτῃ τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
 ἡμὲν ὅις πέλκειν ἡδ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι· 775
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 τῇ γάρ τοι νῆϊ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἴστων στήσαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.

μηνὸς δ' ἴσταμένου τρεισκαίδεκάτην ἀλέασθαι 780
 σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

ἔκτῃ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ κούρῃ γε γενέσθαι 785
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶεα μήλων
 σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἥπιον ἡμαρ·
 ἐσθλῇ δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δ' ὅ γε κέρτομα βάξειν
 ψεύδεά θ' αἰμυλλοὺς τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.

772 δ' AQ Et. Tittm. v. γέμεν, τ' codd. cett. 774 δὲ I,
 ΔΕ (i. e. δέ et τε) A, δὲ superscr. τε m¹ C; τε codd. cett.
 777 νῆ Cobet, νῆ quidam teste [Suida] v. νεῖν, νῆ Et. gen. v.
 νῆμα, νεῖ (ex νῆ corr. I) libri Eustathius Hom. 1166, 57
 778 ὅτε ἴδρις cod. Laur. conv. suppr. 158, ὅ τε Φίδρις Bergk, ὅτε
 τ' ἴδρις CΨΦ Et. Tittm. s. v., ὅτ' ἴδρις Ωb 780 τρεισκαίδεκάτην
 codd. 781 σπέρματα δάσσασθαι ΩKNO Et. Tittm. v. δάσα-
 σθαι 782 πέμπτη Pollux I 63 μάλ᾽ ἀσύμφορος 'Proclus'
 783 οὐ σύμφορος D, ἀσύμφορος codd. cett. 785 κούρῃ γε
 scripsi, κούρῃ τε AΩbDIMQ, κούρῃσι CON m¹ (κούρῃ τε m. rec.
 N), κούρῃσι τε KL 788 ΦΙΛΕΟΙΔ' ΟΓΕ A, φιλέοι δὲ κε ΩNO,
 φιλέει δὲ κε ΨQ κέρδεα Ω (τομα m. al. superscr. C) 789 θ' Γ' A

μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον 790
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέθῳ ἡματι, ἴστορα φῶτα
γέλνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπνυκασμένος ἐστίν.
ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετραῶς
μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς 795
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
πρηγνύνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετραδ' ἀλένυσθαι φθίνοντός θ' ἰσταμένου τε
ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ· μάλα γὰρ τετελεσμένον ἦμαρ.

ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν 800
οἰωνοὺς κρίνας, οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.

πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεῦειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.

μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 805
εὖ μάλ' ὀπιπεύοντα ἐντροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βαλλέμεν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆα δοῦρα
νῆιά τε ξύλα πολλά, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.

793 om. A γείνασθαι Ψ^b, γίνασθαι DEO, γίνεσθαι Q, e
corr. N πεπνυμένος QKLEN ἔσται Doederlein 794 sqq.
Plutarchum 'ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ· πεφύλαξο δὲ θυμῷ'
legisse (ceteris omissis) e Procli scholio conclusit Goettling
796 ἡμιόνους EN 799 reiecit Steitz ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ
scripsi, ἄλγεα θυμοβορεῖν (ΘΥΜΟΒΟΡ... A) libri, ἄλγεα θυμο-
βόρα eiecto v. 798 Schoemann ΓΑΡ Α, τοι ΩΨΦ 804 γει-
νόμενον C m¹ DMNO, ΓΙΝΟΜΕΝ<ον A, cf. Vergilius Georg. I
277 sq., τιννυμένας ΩbKQ 806 ὀπιπεύοντα cod Placent. 6,
ὀπιπτεύοντα L, ὀπιπτεύοντ' K; ὀπιπεύοντας C, ὀπιπτεύοντας
ΩbIMNQ, s eraso O, ΟΠΙΠΕΥΟ... A, ὀπιπεύοντος D 807 βαλ-
λέμεν scripsi, βάλλειν (ΒΑ<λλε>ΙΝ A) codd.

τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.

εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δελέα λώιον ἤμαρ, 810
 πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἢ γε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐ ποτε πάγκακον ἤμαρ.

παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 [ἄρξασθαι τε πλῆθον καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένι θεῖναι 815
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 νῆα πολυκλήριδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσιν.

τετράδι δ' οἷγε πλῆθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἤμαρ
 μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην 820
 ἡοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερεῖων.

αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
 αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 ἄλλος δ' ἀλλοιήν αἰνεῖ, παῦροι δὲ ἴσασιν.

ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ. 825

τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

812 θ' ἢ γε AM m¹ (τ' ἡδὲ superscr. m²), θ' ἡδε DNO, ἡδε
 Ω, τῇδε IKLQ 815 sq. alteri recensio*n*i tribuit Goettling
 815 ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένι Hermann, ἐπὶ ζ. ἀνχένα ΩΨΦ, ὑπὸ ζυγὸν
 (vel ὑπόζυγον) ἀνχένα Grashof 817 θοὴν τ' IKLQ 818 ΕΛ-
 ΚΕΜ<ενα>|. A 820 μεσση (i. e. μέσσῃ^η O), μεσσή· N, μεσ-
 σίη· M, μεσσήην (i. e. μέσσῃ^{ην}) CF, μέσσην G δ' αὖτε μετ' εἰ-
 κάδα ΑΨbQ, δέ τε μετεικάδα D, δὲ μετ' εἰκάδα ΩNO 824 τ'
 (τι O) ἴσασιν ΩΨΦ, τ' expulit Lennep 828 'Procli' schol.:
 τούτοις δὲ ἐπάγονσί τινες τὴν Ὀρνιθομαντείαν, ἅτινα Ἀπολλώνιος
 ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ

ΑΣΠΙΣ

NOTAE LIBRORUM

- P = papyrus Oxyrhynch. 689 saec. II exeuntis
 A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae
     Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
 (Q = papyrus musei Berolinensis 9774 saec. ut videtur I a.
     Chr. n.)
 B = fragmentum (v. 75—298), quod extat in codice Parisino
     bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 663'
     saec. XII
 C = fragmentum alterum (v. 87—138), quod in eodem codice
     Parisino invenitur, saec. XII
 D = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae C 222 inf. saec. XIII
 E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII
     (1281)
 F = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2773 saec. XIV
 G = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2772 saec. XIV
 H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
 I = cod. Londinensis Harleianus 5724 musei Britannici saec.
     XIV
 K = cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
 L = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158
     saec. XIV
 M = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2833 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

classis Ω { generi a (Ωa) codices BCDF
                   generi b (Ωb) codices GHI

classis Ψ { generi a (Ψa) codex E
                   generi b (Ψb) codices KLM

Genus mixtum

- N = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
 O = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2708 saec. XV
 recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464
     saec. XIV (1316—1320)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Α

Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'. διὸ καὶ ὑπώπτευκεν Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἑσιόδου, ἀλλ' ἐτέρου τινὸς τὴν Ὀμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένον.

5 Μεγακλῆς ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἑσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν ὅπλα Ἥφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ εἶναι ἕκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἕκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Κατα-
10 λόγῳ εὐρίσκειν ἡνιοχοῦντα Ἡρακλεῖ. καὶ Στησίχορος δέ φησιν Ἑσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

A 3 cf. schol. Vatic. Dionys. Thrac. prol. p. 124, 3 H. ζητοῦμεν δὲ καὶ τὸν συγγραφέα, ἵνα τὸ ἀξιόπιστον ἢ μὴ τοῦ συγγραψαμένου καταλάβωμεν· τοῦτο δὲ διὰ τὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡς ἔχει ἡ Ἀσπίς Ἑσιόδου· ἐτέρου γάρ ἐστιν, ἐπιγραφῇ δὲ καὶ ὀνόματι ἐχρήσατο τῆς Ἑσιόδου, ἵνα τῇ ἀξιοπιστίᾳ τοῦ ποιητοῦ ἀξία κριθῇ ἀναγνώσεως v. praeterea schol. Dionys. Thrac. Prol. 3, 31 H. comm. byz. in art. Dionys. Thrac. p. 568, 26 H. schol. Lond. Dionys. Thrac. p. 471, 35 H.

A argumenti partem priorem edidi e codd. DFGKLMNO
2 ν' καὶ ς' Petit, ὡ καὶ σ GKL MN, ν' καὶ σ' O, σν D, η καὶ ε F καὶ om D 4 προαιρουμένον τὴν... μιμήσασθαι KLM
alteram argumenti partem exhibent GKNO, om. DFLM 6 καὶ
ἄλλως ἐπιτιμᾶται ἡσιόδος KNO 9 πάλιν G, πάλαι KNO
10 καὶ om. K

B

Τάφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἡλεκτρώωνος βόας
 ἀνείλον τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφούς τῶν θρεμμάτων
 ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρώωνος αὐτῇ βουλο-
 μένου συνελθεῖν, αὕτη οὐ πρότερον ὑπέσχετο, πρὶν
 ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξῃται τιμωρίαν. ὁ δὲ 5
 ἐπιστρατεύσας ἀνείλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα
 ἀμφοτέροι συνέρχονται αὐτῇ, ὃ τε Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφι-
 τρώων, ὁ μὲν δὴ ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας, Ζεὺς
 δὲ βουλευθεὶς βοηθὸν ἀνθρώποις γεννηῆσαι. ἡ δὲ κύει
 ἐκ μὲν Ἀμφιτρώωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. 10
 ὃς καὶ ἐπὶ Κύνκον τὸν Ἄρεος υἱὸν ἡνίοχον ἔχων Ἰό-
 λαον στρατεύεται, ὃς τοὺς εἰς Πυθῶ τὰς δεκάτας ἄγον-
 τας περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν ἡφαιστοτεύκῳ ἀσπίδι
 πρόσσεισιν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήνκα. συμβαλὼν δὲ τῷ
 Κύνκῳ αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ, τὸν δὲ Ἄρεα ὑπερασπίζοντα 15
 τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν μηρὸν τιτρώσκει· καὶ οὕτως ἔρχεται
 πρὸς Κήνκα. ἦν δὲ ὁ Κύνκος Κήνκος γαμβρὸς ἐπὶ θυ-
 γατρὶ Θεμιστονόῃ.

Γ

Οἱ Τάφιοι καὶ Τηλεβόαι εἰς ἔριν ἐλθόντες πρὸς
 τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἀλκμήνης ἐφόνευσαν αὐτούς. αὕτη
 δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμείσθαι τῷ δυναμένῳ

B post priorem argumenti A partem legitur in DFGNO

4 αὕτη] ἡ δὲ DNO 5 παρὰ om. FNO, περὶ G 7 ὁ
 Ζεὺς τὲ D 11 καὶ om. FGO ἄρεως FO 12 τὰς τοὺς
 εἰς πυθῶ F, εἰς πυθῶ τοὺς D δεκάτας Boissonade, δεκάδας
 codd. 15 Ἄρεα D, ἄρην codd. cett. 16 κατὰ μηρὸν DNO
 17 γαμβρὸς κήνκος FG, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ θεμιστονόῃ τοῦ
 κήνκος NO

Γ legitur in cod. Veneto Marc. IX 23 (= V) saec. XV
 3 γαμείσθαι ἐκείνου V

διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἑαυτῆς ἀδελφῶν. περι-
 5 ερχομένη οὖν ἐπὶ τούτῳ ἤλθε καὶ εἰς Θήβας, ὅπου
 ἐβασίλευσε τότε Ἀμφιτρύων. καὶ κεῖνος ὑπέσχετο τοῦτο
 αὐτῇ. καὶ δὴ λαβὼν αὐτὴν γυναικῶν πρὶν συγγενέσθαι
 αὐτῇ ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ταφίων. οὐ γὰρ εἶα αὐτὸν
 ἐκείνη μιχθῆναι αὐτῇ, πρὶν ἂν λάβῃ δίκην παρὰ τῶν
 10 ἀδελφοκτόνων. στρατεύσας οὖν κατ' ἐκείνων ἀνείλεν
 αὐτούς, ἐπανήξας δὲ νικητῆς συνεγένετο τῇ γυναικί.
 ὅτε δὴ καὶ Ζεὺς συνῆλθεν αὐτῇ, γεννᾷ οὖν ἐκ μὲν
 Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς δὴ
 εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήνκα πορευόμενος ὁδοῦ πάρεργον
 15 Κύννον τὸν Ἄρεως τοὺς εἰς Δελφοὺς τὰς δεκάτας κομί-
 ζοντας περισυλοῦντα φονεύει ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον τὸν
 ἀδελφιδοῦν ἡφαιστοτεύκῳ τε ἄσπιδι σκεπασθεὶς καὶ
 τὴν Ἀθηνᾶν ἔχων συνεργόν. Ἄρην δὲ ὑπερασπίζοντα
 τοῦ υἱοῦ τιτρώσκει κατὰ τὸν μηρὸν οὕτω τῆς Ἀθηνᾶς
 20 συμβουλευσάσης. καὶ οὕτω πρὸς Κήνκα ἔρχεται ἔχων
 καὶ τὰ τοῦ Κύννου ὅπλα. Κῆνξ δὲ Κύννον ἐντίμως
 θάπτει. καὶ γὰρ ἦν ὁ Κύννος γαμβρὸς αὐτῷ ἐπὶ θυ-
 γατρὶ Θεμιστονόῃ.

Δ

Ἀμφιτρύων καὶ Ἡλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου ἐγένοντο·
 τῷ δὲ Ἡλεκτρῶνι πρεσβυτέρῳ ὄντι τὴν ἡλικίαν ἀπο-
 θνήσκων ὁ Ἀλκαῖος ἐπέτρεψεν ἅπασαν τὴν ἑαυτοῦ οὐ-
 σίαν προστάξας, ἐπειδὴν ὁ ἀδελφὸς ἀνδρωθῇ Ἀμφι-
 5 τρύων, ἀποδοῦναι τὴν καταλειφθεῖσαν μοῖραν τῆς περι-
 ουσίας. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων καὶ ἀπαιτῶν παρὰ
 τοῦ Ἡλεκτρύωνος ἀδελφοῦ Τιρύνθου τότε βασιλεύον-

15 δεκάτας restituī, δεκάδας V 18 δὲ scripsi, τὲ V

Δ ex M edidi 6 ἀπαιτῶν in marg., ζητῶν in textu M
 7 τυρίνθου M, Τίρυνθος Heinrich

τος τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος τῆς πατρικῆς οὐσίας ἐπεὶ
 οὐκ ἐλάμβανεν, ἀγνωμονοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ πόλεμον
 ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ καὶ προσκαλεσάμενος Ταφίους καὶ 10
 Τηλεβόας εἰς συμμαχίαν καὶ κρατήσας τοῦ ἀδελφοῦ,
 αὐτὸν μὲν ἀνείλε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῆς δὲ θυγα-
 τρὸς Ἀλκμήνης ἐφείσατο. νόμου δὲ ὄντος τὸν κινή-
 σαντα ἐμφύλιον πόλεμον ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ τρία ἔτη
 καθαιρέσθαι ὁ μὲν Ἀμφιτρύων εἰς Θήβας ἀπῆλθε κα- 15
 θαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη ζητοῦσα ἀμύνασθαι τοὺς
 Ταφίους καὶ Τηλεβόας ἔνεκα τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς
 καὶ τῶν ἀδελφῶν προὔθηκε γάμον ἑαυτῆς τῷ ποιή-
 σοντι τὴν ἄμυναν. Ἀμφιτρύων δὲ ὁ πάτρως ἐρασθεὶς
 αὐτῆς ὑπέσχετο τὴν ἄμυναν ποιήσεσθαι κατ' ἐκείνων 20
 καὶ συνθεὶς τὸν γάμον ὤμοσεν ἥ μὴν μὴ πρὶν τῇ Ἀλκ-
 μήνῃ συνέσεσθαι, πρὶν ἂν τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας
 καταπολεμήσῃ. καὶ οὗτος μὲν συλλέξας στρατιὰν ἐστρά-
 τευσεν ἐπὶ τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας· Ζεὺς δὲ πολ-
 λῶν ὄντων ἐν τῇ τότε χρόνῳ βιαίων καὶ τυραννικῶν 25
 καὶ ἀδίκων ἀνθρώπων, ἐν οἷς καὶ Κύκνος ὁ τοῦ Ἄρεος
 ἦν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος περισυλῶν μὲν τὰς προσ-
 αγομένας δεκάτας τῷ θεῷ, φονεύων δὲ τοὺς προσ-
 ἄγοντας, βουλόμενος τοῖς ἀδικουμένοις παρ' ἑαυτοῦ
 βοηθόν τινα φῦναι συνεγένετο τῇ Ἀλκμήνῃ τρεῖς ὅλας 30
 συνεχεῖς νύκτας. καθ' ὃν χρόνον καὶ τοῦ Ἀμφιτρώωνος
 ἐκ τῆς νίκης ἐπανελθόντος καὶ τῇ Ἀλκμήνῃ συγκοιμη-
 θέντος συνέλαβεν ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφι-
 τρώωνος Ἰφικλον. εἰπόντος δὲ τοῦ Διὸς τοιαῦδε, τὸν
 γεννηθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσεσθαι μακρῷ πάντων 35

20 κατ' ἐκείνων Boissonade, κατ' ἐκείνον M 22 τοὺς cf.
 argum. Δ 16, om. M 24 ἐπιταφίους M 34. 35 τὸν γεννη-
 θέντα τοιαῦδε M, rest. Boissonade

ἀνδρειότερον καὶ βασιλεύσειν τῶν ἄλλων, ἡ δὲ Ἥρα
 ἠλοτυπήσασα προήγαγε μὲν τὰς τῆς Ἀλκμήνης ὠδῖνας,
 ἐπετάχυνε δὲ τὰς τῆς Ἀρχίππης. καὶ αὕτη μὲν ἐγέν-
 νησε τὸν Εὐρουσθέα ἐπτάμηνον, ᾧ ἤδη καὶ δέδοται
 40 βασιλεύειν κατὰ τὸ τοῦ Διὸς θέσπισμα. Ἀλκμήνη δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἡρακλέα δεκάμηνον. ὁ οὖν Ἡρακλῆς
 τῆς μὲν βασιλείας ἀπέτυχεν, ἀνδρειότατος δὲ γενόμενος
 περιῶν ἀνῆρει πάντας τοὺς τυράννους· ἐν οἷς καὶ
 Κύκνον τὸν Ἄρεος λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ Ἰόλαον τὸν
 45 Ἰφίκλου συνεργὸν ἀνεῖλε σκεπασθεὶς ἠφαιστοτεύκτῳ
 ἄσπιδι, Ἄρεα δὲ τοῦ υἱοῦ ὑπερασπίζοντα κατὰ τὸν μη-
 ρὸν τιτρώσκει. ἔπειτα δὲ ἔρχεται πρὸς Κήνκα, οὗ
 γαμβρὸς ἦν ὁ Κύκνος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἕλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἰπ-
 50 ποθόῃ· ἦν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου
 παῖδας ἔσχεν ἐπτά· Ἀντίλοχον Χειροδάμαντα Χρομίον
 Τύραννον Μήστορα Τηλεβόαν Τάφιον.

Ε

Ἀμφιτρύων καὶ Ἡλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου· ἦν δὲ ὁ
 Ἡλεκτρύων ὁ γεραίτερος ἀδελφός. θνήσκων δὲ ὁ Ἀλ-
 καῖος ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἡλεκτρύωνα λέγων αὐτῷ·
 ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ ἀδελφός σου Ἀμφιτρύων, δὸς αὐτῷ τὴν
 5 περιουσίαν, ἣν σοι κατέλειψα χάριν αὐτοῦ. ἀποθα-
 νόντος δὲ ἐκείνου ἠνδρώθη μετὰ ταῦτα ὁ Ἀμφιτρύων

39 Εὐρουσθέα scripsi, εὐρουσθήα M ἐδέδοτο? Goettling
 48 Θεμιστόνη M 49 καὶ ἱποπόθης M, correxi 51 χειριδά-
 μαντα M

E post priorem argumenti A partem invenitur in KL (ex-
 trema etiam in F) 2 γεραίτερος? T. Mommsen, γηραιὸς codd.
 3 ἐκέλευσε L

καὶ ἐξήτησε τὴν πατρικὴν δωρεάν. μὴ διδόντος δὲ τοῦ
 Ἑλεκτρούωνος, ὃς τῆς Τιρύνθου ἐβασίλευεν, ἐκινήθη
 κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἑλεκτρούωνος προσκαλεσά-
 μενος Ταφίους καὶ Τηλεβόας, καὶ ἀνείλεν αὐτὸν καὶ 10
 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκμήνην
 ὡς γυναῖκα κατέλειπεν. ἦν δὲ νόμος τὸν ποιήσαντα
 ἐμφύλιον πόλεμον καθάρεσθαι ὑπὸ ἄλλης χώρας χρό-
 νους τρεῖς. ποιήσας οὖν ὁ Ἀμφιτρύων ἐμφύλιον πό-
 λεμον ἀπῆλθεν εἰς Θήβας καθαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη 15
 περιπατοῦσα ἔλεγεν, ὃς τις ἂν εὗρεθῇ ἀμυνόμενος τὸν
 φόνον τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἵνα λάβῃ
 αὐτὴν ὡς γυναῖκα· καὶ ἐλθοῦσα εἰς Θήβας εἶπεν οὕτως.
 ἀκούσας δὲ ὁ Ἀμφιτρύων εἶπεν ἐκδικητὴν γενέσθαι
 τοῦ φόνου. ἠρώσθη γὰρ αὐτῆς ὡς ὥραίης· καὶ ἀνεψιὰ 20
 αὐτοῦ ἦν. ἐτέθη δὲ ὄρκος ἐν αὐτῷ μὴ μιγῆναι πρὶν
 ἢ θανατώσει τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας. καὶ ἀπελ-
 θὼν Ἀμφιτρύων ἐπολέμει αὐτούς. ἐμνήσθη οὖν ὁ Ζεὺς
 καὶ ἠθέλησε ποιῆσαι βοηθὸν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, διότι
 ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἦν τις Κύνκος περισυλῶν 25
 τὰς δεκάτας τὰς τῷ Ἀπόλλωνι προσαγομένας καὶ φο-
 νεύων καὶ τοὺς προσαγομένους, υἱὸς Ἄρεος ὑπερασπί-
 ζοντος αὐτοῦ. καὶ συνῆλθεν ἐπὶ τρισὶ νυξὶ τῇ Ἀλκ-
 μῆνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἡρακλέα. ἐλθόντος δὲ τοῦ
 Ἀμφιτρύωνος ἀπὸ τοῦ φόνου τῶν Ταφίων καὶ Τηλε- 30
 βοῶν συνεννιάσθη τῇ Ἀλκμῆνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἴφι-
 κλον. ἐγέννησεν οὖν δύο παῖδας, τὸν μὲν Ἡρακλέα
 ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόφρονα, τὸν δὲ Ἴφικλον μωρὸν καὶ
 ἄνανδρον. λέγεται δὲ τὸν Δία τῇ Ἀλκμῆνῃ <συνελ-

8 ἐβασίλευσεν L   13 ἀπὸ K   13. 14 τρεῖς χρόνους L
 14 πόλεμον K, φόνον L   26 δεκάδας K   34 <συνελθόντα>
 addidi, om. KL

35 θόντα> ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ὃς
 γεννηθῇ ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί, ἔσται φρόνιμος ἀνδρεῖος
 πλούσιος καὶ βασιλεὺς. ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ Ἥρα ἔκλεισε
 τὰς ὠδῖνας τῆς Ἀλκμήνης, τῆς δὲ Ἀρχίππης ἀνέφξε.
 καὶ ἐγέννησεν Ἀρχίππη τὸν Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον· καὶ
 40 ἐδόθη ἐκείνῳ τὸ εἶναι βασιλεὺς καὶ πλούσιος. γεννη-
 θεὶς δὲ ὕστερος ὁ Ἡρακλῆς ἐκτήσατο τὸ ἀνδρεῖος εἶναι
 καὶ φρόνιμος. κινηθεὶς οὖν Διὸς βουλῇ — διὰ τοῦτο
 γοῦν συνῆλθε Ζεὺς τῇ Ἀλκμήνῃ — ἀπῆλθε πρὸς τὸν
 ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔνθα οὖν καὶ ὁ Κύνκος ὦκει,
 45 λαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰόλαον τὸν Ἰφίκλου υἱὸν
 συνεργὸν τῆς κατ' αὐτοῦ μάχης. καὶ ἀπελθὼν ἀπέ-
 κτεινεν αὐτὸν σκεπασθεὶς ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι, τὸν
 δὲ Ἄρην ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ κατὰ μηρὸν τιτρώσκει.
 καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήρυκα. ἦν δὲ ὁ Κύνκος γαμ-
 50 βρὸς τοῦ Κήρυκος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἕλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἴππο-
 θόῃ· ἦν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου παῖ-
 δας ἔσχεν ἐπτά· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ἀντίλοχος Χειροδάμας
 Χρομῖος Τύραννος Μήστωρ Τηλεβόας Τάφιος.

41 ὕστερον K   44 ἔνθα ἦν ὁ κύνκος καὶ ὦκει K   50 τοῦ
 om. L   Θεμιστόνη KL   51 καὶ ἱπποθόης L   52 ὁ Πτε-
 ρέλας KL, ὁ om. F   53 ἴσχει F

Ἡ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἦλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρούωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσβόου Ἡλεκτρούωνος·
 ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὐ τις ἔριξε 5
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν βλεφάρων τ' ἄπο κυανεάων
 τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἥ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 ὥς οὐ πῶ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων· 10
 ἥ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανε Ἴφι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὃ γε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
 ἔνθ' ὃ γε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδολῇ παρακοίτι
 νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν 15
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐσφύρου Ἡλεκτρούωνης,

1—56 cf. Hypothesis A 1 et Fragm. 136; Hesiodi imitatori
 cuidam v. tribuit Leo 7 sq. suspecti Wolfio 7 KYANE^{ΔΩ}
 A, κυανεάων schol. Hom. Ven. B Townl. T 1 Apollonius Lex.
 Hom. v. ἐά Eustathius Hom. 1363, 55; κυανέων Ω Et. gen. v.
 ἀπὸ κυανέων; κυανεώντων ΕΚ, κυανεόντων LM, κυανοέντων
 Nauck 12 BOYCIN A 13 ΦΕΡ<ε>CΑΚΕ<ας A, φερεσακέας
 GH 14 παρ>ΑΚΟΙΤΗΙ A 15 ου>ΔΕΟΙ A, οὐ γάρ οἱ ΩΨ

πρίν γε φόνον τείσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 τῶς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἦσαν· 20
 τῶν ὃ γ' ὀπλίζετο μῆριν, ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀργχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι 25
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαίοιο
 κυδιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων, 30
 ἱμεύων φιλότητος ἐνζώνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφαόνιον· τόθεν αὖτις
 Φόκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἥλεκτρονώνης 35
 εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρούων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 οὐδ' ὃ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

17 τίσαιτο codd.

18 πυρὶ καταφλέξαι ΩαΨ (corr. m¹ E)

20 TWC A, ὥς ΩΨ

ἐπὶ μάρτυροι DEIK, ΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΙ A,

ἐπιμάρτυροι codd. cett.

24 πληξί>ΠΠΟ<ι>CAKEΩN(?) KAD-
MEIONEC (glossema irrepsit) A ἐπὶ KL 25 ἀργχίμαχοι Ψ

27 δ' om. Et. gen. v. βυσσοδομεύων cod. A 28 ΩCPA in

ΟΦΡΑ mut. A, ὅς ῥα Et. gen. (cod. A), ὄφρα Ψb 29 φυτεῦ-

σαι ΩK schol. 30 πολλὰ φρεσὶ Et. gen. cod. B 32 αὐθις

G 35 τανυσφύρῳ ἡλεκτρονώνῃ FΩb 39 sqq. duplicem re-

censionem (v. 39—41 et 42—45) statuit Wilamowitz

ᾧρι' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνήης· 40
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἰνυτο ποιμένα λαῶν.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ὅα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἔδν δόμον εἰσαφίκανεν. 45

παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
τερπόμενος δῶροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἢ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γέλνατο παῖδε,
οὐ καθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτῳ γε μὲν ἦστην· 50
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βλήν Ἡρακληέην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίῳνι,
τὸν δ' ἄρα Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,

κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα, 55
τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν, Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν' Ἀρην, ἅaton πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο, 60

42—45 ante 39 collocavit Kinkel 45 ἀσπασίως τε
φίλος τε Wilamowitz φιλίως Ψb 49 διδυμάον' ἐγγέλνατο
FΩb 50 οὐ κάθομα Lennep, cf. <ο>ΥΚΑΘΟΜΑΦΡΟΝΕΟΝΤΕC
papyr. paraphr. Iliad. Herm. XXII 636; οὐκέθ' ὁμὰ codd.
54 τὸν δ' ἄρα scripsi, αὐτὰρ libri, τὸν δ' αὐτ' vel αὖ Pepp-
müller λαοσσόῳ Ψb 55 sq. a carminis compositore adsu-
tos esse censet Wilamowitz 59 πατέρ' ὄν D Ἀρην D, ἄρη
F, ἄρη' codd. cett. ἅaton D, ἅτον libri cett.

ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύνκος ἀμύμων, 65
 ἐλπόμενος Διὸς νιδὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δηιώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 ἀλλὰ οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἑρακληΐην.
 πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παργασαίου 70
 λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλήν γ' Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 [κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι 75
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
 ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·
 ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἦ τε μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ἦλितεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐνστέφανον ποτὶ Θήβην 80
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἥλεκτρύωνα βοῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἵκετο δ' ἐς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,

61 ἑσταῶτ' Ωb ἐνὶ ΩbE 71 ὑπὸ H, ὑπαὶ codd. cett.
 72 ἐκείνου D, ἐκείνω Ψ, ἐκείνω G, ἐκείνω F, ἐκείνων HI
 74 πλήν γ' Ωa, πλήν Ψ, πρίν γ' Ωb 75 sq. eiecit Paley
 75 κείνω E (κείνω Hermann) 79 τε Peppmüller, τι (τοι IM)
 codd. μέγ' ex μετ' m¹ rest. L, μετ' vel μέτ' codd. cett.
 81 τήρυνθον B, τίρυνθ' Ωb, τίρυνθα (α ex ον m²) L, τίρυνθα
 M, Τίρυνθος Winterton 84 ἄρμενα DG, ἄρμετα L, ἄρ-
 ματα K

ἥ δίκη ἔσθ' ἰκέτησι, τίον δέ ἐ κηρόθι μᾶλλον. 85
 ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐνσφύρῳ Ἠλεκτρωνῶνῃ,
 ἥ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλλγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας 90
 ὄρατο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρουσθῆα,
 σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεστεναχίζει' ὀπίσσω
 ἦν ἀάτην ὀχέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόνετα 95
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδελσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος· 100
 ἥ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἅται πολέμοιο.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 ἦθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα· 105
 οἶον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἔσθλόν ἄρῃαι.

85 η B ἰκέτη (quod habet cod. colleg. Emman. Cantabr.),
 τίον? Ranke δέ ἐ Ranke, δέ γε Ωb (γε om H.), δ' ἄρα libri
 cett. schol. Monac. 87 ἄμμες (ἄμμε Guyet) περιπλομένων M
 89 φρένα B 91 ἀλιτήμενον εὐρουσθέα Ωb, Εὐρουσθῆ' ἡλιτό-
 μηνον Bentley 92 μετεστεναχίζει' C, μεταστοναχίζει' M, μετ-
 εστοναχίζει' (sim.) codd. cett. 93 ἀάτην scripsi, ἄτην (ἄταν
 Ψb) libri Stobaeus III c. 4 s. 35 ὀχέων Ωa, ἄχέων codd.
 cett. Stobaeus 97 θοὸς BC 99 ὃς καὶ νῦν BCE 101 ἅται
 E 103 ἦθεῖ' EF, ἦθεῖς codd. cett. 104 ἐννοσίγαιος BCM,
 ἐνοσίγαιος GH (in ἐννοσίγαιος m² mut. G) 105 πόληας Ψ
 107 εἰς codd.

ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν 110
 οὐδ' Ἴφικλειῖδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσαι, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θούλης.

ὥς φάτο· μείδησεν δὲ βίῃ Ἡρακλεῖη 115
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἦρως ᾧ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρίονα κυανοχαίτην 120
 πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.

ὥς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκεν·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε 125
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὅππότε' ἔμελλε
 τὸ πρῶτον στονόμεντας ἐφορμήσεσθαι ἀέθλους.
 θήκατο δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοῖλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην

108 ἀλλὰ γε GHKL 110 μαρνώμεθ' BCΩb 111 οὐ
 Φιφικλειῖδην Bentley 112 φεύξασθαι Ψ praeter M δύο om.
 B, δύο C 113 πολέμοιο (e corr.) E 114 spurium indicat
 Paley στήσαι Stahl, στήσειν codd. φέρτερα ex Hom. ΩbΨ
 (praeter M) 116 νύ οἱ DF (νύοι F), νυ GH, οἱ IΨ, ε C, ε B
 (τέ οἱ alteram lectionem fuisse censet Peppmüller) ἄρμενα
 B, ἄρμενα DFH 120 Ἀρίονα F schol. paraphr., ἀρήονα B,
 ἀρεῖονα codd. cett. 121 γε Ψb 122 ὀρειχάλκοιο Et. gen.
 cod. uterque 125 πολυδαίδαλον BCLM ὃν οἱ E, ὃν δ' οἱ
 (sim.) libri cett. 127 ἐφορμήσασθαι DΨ 129 κοίλην codd.

καμβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ 130
 ῥιγῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὀπίσθε
 μόρφνοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσι.
 εἶλετο δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχμένον αἶθοπι χαλκῷ, 135
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐύτυκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' εἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

χερσὶ γε μὴν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἔην χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλήλαντο.
 ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος οὗ τι φατειός,
 ἔμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς· 145
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλῆ, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἶλετο φωτῶν,
 οἳ τινες ἀντιβλήν πόλεμον Διὸς νῦν φέροιεν. 150

130 καμβάλετ' B, καμβάλετ' C, κάμβαλεν F, κάμβαλε δ' H
 ἐξόπισθεν ΩbM 131 λαθιφθόγγοιο Ψ, λαθοφθόγγοιο BC
 134 μόρφνοιο DF, μορφνοῖο libri cett. Et. mag. v. φλεγύας
 135 εἶλετο δ' ex Hom. O 482 Hermann, ἦσαν· δ δ' (ιδ' E) libri
 ὄβριμον BCEGHK ἀκαχμένον CI, ἀκάχμιον GH αἶθοπι
 χαλκῷ Ωa (praeter F) Ψ (excepto M), εἶλετο χαλκῷ F, εἶλετο
 θυμῷ ΩbM 136 ἐύτυκτον BCHM, εὐτυκτον codd. cett.
 138 ἔρυτο Ψb κάρην FΩb (κάρην' I) 139 γε om. M, δὲ Ωb
 μὲν BΨ 141 λευκῇ Ωb 142 ὑπερλαμπές Ψ 143 κυ-
 νοῦ BΩb, κυανῷ F 144 δ' ἀδάμαντος schol. Monac., cf. Ranke
 Hes. Scut. 178 Studniczka Serta Hartel. 60; δὲ δράκοντος . . .
 φόβος (altera recensio) libri Ioannes Peditasimus schol. paraphr.
 147 προσώπον DΩb

[τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δύνεσθαι Ἄϊδος εἴσω
† αὐτῶν, ὅστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
Σειρόλου ἀζαλέοιο μελαίνῃ πύθεται αἷη.]

ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὁμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίῃ τε δεδήει, 155
ἐν δ' Ἑρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ
ἄλλον ζῶν ἐχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοινεὸν αἶματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῆσί τε βεβρυχία. 160

ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰς δεινῶν ἔσαν, οὗ τι φατειῶν,
δώδεκα, ταὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῦν φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δ' ἐδάϊετο θανματὰ ἔργα. 165
στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσιν·
κνάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.

151—153 eiecit Lehrs 151 δύνεσθαι DΩb, δύνουσ' BE,
δύνουσι Ψb, δύνουσ' F, cf. quae dixi Herm. XXXIII 598
151 † αὐτῶν verbi finiti loco invectum esse vidit Kinkel
περὶ ῥινοῖο superscr. ρ E, περιρρινοῖο F 153 κελαινῇ Ψ
154—160 Welckero suspectos reiecit Furtwängler 155 φό-
βος Ω (praeter B), φόνος BΨ 156—159 (= Hom. Σ 535—538)
suspecti Schlichtegrollio al. 156 ὀμίλεον Hom. Σ 535
158 τεθνηῶτα DFΨ 159 δαφοίνεον BDΨ 160 βεβρυχία
NO, βεβριθυία (ex Hom. Φ 385) ΩΨ 161—167 interpolatori
tribuerunt Rhode et Kunneth 162 ταὶ βόσκονται in textu,
γε. ταὶ φοβέσκον in marg. E 163 eiecit Paley 165 τὰ δὲ
(τ' ἄδε B) δαίετο BDF, τε γε δαίετο in τὰδ' ἐδάϊετο mut. E,
τ' ἐδάϊετο Ψb θαῦματα B, θανματὰ schol. Pind. Ol. I 43,
θανμαστὰ (in θανμάσια mut. E) Ω praeter B Ψ 167 κν-
ανέοιο B, κνάνεα FΩb

ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφῆας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδέ νυ τῷ γε 170
 οὐδέτεροι τρεῖτην· φρεῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 αἶμ' ἀπελείβει· ἔραξ'· οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσιν. 175
 τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.

ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε 180
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγεῖδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστὴν 185
 Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πενκεΐδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,

168—177 duplicem recensionem statuit Peppmüller 169 τ' ἱεμένων BΨ, om. τ' D, τ' ἱεμένων H 170 ἔσαν D, ἦσαν e corr. E, ἔσαν LM, ἦσαν K, ἦσαν I τῶν γε (in τῷ γε mut.) E, τῶν γε BFΩb 171 τρεῖτην (ει e corr., εει m² superscr.) E τε M 173 an διοῶ? (cf. 211) 175 τεθνηῶτες M, τεθνεῖωτες codd. cett. ὑπαὶ E βλοσυροῖο λέοντος Peppmüller 178 ὑσμίνη τε μάχη τε (τε μάχη τε m¹ del.) E, ὑσμίνη τε μάχη D, ὑσμίνη μάχη (μάχη postea del. M) Ψb 181 eiecit Deiters 182 legit Clitias pictor vasis Françoisii, proscrispsit E. Meyer 183 om. Ωb, m. rec. in marg. G χρύσεια Ψb 185 ἰδ' DE, ἰδ' B, ἡδ' (ἡδ' F) codd. cett. ἄσβολον D, ἄσμολον (σμ in ras.) GH, ΗΑΣΒΟΛΟΣ vas Clitiae 186 τ' οὔριον Ωb, θ' οὔριον Ψb, θ' οὔριον F, θούριον superscr. i m. al. E, θούριον BD Ioannes Pediasimus Μελαγχαίτην Deiters (ΜΕΛΑΓΧΑΙΤΕΞ Centauri nomen in vase Clitiae) τ' Ἐλατόν τε Jahn

ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

καὶ τε συναϊγδην ὥς εἰ ζωοὶ περ εἶοντες

ἔρχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190

ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι

χρῦσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρσφόρος οὐλῖος Ἄρης

αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,

αἶματι φοινικόεις, ὥς εἰ ζωοὺς ἐναρίζων

δίφρου ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμὸς τε Φόβος τε 195

ἔστασαν ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.

ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,

τῇ ἰκέλη ὥς εἴ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,

ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν

αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχετο φύλοπιν αἰνὴν. 200

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω

ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Αἰητός υἱὸς

χρυσείῃ φόρμιγγι· [θεῶν δ' ἕδος ἀγνὸς Ὀλυμπος·

ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο

ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι·] θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205

Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὴν μελπομένης εἰκνῦναι.

ἐν δὲ λιμὴν ἑυορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης

188 ἐνὶ E 189 καί γε D, οἱ τε B συναϊκτὴν Ψ (γδ m. al. in ras. K) 191 ἔστασαν NO, ἔστασαν ΩΨ 192 δ' αὐτός τ' ἐναρσφόρος olim scripsi ἐναρσφόρος BDΨ Et. gen. (cod. B) s. v., ἐναρσφόρος FΩb 193 ἔγχος τ' Ωb 195 δίφρου L. Dindorf, δίφρου I, δίφρῳ codd. cett. δὲ om. Ψ (excepto M), δὴ GHM 197 ολοή B, unde ὀλοή ἦν in alia recensione fuisse existimat Peppmüller 199 ἐν χερσὶν L, ἐν χερσὶ DKM, ἐν χερσὶ BFΩb, ἐνὶ χερσὶ E ἰδὲ χρυσέην Bentley, χρυσέην (χρυσείην M) τε codd. τρυφάλειαν B 200 ὤμοις D, ὤμοισιν codd. cett. 202 διὸς καὶ λητοῦς BE, Αἰητός Gerhard, λητοῦς καὶ διὸς codd. cett. 203 θεῶν — 205 ἀγῶνι seclussit Bauermeister 203 alteram recensionem habuisse (cf. 201) ἐν δ' ἦν ἀθανάτων μακάρων ἕδος κτλ. arbitratur Wilamowitz 206 μελπομέναις ΩbΨ εἰκνῦναι codd. versus 207—213 loco quattuor versus (διπλαῖς insignes) contracti leguntur post Homeri Σ 596—608 in pap. Q 207 sq. ΕΝΔΕΛΙΜΗΝΕΤΕΤΥΚ<το>ΕΑΝΟΥ

κυκλοτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο
 κλυζομένῳ ἱκελος· [πολλοί γε μὲν ἄμ μέσον αὐτοῦ
 δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνουν ἰχθυάοντες 210
 νηχομένοις ἱκελοι·] δοιὼ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφῖνες †ἐφοίνεον ἔλλοπας ἰχθῦς.
 τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι ἑοικώς. 215

ἐν δ' ἦν ἠνκόμου Δανάης τέκος, ἱππότη Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἐκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεῦξεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχεν πτερόεντα πέδιλα. 220
 ὥμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χαλκίου ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο·
 πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἀργυρέῃ· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαινοὶ 225
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισι ἄνακτος

(ex Hom. Σ 613) KACCITEPOIO Q

209 πολλοί — 211 ἱκελοι, quae recentioris originis esse censuit Peppmüller, non inveniuntur in Q 209 ἄν DE αὐ-
 τῆς D 210 θυέων B 211 ΔΟΙΩ Q, δοιοὶ ΩΨ 212 huius quoque versus clausulam primitus fuisse ἐθύνουν ἰχθυάοντες
 (v. 210) arbitratur Wilamowitz † ε>ΦΟΙΝΕΟΝ Q, ἐφοιβόν F, ἐφοίτων libri cett. Et. gen. v. ἔλλοψ, ἐθοίνων Ioannes Peditasimus, ἐθοινῶντ Ranke, ἐθήρων Schoemann, ἐποίχοντ Halbertsma 213 ΤΟΥΔ Q υπ>ΟΧΑΛΚΕ<ιοι Q, ὑπὸ χάλκειοι ΩbELM, ὑποχάλκειοι FK θέον Ωb επακτισ? B, ἐπ' ἀκτῆς Peppmüller 214 ἦστο ἀνὴρ libri Et. gen. v. ἀμφίβληστρον, ἔξετ' ἀνὴρ Bentley, ἦστ' ἀνὴρ Schulze, ἀνὴρ ἦσθ' Gerhard χειρὶ Et. gen. 215 ἀπορρίψαντι Et. gen. 218 φράσσασθαι Ωb, φράσσασθαι E; an φράσσασθαι μέγα θαῦμα? (cf. Hymn. Hom. Ap. Pyth. 237) 219 τεύχεν B 222 χάλκειον Ψ ὥστε νόημα ποτᾶτο Ω 226 χρύσειοι DIΨb (i m. rec. add. M)

κεῖτ' Ἄιδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνεται. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἅπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο 230
 ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 δοιὼ ἀπηωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας 235
 ἄγρια δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες. 240
 πολλοὶ μὲν κείατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
 χαλκέων ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν γῆράς τε μέμαρπεν, 245
 ἄθροοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

228 μὲν Lehrs 230 ἅπληστοι Et. gen. v. μαπέειν φατοὶ
 Ψb 231 μαρπέειν LM 233 ὀξέως Ωb δράκοντες B, δρά-
 κοντες codd. cett. 234 ἐπὶ κυρτώνοντε F, ἐπικυρτώνοντε Ωb
 (praeter I), ἐπικυρτόωντε LM, ἐπὶ κυρτόοντε B, ἐπὶ κυρτόοντα
 E 235 λίχμαζον M, λίχμασον KL, superscr. αἱ m¹ E, λίχμασ-
 σον F (σσ in ras.), λίχμασον Ωb, αιχμάσον (m¹ superscr. σ) B,
 αἰχμασσον D 236 ἐπὶ δεινοῖσιν δὲ E 237 αὐτῶν ΩbE
 239 ὑπὸ BDΨb (in ὑπὲρ mut. m² L), ἀπὸ Guyet 240 παρα-
 θέειν Ωb, διαπραθέειν Ψ 241 κείατο L, κέατο codd. cett.
 243 χαλκέων de Pauw, χάλκεον libri, χάλκαι Spitzner 245 πρεσ-
 βεῖες B, πρέσβυες E, πρέσβηες Buttmann γῆράς τε μέμαρπεν
 F schol., cf. quae dixi Herm. XXXIII 607 sq.; γῆράς τε μέμαρπον
 DΩbEKL, γῆρα τε μέμαρπτων B, γῆράς τε μέμαρπτο M
 246 ἴσαν IH, ἦσαν Ωb

χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνας, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 δεινωπαὶ βλοσυραὶ τε δαφοναὶ τ' ἄπληται τε 250
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 αἶμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεοῦτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο 255
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 [Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσδων
 Ἄτροπος οὐ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἡ γε
 τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερόης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.] 260
 πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δοιμεῖαν ἔθεντο.
 δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμῆνασαι,
 ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 παρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,

249 κυάνοι Ωb 250 cf. Wien. St. V 198 sq. δεινωπαὶ
 D, δεινωποὶ BFΨ, δεινωταὶ I, δεινωτοὶ GH βλοσυραὶ DI,
 superscr. οι GH, βλοσυροὶ BFΨ δαφοναὶ DI, δαφονοίαι (i.
 e. δαφουνοί, v. l. αι) GH, δαφουνοὶ FΨ, δαφουνοὶ B ἄπληται
 D, ἄπλητοι codd. cett. 252 μεμάποιεν EF, μεμάρποιεν libri
 cett.; γε μεμάρποι Deiters 254 ψυχὴν δ' Ἄιδόσδε κατῆει Her-
 mann ψυχὴ B, ψυχὴν DFΩbΨ κατῆεν I, κατ' εἰεν B,
 κατεῖεν libri cett. (εΚΑΤΕΙΕΝ scriptura antiquiore natum, cf.
 quae dixi Dial. d. Hes. 453) 255 εὖτ' ἀρέσαντο E, εὖτ' ἄρ'
 ἔσαντο D, εὖτ' ἄρ' ἔσαντο (ἄρέσαντο B, ἀρέσαντο K) BKL,
 εὖτ' ἂν ἔσαντο F, εὖτ' ἄρ' ἔσαντο M, αὐτὰρ ἔσαντο GH, αὐ-
 τὰρ ἄσαντο I, εὖτ' ἀρέσαιτο Peppmüller 257 δ' om. B
 258—260 postea adiectos esse censuit Koechly; eidem in-
 terpolatori v. 261—263 tribuit Künneith 259 ἦτε B, ἦδε
 (δ' ἦδε H) Ωb post 263 iterum legitur 253 in Ψ (postea del.
 in E) 264 ἐπὶ σμυγερή EI Et. gen. v. σμυγερή αἰνὴ] εχ-
 θερή B

χλωρὴ ἀυσταλέη λιμῶ καταπεπτηνῦα, 265
 γουνοπαχῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἰμ' ἀπελείβειτ' ἔραξ'· ἢ δ' ἀπλητον σεσαρυνῖα
 εἰστήκει, πολλή δὲ κόνις κατενέηνοθεν ὦμους,
 δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν· 270
 χρούσεται δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 ἐπτα πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐῃς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐνσώπτρου ἐπ' ἀπῆνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολλὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
 χερσὶν ἐνι δμῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιον· τῆσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισι ἄγνυτο ἡχώ.
 αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ
 [τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος 285
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνηον. οἱ δ' ἀροτῆρες

265 γρ. ἀυαλέη marg. L, ἀυαλέη τε Ωb (om. τε M) 266
 γουνοπαχῆς ΩbM μικροὶ Ψb (superscr. μα L) 267 τῆς δ' B
 παρήων? v. Leeuwen 268 ἀπληστον E 272 τ' οἱ δ' B,
 τῇδ' D ἀγλαΐῃς E, ἀγλαΐαις ΩΨb τε χοροῖς] λαοῖς Ψb
 274 ἦγον τ' LM ὀρνημαγδὸς B 275 δ' ὑπαιθομένων E
 276 δμῶν D, δμῶων codd. cett. ἀγλαΐαι E, ἀγλαιησ F,
 ἀγλαΐαις ΩbΨb τεθηλυῖαι DΩb, τε τ' αἰθαλυῖαι B 277 τῇσι
 Ω(-ινF)M, τοῖσιν E, τοῖσι K, τοῖσιν superscr. ἦσιν L 278 ὑπαι
 λιγυρῶν Ωb (πὸ superscr. G) ἀοιδὴν D 281 αὖ Ψb ἐτέ-
 ρωθι Ωb 282 μὲν οὖν schol. Rav. Aristoph. Av. 1426
 283 deest in Ωb αὐλητῆρος schol. Ven. Aristoph. l. c.

ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἳ γε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,
 βριθόμενα σταχύων, ὥς εἰ Δημήτερος ἀκτὴν· 290
 οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλώην,
 οἳ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,

[οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυνας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.] 295

οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 χρούσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο, 297
 [σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι,] 299
 βριθόμενος σταφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε. 300
 οἳ γε μὲν ἐτράπεον, τοῖ δ' ἤρουν· οἳ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοῖ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
 ἄνδρες θηρευτά, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,

[τοί γε μὲν αὖ παλζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος] 298

287 διήρεικον Et. gen. v. ἐρείκειν 288 ἔστειλάν τ'· ἀτὰρ
 D, ἐστείλαντ'· αὐτὰρ Ωb 289 κορωνιόωντα DFΩb, κορωνιόοντα
 et κορωνιόοντα lectiones commemorat Ioannes Peditasimus
 290 βριθόμεν' ἀσταχύων Ωb 291 ἔπιτνον superscr. ἐπιπλον
 GH, επιπνον B ἀλώη Robinson, ἀμάλλας? Peppmüller
 292 ἐνὶ E 293—295 seclutit Paley; 293 ὑπὸ τρυγητῆρων —
 296 ἐφόρευν Schoemann, 294 μεγάλων — 296 ἐφόρευν Heinrich
 eiecerunt 293 ἐν ταλάροις F ἐφόρεον I, ἔφερον Et. mag.
 v. ὄρχατος 294 deest in B καὶ] ἢ Ωb 295 ἀργυρέοις FΩb
 297 πολλύφρονος (sic) ex Hom. θ 297 B [298] post 297
 legitur in Gl (postea del. in G); quem post 298 collocavit Al-
 dus, cf. quae dixi Herm. XXXIII 610; om. codd. cett. (ἐν τισιν
 οὐ φέρεται ὁ στίχος' schol. Monac.) 299 seclutit Wilamo-
 witz ἀργυρέοισι ΩbΨ 300 γε Triclinius, δὲ codd. αἶγες
 ΩKL 301 οἳ δὲ Ωb 302 λαγὸς Triclinius, λαγούς FΩbE,
 λαγῶς Ψb, λαγῶς D

ἰέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 παρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλω 305
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτευν.
 οἳ μὲν ἄρ' αἰδίου εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν 310
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
 τοῖσιν δὲ προέκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περιφρονος Ἡφαίστιο.
 ἀμφὶ δ' ἵππῃ ῥέεν Ὀκεανὸς πλήθοντι εἰκώς,
 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἳ δὲ κατ' αὐτὸν 315
 κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπνουν, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ· παρὰ δ' ἰχθυές ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἡφαιστος ποιήσε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
 πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος

304 μαπέειν LM ὑπαλύξαι ex ἀπ. m² rest. L, ἀπαλύξαι
 EK 305 ἀέθλων M, superscr. ω L 306 εὐπλοκέων Ψb
 308 ἐπικροτέοντα D, ἐπικροτέοντο Ωb, ἐπικροτόεντα Ψ
 309 αὐτευν D 310 sq. alterius recensiois esse (pro v. 305—
 309) censuit Deiters v. 310 partem priorem primitus eandem
 atque v. 305 fuisse ratus (παρ-πόνον) 310 αἰδίου εἶχον LM,
 αἰδίου ἔχον ΩK, αἰδίου δὴ (metri causa illatum) ἔχον E, ἔμπε-
 δον αἰὲν ἔχον Hermann, ἄφθιτον αἰὲν ἔχον ipse conieci
 312 τοῖσιν δὲ E, τοῖσι δὲ καὶ codd. cett. προέκειτο Nauck,
 προῦκειτο libri τρίπος ΩbΨ, τρίπους D 316 γε M
 317 παρὰ Ω, παρ Ψ ἐκλονέοντο Triclinius, κλονέοντο Ω, δονέ-
 οντο Ψ 320 παλάμῃσι] ο, έ, οι (i. e. πολέμοισι) superscripta
 in E 323 δ' om. Ψ

δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 ἀρχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 325
 καὶ σφας θαρσύνουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσι ἀνάσσειν
 Κύνκον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν· 330
 εὖτ' ἂν δὴ Κύνκον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 ὀφθαλμοῖσι ἰδῇς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ· 335
 ἅψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἐστίν
 οὔθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρου ἐβήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος 340
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδλίοιο.
 ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχῃσε δὲ γαῖα.
 τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκελοι πυρὶ ἢ ἐνέλλῃ, 345

325 ἀρχίμολος D, ἀρχίμωλον GH 326 θαρσύνουσα
 Φέπεα Lennep, θαρσύνουσ' ἔπεα DΨ, φωνήσας' ἔπεα Ωb
 329 δύσειν D 330 δέ σοι ΩbΨ (praeter M) τι om. D (ἔπος
 superscr. altero π), M 333 αὐτὸν Geel Ἄρην Hermann
 ἐπιόντα D, ἐπὶ νῶτα codd. cett. 337 ἐλάειν E 338 ἐπεβή-
 σετο Ψb 339 ἀθανάταις Ωb 340 (in v. 341 σμερδαλέον θ'
 scr.) eiecit Paley 341 σμερδαλέον θ' DIΨb Et. gen. v. διό-
 γνητος, σμερδαλέην θ' GH (superscr. on G) 344 περιστονάχῃσε
 scripsi, περιστενάχῃσε δὲ ΩΨb, περιστονάχιζε δὲ E m², περὶ δ'
 ἱστοναχίζετο E m¹ 345 προγένονθ' ἱκελοι D, προγένοντο
 ἱκελοι (-ος I) Ωb, πρὸ γένονθ' ἱκελοι M, προσεγένονθ' (σε in
 ras.) ἱκελοι L, προσέγενθ' ἱκελοι E

Κύννος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀντῆς.
 τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δέ σφισι ἄγνυτο ἡχώ.
 τὸν πρότερος προσέειπε βλή Ἡρακληεῖη·

Κύννε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους 350
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὐξοον ἡδὲ κελεύθον
 εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελεύνω
 ἐς Κήρυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμι τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός· 355
 τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 ᾧ πέπον, οὐ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 ἦδη μὲν τέ ἔφηναι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 ἔργεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360
 ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεάινων.
 τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείδατο γαίῃ
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
 πρηγῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔργεος ὀρμῇ. 365
 ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύννος ἐνυμελῆς ἐμενοίνα
 τᾷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρακτας ἵππους.

347 τῶν Guyet, τῶν δ' Ω, τῶν θ' Ψ Ioannes Pediasimus
 348 ὄξεα τ' ἐχρέμισαν περὶ τε Guyet, ὄξεα γ' ἐχρέμισαν conieci,
 ὄξε' ἀναχρέμισαν? Schulze σφιν DΨb 351 ἐσμέν E 354 δυνάμι
 scripsi, δυνάμει libri 355 αὖ Ψb 356 Θεμιστονοίην
 Ωb, Θεμιστονόην Ψb 358 πολεμίζειν ΩbΨb 361 μάχην
 D 364 δὲ μέγα altero μ superscr. E σαρκὸς D, σάκκος E,
 σάκος ΩbΨb schol. par. 365 ὀρμῇ Ψb, αἰχμῇ superscr. ὀρμῇ
 m¹ E, γρ. ἔργεος αἰχμῇ schol. par. 367 ἐφ' ΩbL

δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν 370
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνναλίοιο ἄνακτος.
 ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 ὥς δ' ὅτ' ἅπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 πέτραι ἀποθρόσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλῃς δὲ πέσωσι, 375
 πολλαὶ δὲ δρύες ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
 αἰγριοὶ τε τανύρριζοι ρήγνυνται ὑπ' αὐτέων
 ῥίμφα κυλινδομένων, ἥος πεδίονδ' ἀφίκονται,
 ὥς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς 380
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθειά τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἱάχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύρισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς.
 καὶ δ' ἄρ' ἅπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματοέσσας,
 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσεί παιδί. 385
 οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγρει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
 λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτον, 390
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·

370 αἰψ' ΩbΨ Ioannes Pediasimus, ἄψ D 373 suspectus
 Paleio καναχὴν ἔχεν Hermann, κανάχει πόσσ' Pepp-
 müller πόσ' E, πόδ' (δ in ras.) D, πᾶσ' ΩbΨb (ó m. rec.
 superscr. M) 375 ἀποθρόσκουσιν ΩΨ ἀλλήλαις δὲ ΩΨ
 376 δρύες restitui, δρῦς codd. (cf. Op. 509) 377 αὐτέων
 scripsi, αὐτῶν libri 378 ἥος scripsi, εἰως DΨ, ἕως Ωb
 ἀφίκονται Ψb 379 κεκληγῶτες E, κεκληγότες ΩbΨb 380 ἰαολ-
 κὸς D, ἰωλκὸς Ωb 384 removet Wilamowitz (cf. Hom. II 459)
 386 βήσσησιν D, βήσσαις Ωb προσιδέσθαι Ωb (m. rec. L)
 387 post φρονέει aliquid (δὲ?) erasum E, φρονέει δὲ ΩΨb
 μάχεσθαι Ωb 388 θηρευτῆς E, θηρευταῖς D, θηρευτῆσι ΨbI,
 θηρατῆρσι GH 390 εἵκτον Goettling, εἵκτην libri

τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἄφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
 ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 ὄζω ἐφεξόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρωῶσις θῆλυς ἐέρση, 395
 καὶ τε πανημερίος τε καὶ ἡώιος χέει ἀνδρῶν
 ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χροά Σείριος ἄξει,
 τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι
 τοὺς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος· 400
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ὥς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·
 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχῆλαι, 405
 πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 πίνος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήσιος ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 χώρου αἰδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
 ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δοιμεῖαν ἔθεντο·
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

393—401 inter 442 et 443 collocari iussit Peppmüller
 396 αἰοιδῆν Ψb 397 ὅτε τε Et. gen. v. ἴδος, ὅτε ΩbΨb, ὅτε
 περ E, ὁπότε D 398 ἦμος schol. par. Ioannes Pediasimus
 τελέθουσι DE 399 σπείρουσιν D αἰόλλονται D, αἰόλλοντο Ωb,
 αἰόλονται Ψb, αἰώλονται E 402—404 alius recensio-
 nis at- que v. 405—411 esse censuit Goettling 403 ὀρμήσουσι Ωb
 404 γίνετ' libri 405 ἀγκυλοχῆλαι v. Zacher Phil. LVII 23,
 ἀγκυλοχεῖλαι codd. 406 κλάζοντε Ωb μάχωνται scribendum
 cf. Hom. II 429, μάχονται D, μάχεσθον ΩbM, μαχέσθην L, κλά-
 ζοντ' (λ ex ρ corr.) ἐμαχέσθην E 409 ἀπὸ νευρῆς altero v
 superscr. (m. rec. del.) E ἀπαλήσεται^{α το} (α, το m. al.) L, ἀπαλή-
 σατο M, ἀπονίσσεται I, ἀποχῆσεται Et. mag. v. αἰδρις 412 κεκλή-
 γοντες D, κεκληγῶτες E, κεκληγότες ΩbΨb

ἔνθ' ἣ τοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός· ἔρυστο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτροωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληεῖη,
 μεσσηγὺς κόρουθός τε καὶ ἀσπίδος ἔρχει μακροῦ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός. 420
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν ἢ ὅτε πεύκη
 ἡλίβατος, πληγείσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 [ὥς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.]
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶλασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας, 425
 δεινὸν ὄρων ὅσσοισι, λέων ὥς σῶματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας ὅτι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηῆρα·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ·
 γλαυκιόων δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὦμους 430
 οὐρῇ μαστιόων ποσσὶν γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἅντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτροωνιάδης, ἀκόρητος ἀντῆς,
 ἀντίος ἔσθη Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 ἐσσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ· 435
 ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

415 χαλκός Seleucus; χαλκός superscr. ὁν H, χαλκόν superscr.
 ὁς GL, χαλκόν codd. cett. 418 αὐχένι Ψb 421 πεύκη
 superscr. m¹ ετρ (= πέτρη) E, πέτρη libri cett. 423 suscep-
 tus Wolfio 425 αὐτὸν . . . ἐπιόντ' ἐδόκευσεν? Peppmüller
 ἄρηα E, ἄρεα L προσιόντα M, προιόντα GH, ἐπιόντα Ioannes
 Pediasimus 429 ἐν (ἐμ L. Dindorf) μένεος J. F. v. Meyer,
 ἐμμενέως codd. 430 ὅσσοισι ΩbΨ 432 ΕΛΘΕΜΕ<ν A, ἐλ-
 θεῖν ΩΨ 434 ἔσθη ἄρης in ras. O, cf. 444; ἄρης ἔσθη N,
 ἄρεος ἔσθη ΩΨ, ANTIOC . . . ε>CTH A 435 ἀχθόμενος κῆρ Ωb

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ προηῶνος ὀρούσῃ,
μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχῇ
ἔρχεται ἔμμεμανῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός· τῷ δὴ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἴσχει· 440
τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρατος οὔλιος Ἄρης
κεκληγῶς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἔμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀντίῃ ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 445
Ἄρες, ἔπισχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἥρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν·
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχην, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
ὥς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν, 450
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἵκελά τ' ἔργεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἥρακληεῖν
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
σπερχνὸν παιδὸς εἰς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
ἔρχεος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺν δ' Ἄρην ἄχος εἶλε· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' Ἥρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα

437 ἀπὸ μεγάλου superscr. altero μ E ὀρούσα Ψb (ὀροῦσα H, e corr. G) 438 ἡχῇ Ψb, ἡχῇ codd. cett. 439 ΕΜ-ΒΕΒΑΥΙ<α Α 445 ἰδοῦσα Ψ, ἰδοῦσ' Ω 446 ἔπισχε D, ἐπίσχε in ἐπισχε mut. m² E, ἐπίσχε Ωb, ἐπίσches Ψb 448 Ἥρα-κλέην Nauck 449 μάχην Paley, μάχης codd. 450 πεῖθεν Ψ ἄρης E 451 μέγ' DE εἵκελα NO, ἱκελα ΩΨ τ' ἔργεα Hecker, τεύχεα libri 453 κακτάμεναι superscr. κ D, κακκτά-μεναι E, κατακτάμεναι Ωb 454 σπερχνὸν superscr. γρ. ὡς D τεθνεῶτος DEIΨb, τεθνεῶτος H 456 ἐτόάπετ' D 457 Ἄρην NO, cf. v. 59, 333, 425; ἄρη' Ψ, ἄρη DI, ἄρ' GH 458 ἐφ' Ἥρακλέα (Ἥρακλέην? Nauck) κρατερόφρονα D Ioannes Pediasimus, ἐφ' ἡρακλήι κρατερόφρονι codd. cett.

Ἀμφιτροωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο 460
 οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψα δ' ἔπειτα 465
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κύννον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσοντ'· αἰψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο 470
 ἵπποις ὠκυπόδεσιν. ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύννον δ' αὖ Κῆρυξ θάπτει καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιας κλειτοῦ βασιλῆος
 [Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν
 Ἀρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,] 475
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
 τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲςποίησεν Ἄναυρος
 ὕμβρω χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Αἰητοῖδης ἥνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε βίῃ σύλασκε δοκεύων. 480

459 ΔΕΙΝΟC A 461 δὲ μέγα altero μ m¹ superscr. E
 σαρκὸς A (CΑΡΚ<ος) Ω, σάκος Ψ Ioannes Pediasimus α>ΡΑ-
 ΞΕΝ A 462 κάββαλε (e corr. I) Ωb ΜΕCCH A 466 ΜΑΚ-
 Λ<ον P 468 ἐσκύλευσαν καὶ D 469 νίσοντ' Ψ (praeter M),
 νίσσοντ' ΩM 470 ΑΤΑ<ρ P, ἀτὰρ DE, αὐτὰρ ΩbΨb 473 ΠΟ-
 ΛΙΑC P, πόληας ΩΨb, πόλιος E 474 sq., quos ΡΩΨ exhibent,
 recentioris originis esse censuit Goettling 474 ΙΑΩΛΚΟΝ
 P, Ἰαωλκὸν Ψ, ἰαολκὸν D, ἰαβηλὸν Ωb (addito ωλκὸν I)
 475 πολὺς E ε>ΠΕΙΓΕΡ<.το P (ἐπαγείρατο Blass) 479 ἥνωγ'
 Ωb 480 πυθῶδε M, Πυθῶδε Goettling ΒΙHCY<λασκε P

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

NOTAE PAPYRORUM

C = papyrorum Flinders Petrie tab. III 3 (Fragm. 21)

D = papyrus musei Berolinensis 7497 saec. II (Fragm. 7 b)

A = papyrus graeca bibl. Argentinensis 55 saec. II (Fragm.
81)

B = papyrus musei Berolinensis 9739 saec. II (Fragm. 94)

E = papyrus musei Berolinensis 10560 saec. III (Fragm. 96)

F = papyrus musei Berolinensis 9777 saec. IV (Fragm. 135)

* * *

G = papyrus Oxyrhynch. 421 saec. II (Fragm. dub. 245)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΗΟΙΑΙ

1] Menander *περὶ ἐπιδεικτ.* 628 (Rhet. Gr. IX 268, 15 W.)
πολλὰ δὲ αὐτῷ (Ἡσιόδῳ) ἐν τοῖς Καταλόγοις τῶν γυναικῶν
εἴρηται περὶ θεῶν συνουσίας καὶ γάμου

1 b (20)¹⁾] Servius in Vergil. Aen. VII 268 *antiquis semper
mos fuit meliores generos rogare . . . Hesiodus etiam περὶ
γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias virorum
fortium*

2 (21)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 1086 ὅτι Προμηθέως
καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσιόδος ἐν πρώτῳ Κατα-
λόγων φησί, καὶ ὅτι Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας Ἑλλήν
cf. Filastrius div. her. lib. 111, 4 (p. 76, 2 M.) et 111,
2 (p. 75, 16 M.)

3 (22)] Schol. Ambros. et Harl. Hom. κ 2 Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ
κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δέ,
ὥς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὥς δὲ Ἡσιόδος, Προνόης,
ὥς δὲ Ἀκουσίλαος, Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Προμηθέως

1 αὐτῷ Walz, αὐτῶν vel αὐτοῖς codd.

2 Πανδώρας] Προνοίης (Προμηθέως καὶ Πύρρας retinens)
Sittl Δευκαλίωνος Marekscheffel, προμηθέως schol. Laur.

3 Προνόης Dindorf, πρυνόης Harl., πρυνείης Ambr.

- 4 (24)] Κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγανού Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρί, θεῶν σημάντορι πάντων,
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ τέκεν Γραῖκον μενεχάρμην

Ioannes Laurentius Lyd. de mens. I 13 (p. 7, 22 W.)
τοσούτων οὖν ἐπιξενωθέντων τῆς Ἰταλίας, ὥς περ ἐδείχθη,
Λατίνους μὲν τοὺς ἐπιχωριάζοντας, Γραικοὺς δὲ τοὺς ἐλληνί-
ζοντας ἐκάλουν, ἀπὸ Λατίνου τοῦ ἄρτι ἡμῖν ῥηθέντος καὶ
Γραίκου, τῶν ἀδελφῶν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις·
Theog. 1013 "Ἀργεῖον ἡδὲ Λατῖνον". 1—3 'κούρη — με-
νεχάρμην'

cf. Filastrius div. her. lib. 111, 6 (p. 76, 13 M.)

- 5 (25)] Ἡ δ' ὑποκυσσάμενη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
νῆε δ' ὤω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵπιοχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον

Constantinus Porphy. de them. 2 p. 48 B. Μακεδονία
ἡ χώρα (ὠνομάσθη) ἀπὸ Μακεδόνης τοῦ Διὸς καὶ Θυίας
τῆς Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής· ἡ δ' —
ἔναιον'

- 6 (26)] Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδέκτεα
Grammaticus ('Herodianus') de soloec. et barb. (post
Lex. Vindob.) p. 310, 5 N. περὶ δὲ διαίρεσιν (βαρβαρίζουσιν),
ὥς ὅταν Ἡσίοδος λέγῃ· 'Μάγνης δὲ κατ' αὐτὸ καὶ ἀντίθεον
Πολυδεύκεα'

- 7 (27)] Ἕλληνας δ' ἐγένοντο φιλοποτόλεμον βασιλῆος

4 recentioris originis esse arbitratur Niese, sed cf. Wila-
mowitz Herm. XXXIV 610 sq. μυχθεῖς libri

5, 2 Μακηδόνα Lehmann, Μακεδόνα codd.

6 δ' αὖ Δίκτυν τε Goettling, δ' αὖ Δίκτην τε cod. Lei-
densis Valckenaerii, δὲ κατ' αὐτὸ libri (Nauckii) Πολυδέκτεα
(vel Πολυδέκτην) Nauck, Πολυδεύκεα libri

7, 1 φιλοποτόλεμον βασιλῆος schol. Lycophr., φιλοπτόλεμοι
βασιλῆες schol. Iamblichi, θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzes in

Δωρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἰπποχάρμης.

Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολόμητις
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης 5

1. 2 Plutarchus Mor. p. 747 f καὶ Ἑλληνας — ἰπποχάρμης'

Schol. Lycophr. 284 Δωριέα δὲ στρατὸν λέγει τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνας νιοῦ, ὡς καὶ Ἡσίοδος· Ἑλληνας — ἰπποχάρμης'

cf. Schol. Thueyd. I 3 Schol. Hom. κ 2 Iamblichus Vit. Pyth. 242 (p. 168, 13 sq. N.) Schol. Iamblich. l. c. p. 197, 2 N. Tzetzes Exeg. Iliad. 63, 12 et 134, 2 H.

2 Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 42 (Π 947, 24 L.)
Ξοῦθος τὸ κύριον· Δωρός τε Ξοῦθός τε'

3—5 Schol. Pind. Pyth. IV 253 καὶ Ἡσίοδος· Αἰολίδαι — Περιήρης'

1—5 Tzetzes in Lycophr. 284 Δωριεὺς στρατὸς] ὁ Ἑλληνικός, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνας παιδός, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· Ἑλληνας — Περιήρης'

b]

* * *

βοῦς ἐλάσας

ἔγνω ὁ μὲν

βουλῇ Ἀθ<ηναίης

ἀθανάτων

Lycophr. cod. schol. Exeg. Iliad. 134, θεμιστοπόλου (superscr. οι) βασιλῆος (superscr. ες) cod. Exeg. Iliad. 63; θεμιστοπόλοι βασιλῆες Plutarchus 2 αἰόλος codd. Plutarchi Iamblichus schol. Iamblichi schol. Lycophr. cod. Exeg. Iliad. utroque l. 3—5 Tzetze e schol. Pindari cum v. 1 sq. suo arbitratu in schol. Lycophr. coniunxisse iudicat Sittl 3 Αἰολίδου . . . θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzae codd. pars 4 αἰολόμητις Nauck, αἰολομήτης volgo 5 τ' om. schol. Pind.

7^b, 2 μ<εν Crönert

ἔσσεσθαι π

5

ἥ δὲ Προξ<ιδάωνι θεῶν, ἀνδρῶν δὲ μιγείσα
Γλαύκῳ ἔτ<ικτε . . . . . ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ἔξοχον ἀνθ<ρώπων

τῷ δὲ καὶ ἡ<ιθέῳ ἔτ' ἐόντι πατήρ πόρεν ἵππον
ὠκύτατον

10

πάντη ἀν<αστρωφᾶν

σὺν τῷ πῦ<ρ πνείουσιν ἐλὼν κατέπεφνε Χίμαιραν,
γῆμε δὲ π<αῖδα φίλην μεγαλήτορος Ἴοβάταο
αἰδοίου βασ<ιλῆος

κοίρανος α . . .

15

ἥ τέ<κε

* * *

Papyrus musei Berolinensis 7497 saec. alterius (= D)
ed. Schubart et Wilamowitz, Berl. Klassikertexte V 1, 45

8 (28)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 266 οἱ ἀπὸ Δευκα-
λίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἑκα-
ταῖος καὶ Ἡσίοδος

9 (29)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 482 Ἀλκιάδας] . . .
Ἡσίοδος δὲ Ἀλκίως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπὶ κλησιν, ταῖς δὲ
ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας ἔφη, καὶ Ἄλκον, πόλιν
Αἰτωλίας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι

10 (30)] Suidas (I 2 p. 387, 4 B.) (= Et. Tittm.) v. Ἐπιάλτην·
Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ
τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάτην. καὶ τὸν ξιγοπύρετον λεγόμενον

6 rest. Wilamowitz 7 rest. idem, ἀμύμονα addidi ex Hom.
Z 155 9 ἡ<ιθέω-ἵππον supplēvi, cf. Fr. 245, 17 11 ΠΑΝ-
ΤΗΙ Δ ἀν<αστρωφᾶν e Scuti v. 121 Wilamowitz 12 rest.
idem, qui ἐδάμασσε recepit; κατέπεφνε dedi ex Hom. Z 183
cf. Pind. Ol. XIII 90 13 π<αῖδα φίλην et Ἴοβάταο Wila-
mowitz, μεγαλήτορος addidi

11 (31)] Ἴν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 57 τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίδοσ μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης, παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον Ἴν αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι

Apollonius Dysc. de pron. 106 A B. τῇ 'τίν' σύζυγος ἡ 'Ἴν' τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσίδοσ' Ἴν — ταμίης'

12 (32)] Schol. Ven. A Hom. A 750 Ἀκτορίωνε Μολλίονε] (ἡ διπλῇ), ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσίδοσ Ἄκτορος κατ' ἐπίκλησιν καὶ Μολιόνης αὐτοὺς γεγενεαλόγηκεν, γόνῳ δὲ Ποσειδῶνος

Apollonius Lex. Hom. v. Μολλίονε' . . . ἀπὸ γὰρ μητρὸς οὐδένα σημαίνει Ὀμηρος. Ἡσίδοσ δὲ ὥς Μολι(ό)νης υἱοὺς γεγονότας παραδίδωσι

13 (32)] Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pert. 265, 8 Schr. (Schol. Ven. A Hom. Ψ 638 sq.) Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους (τοὺς Μολλίονας) ἀκούει οὐχ οὕτως ὥς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς διφρεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις

Schol. Townl. Hom. A 710 ἢ ὅτι τερατώδεις τινὲς ἦσαν, ὥς Ἡσίδοσ, ἄμφω ἐν ἐνὶ σώματι ὄντες

cf. Eustathius Hom. 1321, 19 et 882, 26

14 (33)] Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,

11 Ἴν δ' αὐτῷ Apollonius Dysc., ἐν αὐτῷ Apollonii Rhod. cod. Laur. ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι 'Eudociae' Violarii compiler (Constant. Palaeocappa), ὅτε θέλοι ὀλέσθαι schol. Laur., ὅτ' ὀφείλλοι ὀλέσθαι C. Schenkl, ὅθ' ἔλοιτ' ἀπολέσθαι Peppmüller

μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα, 5
 ἄλλοτε δ' αἰνὸς ὄφεις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
 παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσε
 βουλῇ Ἀθηναίης

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 156 de Periclymeno
 Ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν
 ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἱπ-
 πων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωι, τὸν δὲ
 Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξά-
 σης. φησὶ δὲ οὕτως· Περικλύμενον — Ἀθηναίης'

cf. Schol. Ven. A Hom. B 336 Schol. Hom. λ 286
 Eustathius Hom. 1685, 62

15 (34)] *Κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος νιέας ἐσθλοὺς
 ἔνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς*

1—3 Stephanus Byz. v. Γερηνία· πόλις Μεσσηνίας,
 ἔνθα, φασί, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη.
 Ἡσίοδος ἐν α' Καταλόγων 'κτεῖνε — Γερήνοισ', ἀπὸ εὐ-
 θείας τῆς Γέρηνος

cf. Eustathius Hom. 231, 29 Schol. Ven. A Hom. B 336

2 sq. Schol. Hom. γ 68 *Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ*] κατὰ
 μὲν Ἡσίοδον ὁ ἐν Γερήνοισι ἀνατραφεὶς

3 Stephanus Byz. v. Τάβαι· . . Ἡσίοδος 'παρ' ἱπποδά-
 μοισι Γερηνοῖς'

16 (35)] *Νέστωρ οἶος ἄλυσεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ*

Stephanus Byz. v. Γερηνία· καὶ αὖθις 'Νέστωρ — Γερήνῳ'

cf. Eustathius Hom. 231, 29 (Anecd. Par. III 191, 7 Cr.)

14, 5 aut lacunam post φῦλα statuendam aut δῶνε (pro
 δ' αὖτε) scribendum esse censuit Koechly; μελισσέων ἄγν' ἀνὰ
 φῦλα Wilamowitz; μέλισσ' ἦν ἀγλαόφυλος Ludwig 6 δ'
 αἰνὸς Marckscheffel, δεινὸς schol. Laur.

15, 3 Γερήνοισι Stephanus v. Γερηνία Eustathius

17 (36)] Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,
 Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληιάδαο,
 Περσέπολιν μειχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην
 Eustathius Hom. 1796, 39 αὐτοῦ (Τηλεμάχου) δὲ καὶ
 Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπολιν (γενεαλογοῦσιν), ὡς
 Ἡσίοδος ἑ Τηλεμάχῳ — Ἀφροδίτην'

18 (39)] Schol. Hom. μ 69 Τυρῶ ἡ Σαλμωνέως ἔχουσα δύο παῖ-
 δας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Περίαν, ἔγημε Κρηθέα.
 καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσωνα καὶ Φέρητα καὶ
 Ἀμυνθάονα. Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήδης καθ' Ἡσίοδον γί-
 νεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεινύδην ἐξ Ἀλκιμέδης

19 (40)] Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
 ὃν Χίρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλῖῳ ὑλήεντι
 Schol. Pind. Nem. III 92 ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χί-
 ρωνι ὁ Ἰάσων, Ἡσίοδος φησιν· Αἴσων — ὑλήεντι'

20 (41)] Apollodorus III 9, 2, 7 (p. 138, 6 W.) Ἡσίοδος δὲ
 καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσων ἀλλὰ Σχοινέως
 εἶπον, Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν,
 οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένην

Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 60 G. εἰ καὶ Ἀτα<λάντη> ἡ
 Σχοινέως, <ὡς καὶ> Ἡσίοδος λέ<γει>

17, 2 Νηληιάδαο Heinsius, Νηληιάδεω Eustathius 3 Περ-
 σέπολιν Eustathius, corr. Heinsius μειχθεῖσα Eustathius
 χρυσέην Goettling, χρυσήν Eustathius

18 Πολυμήδης ex Apollodoro (I 9, 16, 1) dubitans Lehmann,
 Πολυμήλας schol. Hom.

19, 2 θρέψεν Χείρων Spitzner, χείρων ἔθρεψ' D, ἔθρεψεν
 BV Χίρων cf. ad Theog. 1001

20 de hoc proximisque fragmentis cf. Robert Herm. XXII
 445 sqq. CXONΘOC papyrus, corr. Bergk <ὡς Gomperz,
 καὶ> Bergk

21 (42. 140)]

* * *

ι τοῖο ἄνακτος

ι ποδωκῆς δι' Ἀταλάντη

Σχοινῆος θυγάτηρ, > Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα

ἀναίνετο φύλον ὁμοῖον

ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε>ιν γάμον ἀλφεισίων 5

? ?

1 sqq. Flinders Petrie Papyri ed. Mahaffy, tab. III 3 (= C), cf. Hopfner Wien. St. XIV 154 sq.

2 Schol. Ven. A Hom. B 764 ἀλλὰ φασιν εἰς ιδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης. παρὰ γοῦν τῷ Ἡσιόδῳ ἀνεγνώκασι ποδωκῆς δι' Ἀταλάντη

3 Et. gen. v. ἀμαρύσσω . . καὶ ἀμάρυγμα καὶ ἀμαρυγᾶς σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις· Ἡσίοδος γυναικῶν Καταλόγῳ· Χαρίτων — ἔχουσα

22 (43)] Schol. Townl. Hom. Ψ 683 (cf. Eustathius Hom. 1324, 18) νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνὸν εἰσάγων Ἱππομένη ἀγωνιζόμενον Ἀταλάντη cf. Schol. Ven. A l. c.

23 (45)] Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἄνακτος

1 sq. Strabo I p. 42 Ἡσίοδος δ' ἐν Καταλόγῳ φησί· καὶ — ἄνακτος

1 Eustathius in Dionys. Perieg. 927 Ἡσίοδος . . ἐν τῇ κούρην Ἀράβοιο . .

cf. Eustathius Hom. 1484, 63

24 (49)] Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποιήσεν ἔνυδρον
Eustathius Hom. 461, 2 πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ . .

21, 2 ΔΙ C, δ' schol. Ven. ΑΤΑΛΑΝ<τη C 3 Σχοι-
νῆος θυγάτηρ>supplevi χαρι>ΤΩΝ C ΕΧΟ<υσα C
4 ΟΜΟΙ<ον C 5 ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε>ιν scripsi (an
προφνε>ιν?); post v. 5 litterarum reliquias incertas exhibet C
22 Ἀταλάντη Eustathius, ταλάντῳ schol.

ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναϊδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου
φρεωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος· "Αργος — εὐνδρον'

cf. Hesychius v. δῖψιον "Αργος Schol. Ven. A Hom. Δ 171

Strabo VIII p. 371 τὴν μὲν χώραν συγχωροῦσιν εὐ-
νδρεῖν, αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κεῖσθαι, φρεά-
των δ' εὐπορεῖν. ἃ ταῖς Δαναΐσιν ἀνάπτουσιν, ὡς ἐκείνων
ἐξευρουσῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο "Αργος ἄν-
νδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν "Αργος ἔννδρον'

idem VIII p. 370 περὶ δὲ τῶν μυθευομένων πηγῶν εἴρηται,
διότι πλάσματα ποιητῶν ἐστί. πλάσμα δὲ καὶ τὸ "Αργος
ἄννδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν "Αργος ἔννδρον'

25 (50)] Hecataeus in schol. Eurip. Orest. 872 ἡ πολλὴ δόξα
κατέχει μὴ ἀφῆχθαι τὸν Αἴγυπτον εἰς "Αργος, καθάπερ ἄλ-
λοι τέ φασι καὶ Ἐκαταῖος γράφων οὕτως· ὁ δὲ Αἴγυπτος
αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς "Αργος, παῖδας δέ * * *, ὡς μὲν
Ἡσίοδος ἐποίησε, πεντήκοντα, ὡς δὲ ἐγὼ λέγω, οὐδὲ εἴκοσι'

26 (51)] Strabo VIII p. 370 καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς
ἐν Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησιν Ἕλληνας· Μυρμιδόνες δὲ κα-
λεῦντο καὶ Ἕλληνες', Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη
εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Παν-
έλληνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Παν-
έλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ κτλ.

27 (52)] Apollodorus II 2, 1, 4 (p. 58, 4 W.) Ἀκρίσιος μὲν
Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ
μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαίμονος Δανάη, Προίτῳ δὲ ἐκ

24 Δαναὸς ποίησεν Eustathius (cf. schol. Ven. A Hom. Δ
171); Δανααὶ θέσαν "Αργος Strabo, quae lectio alterius videtur
recensionis esse ἔννδρον Strabo, εὐνδρον Eustathius

25 παῖδας δὲ <ἀπέστειλεν> Kirchhoff; παῖδες δέ, ὡς μὲν
Ἡσίοδος ἐποίησε, Weil; <παῖδες δὲ αὐτοῦ· καὶ> παῖδας μὲν,
ὡς μὲν Ἡσίοδος, ἐποίησε Wilamowitz δὲ <ἐγὼ> λέγω Kirch-
hoff, λέγων δὲ codd. MTA, ὡς ἐγὼ δὲ Weil εἴκοσι Weil, εἰσί
codd. MA, ἔστι T

Σθενεβοίας Ανσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα· αὗται δέ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὥς μὲν Ἑσιόδός φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο . .

‘Probus’ comm. in Vergil. Buc. VI 48 *Proetides*] *Proeti filiae regis Argivorum. Hesiodus docet ex Proeto et Sthenoboea Amphidamantis natas. has, quod Iunonis contempserant numen, insania exterritas, quae crederent se boves factas patriam Argos reliquisse, postea a Melampode Amythaonis filio sanatas ita uti * * **

28 (53)] Εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος

Suidas v. μαχλοσύνη· κατωφέρεια, γυναικομανία· Ἑσιόδειος ἢ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων· ‘εἵνεκα — ἄνθος’

cf. Schol. Ven. A Hom. Ω 25, unde sua Eustathius Hom. 1337, 34

29 (54)] Καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν· ἀλφὸς γὰρ χροά πάντα κατέσχεθεν, ἐκ δέ νυ χαῖται ἔρρεον· ἐκ κεφαλῶν, ψιλοῦτο δὲ καλὰ κάρηνα

1—3 Eustathius Hom. 1746, 7 ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κνύω καὶ ‘κνύμα δακτύλων’ προσφέρει (Ἑρωδιανός) ἐκ τοῦ κωμικοῦ καὶ κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον . . . φέρων καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἑσιόδῳ καταλόγου περὶ τῶν Προιτίδων. ‘καὶ γὰρ — κάρηνα’

1. 3 Et. gen. v. κνύζω· ἀφ’ οὗ κνύος ἢ φθορὰ οἶον ‘κατὰ — ἔχευεν’· ‘ψίλωτο — κάρηνα’ cf. Et. Gud. 331, 2

27 Ανσίππη τε καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα versiculum panxit Wagner uti * * *] lacunam indicavit Keil, qui ‘ait’ scribi volt

28 ὤλεσεν pars codd. Suidae, quod ex Aelian. Var. Hist. III 42 (scil. ἡ τῆς Κύπρου βασιλῆς) praetulit Marckscheffel

29, 2 κατέσχεθεν Heinsius, κατέσχεν Eustathius, κατήσχυν’? Heyne ἐκ Lehmann, ἐν Eustathius 3 ψιλοῦτο dubitans Marckscheffel, ψίλωτο testes

1 Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 226, 16 Cr. ἀπὸ τοῦ
κνύω Ἑσίοδος τὴν φθορὰν κνύος ὠνόμασε· καὶ γὰρ — ἔχευεν

30 (55)] Schol. Ven. A et B Hom. M 292 Εὐρώπην τὴν Φοί-
νικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη
ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦ-
ρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτως τε τὴν Εὐ-
ρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθεύσας εἰς Κρήτην
ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτως συνώκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ
Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας
ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν. ἡ ἱστορία
παρ' Ἑσιόδῳ καὶ Βακχylίδῃ

cf. Schol. Townl. Hom. l. c. Schol. Pseudeurip. Rhes. 29

31 (56)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 178 (p. 398, 26 K.)
Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστίν (Φινεύς), ὥς Ἑλλάνικος· ὥς δὲ
Ἑσιόδός φησιν, Φοῖνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας
cf. Schol. Laur. ibidem (p. 399, 2 K.)

32 (57)] Apollodorus III 14, 4, 1 (p. 159, 5 W.) Ἑσίοδος δὲ
αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφειβοίας λέγει, Πανύασσις
δὲ φησι Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα
Σμύρναν

ἽProbus' comm. in Vergil. Buc. X 18 Adonis] (ut)
Hesiodus ait, Phoenicis et Alpheisiboeae

33 (58)] Τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήστευον καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν
ἰφθιμοὶ βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος

30 ἠράσθη] αὐτῆς addit schol. Ven. B ἡ ἱστορία —
Βακχylίδῃ] ἱστορεῖ Ἑσίοδος schol. Ven. B

33, 1 Δημοδόκη, > supplevit Cobet ἀνδρῶν schol. Od.
codd. EJ 2 μνήστευον Heyne, ἐμνήστευον schol. Iliad., μνησ-
τεύοντο schol. Od. πολλὰ καὶ] πόλλ' schol. Od. 3 διὰ
Koechly coll. Hom. λ 282 κάλλος ex eodem Hom. loco Pepp-
müller

Porphyrus Quaest. Hom. ad Iliad. pert. p. 189, 22 Schr. (= Schol. Ven. B Hom. E 200) de voce ἀπειρέσιος agens σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὥς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν Καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παιδὸς Δημοδόκης, τὴν πλεῖστοι — εἶδος' cf Schol. Ambr. Hom. α 98

34 (61)] Apollodorus III 5, 6, 2 (p. 120, 8 W.) Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας (Ἀμφίονος καὶ Νιόβης), Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱούς, ἕξ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι

Aelianus Var. Hist. XII 36 εἰκόσιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἕξ λέγει ἄρρενας καὶ τοσαύτας κόρας, Ἀἴσος δὲ οἷς ἐπτά λέγει, Ἡσιόδος δὲ ἑννέα καὶ δέκα, εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ' ὥς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέψευσται αὐτοῦ. Ἀλκμᾶν δέκα φησί, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσούτους

35 (62)] Schol. Townl. Hom. Ψ 679 καὶ Ἡσιόδος δὲ φησιν ἐν Θήβαις αὐτοῦ (Οἰδίποδος) ἀποθανόντος Ἀργείαν τὴν Ἀδράστου σὺν ἄλλοις ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ Οἰδίποδος

36 (63)] *Εἰλαρίδην Τιτυόν*

Herodianus (II 387, 17 L.) in Et. mag. de formis Ἐλάρρα et Ἀλέρα: ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθές, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν. *Εἰλαρίδην* γάρ φησι *Τιτυόν*. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός

---

34 alterum testimonium ad Ehoetas, alterum ad Catalogum rettulit Marekscheffel, quae carmina diversa fuisse persuasum habuit; in Apollodoro Ἡσιόδος δὲ <υἱούς μὲν ἑννέα, θυγατέρας δὲ δέκα, Μίμνερμος δὲ> δέκα μὲν υἱούς scribit Sittl

36 *Εἰλαράδην* Boeckh

7 (64)] Ὅς τε Λιλαίηθεν προΐει καλλίρροον ὕδωρ

Schol. Ven. A Hom. B 522 ὁ δὲ Κηφισὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς Φωκίδος ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λιλαίας, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὅς τε — ὕδωρ

cf. Schol. Ven. B Hom. B 523 et Eustathius Hom. 275, 16

8 (65)] Ὅς τε παρὲκ Πανοπῆα διὰ Γλήχωνά τ' ἐρυνμὴν καὶ τε δι' Ἐρχομενοῦ εἰλιγμένος εἴσι δράκων ὥς

1 sq. Strabo IX 424 de Cephiso καὶ Ἡσίοδος δ' ἐπὶ πλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὥς δι' ὅλης ῥέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς ὅς — ὥς

2 Schol. Arati 45 (p. 349, 13 M.) . . καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ἡσιόδου ζηλωτῆς φαίνεται (Ἄρατος)· ἐκεῖνος γὰρ ποταμὸν εἴκασε δράκοντι εἰπὼν καὶ τε — ὥς, οὗτος δὲ τὸνναντίον δράκοντα ποταμῷ ἀπέεικασεν

9 (66)] Argum. Pind. Ol. XIV inser. c Dr. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ πρῶτος ἔθυσεν, ὥς φησιν Ἡσίοδος. διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ

0 (67)] Schol. Townl. Hom. H 9 ὁ γὰρ τοῦ Μενεσθίου πατὴρ Ἀρηίδοος Βοιωτὸς ἦν κατοικῶν Ἀρνην· ἐστὶ δὲ αὕτη Βοιωτίας, ὥς καὶ Ἡσίοδος φησιν

37 ὥστε cod. Ven. A Λιλαίηθεν Eustathius, λιλαιήσι cod. Ven. A προΐει cod. Ven. A, προιεῖ Goettling, προχέει Eustathius, cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 63

38 cum fr. 37 coniunxit Hermann 1 ὅς τε anteposui; παρὲκ Πανοπῆα διὰ Meineke; ὅς παρὰ πανοπίδα, παρὲκ? πανοπη διὰ (vel πανοπιδιά) codd. Strabonis; ὅς παρὰ μὲν Πανοπῆα ῥέει vel ὅς παρὰ Πανοπίδα προρέει Voss, καὶ παρὰ Πανοπίδα Hermann, παρὲκ Πανόπην διὰν Madvig 2 τε schol. Arati, δὲ Strabo δι' Ἐρχομενοῦ Strabo, διερχομένον Arati scholior. cod. M, διερχόμενος cod. A εἰλιγμένος Strabo, ἡπειγμένος (-ως cod. A) schol. Arati

δράκοντα ποταμῷ Klouček, δράκοντι ποταμὸν schol. Arati

- 41 (68)] Stephanus Byz. v. Ὀρχηστός· ἄλσος· . . κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἀλιαρτίων χώρᾳ, ἰδρυθὲν δὲ ὑπὸ Ὀρχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ, ὥς φησιν Ἡσίοδος
- 42 (69)] Stephanus Byz. v. Αἰγά· . . ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδῖον συνάπτον τῇ Κίρρᾳ, ὥς Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ Αἰγᾶν ποταμὸν φερόμενον ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον
- 43 (70)] Apollodorus II 1, 1, 5 (p. 50, 14 W.) Νιόβης δὲ καὶ Διός, ἣ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὥς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι
cf. idem III 8, 1, 1 (p. 134, 3 W.) et Servius in Vergil. Aen. II 83
- 44 (71)] Γιέες ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, ὃν ποτε τίκτε Πελασγός
Strabo V p. 221 τῷ δ' Ἐφόρῳ τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸ φῦλον τοῦτο (τοὺς Πελασγούς) ἥρξεν Ἡσίοδος. φησὶ γὰρ ὑίεῖς — Πελασγός
- 45 (72)] Stephanus Byz. v. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὥς Ἡσίοδος
- 46 (73)] Φέλλον ἐνυμελίην τέκετο κλειτὴ Μελίβοια
Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 11 (II 918, 7 L.) Φέλλος τὸ κύριον, Ἡσίοδος Φέλλον — Μελίβοια

42 Αἰγᾶν Meineke, αἶγαν codd.

44, 1 υἱέες scripsi, υἱεῖς codd. ἐξεγένοντο Coraes, ἐξ ἐγένοντο codd.

46 τέκετο κλειτὴ Hermann, τέκε τῇ μελιβοίᾳ cod., τέκε τηλόμετον Μελίβοια Emperius, τηλεκλειτὴ Μελίβοια Lehrs, τέκετ Αἰγείδη Μελίβοια Bergk

7 (74)] Οὐ πρόσθε φανήν ἔντοσθεν ἔκευθον

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 18 (II 924, 20 L.) τὰ διὰ τοῦ ἀνῆ ἐκφερόμενα θηλυκὰ μονογενῇ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πάντα βαρύνεται . . . ἄλλὰ μόνον τὸ μηχανή σημειοῦται ὁξυνόμενον. προσέθηκα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τὸ 'φανή' παρ' 'Ἡσιόδῳ ἐν δευτέρῳ (Καταλόγῳ) εἰρημένον 'οἷ — ἔκευθον'

8 (75)] Νοῦθος δὲ ποδῶν ὑπόδουπος ὀρώρει

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 42 (II 947, 26 L.) νοῦ-
θος κύριον, ψόφος ἐν οὔδει. 'Ἡσιόδος ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ)
'νοῦθος — ὀρώρει'

9 (76)] Σφὶν δ' αὐτοῖς μέγα πῆμα

Apollonius Dysc. de pron. p. 125 A B. ὑπὸ γὰρ 'Ἡσιόδου ἐν ἀρχῇ τεθειῖσα (ἢ 'σφὶν') εὐλόγως ὠρθοτονήθη ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'σφὶν δ' — πῆμα'

cf. Epim. in Anecl. Ox. I 388, 21 Cr.

0 (77)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 45 οὔτε Ὅμηρος οὔτε Ἡσιόδος οὔτε Φερεκύδης λέγουσι τὸν Ἰφικλον σὺν τοῖς Ἀργοναύταις

1 (169)] Pseuderatosthenes Catast. XIX p. 124 R. = p. 23, 6 Ol. (= Schol. Arati p. 221b 13 M.) Κριός] οὗτος ὁ Φρίξον διακομίσας καὶ Ἑλλήν· ἄφθιτος δὲ ὢν ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρὸς· εἶχε δὲ χρυσὴν δοράν, ὥς Ἡσιόδος καὶ Φερεκύδης εἰρήκασιν

cf. Schol. Basil. Germanic. Arat. p. 79, 18 Br. Schol. Arati p. 221a 13 M. 'Hyginus' Astron. II 20

48 ὑπόδουπος Lehrs, ὕπο δοῦπος cod. νοῦθος <ὁ>
κύριος Ludwig, κύριον <καὶ> Lehrs

49 ad Oper. 56 referebat Schaefer τ' Anecl. Ox.

51 fragmento in Ehoeis locum assignavit Robert ἐδόθη
Fellus, ἐδέθη libri

praeterea v. Schol. Sangerm. Germanic. Arat. p. 142,
20 Br. et Schol. Stroz. Germanic. Arat. p. 142, 8 Br.

52 (78)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 181 πεπηρωσθαι
δὲ Φινέα φησὶν Ἑσίοδος ἐν μεγάλαις Ὁλοῖαις, ὅτι Φρίξω τὴν
ὁδὸν ἐμήνυσεν, ἐν δὲ τῷ γ Καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν
χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν

cf. Et. gen. v. ὀπίζεσθαι (Reitzenstein Ind. lect. Rostoch.
hib. 1891/2 p. 15)

53 (79)] Schol. Paris. Apoll. Rhod. Arg. B 181 παῖδας δὲ
φησιν αὐτῷ (τῷ Φινεῖ) γενέσθαι Ἑσίοδος δύο, Θυνὸν καὶ
Μαριανδυνόν v. schol. Laur. l. c. et B 140

cf. Et. gen. v. ὀπίζεσθαι (Reitzenstein l. c.)

54 (231)] Γλακτοφάγων ἐς γαῖαν ἀπήνας οἰκί' ἐχόντων

Ephorus ap. Strabon. VII p. 302 de Scythis narrat:
εἶναι γάρ τινας τῶν νομάδων Σκυθῶν γάλακτι τρεφομένους
ἵππων τῇ τε δικαιοσύνῃ πάντων διαφέρειν· μεμνησθαι δ'
αὐτῶν τοὺς ποιητάς . . . Ἑσίοδον δ' ἐν τῇ καλουμένῃ γῆς
περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι Ἑσίοδον
Γλακτοφάγων — ἐχόντων

55 (232)] Αἰθίοπας τε Αἴγυς τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολγούς

Strabo VII p. 300 πῶς οὖν ἡγνόει τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τής, ἱππημολγούς καὶ γλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;
ὅτι γὰρ οἱ τότε τούτους ἱππημολγούς ἐκάλουν, καὶ Ἑσίοδος
μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἑρατοσθένους παρατεθεῖσιν ἔπεσιν·
Ἀἰθίοπας — ἱππημολγούς

52 γ καταλόγων Keil

53 suspicionem movet Sittlio

54 ἐς γαῖαν Lehrs, εἰς αἶαν Strabonis codd. ἀπήνας
Porson, ἀπήναις codd. ἐν — περιόδῳ] ἐν καταλόγων τρίτῳ
Kirchhoff; oblocutus est Niese

55 in Catalogo collocavit Marckscheffel τε λιγυστὶ δὲ
Strabonis codd., Αἰγνῶς τε ἰδὲ Naeke

Herodianus *περὶ διχρόν.* II 16, 30 L. 'Σκύθας' ultima correpta affert

56 (80)] Apollodorus I 9, 21, 6 (p. 41, 17 W.) *διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν ἥ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγερην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται· ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. ἥ δὲ ἑτέρα καλουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἔνιοι Ὠκυθόη (Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην), αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα μέχρι Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται*

57 (81)] *Ἐνθ' οἷ γ' εὐχέσθην Αἰνιῶ ὑψιμέδοντι*

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 297 *ὅτι δὲ ἠϋξάντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες λέγει καὶ Ἡσίοδος ἔνθ' — ὑψιμέδοντι· ἔστι γὰρ Αἴνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν*

58 (82)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 297 *Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριον λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν*

59 (83)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 296 *οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκληῖσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ἠϋξάντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται*

60 (84)] Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 10 G. οὐδ' Ἡσιόδῳ μὴ τ<ις ἐ>γ<γ>ελᾱ, ὃς γ. . . .αι ο. .ν ἢ <καὶ τ>ῶν Κατουδα<ίων κ>αὶ τῶν Πυ<γμ>αί<ων μνημονεύει

56 ad Theog. 267 pertinere suspicatur Sittl Ὠκυθόη] Ὠκυρόη e pap. B Theogoniae (cf. ad v. 267) Kenyon

57 Αἰνησίῳ Heringa

60 Ἡσιόδῳ Bergk, HClODH papyrus ἐ>ν<γ>ελᾱ Bergk, .NMΕΛAI pap. Γ . . . ΑΙΘ . . . i pap.; γ<ρυν>ῶν κ>αὶ ὄ<νω>ν dubitans Bergk Πυ<γμ>αί<ων Gomperz, μνημονεύει add. Bergk

Harpocration Suidas Photius v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι
 ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλο-
 δύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἑσιόδου ἐν γ Καταλόγου Κατουδαίους
 ὀνομαζομένους

61 (85)] Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 830 πρῶτος Ἑσιόδος
 ἑτερατεύσατο τοὺς γρῦπας

62 (86)] Strabo I p. 43 Ἑσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο
 ἄγνοιαν Ἠμίκνυας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγ-
 μαίους

idem VII p. 299 καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου
 (Ὀμήρου) πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν, Ἑσιόδον μὲν
 Ἠμίκνυας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους . .

Harpocration v. Μακροκέφαλοι· ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλού-
 μενον, οὗ καὶ Ἑσιόδος μέμνηται ἐν γ γυναικῶν Καταλόγῳ

Stephanus Byz. v. Ἠμίκνυες· ἔθνος οὐ πόρρω Μασσα-
 γετῶν καὶ Ὑπερβορέων . . . καὶ Ἑσιόδος·

63 (87)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 284 Ἑσιόδος δὲ
 διὰ Φάσιδος αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰσπεπλευκέναι (εἰς
 τὴν θάλασσαν) λέγει. Ἑκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ
 μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδὲ διὰ Τα-
 νάιδος ἐκπλεῦσαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ
 πρότερον

64 (88)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 259 Ἑσιόδος δὲ
 καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδη διὰ
 τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς
 Λιβύην καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος
 γενέσθαι

61 Ἑσιόδος] Ἡρόδοτος Reiz; adversatus est Bergk

62 Μεγαλοκεφάλους] an hic quoque Μακροκεφάλους?
 post Ἑσιόδος in Stephano verba poetae videntur excidisse

63 Ἑσιόδος] Ἑκαταῖος Bergk Ἑκαταῖος] Ἀρτεμίδωρος
 Bergk ἐκπλεῦσαι Keil, ἐπλευσαν cod.

5 (89)] Strabo I p. 23 Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὕφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσαις νησίου καὶ Τυρσηνῶν, Ὅμηρον δὲ μήτε εἰδέναι ταῦτα μήτε βούλεσθαι ἐν γνωρίμοις τόποις ποιεῖν πλάνην

6 (90)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 311 ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος κατωρκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει

7 (91)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 311 φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος Ἡσιόδῳ ἐπόμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρσηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν· ἐσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται

8 (92)] Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 892 καλὴν Ἀνθεμόεσσαν] ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων νῆσον — Κρονίων. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θεξιόπη ἢ Θεξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος

9 (93)] Schol. Hom. μ 168 ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγειν αὐτάς (τὰς Σειρήνας) ἔφη
cf. Schol. Hom. μ 169 Eustathius Hom. 1710, 39

0 (94)] Πόντον δ' Ὠγύλιον ἢ δ' Ὠγυλίην . . . . νῆσον Schol. Hom. α 85 Ὠγυλίην] ἐν τῇ κατὰ Ἀντίμαχον Ὠγυλίην γράφεται· διαφέρουσι δὲ οἱ τόποι. τὴν μὲν γὰρ

67 Hesiodi nomen errore commemorari arbitratur Seeliger

70 cf. Ludwich JbfPh. 1888 p. 241 sqq. Berl. phil. Wochenschr. 1905 c. 684 sq. πόντον Ludwich, τὸν codd., cf. Fr. 96,20 Ὠγυλίην Ludwich, ὠγύλη codd.; post spatium quattuor fere litterarum in H Ὠγυλίην] ὠγυλίη M¹P

Ῥυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ Ῥυγίαν κατὰ Κρήτην Ἡσιόδος φησι κεῖσθαι· <πόν>τον — νῆσον· ταύτην δὲ <εἰσὶν> οἱ Καυδοὺς καλοῦσιν

- 71 (95)] Schol. Hom. η 54 ὅτι Ἡσιόδος ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν
cf. Eustathius Hom. 1567, 64

- 72 (96)] Stephanus Byz. v. Ὑπερησία· πόλις τῆς Ἀχαΐας . . .
τὸ ἐθνικὸν τῆς Ὑπερησίας Ὑπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν Ὑπερησίς παρ' Ἡσιόδῳ

- 73 (97)] Τὴν δ' Ἀμαρυγκειῖδης Ἰππόστρατος, ὅξος Ἄρηος,

* * *

Φυκτέος ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν

Schol. Pind. Ol. X 46 ἐὰν πόλιν] τὴν πόλιν φασὶ καλεῖσθαι Φύκτεον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσιόδος οὕτω·
'τὴν — ἀνδρῶν'

Apollodorus I 8, 4, 1 (p. 26, 20 W.) Ἀλθαΐας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνέως Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου· ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας, Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνον τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλόμενον ἀποκτεῖναι

Ῥυγίαν] ὠγγίην H¹M¹Q Ὠγελίαν P Κρήτην] reliqua addit H, om. Q κεῖσθαι] reliqua om. M¹; M^a addit 'λέγεται (in ras.) δὲ ὀνομαστικῶς ἢ καλυψοῦς νῆσος' νῆσον· ταύτην δὲ H, νῆσον δὲ ταύτην P <εἰσὶν> Wilamowitz Καυδοὺς Wilamowitz, καυλοὺς H, καλοὺς P

71 ad Ehoetas rettulit Bergk

73 post 1 versum excidisse vidit Heyne 2 Φυκτέος Heinsius, φυκτέως cod. B, φυκτέυς ὄρχαμος ἀνδρῶν codd. CDEQ, Φυτέος Wellmann et Lübbert Φύτεον iidem

74 (98)] Οἶκεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Πείρου ἐνρρεέος

1 sq. Strabo VIII p. 342 ὁ δὲ Τευθέας εἰς τὸν Ἀγε-
λῶν ἐμβάλλει τὸν κατὰ Δύμην ῥέοντα, ὁμώνυμον τῷ κατὰ
Ἀκαρνανίαν, καλούμενον καὶ Πεῖρον. τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰ-
πόντος ὥκειε — Πείροιο μεταγράφουσί τινες Ἰώροιο οὐκ εὖ

1 Stephanus Byz. v. Ὀλενος . . . τὸ θηλυκὸν Ὀλενία·
Ἡσιόδος ὥκειε — ποταμοῖο <παρ' ὄχθας>

cf. Eustathius Hom. 882, 66

75 (99)] Diodorus V 81 μετὰ δὲ ταῦτα (τὸν κατὰ Λευκαλίωνα
κατακλυσμὸν) Μακαρεὺς εἰς αὐτὴν (τὴν Λέσβον) ἀφικόμενος
καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας κατῴκησεν αὐτήν. ἦν
δ' ὁ Μακαρεὺς υἱὸς μὲν Κρινάκου τοῦ Διός, ὥς φησιν
Ἡσιόδος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ποιητῶν, κατοικῶν δ' ἐν Ὀλένῳ
τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' Ἀχαΐας καλουμένης

cf. Schol. Townl. Hom. Ω 544

76 (100)] Ἡ δ' ὑποκνυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἥσχαλλε· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναικάς. 5
οἱ δὲ τοὶ πρῶτοι ξεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
πρῶτοι δ' ἰστί' ἔθεν νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο

74 de Periboea agi opinatur Ruhnken 1 οἶκεε scripsi,
Foίκεε Flach, ὥκειε testes 2 Πείρον ἐνρρεέος Nauck, εὐρῆος
Πείροιο Strabo, Ἰώροιο quidam teste eodem (Πείροιο ex Pau-
san. VII 22, 1 Meineke), εὐρεέος Πείροιο olim coniecici

76, 4 ἐνδοθεν cod. Laur. D scholiorum Pind. Nem., ἐνδοθε
codd. aliquot Tzetzae 6 πρῶτοι pars codd. Tzetzae; πρῶτον
scholia Pind. Ol. et Nem. Tzetzae codd. cett. τεῦξαν schol.
Pind. Ol. 7 ἰστί' ἔθεν νηὸς Boeckh; ἰστία θέσαν νεῶς
codd.; ἐστόλισαν νηὸς (ex Op. 628) Goettling

1—6 Schol. Pind. Nem. III 21 *περὶ τῶν Μυρμιδόνων*
Ἑσίοδος μὲν οὕτω φησὶν· ἥ δ' — ἀμφιελίσσας cf. Tzetzes
 in Lycophr. 176

6. 7 Schol. Pind. Ol. VIII 26 *Ἑσίοδος· οἷ — πον-
 τοπόροιο*

77 (101)] *Αἰακίδας* (?) *πολέμῳ κεχαρηότας* (?) *ἤντε δαιτί*

Polybius V 2 *λειτουργοί γε μὴν περὶ τὰς ταφρείας καὶ
 χαρακοποιίας καὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην ταλαιπωρίαν φιλοπο-
 νώτατοί τινες, οἷους Ἑσίοδος παρεισάγει τοὺς Ἀἰακίδας,
 πολέμῳ κεχαρηότας ἤντε δαιτί* cf. Suidas v. *δαῖτας*

Maximus Tyrius XXXV 2 *Ομήρου δὲ οὐκ ἀκούεις ἐγκω-
 μιάζοντος τοὺς Αἰακίδας, ὅτι ἦσαν ἄνδρες πολέμῳ κεχαρηότες
 ἤντε δαιτί;*

78 (37)] Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pertin. p. 93, 17 Schr.

(= Schol. Ven. B Hom. Z 164) *συντόμως δὲ τὰ αἰσχροῦ δεδή-
 λωκε ἄνθρωποι οὐκ ἐθελούσῃ, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ Ἑσίοδος τὰ περὶ
 τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάστου γυναικὸς διὰ μακρῶν ἐπεξεληθῶν*

cf. Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 224 Schol. Pind.
 Nem. IV 92 Gellius Noct. Att. III 11, 5

79 (38)] *Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,*

αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρούσαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν

καλήν, ἣν οἱ ἔτευξε περίκλυτος Ἀμφιγυήεις,

ὥς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ

αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόοισι δαμείη

5

Schol. Pind. Nem. IV 95 *enarrata Daedali et Acasti
 historia ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἑσίοδος
 λέγων οὕτως· ἦδε — δαμείη*

77 cf. Nauck MGrR. IV 389 Sittl Wien. St. XII 50 sq.

78 *αἰσχροῦ* Reitzenstein, *ἀρχαῖα* cod. *Ἀκάστου* G. Din-
 dorf, *ἀκάτου* cod. *διὰ μακρῶν* Bergk, *διὰ μικρῶν* cod.

79, 2 *αὐτοῦ* Heyne *σχέσθαι*] *εὐχέσθαι* codd. BV, *αἶχε-
 σθαι* D *ἀδοκητὶ* Er. Schmid

30] Volum. Herculan. coll. alt. VIII 105 . . . . <ὁ δὲ τ>ὰ
 Κύπ<ρια ποιήσας Ἦ>ρα χαρ<ιζομένη>ν (Θέτιν) φεύγειν
 ἀν<τοῦ> (τοῦ Διὸς) <τὸ>ν γάμον, Δ<ία δὲ ὁμ>όσαι χολω-
 <θέντ>α διότι θνη<τῶ σν>νοικίσει. κα<ὶ παρ' Ἦ>σιόδῳ δὲ
 κε<ῖται τ>ὸ παραπλήσ<ιον

1 (102)]

* * *

Φθίην ἐξίκετο, μητέρα μήλων,

πολλὰ κ>τήματ' ἄγων ἐξ εὐρυχόρου Ἰαωλοῦ
 Πηλεὺς> Αἰακίδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 λαοῖσιν> δὲ <ιδ>οῦσιν ἀγαίετο θυμὸς ἅπασιν,
 ὥς τε πό>λιν <ἀ>λάπαξεν εὐκτιτον ὥς τ' ἐτέλεσσαν 5
 ἡμερόεντα γά>μον· καὶ τοῦτ' ἔπος εἶπαν ἅπαντες·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδη καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
 ᾧ τ' ἄλοχον πολύ>δωρον Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς
 ὥπασεν ἥδὲ γάμον μ>άκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 ὃς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων 10

80 rest. Reitzenstein Ind. lect. acad. Rostoch. hib. 1891/2,
 15 et Herm. XXXV 73 sq. ONH.....NOIKHCEI papyrus, rest.
 Reitzenstein

81, 1 <δὲ> ante Φθίην Wilamowitz, <ὥς> Klouček, qui haec
 a quodam narrari arbitratur (v. 4 parenthesin esse ratus) 2 πολ-
 λὰ> ex Hom. γ 312 Wilamowitz Ἰαωλοῦ Schwartz, ἸΩΛΚΟΥ
 A 3 Πηλεὺς> Wilamowitz, καρτερὸς> Reitzenstein 4 λαοῖσιν>
 Wilamowitz δὲ <ιδ>οῦσιν] ΔΕΦ? .. ὈΥCIN A, δ' ἐφ<ιδ>οῦ-
 σιν idem, adspirationem volgarem in A inveniri ratus, δ'
 εἰδοῦσιν Blass, sed cf. Theog. 82 adn. 5 ὥς τε πό>λιν
 <ἀ>λάπαξεν Wilamowitz, ... ΑΙΝΛΑΠΤΑΞΕΝ A, ὥς δ' πό>λιν
 <τ' ἀ>λάπαξεν Reitzenstein 6 <ἡμερόεντα γά>μον idem 7 τρὶς
 μάκαρ Tzetzes, desideratur in A Αἰακίδη Tzetzes, αἰα>ΚΙΔΗ A
 8 sq. om. Tzetzes; duplicem recensionem statuit Wilamowitz
 8 ᾧ τ' ἄλοχον πολύ>δωρον ex Hom. Z 394 Wilamowitz
 9 ὥπασεν ἥδὲ γάμον> Reitzenstein, δῶκε, γάμον δ' αὐτοῖ> Wil-
 amowitz 10 ὃς — μεγάροις Tzetzes, interierunt in A ἱερὸν
 Tzetzes, ιε>PON A εἰσαναβαίνων A, εἰσαναβαίνεις Tzetzes

πατ>ήρ ποιήσε Κρονίων
 ἔξοχον ἡρώων περί> τ' ἄλλων ἀλφηστῶν
 τιμήεντ' ἀνδρῶν, χθονὸ>ς ὄ<σσοι καρ>πὸν <ἐ>δουσι<ν

* * *

1—13 Papyrus graeca 55 bibl. Argentinensis (= A) alterius fere saec., ed. Reitzenstein Herm. XXXV 79 sqq., cf. Wilamowitz Sitzungsab. d. preuss. Akad. 1900 p. 849 sq.

7. 10 Tzetzes Prol. ad Lycophr. I 260 sq. M. ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, . . . οἷος ἦν . . . καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν· ἑρὶς — Πηλεῦ', ὅς τοῖσδ' — εἰσαναβαίνεις'

82 (216)] Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις

1 sq. Origenes c. Cels. IV 79 εἶπερ γὰρ κατὰ πρόνοιαν ὁ κόσμος γεγένηται καὶ θεὸς ἐφέστηκε τοῖς ὅλοις, ἀναγκαῖον ἦν τὰ ζώπυρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενα ὑπὸ τινα γεγονέναι φρουρὰν τὴν ἀπὸ κρείττωνων, ὥς τε κατ' ἀρχὰς ἐπιμιξίαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἄπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε· 'ξυναὶ — ἀνθρώπους'

1 Schol. Arat. 103 (p. 357, 27 M.) ἀλλ' ἀναμῖξ ἐκάθητο· τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος· παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 'ξυναὶ — θόωκοι'

11 sq. κραίνεις· κύδιστόν σε πα>τὴρ ποιήσε Κρονίων | <πάντων ἡμιθέων> Reitzenstein; fuitne altera recensio εἰσαναβαίνεις recepto <Νηρεΐδος· μάλα δὴ σε πα>τὴρ κτλ.? τέρεπαι, Νηρεΐδος δὲ πατ>ήρ ποιήσε Κρονίων | <κουρίδιόν σε πόσιν Wilamowitz 12 ἔξοχον ἡρώων> scripsi; ἔξοχά θ' ἡρώων> Kaibel περί> τ' Reitzenstein, . . . Τ Α 13 τιμήεντ' ἀνδρῶν> dedi, ὄλβιον ἀνθρώπων> Wilamowitz χθονὸ>ς ὄ<σσοι idem καρ>πὸν <ἐ>δουσι<ν Reitzenstein

82 ad Pelei et Thetidis nuptias rettulerunt Bergk et Reitzenstein 1 θῶκοι Origenis codd. ACDEH schol. Arati

2 τε βροτοῖσιν Paulson

83 (103)] Schol. Townl. Hom. II 175 de Pelei filia Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησίν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων

84 (104)] Eustathius Hom. 112, 44 sq. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῇ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι Ἡσιόδός φησι Μενoitιον, τὸν Πατρόκλου πατέρα, Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὥς εἶναι αὐτανειπίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις

85 (105)] Schol. Ven. A Hom. Z 35 Ἀχιλλεύς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηρίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς ἄλλαις ἐλεῖν. ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἶδω τῶν τειχῶν οὐσάν τινα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ λαβοῦσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν· ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον· ‘μὴ σπεῦδ’ Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηρίαν ἐλεῖν· | ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσιν κακῶς’. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει· ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ

86 (106)] Ἡ τοι ὃ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον, νιέας ἐσθλούς
Schol. Pind. Ol. X 83 Ἀλιροόθιος Μαντινέως ὁμώνυμος τῷ Ἀθηναίῳ, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Βαθυκλείας· τινὲς γράφουσι Σῆρος Ἀλιροοθίου, οὗ μέμνηται Ἡσιόδος· ‘ἦ τοι — ἐσθλούς’. ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιροοθίου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης

87 (107)] Pausanias II 26, 7 (6) . . . οὗτος ὁ χρησμὸς δηλοῖ

85 Hesiodi nomen suspectum Sittlio
νοῦντος cod. Ven. A (ex aliis libris corr.) ἀπογνόντος] ταπει-
om. cod. Ven. A καὶ μέλλοντος] καὶ

86 Ἀλάζυγον cod. E, ἀλάζογον codd. BQ, Ἀλαγονόν Sittl

μάλιστα οὐκ ὄντα Ἀσκληπιὸν Ἀρσινόης, ἀλλὰ Ἑσίοδον ἢ τῶν τινὰ ἐμπεποιηκότων ἐς τὰ Ἑσίοδου τὰ ἔπη συνθέντα ἐς τὴν Μεσσηνίων χάριν

cf. Schol. Pind. Pyth. III 14 οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν αὐτὸν (Ἀσκληπιὸν) εἶναι. Ἀσκληπιάδης δὲ φησι τὴν Ἀρσινόην Λευκίππου εἶναι τοῦ Περιήρους, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς καὶ θυγάτηρ Ἐριῶπις·

ἢ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιόν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐνπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν.
καὶ † Ἀρσινόης ὁμοίως·

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Ἀητός υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

88 (111)] Schol. Hesiod. Theog. 142 'οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν'] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται 'οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν ἀνδρόεντες'. πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς (τοὺς Κύκλωπας) θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππίδων καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνηρῆσθαι ποιεῖ;

89 (113)] Schol. Ven. A Hom. Δ 195 Μαχάων δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδος, κατὰ δὲ τινὰς Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἑσίοδον Ξάνθης

90 (114)] Τιμάνδρην Ἔχεμος θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν
Schol. Pind. Ol. X 80 τὴν δὲ πάλην ἐνίκησεν Ἔχεμος Ἀρκὰς τὸ γένος, ὅφ' οὗ φασὶ τὸν Ἕλλον τελευτῆσαι εἰς Πελοπόννησον κατιόντα. ἐγάμησε δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἑσίοδος 'Τιμάνδρην', φησὶν, 'Ἔχεμος — ἄκοιτιν'

cf. Servius in Vergil. Aen. VIII 130

87 post Ἐριῶπις <καὶ Ἑσίοδος> Boeckh καὶ <περὶ> Ἀρσινόης Werfer; in 'Ἀρσινόης' poetae nomen latere suspicatus est Boeckh; 'Ἄσιος' Kalkmann; alterum utrum fragmentum Catalogo adscribendum esse censuit Wilamowitz Διὸς καὶ Ἀητός Nauck, λητοῦς καὶ διὸς cod. Paris. 2403, διὸς καὶ λητοῦς libri cett.

88 Λευκιππιδῶν Schoemann; ceterum cf. Wilamowitz Isyll. 80

ης πάντων ἀριδε<ίκετ>ος ἀνδρῶν
 ας τε καὶ ἔρχεῖ ὁξ<υόε>ντι
 ου λιπαρὴν πόλι<ν ε>ῖνεκα κούρης
 Ἀργεΐης, ἣ εἰ<δος> ἔχεν χρυσείης Ἀφ<ροδί>της 5
 ν Χαρίτων ἀμαρ<ύγμ>ατ' ἔχουσιν
 Τυνδάρεω βασι<λῆ>ος
 ἐν λαμπ<ροῖσι> δόμοις <κούρη> κυανῶπις
 μεγε ευτ
 κῶν 10

* * *

II τοσσάντας δὲ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 πάσας χρυσείας φιάλας ἐν χερσὶν ἐχούσας.
 καὶ νύ κε δὴ Κάστωρ τε καὶ ὁ κρατερός Πολυδεύκης
 γαμβρὸν ποιήσαντο κατὰ κράτος, ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 γαμβρός ἐὼν ἐμνᾶτο κασιγνήτῳ Μενελάῳ. 15
 υἱὸν δ' Ἀμφιαράου Οἰκλεΐδαο ἄνακτος
 ἐξ>Ἀρ<γ>εος ἐμνῶντο μᾶ<λ' ἐγ>γύθεν· ἀλλ' ἄρα καὶ τοὺς
 ε θεῶν νε<μεσίς> τ' ᾶ
 θη

* * *

III ἀλλ' οὐκ ἦν ἀπάτης ἔργον παρὰ Τυνδαρίδῃσιν. 20

2 . . . ης] urbis vel regionis nomen? Ἰκετο Μηριόν>ης Blass
 3 τοξάζεσθαι ἐκ>ας Blass 4 ἐκπρολιπὼν Κνωσ>οῦ? Blass, βῆ
 δ' ἐς Τυνδαρέ>ου Schmidt 5 Ἀργεΐης>Eitrem <ἣ εἰ>δος
 Wilamowitz ἔχε B ΧΡΥCHC B 6 sqq. coll. Fr. 92 pro-
 posuerim: . . . τὴν δ' ἔτεκε>ν Χαρίτων ἀμαρ<ύγμ>ατ' ἔχουσιν |
 <Ζηνὸς ἐν ἀγνοίῃσιν καὶ> Τυνδάρεω βασι<λῆ>ος | <μειχθεῖς>
 ἐν λαμπ<ροῖσι> δόμοις <κούρη> κυανῶπις | <Ὁκεανοῦ θυ-
 γάτηρ> μέγ' ἐ<πήρατος> (an ἐ<πήρατον> εἶδος ἔχουσα?) 8 sq.
 <ἄλοχος> κυανῶπις | <Ἀθήνη> Eitrem II 11 ΕΡΓΕΙΔΥΪΑΣ B
 13 ΚΑΙ B 17 ἐξ> Wilamowitz μᾶ<λ' ἐγ>γύθεν idem
 18 νε<μεσίς> τ' ᾶ<νθρώπων> Crönert

ἐκ δ' Ἰθάκης ἐμνᾶτο Ὀδυσσεῆος ἱερὴ ἴς,
 νῖος Λαέρταο πολύκροτα μήδεα εἰδώς.
 δῶρα μὲν οὐ ποτ' ἔπεμπε τανυσφύρου εἵνεκα κούρης·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμόν, ὅτι ξανθὸς Μενέλαος
 νικήσει· κτήνει γὰρ Ἀχαιῶν φέρτατος ἦεν. 25
 ἀγγελίην δ' αἰεὶ Λακεδαίμονάδε προΐαλλε
 Κάσ(τ)ορ(ι θ' ἰ)πποδάμῳ καὶ ἀεθλοφόρῳ Πολυδεύκει.

ο>νος νῖος

ἔε>θνα

λ<α>βοῦῃα 30

* * *

Κάστορί θ' ἰπποδάμῳ καὶ ἀεθλοφόρῳ Πολυδεύκει
 ἱμείρων Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἡνκόμοιο,
 εἶδος οὐ τι ἰδών, ἀλλ' ἄλλων μῦθον ἀκούων.

ἐκ Φυλάκης δ' ἐμνῶντο δὺ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι,
 νῖος τ' Ἰφίκλοιο Ποδάρεως Φυλακίδαο 35
 ἡύς τ' Ἀκτορίδης ὑπερήνωρ Πρωτεσίλαος·
 ἄμφω δ' ἀγγελίην Λακεδαίμονάδε προΐαλλον
 Τυνδαρέου π<οτ>ι δῶμα δαΐφρονος Οἰβαλίδαο,
 πολλὰ δ' ἔεδν<α δίδον>, μέγα γὰρ κλέος <ἔσκε γν>ναικός,
 χαλκ 40
 χρυ<σ>

III 21 ἸΕΡΗΕΙC B 22 πολύκροτα Quint. Smyrn. V 238,
 qui locum imitatur, unde duplicem lectionem statuit Wilamo-
 witz 23 ΤΑΝΙCΦΥΡΟΥ B 24 ΗΔΕΕ B 25 νικήσει

Wilamowitz, ΝΕΙΚΗCΗ B ΚΤΗΝΩ addito I B, κτήνει Wilamowitz,
 κτεάνοις (κτήνοις?), κτήσιν? Blass, κτητῶ Ludwig

26 ΠΡΟΙΑΛΛΕΝ B 27 ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΙ B 28 Εὐαίμο>νος
 ex Hom. B 736 al. Wilamowitz IV 32 ΕΙΜΕΙΡΩΝ B

33 εἶδος F' antiquitus scriptum fuisse censet Wilamowitz,
 εἶδος <γ'> Ludwig 35 ΤΕΙΦΙΚΛΟΙΟ B 36 ΤΕ B ὕπε-
 ΝΗΝΩP B, corr. Wilamowitz 38 π<οτ>ι cf. Fr. 96,21
 39 ἔεδν<α δίδον> e v. 44 Wilamowitz <ἔσκε γν>ναικός
 idem

* * *

V Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμενα<ι ἡνκόμοιο.

ἐκ δ' ἄρ' Ἀθηνέων μνᾶθ' υἱὸς Π<ετῶο Μενεσθεύς,
πολλὰ δ' ἔδνα δίδου· κειμήλια γ<αρ μάλα πολλὰ
ἔκτητο χρυσόν τε λέβητάς τ<ε τρίποδάς τε 45
καλά, τὰ ῥ' ἔνδοθι κεῦθε δόμος <Πετῶο ἀνακτος,
οἷς μιν θυμὸς ἀνῆκεν ἐδνώσ<ασθαι ἄκοιτιν,
πλεῖστα πορόντ', ἐπεὶ ο<ὕ> τιν' ἐέλεπε<το φέρετον εἶναι
πάντω>ν ἡρώων κτήνεσσί τε δω<τίνας τε
τειδαο δόμους κρατερὸς 50
'Ελένη>ς ἔνεκ' ἡν<κόμοιο

* * *

Papyrus musei Berolinensis 9739 (= B) alterius
saec. ed. Wilamowitz Sitzungs. d. preuss. Akad. 1900
p. 839 sqq., cf. Berl. Klassikertexte V 1, 28 sqq.

95 (118)] Schol. Townl. Hom. T 240 Ἀνκομήδεα] Κρής ὁ
Ἀνκομήδης, ὥς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας
'Ελένης

96 (119)] * * *

I μνᾶτο· πλεῖστα δὲ δῶρα μετὰ ξανθὸν Μενέλαον

V ante 42 μάλα δ' ἤθελε θυμῷ e Fr. 96, 14 (vel μάλα
δ' ἤθελε ὃν κατὰ θυμὸν e Fr. 96, 2) scriptum fuisse apparet
42 ἡνκόμοιο e v. 32 addidit Wilamowitz 43 Π<ετῶο Μενε-
σθεύς ex Hom. B 552 idem γ<αρ — πολλὰ idem 45 Ε-
ΚΤΗΤΟ B τ<ε τρίποδάς τε Wilamowitz 46 ΚΑΛΑΤΑΡ
B, κάλ', ἀτάρ Ludwig; καλά, τὰ τ' Wilamowitz <Πετῶο
ἀνακτος idem 47 ἐδνώσ<ασθαι ἄκοιτιν idem, ἐδνώσ<αι παρὰ-
κοιτιν Blass 48 ἐέλεπε<το — εἶναι Wilamowitz 49 <πάντω>ν
idem δω<τίνας τε idem 50 κάλλιπε δ' Οἶ>νείδαο Schmidt
κρατερὸς <Ἀνκομήδης? e Fr. 95 Wilamowitz, <Διομήδης
Schmidt 51 'Ελένη>ς ἔνεκ' ἡν<κόμοιο ex Hom. Wilamowitz
95 Ἀνκομήδης ὁ Κρέοντος temere Engelmann
96 ante columnam I perexigua litterarum vestigia di-

μνηστήρων ἐδίδον· μάλα δ' ἤθελε ὄν κατὰ θυμὸν
Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἠνυκόμοιο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἀμώμητος πολεμιστῆς
μυᾶτο· δίδον δ' ἄρ' ἔεδνα ἐ<οι>κότα, θανματὰ ἔργα· 5
οἱ γὰρ ἔχον Τροιζῆνα καὶ ἀγχίαλον Ἐπίδανρον
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦρο<ι> Ἀχαιῶν
καὶ Μέγαρα σκιδέοντα καὶ ὀφρυόοντα Κόρινθον
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε παρὲξ ἄλλα ναιεταώσας,
τῶν ἔφατ' εἰλίποδάς τε βόας καὶ <ἶ>φια μῆλα 10
συνελάσας δώσειν, ἐκέκαστο γὰρ ἔγχεϊ μακρῷ.

αὐτὰρ ἀπ' Εὐβο<ι>ης Ἐλεφήνωρ, ὄρχαμος <ἀνδρο>ῶν,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων <ἀ>ρ<χ>ος Ἀβάντων,
μυᾶτο· πλεῖστα δὲ δῶρα δίδ<ου>· μάλ<α> δ' <ἤ>θελε θυμῷ
Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμενα<ι> ἠνυκόμοιο. 15

ἐκ Κρήτης δ' ἐμυᾶτο μέγα σθένος <ς> Ἴδομ<εν>ῆος,
Λευκαλίδης Μίνως ἀγακλειτοῖο γ<εν>έ<θ>λη,
οὐδέ τινα μνηστήρα μετ' ἀγγελον ἄλλ<ον> ἔπεμψεν,
ἀλλ' αὐτὸς <σ>ὸν νηὶ πολυκλήιδι μελαίρῃ
βῆ ὑπὲρ Ὠγυλλίου πόντου διὰ κῦμα κελαι<ν>ον 20
Τυνδαρέου ποτὶ δῶμα δαΐφρονος, ὕφρ' <ἀ>ράγοιτο

spexisse sibi videtur Crönert (v. 8 K. C, 10 A, 13 p) 4 ΕΞΑΛΛΑ-
ΜΕΙΝΟC E 5 sqq. cf. Hom. B 560. 562 5 ΑΡΑΕΔΝΑ E (cf.
Fr. 94, 39, 44, 47) 7 νῆσόν τ'] sic in Hom. B 562 'τινές'
ap. Strabon. VIII 375 et Certamen 281; οἱ τ' ἔχον Hom. codd.
ΑΙΓΕΙΑΝ E ΜΑΧΗΤΑ signo \ (fuitne alterum C?) super prius
A addito 10 ΕΦΕΤ E 13 ex Hom. B 541 rest. Wilamo-
witz 14 πλεῖστα (= permulta) scribendum videtur; ΠΟΛΛΑ E
<ἤ>θελε θυμῷ suppl. Wilamowitz 15 <ἠ>νυκόμοιο cf. Fr. 94, 32
16 Ἴδομ<εν>ῆος cf. Hom. N 248 17 γ<εν>έ<θ>λη scripsi,
π<ολ>ε<ί>της Wilamowitz 18 clausulam rest. idem 20 Ὠγυ-
λλίου idem, cf. Fr. 70, ΩΓΥΝΟΥ E κελαι<ν>ον rest. idem,
ΜΕΛΑΙΝ . . E 21 <ἀ>ράγοιτο idem

Ἀ>ρ<γειῖην> Ἑλένην, μηδ' ἄλλος† οἶον? ἄκ<οιτιν
 σχολή, τῆς κ>λέα παῖσαν ἐπὶ χθόνα διαν ἵκαν<εν.
 ἐνν>εσίη Ζηνὸς μέγα <δυναμένοιο

ετ

25

*

*

desiderantur versus sex

*

*

ἄ>κ<οι>τιν 32

εδε

δ

ειζ

ι

35

νε

ψων

κα

βαθείη

κ

εἴνεκα κούρης

>οὔτ' <ῆθ>ελε

ν ἔκα<στ. .

πά>ντας δὲ μνηστῆρ<ας> ἀπήτηεν <ὄ>ρκ<ια πιστὰ 40
 ὁ>μνύμεναί τ' ἐκέλευσ<ε> καὶ <...>τῶ? ἀ..ασθαι
 σπονδῇ, μή τιν' ἔτ' ἄλλον <ἄ>νευ ἔθεν ἄλλα π<εραῖναι
 ἀμφὶ γάμῳ κούρης εὐ<ω>λ<ένου· ὅ>ς <δέ κ>εν ἀνδρῶ<ν
 αὐτὸς ἔλοιτο βίη νέμεσίν τ' ἀπ<ο>θῆτο καὶ αἰδῶ,
 τὸν μετὰ πάντας ἄνωγεν ἀολλέας ὀρμηθῆνα<ι 45
 ποινην τεισομένους. τοὶ δ' ἀπτερέως ἐπὶθρον<το
 ἐλπόμενοι τελέειν πάντες γάμον, ἀλλ' ἄ<μα πάντας

22 Ἀ>ρ<γειῖην cf. Fr. 94, 42; 96, 3, 15

MHΔΕ E

† ΑΛΛΟΟΪΟΝΑΚ. . . . E, ἄλλοιός τις? Klouček, ἄκ<οιτιν Wi-
 lamowitz; ἄλλος οἱ παρακοίτης | εἴη, τοῦ Ludwich 23 σχολή>
 scripsi <τῆς> Wilamowitz; κ>λέα Schubart 24 ἐνν>εσίη
 Klouček, παρ>αιφασίη Crönert <δυναμένοιο ex Hom. α 276
 dedi 39 οὔτ' <ῆθ>ελε Schubart . . . ν ἔκα<στ. . idem
 40 ἀπήτηεν <ὄ>ρκ<ια Wilamowitz 41 . . | . . ὦ |, <ἀκρή>τῶ?
 ex Hom. B 341 Δ . . ΑΘΑΙ E, ἀράασθαι Wilamowitz 42 π<ε-
 ραῖναι dubitans scripsi, π<ένεσθαι vel π<ονεῖσθαι Wilamowitz,
 ΓΑ . . . Crönert 43 εὐ<ω>λ<ένου, ὅς δέ> supplevit Wila-
 mowitz κ>ΕΝ E, μιν Wilamowitz 44 δ' (pro T) malit idem
 46 ΤΕΙ<ΟΜΕΝΟΥ< E 47 ἄ<μα scripsi, ἄ<ρα Wilamowitz
 πάντας idem

II Ἀτρε(ῖδ)ης <νίκησε>ν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 πλεῖ(στ)α πορών. Χείρων δ' ἐνὶ Πηλῷ ὑλήεντι
 Πηλεΐδην ἐκρύμειζε πόδας ταχὺν ἔξοχον ἀνδρῶν 50
 παῖδ' ἔτ' ἐόν(τ')· οὐ γάρ κεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 νίκησ' οὐδέ τις ἄλλος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 μνηστεύων Ἑλένην, εἴ μιν κίχε παρθένον οὔσαν
 οἴκαδε νοστήσας ἐκ Πηλίου ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ἄρα τὴν πρόν γ' ἔσχεν ἀρηίφιλος Μενέλαος. 55

>—

B ἦ τέκεν Ἑρμιόνην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν
 ἄελπτον. πάντες δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔθεντο
 ἐξ ἔριδος· δὴ γὰρ τότε μῆδετο θέσκελα ἔργα
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, μεῖξαι κατ' ἀπείρου γαῖαν
 τυρβασίας, ἥδη δὲ γένος μερόπων ἀνθρώπων 60
 πολλὸν αἰστῶσαι, τῶν δὲ πρ(ό)φασιν μὲν ὀλέσσαι
 ψυχὰς ἡμιθέω(ν, ἵνα μὴ δειλοῖσι βροτοῖσιν
 τέκνα θεῶν μι(γέη, μόνον ὁφ)θαλμοῖσιν ὁρῶντα,
 ἀλλ' οἱ μ(ε)ν μάχ(α)ρες <καὶ ἐς ὕστερο>ν ὥς τὸ πάρος περ
 χωρὶς ἀπ' ἀν(θ)ρώπων <βίοτον κα>λὶ ἦθε' ἔχουσιν 65
 τ . . . . . μαλ . . . ναι   θνητῶν ἀνθρώπων

48 νίκησε>ν e v. 52 idem (cf. Fr. 94, 25) 49 ΧΕΙΡΩΝ E
 EN E, cf. Fr. 19, 2 51 κεν Wilamowitz, MIN E B iuxta v. 56
 (λόγος δεύτερος?) E 58 ΤΟΓΕ E, corr. Wilamowitz 59 ΜΕΙΞΑΙ
 E 60 τυρβασίας dedi, ΤΥΡΒΑΞΑC E 61 post αἰστῶσαι
 interpuncti; τυρβάξας retinens <σπεῦ>δε, π(ρό)φασιν Wila-
 mowitz; ΤΩΝ(vel !) ΔΕΠΡ. ΦΑCΙΝ E teste Schubart τῶν δὲ et
 ὀλέσσαι scripsi, ΟΛΕCΘΑΙ E 62 <ἵνα μὴ δειλοῖσι (vel <μὴ
 ἐπιχθονί>οισι) Wilamowitz 63 μι(γέη scripsi, ΜΙ . . . ! E,
 μι(χθῇ Wilamowitz μόνον ὁφ)θαλμοῖσιν idem, μι(γέωσιν
 ἐν ὁφ)θαλμοῖσιν Ludwig 64 <καὶ ἐς ὕστερον> supplevi,
 <αἰώνιον> Ludwig 65 <βίοτον κα>λ Wilamowitz

μ ἄλγος ἐπ' ἄλγει

Ζεῦ<ς

ῥας ἔκερσε

ο

ἐρ<ι>ζει?

ἐ>πὶ μαστῶ 70

μ<η>δέ τις ἀν<δ>ρῶν

νηῶν τε> μελαινώων ἐπι βάλῃ

χερσίν τε β>λήφι τε φέρτατος εἶναι

ε καταθνητῶν ἀνθρώπων

ὅσσα τ' ἔην ὅσα τ' ἐ>στὶ καὶ ὀππόσα μέλλει ἔσεσθαι 75

πᾶσι θεμιστεύων μέγ>α μῆδεται ἡδὲ γεραίρει

βουλὰς πατρὸς ἐοῖο>, Διὸς νεφεληγερέταο

α

α

ὅτι φράσσασθαι ἔμελλεν,

οὔτε θ>εῶ<ν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

παμπ>όλλας Αἰδῇ κεφαλὰς ἀπὸ χαλκὸν ἰάψ<ει>ν 80

ἀν>δρῶν ἡρώων ἐνὶ δημοτῇτι πεσόντων.

ἀ>λλ' οὐ πω <τ>ότε πατρὸς ἐπῆσθάνετο φρενὸς ὀρμή<ν.

ο>ἶά τε κῆρ' ἀλεείνοντες σφετέροισι τέκεσσι

τ>έ<ρ>ποντ' ἀνθρώποι, πραπίδων ἐπετέρπειτ' ἐρωῇ

πα>τρὸς ἐρισθινέος μεγάλ' ἀνδράσι μηδομένοιο. 85

67 ἄ>μ' Ludwich ἐπ' ἄλγει Klouček, ΕΠΑΛΓΕΙΝ E, ἐπαρ-
κεῖν C. (Litt. Centralbl. 1907, 443) 68 ἦρ>ῥας? 69 ἐρίζει?

dedi, ΕΡ<Ι>ΖΕΙ? E 71 μ<η>δέ Wilamowitz 72 νηῶν τε>

scripsi ΒΑΙΗΙ· E 73 χερσίν τε ex Hom. φ 373 Wilamowitz

75 ὅσσα τ' ἔην ipse scripsi, ὅσα τ' ἐ>στὶ Wilamowitz, cf.

Emped. Fr. 21, 9 ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι ΜΕΛΕΙ E 76 πᾶσι

θεμιστεύων> ex Hymn. Hom. Ap. Pyth. 75, 115 conieci μέγ>α

Wilamowitz 77 βουλὰς πατρὸς ἐοῖο> dedi 78] v. 82 ante 78

collocato scripserim: οὐ γάρ τις σάφα (τότε) ἦδε', ὅτι

79 οὔτε θ>εῶ<ν>μακάρων οὔτε dispexit Crönert, quam lectio-

nem mihi per litteras probavit Schubart 80 παμπ>όλλας dedi

χαλκῶ? Klouček 81 Ε\ E, cf. v. 49 82 ante 78 transpo-

suerim τ>ότε Klouček, π>οτε Wilamowitz 83 <ο>ἶα idem,

ἀ>λλά Crönert 84 ΔΕΠΕΤΕΡΠΕΤ E, Δ deleta videtur esse

85 ΕΡΙΘΕΝΟC E

πολλὰ δ' ἀπὸ βλωθρῶν δένδρων ἀμύοντα χαμᾶζε
 χ>εύετο καλὰ πέτηλα, ῥέεσκε δὲ καρπὸς ἔραζε
 πν>είρ<ν>τος Βορέας περιζαμενὲς Διὸς αἴσῃ·
 ἔξεσκεν δὲ θάλασσα, τρόμεσκε δὲ πάντ' ἀπὸ τοῖο,
 τρύχεσκεν δὲ μένος βρότεον, μινύθεσκε δὲ καρπὸς 90
 ὦρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἄτριχος οὔρεσι τίκτει
 γ>α<ί>ης ἐν κευθμῶνι τρίτῳ ἔτει τρεῖς τέκνα·
 ἔαρο>ς μὲν κατ' ὄρος καὶ ἀνὰ δρυμὰ πικρὰ καὶ ὕλην
 >ν ἄ<λ>ν<σ>κάζων καὶ ἀπ<ε>χθαίρων πάτον ἀνδρῶν

Π ἄγκρα καὶ κνημοὺς κατὰ 95

χειμῶνος δ' ἐπιόντος ὑπὸ
 κεῖται πόλλ' ἐπιεσδάμεν<ος> ἐ< φύλλα
 δεινὸς ὄφρις κατὰ νῶτα θα<φοινὸς . . .
 ἀλλὰ μιν ὑβριστήν τε καὶ <ἄγριον, οὗ τι φατειόν,
 κῆλα Διὸς δαμνᾷ φημ 100
 ψυχὴ τοῦ γ' οἷα καταλείπε<ται
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτόχυτον θάλαμ<ον> τρίζουσα ποτᾶται
 ἡβαιήν· ἐ<πί> θ' ἱρὰ κατὰ χθ<ονὸς> εὐρυοδείης?

86 ΓΛΩΘΡΩΝ E, corr. Wilamowitz, χλωρῶν Epim. Anecd.

Οκ. ΔΕΝΔΡΩΝ E, δενδρέων Epim. 87 χ>εύετο Wilamo-

witz 88 ἔξεσκεν Schubart, ἐ. ΠΕCΚΕ (ἐ<ρ>ρεσκε superscripto
 ζ?) E, ἔκξεσκεν Ludwig, ῥοίξεσκεν Schmidt 89 ΤΡΟΜΕΕCΚΕ

E, corr. Wilamowitz 90 β>ρύχεσκεν Ludwig 92 γ>α<ί>ης
 Schubart-Wilamowitz, ΚΟΠ. ΩΝ legit Crönert 93 ἔαρο>ς
 scripsi, cf. Op. 462, 492 Mimnerm. Fr. 2, 2; ἡρο>ς Wilamo-

witz ΔΡΥΜΝΑ E, corr. idem 94 ἀγρὸ>ν Crönert, αἴλι>ν
 Schmidt, θῆρας> ἄ<λ>ν<σ>κάζων Wilamowitz 95 κατ' ἄ<λᾶται?

κατα<βόσκειται> Wilamowitz 96 <σπέσιν> γλαφυροῖσι? sup-
 plevi 97 in marg. superiore additus ἐ< . . . . . φύλλα

dedi 98 θα<φοινὸς> Wilamowitz 99 <ἄγριον> ex Hom. ι
 175 idem, οὗ τι φατειόν addidi 100 ΦΗΜ . . . E, φῇ π<εύκην>
 ὑπικάρηνον Crönert 101 καταλείπε<ται> Wilamowitz; <ἐν

χθονὶ δίῃ> addendum? 102 <τρίζουσα> Klouček, ποτᾶται ipse
 supplevi 103 ΗΒΑΙΗΝ E ἐ<πί> Wilamowitz θ' ἱρὰ]

εἶσιν ἀμανρω<θ>ε<ι̃>σ<α> ποθ		104
κεῖται δὲ	105	τηλεθό<ω>
ῶραι τεκφ		τοῖσι δὲ
τέρψη δ' α		τρὶς τοι
αὔθις ἐπι		ἐπλη.ν
γάλης τε		εἶσιν δ
ἐνθεν ἀ<πορνυμένη? 110		φῦλον
θήλει' ἐρ.		δ
ἐς φῶς · ο		* desiderantur versus quinque *
φράζετο		τ
ἔρχετ		θ
ἥπια τη	115	φα
γαίῃ ὥς		ἐνν
πότμο		ζωη
ἰᾶσθαι		νόσφ<ι>
οἷ δ' ἀνδ		κηρ
νούσων	120	καὶ γὰ<ρ>
ἀλλὰ τα		ἀγρο

* * *

1—142 papyrus musei Berolinensis 10560 saec. III
ed. Schubart et Wilamowitz Berl. Klassikertexte V 1,
31 sqq., cf. Crönert Herm. XLII 608 sqq.

8 (antea Fr. 214) Porphyrius Quaest. hom. ad Od.
(α 365) pertin. p. 22,9 Schr. (ap. Eustathium Hom. 1424,6)
ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ 'Μέγαρα' τὴν χώραν
'σκιόεντα' ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ

TEIPA E χθον<ὸς εὐρυδείης propositum 105 ΔΕ? (ΔΕΙ
Crönert) E 106 ΤΕΚΦ... E τ' ἐκ φ... Wilamowitz, τε κρν<ε-
ραί Crönert 110 ἀ<πορνυμένη? coniecti 119 ΟΙΔΑΝΔ...
E teste Schubart 125 ἐπλή<μ>ν<ρ>ε Crönert 128 Δ... E
138 ΖΩΗ legit Crönert

40sq. Schol. vet. Lycophr. 204 . . . . ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης, ὥς φησιν Ἡσίοδος

46 (antea Fr. 234) Herodianus περὶ παθῶν Fr. 168 (Et. gen. s. v.) ἄπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ ὥσπερ τὸ ἀψοφρέως. σημαίνει δὲ τὸ αἰφνιδίως. ἀποπτέρων ἀπτέρων ἀπτέρως ἀπτερέως. οὕτως Ἡρωδιανός

cf. Et. mag. v. ἀψεγέως . . . ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ ἄπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ

51sq. (antea Fr. 96) Pausanias III 24, 10 καὶ ὅτι μὲν τῶν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλλεὺς οὐκ ἔστιν ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκμήριον οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν

86 (antea Fr. 216) Epim. Hom. Anecd. Ox. I 85 Cr. πολλὰ δ' ἀπὸ χλωρῶν δενδρέων ἀμύοντα χαμᾶζε' ἀντὶ τοῦ μύοντα

Et. gen. v. ἡμύω καὶ ἡμυσεν' . . . ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύω εἶπεν μετὰ τοῦ ᾧ οἶον ἀμύοντα χαμᾶζε'

97 (120)] Schol. Ven. A Hom. T 116 ἄλοχον Σθενέλου] Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν· Ἡσίοδος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται

aliter Schol. Townl. Hom. l. c. οἱ μὲν Ἀμφιβίαν τὴν Πέλοπος, οἱ δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος. Ἡσίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος

98 (121)] Schol. Ven. A et min. Hom. A 7 Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους (cf. Schol. Ven. A Hom. B 249)

v. Eustathius Hom. 21, 14 Schol. Tzetzae Alleg. Anecd. Ox. III 378, 9 Cr.

Tzetzes Exeg. Iliad. 68, 19 H. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένους υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται . . . κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης'

Πλεισθέδονους δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Δίαντος Ἀγαμέμνων Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία· νέου δὲ τοῦ Πλεισθέδονους τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο

- 99 (122)] Ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρὶ κλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὅξον Ἀρηος

Schol. Laur. Soph. El. 539 ὅμως οὖν συμφωνεῖ αὐτῷ
(Σοφοκλεῖ) Ἡσιόδος· ἥ — Ἀρηος'

- 100 (123)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 24 G. Στη<σίχορο>ς δ' ἐν
Ὁρεστεί<α κατ>ακολουθήσας <Ἡσιό>δῳ? τὴν Ἀγαμέμνονος
Ἰφιγένειαν εἰ<ναι τῇ>ν Ἑκάτην νῦν <ὀνομαζ>ομένην <καὶ
π>ερὶ . . . αἰαν τὸν τά<φο>ν εἰ<ναι .

Pausanias I 43, 1 . . ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς
Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσίοδον
ποιήσαντα ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθα-
νεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἑκάτην εἶναι

- 101 (124)] Eustathius Hom. 13, 44 sq. ἦν δέ, φασί, Βούτης
υἱὸς Ποσειδῶνος, ὥς Ἡσίοδος ἐν Καταλόγῳ
(cf. Phavorinus Ecl. Gramm. Gr. I 361, 8 D.)

- 102 (126)] Pausanias II 6, 5 Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος
τοῦ Ἐπωπέως, Μητίονος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν
(Sicyonii). ὁμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἀσιος, ἐπεὶ Ἡσιόδός γε
καὶ Ἴβυκος, ὁ μὲν ἐποίησεν ὥς Ἐρεχθέως εἶη Σικυῶν,
Ἴβυκος δὲ εἶναι Πέλοπός φησιν αὐτόν

99, 1 δουρικλυτῷ cod. Laur., δουρικλειτῷ Wunder οὖν
Wolff, οὐ cod. Laur., οὕτω Elmsley Hesiodi nomen num
recte traditum sit, addubitat Sittl

100 <Ἡσιό>δῳ] Gomperz, . . . TQ papyrus <καὶ π>ερὶ
— εἰ<ναι Sauppe, . . . EPI . . . ΔΙΑΝΡΗΤΑ . ΝΕ pap. Ἀρκάδων
cum Ἀργείων ethnico Pausaniam commutasse arbitratur Wila-
mowitz

103 (128)] Ὅς βασιλεύτατος ἔσκε καταθνητῶν βασιλῆων
καὶ πλείεστων ἐάνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
Ζηνὸς ἔχων σκῆπτρον· τῷ καὶ πολέων βασίλευεν

1—3 Pseudoplatō Min. p. 320 D εἶρηκε δὲ καὶ Ἑσίο-
δος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μίνων· μνησθεῖς γὰρ αὐτοῦ τοῦ
ὀνόματος φησὶν ὅς — βασίλευεν

1 de 'βασιλεύτατος' cf. Plutarchus Thes. 16

04 (129)] Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων

Hesychius v. ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀν-
δρόγεων Εὐρυγύην εἰρησθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ τὸν
ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμειῷ· καὶ
Ἑσίοδος Ἐυρυγύης — ἱεράων

05 (130)] Δεινὸς γὰρ μιν ἔτειρεν ἔρος Πανοπηίδος Αἴγλης

Plutarchus Thes. 20 πολλοὶ δὲ λόγοι καὶ περὶ τούτων
ἔτι λέγονται καὶ περὶ τῆς Ἀριάδνης . . . . . ἀπολειφθῆναι
δὲ τοῦ Θησέως ἐρῶντος ἐτέρας· 'δεινὸς — Αἴγλης'. τοῦτο
γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἑσιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φησιν
'Ἡρέας ὁ Μεγαρεὺς

Athenaeus XIII 557 a Ἑσίοδος δὲ φησιν καὶ Ἴππην
καὶ Αἴγλην (τὸν Θησέα νομίμως γῆμαι), δι' ἣν καὶ τοὺς
πρὸς Ἀριάδνην ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκωψ

06 (131)] Philochorus ap. Harpocration. (cf. Suidas et Photius)
v. Μελίτη· δῆμὸς ἐστὶ τῆς Κεκροπίδος· κεκλησθαι δὲ φησι

103, 1 ἔσκε καταθνητῶν (vel Μίνως, ὃς βασιλεύτατος ἦν
θνητῶν βασιλῆων) Schneidewin, ὃς θνητῶν βασιλεύτατος ἦεν
ἀνάκτων Ellis; γένετο θνητῶν codd. 2 ἥνασσε libri

104 ἐπίκουρος Goettling, ἐπίουρος Peppmüller Ἀθη-
ναίων Hermann, Ἀθηναίων lib.

105 'Aegimio' adscripserit Sittl ἔρος Baumeister, ἔρος
codd.

106 κεκλησθαι — ἀπὸ Harpocration, ὀνομασθεῖς ἀπὸ Sui-
das Photius

τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν γ' ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν
'Ἡσίοδον Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος

107 (132)] Strabo IX p. 393 Κυχρείδης ὄφις, ὃν φησιν Ἡσίο-
δος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου λυ-
μαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητρα
εἰς Ἐλευσίνα καὶ γενέσθαι ταύτης ἀμφίπολον. ὠνομάσθη
δὲ καὶ Πιτυοῦσσα ἀπὸ τοῦ φουτοῦ

108 (133)] Apollonius Rhod. in Argumento Scuti A 7 Ἀπολ-
λώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ (Ἡσιόδου τὴν
Ἀσπίδα) εἶναι ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ πάλιν τὸν
Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὐρίσκειν ἡνιοχοῦντα Ἡρακλεῖ

109 (134)] Schol. Pind. Ol. VII 42 Ἀστυδαμείας] Ὅμηρος
ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν . . . καὶ Ἡσίοδος
δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι, Φερεκύδης δὲ Ἀστυγένειαν.
ἦν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ. τινὲς δὲ ἐξ Ἀντιγόνης αὐτῷ
Τληπόλεμόν φασιν. ἐνταῦθα δὲ Ἀμύντορος αὐτὴν φησιν
ὁ Πίνδαρος. Ἡσίοδος δὲ καὶ Σιμωνίδης Ὅρμενοῦ

110 (135)] Ἡ δ' ὑποκυσσάμενη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν.
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Διδαίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἰδὲ Ἴφιτος, ὄξος Ἀρης.

106 Μύρμηκος Harpocration, θυγατρὸς Μύρμηκος Suidas
Photius

109 Ὅρμενον Bergk

110, 3 ἐγένοντο cod. Lobkowitzianus, γένοντο cod. Laur.
Διδαίων restituendum videtur, ΔΙΔΑΙΦΟΝ inscriptio amphorae
Corinthiae (Mon. d. Inst. VI 33) cf. Kretschmer d. gr. Vasen-
inschr. 47 sq. et quae dixi Wien. St. XXI 215; ΙΔΗΨΩΝ cod.
Laur. m¹ (l erasum et Ἡ in Ἰ mut.); Μολίων (e Diodor. IV 37)
Hermann τε ante Κλυτίος addidit Triclinius 4 ἰδὲ Flach,
ἡδ' schol. Soph. ΦΙΦΙΤΟΞ amphora

τοὺς δὲ μέθ' ὀπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν 5
'Αντιόπη κρείουσα παλαιοῦ Ναυβολίδαο

Schol. Laur. Soph. Trach. 266 διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν
Εὐρυτιδῶν ἀριθμὸς. Ἑσίοδος μὲν γὰρ δ' φησὶν ἐξ Εὐρύτου
καὶ Ἀντιόπης παῖδας οὕτως ἦ — Ναυβολίδαο'

111] Ἦ τέκεν Ἀντόλυνκόν τε Φιλάμμονά τε κλυτὸν αὐδὴν
Herodianus (Theodosius) περὶ κλίσ. τῶν εἰς ὦν βαρυντόν.
(Excerpta ex libris Herodiani techn. p. 21, 2 H.) Φιλάμμων
Φιλάμμονος ὡς παρ' Ἑσιόδω· ἦ — αὐδὴν'

112 (136)] Ὅτι κε χερσὶ λάβεσκεν, αἰδέελα πάντα τίθεσκεν
Et. mag. v. αἰδέελον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀοράτου ἐχρήσατο τῇ
λέξει Ἑσίοδος περὶ τοῦ Ἀντολύκου. φησὶ γὰρ ὅτι — τί-
θεσκεν'. καὶ γὰρ ὁ αὐτός, κλέπτῃς ὢν, ἔκλεπτε τοὺς ἵππους
καὶ ἀλλοιοφανεῖς αὐτοὺς ἀπετέλει· ἐνήλλασσε δὲ τὰς χοροῖας
αὐτῶν

cf. Et. in Anecd. Par. IV 95, 22 Cr.

Tzetzēs in Lycophr. 344 οὗτος ὁ Ἀντόλυνκος κλεπτο-
σύνη πάντας ὑπερέβαλε· κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε
καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγίδας αὐτῶν μετεποιεῖ καὶ
ἐλάνθανε τοὺς δεσπότης αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἑσίοδος·
'πάντα — τίθεσκε'

112b] Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 49 G. . . μετ<αμορφωθ<ῆναι>
δὲ πολ<λοὺς> α<ὐτῶν π>αντελῶς. (κ)α<ὶ ὁ Ποσ>ειδῶν λέγε-
τ<αί τισι τ>ῶν ἀνθρώπ<ων φύσι>ν περιθεῖν<αι> το<ι>αύτην,
<καθάπερ> Περικλυμέν<ω> κ<αὶ Μ>ήστρα· τούτων τὴν
μὲν ἱστορή<κ>ε Ἑσ<ί>οδος διχ.. κασθ<ῆναι> χά<ρ<ιν τοῦ δι>α-
τρέφεσθα<ι>

110, 6 Ἀντιόπη Bentley, Ἀντιόχη schol. Soph. παλαιοῦ
Hermann, παλαιὸν γένος cod. Laur., Πύλωνος ex Hygini fab. 14
Bentley Ἀντιόπης Bentley, Ἀντιόχης schol.

112 <πάντα> γὰρ ὅσα Tzetzēs αἰδέελα Tzetzae codd.

112b restituit Wilamowitz

- 113 (138)] *Αἴπυτος αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειρίθοόν τε*
 Apollonius Lex. Hom. v. *Αἰπύτιον τὸν τοῦ Αἰπύτου*.
 . . . ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν
 Ἡσίοδος Ἐπὶ Πειρίθοόν τε
- 114 (139)] Et. mag. v. *Βροτός*· ὥς μὲν *Εὐήμερος* ὁ *Μεσσή-*
νιος, ἀπὸ *Βρότου* τινὸς αὐτόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ
Βροτοῦ τοῦ *Αἰθέρος* καὶ *Ἡμέρας*
- 115 (141)] Ἡ τοι γὰρ *Λοκρὸς* *Λελέγων* ἠγήσατο λαῶν,
 τοὺς ῥά ποτε *Κρονίδης* *Ζεὺς* ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέας πόρε Λευκαλίωνι
 1—3 Strabo VII p. 322 μάλιστα δ' ἂν τις Ἡσιόδῳ
 πιστεύσειεν οὕτως περὶ αὐτῶν εἰπόντι· ἥ τοι — *Λευκα-*
λίωνι. τῇ γὰρ ἐτυμολογίᾳ τὸ συλλέκτους γεγενῆσθαι τινὰς
 ἐκ παλαιοῦ καὶ μιγάδας ἀντίτεσθαι μοι δοκεῖ καὶ διὰ τοῦτο
 ἐκλελοιπέναι τὸ γένος
 2 sq. Et. Gud. ap. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 164,
 28 (cf. Et. Angel. Ritschl Op. I 689) *Σελεύκον*· λαοί· ὁ μὲν
 Ἡσίοδος· τοὺς — *Λευκαρίωνι*
 3 Epim. in Anecd. Ox. I 264, 27 Cr. (de λαός voce):
 Ἡσίοδος δὲ παρὰ τὸ ἑλῆς τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, ἀλαός,
 λαός ἀφαιρέσει τοῦ α, ὥς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει σφοδελὸν
 ἐν χύτρασι μεγάλαις ἐψόμενον
- 116 (142)] Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

114 huic fragmento in pleniore Theogoniae forma locum assignabat Isler

115, 3 *λεκτοὺς* om. Et. Gudiani codd. abc ἀλέας Villebrun, ἀλέους codd. Strabonis pars, λαοὺς Et. Gud. et Angel., λᾶας Heyne, ἀλαοὺς Ludwig Δευκαλίωνι Strabo Et. Gudiani cod. v Et. Angel. (δευκαλιον); λευκανίωνι Et. Gudiani codd. abcz, λευκανίονι eiusdem cod. Paris. 2631, unde Λευκαρίωνι Reitzenstein Hesiodo reddiderit; oblocutus est Usener

καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην
 εὐρόμενος ἴλεων μείχθη ἐρατῇ φιλότῃ
 ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐνδμήτοιο πόλῃος
 ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων 5

1—5 Et. gen. et Gud. (cf. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 161, 4), v. Et. mag. v. Ἰλεύς et Angel. 135 (Ritschl Op. I 687) Σελεύκου· Ἰλεύς· ὁ Αἴαντος πατήρ· ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσιόδου· Ἰλέα — Ἀπόλλων'. ταῦτα παρατίθεται ἐν δ' Σιμωνίδου

Tzetzes Schol. in Exeg. Iliad. 126, 26 H. φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ἡσίδοτος) ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ ταυτί· Ἰλέα — Ἀπόλλων'

1—3 Eustathius Hom. 650, 46 Ἡσίοδος . . . καὶ ὅπου δὲ τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ὀιλέα τετρασυνλλάβως καλούμενον Ἰλέα τρισυνλλάβως αὐτὸν λέγειν ἐθέλων φησὶν οὕτως αὐτὸν κληθῆναι 'οὐνεκα — φιλότῃ'

1 de Ἰλέα forma cf. Schol. Ven. A (Herodiani) Hom. A 264 Schol. Townl. Hom. O 336 (Ven. A Hom. N 203) Schol. Ven. B Hom. B 527 Schol. Pind. Ol. IX 167 Eustathius Hom. 101, 19; 1018, 59; 277, 2 Tzetzes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H.

4 sq. Aristides XXVII 18 (II 130, 3 K.) εἰ δὲ ἔτυχον περιόντες Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος, ῥαδίως ἂν μοι δοκοῦσιν εἰπεῖν τὸ περὶ τοῦ τείχους τοῦ Τρωικοῦ μυθολόγημα μεταθέντες, ὥς ἄρα Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων κοινῇ φιλοτεχνήσαντες ἀπειργάσαντο τὸ ἔργον τῇ πόλει . . .

Tzetzes in Lycophr. 393 καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· ἤματι — Ἀπόλλων' μυθικῶς

116 2—5 om. Et. gen. cod. B 2 οἱ] μιν schol. Exeg. II. Tzetzae, ἴν (ἴν) Leutsch ὀνόμην' om. Et. gen. cod. A 3 εὐρόμενος Fischer, εὐράμενος testes ἴλεον Nauckium secutus Sittl μίγῃ Tzetzae schol., μίχθη libri cett. ἐρατῇ Tzetzae schol. 4 sq. om. Et. mag. 4 ἐνδμήτοιο — 5 Ἀπόλλων et ταῦτα — Σιμωνίδου desunt in Et. gen. cod. A

117 (143)] Ἐκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι
καὶ οὐ σινέσκετο καρπὸν

1—3 Eustathius Hom. 323, 44 ἐνταῦθα δὲ ζητητέον,
ποῖος ἦν ὁ ποδωκέστατος κατὰ τὴν ἱστορίαν Ἰφικλος, περὶ
οὗ δηλῶν Ἡσιόδος, ὅτι ταχυτῆτι διήνεγκεν, οὐκ ὠκνησεν
ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολὴν ἄκρον — καρπὸν

Schol. Harl. Ambr. Hom. λ 326 Κλυμένη Μινύου τοῦ
Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα
Φυλάκῳ τῷ Δηίονος Ἰφικλον τίκτει ποδώκη παῖδα. τοῦτον
λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέ-
μοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους
τὴν κουφότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. . . . ἡ δὲ ἱστορία
παρ' Ἡσιόδῳ cf. Eustathius Hom. 1689, 2

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 45 τὸν δὲ Ἰφικλον
Ἡσιόδος ἐπὶ πυρίνους ἀθέρας τρέχειν φησὶν cf. Eustathius
Hom. 1206, 7

2 Schol. Townl. et Ven. B Hom. T 227 ἀνθερίκων]
. . οἱ δὲ τοὺς ἀθέρας τοῦ σίτου φασίν, ὥς καὶ Ἡσιόδος
ἐκλαβὼν ἐπὶ Ἰφίκλου φησὶν ὅς ῥ' ἐπὶ — φοίτασκε πόδεσιν

118 (144)] Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν

Choeroboscus schol. in Theodos. I 123, 22 Η. ἔτι δεῖ
παραφυλάξασθαι τινὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πάντα ἔχοντα τοῦ
κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ
Δρύας τοῦ Δρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὥς παρ' Ἡσιόδῳ ἥ
δὲ — υἱόν' . .

117, 1 καρπῶν Eustathius 2 ἀλλ'] ὅς ῥ' schol. Townl.
Hom., om. schol. Ven. B πυραμίνους ἀθέρας φοίτασκε schol.
Hom. Townl. et Ven. B 3 verba in principio versus collocavit
Ruhnken καὶ οὐ retinens, cf. Theog. 447 Fr. 194, 2; κοῦ
O. Rossbach; καὶ οὐ — καρπὸν Eustathius, quibus verbis in
altero hemistichio sedem assignavit Heinsius (. . . . καὶ οὐ
σίνεσκετο καρπὸν)

19 (146)] Schol. Theocrit. XVI 49 Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν
(τὸν Κῆκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης
τῆς κλήσεως (Θῆλυσ) ἔτυχεν

20 (145)] Schol. Harl. Ambr. Hom. ι 198 ταῦτα σημειοῦνται
τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἴνου εὐ-
ρετήν, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου, ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα
.. ἡ δ' ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι
Οἶνοπίωνος τοῦ Διονύσου

Eustathius Hom. 1623, 44 aliter τὸν δὲ Μάρωνα, οὗ
καὶ δοκεῖ παρώνυμος εἶναι ἢ κατὰ Θοράκην Μαρώνεια, καὶ
ἱερῶ ἐτίμησαν οἱ ἐγγχώριοι. οὗ τὸν πατέρα Εὐάνθην Ἡσίο-
δος Οἶνοπίωνός, φασιν, ἱστορεῖ υἱοῦ Διονύσου

21 (157)] Οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος.
ὅς τις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ εἰ μαλθακὸς ὕπνος

Athenaeus X 428 b. c διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ῥοίαις
εἶπεν 'οἶα — ὕπνος'

22 (147)] Ἡ οἶη Διδύμους ἱερὸν ναίουσα κολωνοῦς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρουος ἄντ' Ἀμύροιο
νύφατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμῆς

1—3 Strabo IX p. 442 τοῦτο (τὸ Δωτίον πεδίον) δ'
ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Πεεραιβίας καὶ τῆς Ὀσσης

120 Μάρωνα εἶναι] <Εὐάνθους τοῦ> addit Sittl φασιν]
φασιν ἱερὸν Eustathius, ἱερὸν delevit Sittl; ἱερέα (om. φασίν)
Marekscheffel

121, 1 ἄχθος e Scut. 400 Ruhnken, ἔχθος codd. AC 2 ὅς
τ' ἀνέδην Peppmüller οἶνοιό τε O. Schneider, οἶνοιο δέ τ'
Peppmüller μάργον? Peppmüller 4 an ἀφράστοις· φιλεῖ?

122 de hoc et proximis fragmentis cf. Wilamowitz Isyll.
57 sq. 1 ὄχθους ναίουσα Κορωνίς Meineke 2 αὐταμύροιο
Stephani cod. 3 χροά Koechly διδύμοις in Strabonis ver-
bis Kirchhoff, ἰδίους libri

καὶ ἔτι τῆς Βοιβηίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ διδύμοις περικλειόμενον, περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν ἥ — ἀδμής'

idem XIV p. 647 δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος ἥ — ἀδμής'

cf. Schol. Pind. Pyth. III 59

2 Stephanus Byz. v. "Αμυρος· πόλις Θεσσαλίας· ἄδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον Ἀωτίῳ — Ἀμύροιο'

123 (148)] Τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς Πυθῶ ἐς ἡγαθήην, φράσσειν δ' ἄρα ἔργ' ἀλδήλα Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἰσχυς ἔγρημε Κόρωνιν Εἰλατίδης, Φλεγύαιο διογνήτοιο θύγατρα

Schol. Pind. Pyth. III 48 ἰστορεῖται γάρ, ὅτι τὴν Ἰσχυος μῖξιν ἐδήλωσεν αὐτῷ (Apollini) ὁ κόραξ· παρὸ καὶ δυσχεράναντα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τὸν Ἀπόλλωνα ἀντὶ λευκοῦ μέλανα αὐτὸν ποιῆσαι . . . τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθόν φησι (Ἀρτέμων) καὶ Ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω τῷ — θύγατρα'

Schol. Pind. Pyth. III 14 ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεισι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος· τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ' . . . φράσσειν — θύγατρα'

124 (108)] Schol. Pind. Pyth. IV 181 ὁ δὲ Ἡσίοδος Ναῖδα φησὶ τὸν Χίρωνα γῆμαι

123, 2 Πυθῶ' Nauck καὶ ὅ' ἔφρασεν schol. Pind. Pyth. III 48 3 ὅτι Ἰσχυς Marckscheffel; ὅτ' Ἰσχυς Paris. 2774 schol. ad v. 14, ὅττ' Ἰσχυς Vat. B schol. ad v. 48; ὅτ' ἄρ' codd. cett. γῆμε schol. ad v. 48, Vindob. gr. 130 scholii ad v. 14 κορώνην Vat. B, κορωνίην Vindob.

- 125 (109)] Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 χάσας, ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν πολόεντι κεραυνῷ
 ἔκτανε Αἰτοῖδην, Φοῖβω σὺν θυμὸν ὀρίνων
 Athenagoras lib. pro Christ. 29 περὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ
 Ἡσίοδος μὲν πατήρ — ὀρίνων
 Philodemus περὶ εὐσεβ. 17 G. τὸν Ἀσκλ(ηπιὸν δ' ὕ)πὸ
 Διὸς κε(ραυνῷ)θῆναι γέγρ(αφεν Ἡ)σίοδος . . .

- 126 (110)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 34 G. Ἀν(δρῶν δ' ἐν
 τοῖς) Συγγενικοῖς Ἀ(δμή)τω λέγει τὸν Ἀ(πόλ)λω θητεῦσαι
 Δ(ιὸς) ἐπιτάξαντος· (Ἡ)σίοδος δὲ καὶ Ἀκο(υσ)ίλαος μέλ-
 λειν (μὲν) εἰς τὸν Τάρταρον (ὕ)πὸ τοῦ Διὸς ἐ(μβλη)θῆναι,
 τῆς Α(ητοῦς δ') ἱκετευσά(σης ἀν)δρὶ θητ(εῦσαι

- 127 (112)] Schol. Eurip. Alc. 1 ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης
 ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη
 ἐστίν, ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. οὕτως δὲ φησι καὶ Ἡσίο-
 dos καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγωδουμένοις

- 128 (149)] Ἡ οἷη Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη
 Schol. Pind. Pyth. IX 6 ἀπὸ δὲ Ἠοίας Ἡσιόδου τὴν ἱστο-
 ρίαν ἔλαβεν ὁ Πίνδαρος, ἧς ἡ ἀρχή· ἥ — Κυρήνη

- 129 (150)] Servius in Vergil. Georg. I 14 *Aristaeum invocat
 id est Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apol-
 linem pastorem*

125, 1 δ' addidit Marckscheffel 3 Φοῖβω σὺν Wilamowitz, φίλον σὺν cod. A, ὁλοὺν σὺν Koechly, φίλον νίει? olim conieci; Αἰτοῖδην ἔκτεινε, φίλον σὺν? Goettling ed.¹; ἔκτανε Αἰτοῖδα φίλον σὺν Kiesel, ἔκτανε Αἰτοῖδεω φίλον νιὸν Goettling ed.²

126 CYNΓΕΝΙΚΟΙC pap.

ΙΚΕΤΕΟΥCΑ(σης pap.

128, 1 ἡοίη φθίῃ codd.

cf. Schol. Bern. p. 845 H. Anonym. brev. expos. in Vergil. Georg. v. III 2, 203 Th.-H.

130 (151)] Schol. Bern. Vergil. Georg. IV 361 *'at illum | curvata in montis faciem circumstetit unda'. hunc versum ex Hesiodi gynecon transtulit*

131 (158)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 60 G. <Στησίχορ>ος? Ἀκταίωνι καὶ <Αλκμά>ν, καὶ καθάπερ . . . ἐν Ῥοία<ις> . .

132 (153)] Ἡ οἴην Ῥοίη Βοιωτίη ἔτρεφε κούρην

Schol. Ven. A Hom. B 496 οἱ θ' Ῥοίην] οὐ παρέλαβον σύνδεσμον τὸν τέ, ἀλλ' ὄντως παρέλαβον Θυρίαν τὴν πόλιν, οὐκ εὖ δέ. ἀπὸ γὰρ Ῥοιέως καὶ ἡ Ῥοία οὕτως ὀφείλει ἔχειν τὸν τοῦ υ̅ φθόγγον. μαρτυρεῖ καὶ Ἡσίοδος λέγων ἡ — κούρην'

Et. gen. v. Ῥοίην· καὶ Ἡσίοδος Ὀυρίη — κούρη'

Eustathius Hom. 265, 4 οἱ δ' αὐτοὶ παράγουσι καὶ χρῆσιν Ἡσιόδου ταύτην βοηθοῦσαν τῇ δίχᾳ τοῦ θ' γραφῇ (i. e. θ' Ῥοίην). ἡν δίη — κούρην'

Stephanus Byz. v. Ῥοία· Ἡσίοδος δ' ἐν Ῥοίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι

133 (60)] Palaephatus c. 42 περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος· ἰστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν

134 (156)] Ἦστί τις Ἐλλοπίνη πολυλῆμιος ἥδ' ἐνλείμων,

130 ad Hom. λ 243 pertinere censet Sittl

131 in Ehoeis Actaeonis mentionem esse factam patet

132 ἡ δίη cod. Ven. A schol. Hom., corr. Heyne; om. Et. gen.; ἡν δίη Eustathius Ὀυρίη (Boeotorum pronuntiatio?) Et. gen. Βοιωτίη ἔτρεφε Bekker, βοιωτίη τράφε Et. gen., βοιωτίης τρέφε schol. cod. Ven. A Eustathius κούρη Et. gen.

134, 1 ἔλλοπίνη schol. Laur. ἐνλείμων cod. Laur.

ἀφνειή μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται

πολλοὶ ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·

ἔνθα δὲ Δωδώνη τις ἐπ' ἔσχατιῇ πεπόλισται· 5

τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι

τίμιον ἀνθρώποις . . . . .

. . . . . ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ·

ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται,

ὅς δ' ἡ κεῖθι μολῶν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνη 10

δῶρα φέρων τ' ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν

1—11 Schol. Soph. Trach. 1167 ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ ὁ γράφουσι (τὸ Σελλῶν) Ἑλλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει ἐν Ἑοίαις λέγων οὕτως ἔστι — ἀγαθοῖσιν'

1. 5 Strabo VII p. 328 Φιλόχορος δὲ φησι καὶ τὸν περὶ Δωδώνην τόπον, ὡς περ τὴν Εὐβοίαν, Ἑλλοπίαν κληθῆναι· καὶ γὰρ Ἡσίοδον οὕτω λέγειν· ἔστι — ἐνλείμων'. ἔνθα δὲ — πεπόλισται'

135 (166)

pagella adversa

* * *

ὅς μιν? .

ἔρχεῖ μάρνασθαι<

134, 4 ἀπειρέσια? Sittl; post hanc vocem versum intercidisse existimavit Schneidewin 6 δὴ Brunck ἐφίλησε καὶ ὃν scholiorum cod. Lobkowitzianus, φίλησε καὶ ὃν cod. Laur., ἐθέλησεν ἔδν Ruhnken 7 post ἀνθρώποις lacunam subesse ratus est F. S. Lehrs, post v. 6 Hermann 8 ναῖον i. e. columbae Dodonaeae; Ruhnkenii coniectura (ἐθέλησεν ἔδν) recepta ναῖον participium esse arbitratur Goettling; ναῖεν (Iuppiter) Valckenaer, ναίει C. Schenkl, ναίων (si quid exciderit) Sittl 11 τ' addidit Papageorgius ἔλθῃσι cod. Lobkowitz., ἔλθῃ cod. Laur., ἔλθῃ δὲ Hermann

135, 1 exigua litterarum vestigia: QCMIN? Crönert

πλήν γ' <H>ρακλή<ος

αυτεροιατ' Ἀρηι φ

ξανθοκόμης

5

τοῦ καὶ ἀποφθ

γοργωδὺψηλ

θηρο

οὔτε τις ἐν πολέ<μ>ω <οὔτ' αἰνῇ δημοτῇτι

ἔτλη ἐς ἄντα ἰδ<ὼν σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι 10

ἀνδρῶν ἡρώων, ὁπότ'

ἄλλ' ὑπ' Ἀπόλλωνος χερ<σὶν βέλεσίν τ' ἔδαμάσθη

μαρνάμενος Κού<ρησιν ὑπὲρ Καλυδῶνος ἐραννῆς.

τοὺς δ' ἄλλους Οἰνῇ<ι τέκεν, Πορθάονος υἱῶ,

Φηρέα θ' ἱππόδαμ<ον Ἀγέλαόν τ' ἔξοχον ἄλλων 15

Τοξέα τε Κλύμεν<όν τε καὶ ἀντίθεον Περίφραντα

Γόργην τ' ἡύκομον <καὶ ἐπίφρονα Δηϊάνειραν,

ἣ τέχ' ὑποδμηθεῖ<σα βίη Ἑρακληείη

Ἕλλον καὶ Γλήνον καὶ <Κτήσιππον καὶ Ὀδίτην.

τοὺς τέκε καὶ δειν 20

ὁπ<πότ>ε φαρμακο

λῶπ<ος> κη

μω . .

δ . .

* * *

135, 3 ΠΛΗΓ' (i. e. πλήγ γ') F cf. Scut. 74 4 ἀντῶ ἴσος? Schmidt 6 ἀποφθ<ιμένοιο Wilamowitz, ἀπ' ὁφθ<αλμῶν ἀπελάμπετο θεσπιδαῆς πῦρ> | γοργῶν Robert 9 πολέμ<ω οὔτ' αἰνῇ δημοτῇτι Wilamowitz (ex Hom. Γ 20) 10 ἰ<δῶν — μάχεσθαι e Scut. 432 Böhm 11 <ἐν προμάχοισι φανείη Wilamowitz 12 χερ<σὶν idem; βέλεσίν τ' supplevi, ἔδαμάσθη Wilamowitz 13 Κού<ρησιν — ἐραννῆς ex Hom. I 531 sq. idem 14—19: clausulas rest. idem 20 δεινή<ν οἱ ἐνὶ φρεσὶ μῆσατο βουλήν? Crönert 22 λῶπ<ος Wilamowitz κη<ῶεν? Crönert 23 μῶ<λν? idem

pagella aversa (magnopere detrita)

μων . . . 25
 αναβηδ . . χ . .
 οπην ς
 μιηδ
 εν . α
 κάρηνα 30
 ἀλ>λ' Ἀφροδίτης
 κηθμον . . α
 αλιας ἴκοντο
 κειουσai?
 μητέρ>α κεδνήν 35
 ρείησιν
 ἀντὰ>ρ Ὀδ<ιτ>εω?
 ὅην
 ξα κόσμον
 Φ>οἶβος Ἀπόλλων 40
 ογι . . . ν
 νακ . . τ .

* * *

Papyrus musei Berolinensis 9777 saec. fere IV (= F)
 ed. Schubart et Wilamowitz Berl. Klassikertexte V 1, 22

12 sq. Pausanias X 31, 3 ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν
 τελευτὴν Ὀμήρῳ μὲν ἔστιν εἰρημένα, ὥς ἡ Ἑρινὺς καταρῶν
 ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην καὶ ὁ Μελέ-
 αγρος τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἥοιαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μι-
 νυὰς ὠμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ δὴ αὐταί φα-

135, 27 τ>ὸ πῆνος Crönert 31 ἀλ>λ' Ἀφροδίτης idem,
 ἀντὰρ Ὀδότης? Wilamowitz 33 ἐξ Οἰχ>αλίας? Crönert
 35 μητέρ>α Wilamowitz 36 πολυιδρείησιν ex Hom. B
 346 confert idem 37 ἀντὰ>ρ Ὀ<δί>τεω idem 39 περι-
 καλλ>έα Crönert 42 ἄκ<οι>τ<ι Wilamowitz

σιν αἱ ποιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος

- 136 (175)] Argumentum Scuti A 1 τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΟΙΑΙ

- 137 (162)] Pausanias II 26, 3 Ἐπίδανρος δὲ ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῇ γῇ ἐτέθη, ὥς μὲν φασιν Ἥλειοι, Πέλοπος ἦν· κατὰ δὲ Ἀργείων δόξαν καὶ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας ἦν Ἐπιδάουρω πατὴρ Ἀργος ὁ Διός

- 138 (159)] Ὡ τέκος, ἣ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον Ζεὺς τέκνωσε πατήρ

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 4 H.) καὶ ὅτι, φασί, τὸ πονηρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιεῖν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν· ὦ — πατήρ

- 139 (160)] Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 7 H.) καὶ πάλιν αἱ Ἐμοῖραι — ἄριστον

- 140 (173)] Schol. Pind. Isthm. VI 53 οὐ γὰρ ὁ Τελαμὼν ἐκέλευσε τῷ Ἡρακλεῖ ἐμβῆναι τῷ δέσματι καὶ εὐξασθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο κατ' ἰδίαν ἔπραξε προαίρεσιν. εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιξενούμενος ὁ Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαλίνων

138, 1 τέκος Voss, τέκνον codd. 2 ἐτέκνωσε codd., corr. Voss

140 † καὶ οὕτως] καὶ οὕτως Boeckh; quibus verbis omissis lacunae signum posuit Kinkel

τῇ δορῶ καὶ εὐχόμενος † καὶ οὕτως ὁ διόπομπος αἰετός,
 ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἴας

141 (161)] Pausanias IV 2, 1 πνθίσθαι δὲ σπουδῇ πάνυ ἐθε-
 λήσας οἱ τινες παῖδες Πολυκάονι ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης,
 ἐπελεξάμην τὰς τε Ἑοίας καλουμένας καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυ-
 πάκτια, πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁπόσα Κιναίθων καὶ Ἄσιος ἐγενεα-
 λόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφίσιν οὐδὲν πεποιημένον,
 ἀλλὰ Ὑλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι
 Πολυκάονα υἱὸν Βούτου, λεγούσας τὰς μεγάλας οἶδα Ἑοίας,
 τὰ δὲ ἔς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἔς αὐτὴν Μεσσήνην
 παρειταί σφισιν

142 (154)] Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
 Λειπεφίλῃν· ἣ εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη
 Ἰπποτάδην τέ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε
 Θηρῶ τ' εὐειδέα, ἱκέλῃν φαέεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα 5
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο

Pausanias IX 40, 5 sq. (3) τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαίρωνεῦσιν
 ὄνομα γεγονέναι (λέγουσιν) ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός
 φασιν εἶναι, μητέρα δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι.
 μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἑοίας ποιήσας Φύ-
 λας — ἵπποδάμοιο

43 (152)] Ἡ οἷα Ἑοίη πυκινόφρων Μηκιονίκη,
 ἣ τέκεν Εὐφημον γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ
 μειχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης

142, 2 λειπεφιλῆνη cod. Mosquensis, λείπε φιλήνη cod. Paris.
 1411, λείπε φιληνῇ Paris. 1410, λείπε φιλήνην Paris. 1399 ἥ
 δ' Koechly 3 Ἰπποτάδην Siebelis; ἱππότη cod. Mosquensis,
 Ἰππότην Facius, Ἰππόθοον Koechly, Ἰππωτον? olim conieci
 τέ Koechly, δέ codd. 4 εὐειδέα scripsi, εὐειδῇ libri

143, 1 ὕρη Vat. B, ὕρέη Paris. 2403 3 μιχθεῖς libri

Schol. Pind. Pyth. IV 35 ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης τὰ ἐν ταῖς
μεγάλαις Ἑοαῖς παρατίθεται ἥ — Ἀφροδίτης

144 (155)] Ὑήτιος δὲ Μόλουρον Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν
κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἧς ἀλόχοιο
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
ἶξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καί μιν ὁ γ' ἦρως
δέξατο καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές 5

Pausanias IX 36, 6 sq. (4) Ὑήτιον δὲ ἐποιήσατο μνήμην
καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθείς, ὅς μεγάλας Ἑοὰς καλοῦσιν Ἕλληνες·
Ὑήτιος — ἐπιεικές

145 (164)] Pausanias II 2, 3 Κορινθίοις δὲ τοῖς ἐπινείοις τὰ
ὀνόματα Λέχης καὶ Κεγχρίας ἔδοσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ
Πειρήνης τῆς Ἀχελῷου λεγόμενοι· πεποιήται δὲ ἐν Ἑοαῖς
μεγάλαις Οἰβάλου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην

146 (163)] Pausanias II 16, 4 ταύτην (Μυκλήνην) εἶναι θυ-
γατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ
Ἕλληνες καλοῦσιν Ἑοὰς μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγενῆσθαι
καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν

147 (165)] Pausanias VI 21, 10 sq. ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰ-
νομάου κατὰ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἑοὰς Ἀλκάθους ὁ Πορ-
θάωνος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι, μετὰ δὲ Ἀλκάθου
Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχος τε καὶ Κρόταλος. τούτων μὲν οὖν
γονέας τε καὶ πατρίδας οὐχ οἶά τε ἦν πνυθέσθαι μοι· τὸν
δὲ ἀποθανόντα ἐπ' αὐτοῖς Ἀκρίαν τεκμαίροιτο ἂν τις Λακε-
δαιμόνιον τε εἶναι καὶ οἰκιστὴν Ἀκριῶν. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀκρίᾳ
Κάπετόν φασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου φονευθῆναι καὶ Λυ-

144, 1 Μόλουρον Schubart, Μόλυρον codd. 4 ἶξε δ' ἐς
Koechly Μινυήιον cf. ad Theog. 340 ὅς δέ μιν ἦρως Koechly

147 de numero procorum Hippodamiae cf. Luebbert de
Pind. stud. Hes. et Hom. diss. 8; Πελάγοντα καὶ Αἰόλιον Κρόνιον
τε' versiculum restituebat Sittl

κοῦργον Λάσιόν τε καὶ Χαλκώδοντα καὶ Τρικόλωνον . . .
Τρικόλωνου δὲ ὕστερον ἐπέλαβεν ἐν τῷ δρόμῳ τὸ χρεῶν
Ἀριστόμαχόν τε καὶ Προϊάντα, ἔτι δὲ Πελάγοντα καὶ Αἰδολίον
τε καὶ Κρόνιον

Schol. Pind. Ol. I 127 οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι· Μέρ-
μνης, Ἰππόθοος, Πέλοψ ὁ Ὀπουντίος, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος,
Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικόρωνος, Ἀλ-
κάθους ὁ Πορθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόκαλος· τούτῳ τῷ
ἄριθμῷ τῶν ἀπολομένων μνηστήρων καὶ Ἡσίδοτος καὶ Ἐπι-
μενίδης μαρτυρεῖ

48 (167)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 57 ἐν δὲ ταῖς
μεγάλαις Ῥοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ
τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν. ἐρασθέντα δὲ Ἥρας εἰδῶλεν παρα-
λογισθῆναι [τὸν ἔρωτα] νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν
εἰς Ἄιδου

49 (168)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 118 ἐν δὲ ταῖς
μεγάλαις Ῥοίαις λέγεται ὡς ἄρα Μελάμπους φίλτατος ὢν
τῷ Ἀπόλλωνι ἀποδημήσας κατέλυσε παρὰ Πολυφάντη. βοὸς
δὲ αὐτῷ τεθυμένου δράκοντος ἀνερπύσαντος παρὰ τὸ θυμα
διαφθεῖραι αὐτὸν τοὺς θεράποντας τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ
βασιλέως χαλεπήναντος * * * * * τὸν Μελάμποδα λαβεῖν καὶ
θάψαι. τὰ δὲ τούτου ἔγγονα τραφέντα ὑπὸ τούτου λείχειν
τὰ ὄτα καὶ ἐμπνεῦσαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν. διόπερ κλέπτοντα
αὐτὸν τὰς βόας τοῦ Ἰφίκλου εἰς Αἶγιναν τὴν πόλιν περι-
ληφθέντα δεσθῆναι καὶ τοῦ οἴκου μέλλοντος πεσεῖν, ἐν ᾧ ἦν
ὁ Ἰφίκλος, τῇ διακόνων πρεσβύτιδι μηνῦσαι τοῦ Ἰφίκλου
καὶ τούτου χάριν ἀφεθῆναι

50 (172)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 828 ἐν δὲ ταῖς
μεγάλαις Ῥοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἢ Σκύλλα

148 [τὸν ἔρωτα] seclisit Keil

149 lacunam indicavit Kinkel, cf. schol. Paris. 'χαλεπήνας
δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα· ἀναιρεθεῖς δὲ ἐτάφη ὑπὸ
Μελάμποδος' Αἶγιναν] Ἐχῖνον? Keil

151 (170)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 181 πεπηρω-
σθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φοῖβω
τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν . . .

152 (171)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 1122 Ἄργος]
εἰς τῶν Φοῖβου παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἡρόδωρος φησὶν
ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, Ἀκουσίλαος δὲ καὶ
Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσεως τῆς
Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον
Φρόντιν Μέλανα Κυτίσωρον, Ἐπιμενίδης δὲ πέμπτον προσ-
τίθησι Πρέσβωνα

153 (176)] Antoninus Liber. XXIII Βάττος· ἱστορεῖ Νίκανδρος
Ἑτεροιοιμένων α' καὶ Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις καὶ Δι-
δύμαρχος Μεταμορφώσεων γ' καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιω-
σεσι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ἐπιγράμμασιν, ὥς φησὶ
Πάμφιλος ἐν α'.

Ἄργου τοῦ Φοῖβου καὶ Περιμήλης τῆς Ἀδμήτου θυγα-
τρὸς ἐγένετο Μάγνης. οὗτος ὥκησεν ἐγγὺς Θεσσαλίας καὶ
τὴν γῆν ταύτην ἀπ' αὐτοῦ Μαγνησίαν προσηγόρευσαν οἱ
ἄνθρωποι. ἐγένετο δ' αὐτῷ παῖς περίβλεπτος τὴν ὄψιν Ὑμέ-
ναιος. ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνα ἰδόντα ἔρως ἔλαβε τοῦ παιδὸς καὶ
οὐκ ἐξελίμπανε τὰ οἰκία τοῦ Μάγνητος, Ἐρμῆς ἐπιβουλεύει
τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος. αἱ δὲ ἐνέμοντο, ἵνα
περ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβάλλει ταῖς
κυσίν, αἱ ἐφύλαττον αὐτάς, λήθαργον καὶ κυνάγχην· αἱ δὲ
ἐξελάθοντο τῶν βοῶν καὶ τὴν ὕλακὴν ἀπώλεσαν· εἶτα δ'
ἀπελάνει πόρτιας δώδεκα καὶ ἑκατὸν βοῦς ἄζυγας καὶ ταῦ-
ρον, ὃς ταῖς βουσὶν ἐπέβαινε. ἐξῆπτε δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς πρὸς
ἕκαστον ὕλην, ὥς ἂν τὰ ἵχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ· καὶ ἦγεν

151 cf. Fragm. 52 μεγάλαις] μὲν ταῖς Usener

152 versus Hopfner sic restituebat: Ἄργος τε Φρόντις
τε Μέλαις θ' ἅμα καὶ Κυτίσωρος

153 Ἐπιγράμμασιν] ἔπεσιν Sakolowski

αὐτὰς ἐλαύνων διὰ τε Πελασγῶν καὶ δι' Ἀχαιῶν τῆς Φθιώ-
τιδος καὶ διὰ Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ
ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον διὰ Κορίνθου καὶ Λαρίδσης
ἄχρι Τεγέας. καὶ ἐντεῦθεν παρὰ τὸ Λύκαιον ὄρος ἐπορεύετο
καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον καὶ τὰς λεγομένας Βάττου σκοπιάς.
ὦκει δὲ ὁ Βάττος οὗτος ἐπ' ἄκρῳ τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐπεὶ τῆς
φωνῆς ἤκουσε παρελαιννομένων τῶν μύσχων, προελθὼν ἐκ
τῶν οἰκείων ἔγνω περὶ τῶν βοῶν ὅτι κλοπιμαίας ἄγει· καὶ
μισθὸν ἤτησεν, ἵνα πρὸς μηδένα φράσῃ περὶ αὐτῶν. Ἑρμῆς
δὲ δώσειν ἐπὶ τούτοις ὑπέσχετο καὶ ὁ Βάττος ὥμοσε περὶ
τῶν βοῶν πρὸς μηδένα κατερεῖν. ἐπεὶ δὲ αὐτὰς Ἑρμῆς
ἔκρυψεν ἐν τῷ προηῶνι παρὰ τὸ Κορυφάσιον εἰς τὸ σπή-
λαιον εἰσελάσας ἄντικρυς Ἰταλίας καὶ Σικελίας, αὖθις ἀφί-
κετο πρὸς τὸν Βάττον ἀλλάξας ἑαυτὸν καὶ πειρώμενος, εἰ
αὐτῷ συμμένειν ἐπὶ τοῖς ὀρκίοις ἐθέλει. διδοὺς δὲ μισθὸν
χλαῖναν ἐπνυνθάνετο παρ' αὐτοῦ, εἰ μὴ κλοπιμαίας βοῦς ἔγνω
παρελαθείσας. ὁ δὲ Βάττος ἔλαβε τὴν χλαμύδα καὶ ἐμήνυσε
περὶ τῶν βοῶν. Ἑρμῆς δὲ χαλεπήνας, ὅτι διχόμυθος ἦν,
ἐρράπισεν αὐτὸν τῇ ῥάβδῳ καὶ μετέβαλεν εἰς πέτρον. καὶ
αὐτὸν οὐκ ἐκλείπει κρύος οὐδὲ καῦμα· λέγεται δὲ καὶ ὁ
τόπος παρ' ὀδευόντων ἄχρι νῦν σκοπιαὶ Βάττου

ΚΗΥΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

154 (178) | Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 1289 Ἡρόδωρος
δέ φησι μὴ συμπεπλευκέναι (τοῖς Ἀργοναύταις) αὐτόν (τὸν
Ἡρακλέα) τε καὶ τινας ἄλλους. Ἡσίόδος ἐν τῷ Κήυκος γάμῳ
ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν τῆς Μαγνησίας
περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ Ἀφετὰς καλουμένας ἀπο-
λειφθῆναι

153 ὕλακην Jacobs, φυλακὴν cod. P τῷ O. Schneider, τῷ
cod. παρ' ὀδευόντων Bast, παροδευόντων cod., <ὑπὸ τῶν>
παροδευόντων Oder σκοπιαὶ O. Schneider, σκοπιὰ cod.

154 περὶ Keil, παρὰ cod. Laur.

155] *Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἵενται*

Zenobius II 19 οὕτως Ἑσίοδος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὥς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήνκος τοῦ Τραχινίου καὶ οὕτως εἰπόντος αὐτόματοι — ἵενται'

cf. idem II 46

156 (179)] *Ἰδὼν δ' ἱππηλάτα Κῆνξ*

Schol. Ven. A Hom. *Ξ* 119 ὁ δὲ ἱππότης ἄρα οὐ φηγάς, ἀλλ' ἱππικός. καὶ ὁ Ἑσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν Ἰδὼν — Κῆνξ' ἀντὶ τοῦ ἱππικός

157 (177)] Athenaeus II p. 49 b ὅτι Ἑσίοδος ἐν Κήνκος γάμῳ — κὰν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι — τρίποδας τὰς τραπέζας φησί

Pollux VI 83 ἦσαν δέ τινες πρῶται τράπεζαι καὶ δεύτεραι καὶ τρίται καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο, καὶ ἔστι τοῦνομα παρ' Ἑσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησσεῦσιν Ἀριστοφάνους

158 (180)] *Αὐτὰρ ἐπεὶ δαιτὸς μὲν εἴσης ἐξ ἔρον ἔντο,
μητέρα μητρὸς ἄγοντο*

*αὐαλέην τε καὶ ὀπταλέην σφετέροισι τέκεσσι
τεθνάμεναι*

155 cf. Crusius Anal. ad Paroem. 52 sq. Ἑσίοδος Schneidewin, Ἡράκλειτος Zenobius, ὁ Βακχυλίδης cod. Athous 15 (utrumque testimonium in archetypo scriptum fuisse arbitratur Crusius) ἵενται] ἴασιν Zenobius II 46

156 Κῆνξ Bekker, κῆρνξ cod.

158 cf. Bergk PLGr.⁴ III 667 sq. Op. II 746, 59; 752, 3 Nauck MGrR. III 272 IV 391 1 δαιτὸς μὲν εἴσης Bergk, δ' αὐτοὶ μὲν κνίσσης libri, δαιτὸς μενοεικὸς Nauck 2 μητρὸς suspectum 3 αὐαλέην cod. Bar. τε addidit Bergk σφετέροισι τέκεσσι dedi, ἐφ' ἑτέροισι (fuit olim σφετέροις) τεκέσσι (τέκεσι Bar.) libri; ἐπὶ σφετέροισι τέκεσσι Nauck, ἐπὶ σφετέροις τεκέσσι Bergk, quorum uterque verba in fine versus proximi collocabat 4 τεθνάμεναι Bergk, τεθνάναι libri

Plutarchus Mor. 730 f καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην
ἐξ ἧς ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὕσαν, ἥσθιεν, ὥς ὁ τὸν
Κήνκος γάμον εἰς τὰ Ἑσιόδου παρεμβάλων εἴρηκεν

Incert. auctor περὶ τρόπων Rhet. gr. VIII 776 W. (III
224 Sp.) αἰνιγμά ἐστι φράσις διάνοιαν ἀποκεκρυμμένην καὶ
σύνθετον πειρωμένην ποιεῖν, ὥς τὰ παρ' Ἑσιόδῳ περὶ τῆς
κύλικος λεγόμενα 'μηδέ ποτ' — ὑπερθε' (Op. 744), 'αὐτὰρ
ἔντο' καὶ αὖ 'μητέρα — ὀπταλέην', ἐπεὶ δοκεῖ πρῶτα μὲν ξη-
ραίνεσθαι, εἶτα ὀπταῖσθαι· 'σφετέροισι τέκεσσι', τοῖς ἑαυτῆς
τέκνοις, λέγει δὲ τοῖς ξύλοις· τὸ δὲ τεθνάναι, καθὼς δοκεῖ ἐκ
τῆς ὕλης ἐκκεκόφθαι

59 (181)] Iulianus or. ad Heracl. Cyn. (VII) p. 234 d οὐκ
οἶσθα, ὅτι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἔδωκεν ὑπὲρ τούτων τοῖς θεοῖς
δίκην, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐπεχείρει Ζεὺς εἶναι; τὸ δὲ ἐκ τῶν
Ἑσιόδου λεγόμενον ὑπὲρ τῶν ὀνομασάντων ἑαυτοὺς τοῖς τῶν
θεῶν ὀνόμασιν, Ἥρας τε καὶ Διός, εἰ μήπω καὶ νῦν ἀκή-
κοας, ἔχω σοι συγγνώμην

de Ceyce et Aleyona, Salmonei sorore, agitur cf. Schol.
Ven. A Hom. I 562 v. Apollodorus I 7, 4, 1

ΜΕΛΑΜΠΟΔΕΙΑ

60 (188)] Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὺς ὅσσον ὀλύνθων
οὗτος ἔχει μικρὸς περ ἑών· εἴποις ἂν ἀριθμόν;

* * *

μύριοι εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·

158 περὶ editor Cantabrig. ap. Walzium, παρὰ codd. καὶ αὖ
Klouček, καὶ (οἶον Par.) οὐ codd. ἑαυτῆς Klouček, ἑαυτοῦ
libri ξύλοις editor Cantabrig., ξένοις codd. ἐκκεκόφθαι
Bar., ἐκκόφθαι unus e Paris., εἰλήφθαι volgo

159 ad 'Ceycis nuptias', Catalogi partem, rettulit Wila-
mowitz

160, 1 ὅσσον ὀλύνθων Xylander, ὅσους ὀλύνθους libri
2 μικρὸς Sittl post 2 quaedam omissa sunt

εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

ὥς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον· 5
καὶ τότε δὴ Κάλχαντα τέλος θανάτοιο κάλυνεν

Strabo XIV p. 642 λέγεται δὲ ὁ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρός, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα 'θαῦμα — ἀριθμόν;' τὸν δ' ἀποκρίνασθαι 'μύριοι — κάλυνεν'

cf. Apollodorus Epit. (Fragm. Sabb.) 6, 3 (p. 214, 13 W.)

161 (189)] Ζεῦ πάτερ, εἶθε μοι ἦσσον' ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ῥοφελLES δοῦναι καὶ ἴσα <φρεσί> μῆδεα ἰδμεν
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς μακρόν γέ μ' ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ἐπτά τ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων 5

Tzetzēs in Lycophr. 682 πέμπελον] τὸν ὑπέργηρων . .
νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ φασιν αὐτὸν ἐπτά γενεὰς
ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν καὶ κατωτέρω
Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ὁ τῆς Μελαμπο-

160, 4 ἐπενθέμεν Spohn, ἐπελθέμεν libri οὐ κε δύναιο
Voss, οὐκ (ἐδύναιο Paris.) ἐδύναο libri post 5 aliquid inter-
cidisse suspicatur Immisch (cf. Apollod. l. c.) 6 Κάλχαντα
τέλος Nauck, Κάλχανθ' ὕπνος Strabonis libri, Κάλχαντα νέφος
Meineke

161, 1 εἶθε μοι ἦσσον' ἔχειν Boissonade, εἶθ' ἦσσω μοι
ἔχειν Hermann, εἶθε μοι εἶθ' ἦσσω μ' (γ' Voss) Tzetzēs utroque
loco; εἶθ' ἦσσω μὲν ἐμοί γ' Bothe (idem γ' omisso Gerhard)
2 ῥοφελLES cf. Op. 174; ῥοφELES Vit. 2. 3; ῥοφELLES Tryllitzsch
<φρεσί> vir doctus in Gerhardi Lect. Apoll. 161 4 ὅς — γέ
μ' O. Rossbach, ὅς γε μακρόν μ' vel ὅς με μακρόν γε libri Tzetzēs
in Lycophr., . . μ>ακρόν γε eiusdem schol. Exeg., ὅς γε με μακρόν
Boissonade 5 τ' Kinkel, μ' Tzetzēs libri (utroque l.), δ'
Goettling ἐπὶ Hermann, ἔτι codd. Vit. 2. 3 Tzetzēs in
Lycophr. et schol. Exeg.

δίας ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα Ἑρμῆς
— ἀνθρώπων·

cf. Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. 149, 1 H.

162 (190)] Οἷον μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπύπλησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα

altera Tiresiae responsi recensio: (γυνή)

ἐννέα μὲν μοίρας, δεκάτην δέ τε τέρεται ἀνὴρ

Schol. Ambros. Hom. κ 494 φασὶν ὡς δράκοντας δύο
ἐν Κιθαιρῶνι μιγνυμένους ἰδὼν (Τειρεσίας) ἀνεῖλε τὴν θή-
λειαν καὶ οὕτως μεταβέβληται εἰς γυναιῖκα, καὶ πάλιν τὸν
ἄρρενα καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τοῦτον Ἑρμῆς καὶ Ἥρα
κριτὴν εἶλοντο, τίς μᾶλλον ἦδεταί τῇ συνουσία, τὸ ἄρρεν ἢ
τὸ θῆλυ· ὁ δὲ εἶπεν· ὅϊον — νόημα·. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα
ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν, ὁ δὲ Ἑρμῆς τὴν μαντείαν δωρεῖται

cf. Tzetzes in Lycophr. 683

Schol. Marc. Lycophr. 683 λέγεται τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ
ἐρίσαι, φάσκοντα τὰς θηλείας μᾶλλον ἥπερ τοὺς ἀνδρας ἦδε-
σθαι τῇ [πολλῇ] συνουσία, καὶ χορήσασθαι τῷ Τειρεσίᾳ κριτῇ
διὰ τὰς δύο αὐτοῦ μορφάς· τὸν δὲ εἰρηκέναι δέκα οὐσῶν
τῶν πασῶν ἡδονῶν μίαν μὲν ἔχειν τοὺς ἄρρενας, τὰς δὲ
λοιπὰς ἐννέα τὰς γυναιῖκας, ὡς ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητής·

162 Tiresiae responsi recensio prior extat in schol. Ambros.
Hom. Tzetza (supposita in Apollodoro), alteram habent Apollo-
dorus Phlegon Schol. Marc. Lycophr., utramque novisse videtur
Eustathius

rec. I 1 μοῖρον Apollodori codd. l. supposito μοιρέων
Meineke, μοιρῶν testes 2 τὰς δέκα δ' schol. Hom. Tzetzes,
τὰς δὲ δέκ' Apollodori codd. νοήματα Apollodori codd.
Tzetzae cod. Vit. 3

rec. II μοῖραν in schol. Marc. Lycophr. additum delevit
C. Schenkl

Schol. Marc. Lycophr.: [πολλῇ] Klouček ὡς ὁ — νόημα]
quae verba volgo scholion claudunt, transposuit C. Schenkl

‘ἐννέα μὲν μοίρας· δεκάτην δέ τε τέρεται ἀνὴρ’. [‘τὰς δέκα — νόημα’]. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο αὐτῷ μαντικὴν καὶ πολυχρόνιον ζωὴν

Apollodorus III 6, 7, 4 (p. 127, 13 W.) Ἡσίοδος δὲ φησιν ὅτι θεασάμενος (Τειρεσίας) περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας καὶ τούτους τρώσας ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας ἐγένετο ἀνὴρ. διόπερ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναικάς ἢ τοὺς ἄνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι, τοῦτον ἀνέκριναν. ὁ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν τὴν μὲν μίαν ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ ἐννέα γυναικάς. ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ τὴν μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκεν. [τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν· ‘οἶην — νόημα’]

cf. Phlegon Mirab. c. IV p. 73 sq. K. Eustathius Hom. 1665, 42

163 (191)] Ἡδὺ . . . ἐστ’ ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
τέρεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσονται

Athenaeus II p. 40 f ἡδὺ — κορέσονται’ Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησὶν

164 (192)] Ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι, ὅσα θνητοῖσιν ἐνειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές

162 [‘τὰς — νόημα’] ex altera recensione irrepsit

Apollodorus: ἀνέκριναν Heyne, ἀνέκρινον libri δέκα . . . τὴν μὲν μίαν . . . τὰς δὲ ἐννέα Barth, δεκαεννέα . . . τὰς μὲν ἐννέα . . . τὰς δὲ δέκα codd. [τὸ ὑπὸ — νόημα’] uncis inclusit Faber

163 cum sequenti fragmento cohaesisse arbitratus est Buttmann 1 ἡδὺ . . . ἐστ’ Kaibel, ἡδὺ ἐστιν codd. CE; ἡδὺ μὲν ἐστ’ Peppmüller; ἡδιστον δ’ Meineke fragm. 163 post 164 collocans 2 μύθοισιν Musurus, μύθοις CE

164, 1 τὰ O. Schneider πυθέσθαι Sylburg, πείθεσθαι cod. (L) ἐνειμαν O. Schneider, ἐδειμαν Clemens, ἐδειξαν Goettling

Clemens Strom. VI 2, 26 Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ ἥδ' — ἐναργές' καὶ τὰ ἐξῆς παρὰ Μουσαίου
λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν

165 (193)] Τῷ δὲ Μάρῃς θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἶκον,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι

1 sq. Athenaeus XI p. 498 a. b Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευ-
τέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύπφον λέγει τῷ — ἄνακτι'

2 cf. Eustathius Hom. 900, 17 et 1775, 18

166 (194)] Καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοὸς αἴνυντο χερσίν,
Ἵφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύπφον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμῶεσσιν ἔειπεν

Athenaeus XI p. 498 b καὶ πάλιν 'καὶ τότε — ἔειπεν'

167 (195)] Athenaeus XIII p. 609 e Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ
Μελαμποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν
cf. Eustathius Hom. 875, 52

168 (196)] Strabo XIV p. 676 Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ
'Απόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν

169 (197)] Μάντις δ' οὗ νύ τις ἔστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅς τις ἂν εἰδείῃ Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο

Clemens Strom. V 14, 129 ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν
γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις 'μάντις — αἰγιόχοιο'

cf. Eusebius Praep. ev. XIII 13, 57

165, 1 τόδ' εμαρῃς Athenaei cod. A Μάρῃς Wilamowitz

166, 1 Μάντης] Μάντιος filius Melampodis Hom. ο 244
βοὸς Hemsterhuis, βιος A 2 τὸ δ' A, corr. Musurus 3 σκῆπ-
τρον δ' ἐτέρῃφιν Nauck

169, 1 οὗ νύ τις scripsi, οὐδεὶς Clemens

ΧΙΡΩΝΟΣ ΤΠΟΘΗΚΑΙ

170 (182)] *Εὖ νῦν μοι τὰ ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πενκαλίμησι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν, ὅτ' ἂν δόμον εἰσαφίκηαι,
ἔρδμεν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησιν*

Schol. Pind. Pyth. VI 19 τὰς δὲ Χίρωνος Ὑποθήκας
'Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχὴ 'εὖ — αἰειγενέτησιν'

171 (183)] *Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηράντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεις δ' ἑλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἔννέα μὲν κόρακας, δέκα φοίνικας δέ τοι ἡμεῖς
Νύμφαι ἐνπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο* 5

1—5 Plutarchus Mor. p. 415 c ὁ δ' Ἡσίοδος οἶται καὶ
περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς·
λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον αἰ-
νιττόμενος 'ἔννέα — αἰγιόχοιο'

1—5 Ausonius Ed. XVIII de aet. anim. Hesiod. 1 sqq.
*ter binos deciesque novem super exit in annos
iusta senescentum quos implet vita virorum.
hos novies superat vivendo garrula cornix*

170, 1 τοι Vat. B τὰ Buttman, τὰδ' libri 2 δόμον
εἰσαφίκηαι Marekscheffel, εἰς σὸν δόμον ἀφίκηαι cod. Paris. 2403,
εἰς σὸν δόμον εἰσαφίκηαι cod. Gotting 3 ἔρδμεν scripsi,
ἔρδειν vel ἔρδειν libri

171 ad Chironis praecepta rettulit Bergk; Astronomicis ad-
numeranda esse censuerunt Barthélemy et C. Schenkl 1 τοι
Plutarchus, τε Philoponus, μὲν schol. Veron. Vergili, γὰρ schol.
Aristoph. schol. Hom. Ven. B et Townl. Etymologica Tzetzes
ζῶσιν codd. Ven. B et Townl. scholior. Hom. γενεὰς ζῶει
Philoponus schol. Ven. Aristoph. 2 γηράντων Et. mag. v.
γηράς, γηράντων Proclus Etymologica l. altero Tzetzes, *senes-*
centum Ausonius, *φθινόντων* Philoponus; . . >ONTΩN schol.
Veron. Verg., ἡβώντων Plutarchus τε om. Philoponi codd.
Et. Par. 4 μὲν C. G. Müller, τοὺς Plutarchus δέκα — ἡμεῖς
scripsi, δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοίνικας Plutarchus

*et quater egreditur cornicis saecula cervus.
alipedem cervum ter vincit corvus et illum
multiplicat novies Phoenix reparabilis ales.
quem nos perpetuo decies praevertimus aevo
Nymphae hamadryades, quarum longissima vita est*

5

cf. Plinius Nat. hist. VII 48, 153

1—3 Ioannes Philoponus de opif. mundi VI 2 p. 231 R. καὶ γὰρ ἀδάμας καὶ λίθων πολλοὶ τῶν τιμωμένων μάλιστα παρ' ἡμῖν τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς πολυχρονιώτεροί τε καὶ δυσπαθέστεροι· ἐννέα — ὁ κόραξ

1. 2 Schol. Veron. Vergil. Buc. VII 30 (III 2 p. 400 H.) *vivacis cervi*] *et Homerus* (immo *Hesiodus*) *ita*: ἐννέα — τετρακόρωνος

cf. Et. mag. et Gud. (Et. Par. v. ἀγροτέρας Anecd. Par. IV 60 Cr.) v. ἀγροτέρας ἐλάφους Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. p. 149, 26 H.

Proclus in Plat. Remp. II 13, 26 Kr. θαυμάζομεν διὰ τί τὸ μὲν ζῆ μίαν ἡμέραν . . τὸ δὲ ἐννέα γενεὰς ἀνδρῶν γηρόντων . .

1 Schol. Aristoph. Av. 609 κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει ἐννέα — κορώνη

Schol. Ven. B Hom. A 60 λαμβάνεται δὲ (ἡ γενεὰ) καὶ ἐπὶ χρόνου ζωῆς ἀνθρώπων ὡς τὸ ἐννέα — γενεάς cf. Schol. Townl. Hom. A 101

v. Plutarchus Mor. p. 989 a Achilles Tatius IV 4

2 Et. mag. v. γηράς . . ἡ γενικὴ γηράντος ὡς ἰστάντος οἶον γηράντων ἀνδρῶν

Aristophanes hist. anim. epit. II 492 L. (Supplem. Aristot. I 1, 128, 3) ζῆ δὲ ἡ ἔλαφος ἔτη πλεῖστα. ἔστι δὲ <τὸ> μυθευόμενον, ὡς ἔλαφος τετρακόρωνος, τῶν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε πιστευομένων

3 Tzetzes in Lycophr. 794 ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ζῆ γενεὰς καθ' Ἡσίοδον ὁ κόραξ

172 (184)] ἡπήσασθαι

Phrynichus p. 91 L. (cf. Anecd. Gr. ed. Bachm. II 385)
ἀκεστῆς λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἡπητής· ἔστι μὲν ἡπή-
σασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παλίζουντι τὰς
Ἡσιόδου Ὑποθήκας 'καὶ κόσκινον ἡπήσασθαι'. σὺ δὲ λέγε
ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον

173 (185)] Quintilianus I 1, 15 *quidam litteris instituendos, qui minores septem annis essent, non putaverunt, quod illa primum aetas et intellectum disciplinarum capere et laborem pati posset. in qua sententia Hesiodum esse plurimi tradunt, qui ante grammaticum Aristophanem fuerunt, nam is primus Ὑποθήκας, in quo libro scriptum hoc invenitur, negavit esse huius poetae*

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

174 (198)] Εἰ κακὰ τις σπείραι, κακὰ κέρδεά κ' ἀμύσειεν·

εἴ κε πάθοι, τὰ τ' ἔρξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο

1. 2 Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. V 8
(p. 222, 22 H.) καὶ νῦν δ' αὐτὸς σαφῶς ἐδήλωσε παραθέ-

174 cf. Ludwich JbfPh. 1874 p. 457 sq. et Peppmüller Phil. Anz. XIV 429 1 κ' addidit Rose, om. libri ἀμύσειεν Schulze 2 αἴ κε Seneca schol. Aeschyl. Iulianus Suidas, εἰ δὲ Ludwich, qui verum cum priore coniungit πάθοι Aristoteles cum Heliodoro Seneca Suidas, πάθη schol. Aeschyl. Iulianus Isaac, πάθος Anonymi codd. τὰ κ' Aristoteles Anonymus, τὰ κ' (= καὶ) Ramsauer, τὰ δ' Bernhardt, αἰ κ' Isaac δ' ἰθεῖα schol. Aeschyl. Anonymus Iuliani codd. aliquot Suidas, τ' ἰθεῖα Isaac, εὐθια (= εὐθεία) Senecae cod. Sangall. παραθέμενος restitui (idem Brandis), περιθέμενος codd.

hoc cum fragmento Ludwich l. c. schol. Plat. Phaedr. p. 260 C (cf. Gregorius Cypri. Leid. II 57) comparavit: καρπὸν ὧν ἔσπειρας θέριζε ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου· 'εἰ δὲ κακὰ σπείραις (σπείρης Peppmüller), κακὰ κέρδεά κ' (Ludwich pro κακὰ κεν, κήδεά

μενος τὸ τοῦ 'Ραδαμάνθους. τὸ μέντοι ἔπος ἐστὶ παρ' 'Ησιόδῳ ἐν τοῖς μεγάλοις "Εργοις οὕτως ἔχον· 'εἰ κακὰ — γένοιτο'

2 Aristoteles Eth. Nicom. V 8 . . καίτοι βούλονται γε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ 'Ραδαμάνθους δίκαιον· 'εἰ κε — γένοιτο'

cf. Michael Ephes. in Eth. Nicom. p. 31, 42 H. Heliodorus Aristot. Eth. Nicom. paraphr. p. 94, 31 H. Seneca Apocol. divi Claud. 14 Schol. Medic. Aeschyl. Suppl. 444 Iulianus Conviv. p. 314 a Suidas v. αἴ κε πάθοι Isaac Porphyrog. (post 'Polemonem') p. 70, 19 Hinck

175 (207)] 'Proclus' in Hes. Op. 126 τὸ δ' ἀργύρεον ἔνιοι τῇ γῇ ἀκούουσι λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μεγάλοις "Εργοις τὸ ἀργύριον τῆς Γῆς γενεαλογεῖ

ΙΔΑΙΟΙ ΔΑΚΤΥΛΟΙ

176 (186. 187)] Plinius Nat. hist. VII 56, 197 *aes conflare et temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse, Theophrastus Delan Phrygem putant, aerariam fabricam alii Chalybas, alii Cyclopas, ferrum Hesiodus in Creta eos qui vocati sunt Dactyli Idaei*

Clemens Strom. I 16, 75 (unde sua Eusebius Praep. ev. X 6, 5) Κέλμεις τε αὖ καὶ Δαμναμενεύς, οἱ τῶν 'Ιδαίων Δακτύλων πρῶτοι, σίδηρον εὖρον ἐν Κύπρῳ, Δέλας δὲ ἄλλος 'Ιδαῖος εὖρε χαλκοῦ κραῖσιν, ὥς δὲ 'Ησιόδος, Σκύθης

κ' Cobet, τάχα καὶ κακά κ' Peppmüller) ἀμήσατο (ἀμήσειας Peppmüller)'· καὶ πάλιν· 'ὅς δὲ κακὰ σπείρει (σπείρη Peppmüller), θερειῇ κακὰ κέρδεα (Peppmüller pro κήδεα) παισίν'

176 cf. Marckscheffel l. c. p. 384 et Bethe Herm. XXIV 413 adn. 2; fragmentum Hesiodo abiudicavit Sittl *Lydum*] *Lyncum* Knaack Δαμναμενεύς Eusebius, δαμναμενός Clementis codex (L), Δυναμενεύς Sittl Δακτύλων scripsi (post πρῶτοι interpungens), οἱ τῶν 'Ιδαίων δακτύλων vel δύο τῶν 'Ιδ. δ. <σοφοί> Kaibel, οἱ 'Ιδαῖοι δάκτυλοι Sittl, οἱ τῶν ἰδαίων δάκτυλοι codex (L) Δέλας δὲ Eusebius, ὁ δὲ Clementis cod. (L)

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

177 (9)] *Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας*

Athenaeus XI p. 491 c. d καὶ ὁ τὴν εἰς Ἑσίοδον δὲ ἀνα-
φερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει
'τὰς δὲ — Πελειάδας'

178 (10)] *Χειμέρια δύνουσι Πελειάδες*

Athenaeus XI p. 491 d καὶ πάλιν 'χειμέρια — Πελειάδες'

179 (11)] *Τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες*

Athenaeus XI p. 491 d καὶ πάλιν 'τῆμος — Πελειάδες'

Plinius Nat. hist. XVIII 25, 213 (cf. Schol. Stroz. Germanici p. 209, 12) *occasum matutinum vergiliarum Hesiodus — nam huius quoque nomine extat Astrologia — tradidit fieri cum aequinoctium autumni conficeretur*

180 (14)] *Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,*

Φαισύλη ἡδὲ Κορωνίς ἐνστέφανός τε Κλέεια

Φαιώ θ' ἡμερόεσσα ἰδ' Εὐδώρα τανύπεπλος,

ἃς Ἑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων

1—4 Schol. Arati 172 (p. 370, 8 M.) Ἑσίοδος γὰρ φησι
περὶ αὐτῶν (τῶν Ἑάδων) 'νύμφαι — ἀνθρώπων'

2. 3 Schol. Arati 254 (p. 386, 15 M.) Ζεὺς δὲ ἀστέρας
αὐτὰς (τὰς Ἰαντος ἀδελφάς) πεποίηκε, τὰς καλουμένας Ἑάδας.
ᾧ τὰ ὀνόματα Ἑσίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει
λέγων· 'Φαισύλη — τανύπεπλος'

cf. Tzetzes in Hes. Op. 384

2—4 Tzetzes Chil. XII 168 sqq. ἐν μέσῳ τοῦ βιβλίου
(ἀστρικοῦ Ἑσίοδου) δὲ τὰ ἔπη κεῖνται ταῦτα· 'Φαισύλη —
ἀνθρώπων'

180, 3 ἰδ' scholii Arati 172 cod. M., καὶ testes cett.
4 Νύμφαι, ἃς Ἑάδας καλέουσιν φῦλ' ἀνθρώπων Tzetzes Chil.

181 (15)] Pseuderatosthenes Catast. fr. I p. 50 R. (p. 1, 4 Ol.)
 = Comm. in Arat. reliq. p. 181 b 1 M. Ἄρκτος ἡ μεγάλη]
 ταύτην Ἡσίოდος φησι Λυκάωνος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδίᾳ οἰκεῖν,
 ἐλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν
 τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λαν-
 θάνουσαν τὴν θεόν· φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπίτοκον ἤδη
 οὔσαν ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν
 τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενο-
 μένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. οὔσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευ-
 θῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέ-
 φους τῷ Λυκάονι· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς
 τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον [ἱερὸν] ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ
 τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἀρκάδων, καὶ ἀναιρεῖ-
 σθαι μέλλουσαν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν
 συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθη-
 κεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ
 σύμπτωμα

cf. Schol. Arat. 27 (p. 344, 10 M.)

Comm. Arati Supplem. p. 574 M. 8 <π>ερὶ τοῦ Βοώ-
 του τοῦ καὶ Ἀρκτοφύλακος. <π>ερὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἀρ-
 κὰς ἐστὶν ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς· ὥκησε δὲ περὶ
 τὸ Λύκαιον. φθείραντος αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιησάμενος
 ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, ὥς φησιν Ἡσίόδος, καὶ τὸ βρέ-
 φος κατακόψας παρῆθηκεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν . . . .

cf. Arat. comm. p. 181 a 1 M.

Apollodorus III 8, 2, 2 (p. 135, 14 W.) Εὐμηλος δὲ
 καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὴν
 γενέσθαι. Ἡσίόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν
 λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύνδης δὲ Κητέως

181 cf. Robert l. c. 50, 238 sq. φθαρεῖσαν δὲ Robert,
 τε codd. ἐπίτοκον Koppiers, ἐπὶ τόκον libri [ἱερὸν] seclisit
 Koppiers

cf. 'Hyginus' Astron. II 1 Schol. Basil. Germanici Arat. p. 58, 5 Br. Schol. Stroz. Germanici Arat. p. 112, 4 B. Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 112, 8 B.

182 (17)] Pseuderatosthenes Catast. fr. XXXII p. 162 R. (p. 37, 21 Ol.) Ὠρίων] τοῦτον Ἡσιόδος φησιν Εὐρυάλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεὰν ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα, γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀῆμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμῖξαι· ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ Κηθαλίωνα τὸν αὐτοῦ [οἰκεῖον] οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῇ· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα τὰς ὁδοὺς. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ Ἡλίῳ συμμῖξας δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος παρούσης καὶ τῆς Αἰητοῦς, καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὥς πᾶν θηρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων. θυμωθεῖσα δὲ αὐτῷ Γῆ ἀνῆκε σκορπίον εὐμεγέθη, ἐφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγεὶς ἀπώλετο. ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος καὶ Αἰητοῦς ἀξιωθεὶς, ὁμοίως καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως

cf. Schol. Nicandr. Ther. 15; de parte priore cf. Schol. Arati 322 p. 405, 15 M., Arati comm. Anonymus II p. 247 A 1 M.

'Hyginus' Astron. II 34 *Orion. hunc Hesiodus Neptuni*

182 cf. Robert l. c. 162 sq. 238 sq. Κηθαλίωνα Nicandri schol., ἦν θαλίωνα cod. L (Ol.), ἡνθαλίωνα O, Ἰνθαλίωνα Sittl [οἰκεῖον] delevit Heyne ὁδηγῇ] quae in libris secuntur καὶ ἡγήται αὐτοῦ, removit Robert καὶ τῆς πράξεως] καὶ delevit Heyne

filium dicit ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut supra fluctus curreret ut in terra

cf. Schol. Basil. Germanici Arat. p. 92, 16 Br. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 163, 4 Br. Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 163, 14 Br.

183 (18)] Diodorus IV 85 (de freto Siculo exponens) ἔνιοι δὲ λέγουσι σεισμῶν μεγάλων γενομένων διαρραγῆναι τὸν αὐχένα τῆς ἡπείρου καὶ γενέσθαι τὸν πορθμόν, διειργούσης τῆς θαλάσσης τὴν ἡπειρον ἀπὸ τῆς νήσου. Ἡσίودος δὲ ὁ ποιητῆς φησι τοῦναντίον, ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους Ὠρίωνα προσχῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελωρίδα κείμενον ἀκρωτήριον καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταναστῆσαι κάκει κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης

ΑΙΓΙΜΙΟΣ

184 (1)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 587 ἄγγελόν φησιν Ἐρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φοῖβον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γάμῃ. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ <τὸ> δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων

185 (2)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 816 ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἔβαλλεν τοὺς ἐκ Πηλέως γεννωμένους, γινῶναι βουλομένη εἰ θνητοὶ εἰσιν, ἔτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος

183 ad Astronomiam referebant Marckscheffel et Robert

184 <τὸ> Keil, om. cod. Laur.

λέγει δὲ] versiculum C. Schenkl restituebat: 'κῶας ἔχων ἔστειχεν ἐς Αἰήταο μέλαθρα'

185 ἔτεροι Koechly, ἑτέρους cod. Laur.

φησι· καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα
καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα

186 (3)]

Νήσω ἐν Ἀβαντίδι διή·

τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
Εὐβοίαν δὲ βοὸς τότε ἐπώνυμον ὠνόμασεν Ζεὺς

Stephanus Byz. v. Ἀβαντίς· ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν
Αἰγυμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς ἡγήσω — Ζεὺς

187 (4)] Ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀποίνιμον ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος

Schol. Plat. Symp. p. 183 B ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμ-
ποίνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὁμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιор-
κούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος λέγων ἔκ —
Κύπριδος [ἀφροδισίων] cf. Hesychius v. ἀφροδίσιος ὄρκος·

Apollodorus II 1, 3, 1 (p. 51, 17 W.) Ἡσίοδος δὲ καὶ
Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτήν (τὴν Ἰώ) φασιν εἶναι. ταύτην
ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ
ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε
λευκὴν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτῃ μὴ συνελθεῖν. διό φησιν Ἡσίο-
δος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινο-
μένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος

cf. Herodianus περὶ μον. λέξ. 17 (II 923, 7 L.)

188 (5)] Καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἵει κρατερόν τε μέγαν τε,
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,

186, 3 restituit Hermann; τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς
ὠνόμασεν νιν Ζεὺς libri; δὴ τότε γ' Εὐβοίαν μιν ἐπώνυμον ὠνό-
μασε Ζεὺς Meineke, δὴ τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν
Ζεὺς Peppmüller

187 Catalogo adscripserunt Kirchhoff et Maaß 1 ἀποί-
νιμον Schneidewin, ἀμείνονα codd., ἀπήμονα Hermann, ἀναίτιον
olim conieci 2 πέρι anonymus, περὶ codd. [ἀφροδισίων]
delevit Bekker, Κύπριδος ὅσ' Ἀφροδίτης anonymus

ἀκάματον δέ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴν δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεὶ

1—4 Schol. Eurip. Phoen. 1116 ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον
ποιήσας φησὶ 'καὶ — αἰεὶ'

cf. Tzetzes Schol. in Exeg. Iliad. p. 153, 21 H. Apollon-
dorus II 1, 3, 3 (p. 52, 2 W.)

189 (6)] Schol. Ven. B Hom. Ω 24 Ἀργεῖφόντην] . . . κατὰ
τοὺς Ἡσιόδου μύθους τὸν βουκόλον Ἰοῦς ἐφόνευσεν (Ερμῆς)

190 (7)] Ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν

Athenaeus XI p. 503 c. d Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς
καλεῖσθαι φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους
τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξι . . .
καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, εἴθ' Ἡσιόδός ἐστιν ἢ Κέρκωψ ὁ
Μιλήσιος, ἔνθα — λαῶν'

191 (8)] Πάντες δὲ τριχάικες καλέονται,
τρισὴν οὖνεκα γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο

Et. gen. v. τριχάικες' . . . Ἡσιόδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ
αὐτοὺς οἰκῆσαι 'πάντες — ἐδάσαντο'. τρία γὰρ Ἑλληνικὰ
ἔθνη τῆς Κρήτης ἐποικῆσαι, Πελασγούς, Ἀχαιοὺς, Δω-
ριεῖς. οὓς τριχάικας κεκλήκασι. παραιτητέον γὰρ τοὺς λέ-
γοντας αἰνίττεσθαι Ἡρακλειδῶν δύναμιν τριχῇ διηρημένην·
νεώτερα γὰρ ταῦτα

188, 4 πίπτειν om. codd. MT, desideratur in cod. Tzetzae
φυλακὴ TAB Tzetzes ἔσχεν TB ἔμπεδος TAB Tzetzes
αἰέν Tzetzes

191, 2 τρισὴν οὖνεκα Goettling; οὖνεκα τρισὴν Etymolo-
gica πάτρης Et. mag., πατρίδος Et. gen. ἐδάσαντο Et.
gen. τῇ Κρήτῃ Et. mag. ἐποίκησαν Πελασγοί, Ἀχαιοί,
Δωριεῖς Et. mag.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΠΩΝ

- 192 (211)] *Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτιχτε Λίνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δῆ, ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταί,
πάντες μὲν θρηνηῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν*

Schol. Townl. Hom. Σ 570 καὶ Ἑσίοδος Ὀυρανίη — καλέουσιν', unde sua Eustathius Hom. 1163, 62

- 193 (212)] *Παντοίης σοφίης δεδαηκότα*

Clemens Strom. I 4, 25 Ἑσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν Λίνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπὼν καὶ ναύτην οὐκ ὀκνεῖ λέγειν σοφόν . .

- 194 (213)] *Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σῶσαι
ἢ αὐτὸς Παιήων, ὃς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν*

Schol. Hom. BHQ δ 231 διαφέρει <γὰρ> ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὥς καὶ Ἑσίοδος μαρτυρεῖ εἰ μὴ — οἶδεν'

cf. Schol. Hom. MTV δ 232 Eustathius Hom. 1494, 12

- 195 (214)] *Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν
ἀθανάτων τέ οἱ οὐ τις ἐρήρισται κράτος ἄλλος .*

192, 1 δ' ἄρ' Eustathius, δ' schol. Townl. 2 ὅσοι Eustathius, σοι schol. Townl. 3 θρηνηῦσιν scripsi, θρηνοῦσιν schol. Townl. Eustathius ἡδὲ χοροῖσιν Eustathius 4 δὲ Eustathius, τε schol. Townl.

193 Λίνον κιθαριστὴν in clausula versus antecedentis collocavit Goettling παντοίης σοφίης Hermann

194, 1 σῶσαι ope scholii M (Marc.) T (Hamb.) ad Hom. δ 232 correxit Dindorf, σῶσει schol. B (Ambr. B) H (Harl.) Q (Mediol.) ad δ 231, σῶσει Eustathius; σῶσῃ Hemsterhuis 2 αὐτὸς om. Eustathius, καὶ Hermann πάντων Eustathius, πάντα τε Schol. BQ ad 231, πάντα schol. H ad 231 et T ad 232 <γὰρ> Ludwich

195, 1 sq. ἔσσι | ἀθανάτων· τέο δ' Sittl 2 τε ὁδ' cod. P Clementis Protrept. (τέο δ' Stählin), σέο δ' cod. L Clementis

1 sq. Clemens Protr. c. 7, 73 ταύτη τοι καὶ ὁ Ἀσκραῖος αἰνίττεται Ἡσίodos τὸν θεόν· αὐτὸς — ἄλλος'

Clemens Strom. V 14, 112 (cf. Eusebius Praep. ev. XIII 13) ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡσίodos αὐτὸς γὰρ πάντων' φησὶ βασιλεὺς — ἄλλος'

196 (215)] Δῶρα θεῶν μακάρων πλησθαι χθονί

Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 148, 23 Cr. καὶ Ὅμηρος ἄλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος εἶναι'. τούτου γὰρ ἀπαρέμφατον Δωριστὶ πλησθαι, ἐνεστῶτος ὡς αἰρῆσθαι· Ἡσίodos· ἴδωρα — χθονί'

197 (217)] Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι θέσπιον αὐδήεντα

Clemens Strom. I 6, 36 καὶ Ἡσίodos· Ἰονιδάων — αὐδήεντα'

198 (44)] Οὔρειαι Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο

καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν
Κουρῆτες τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες

Strabo X p. 471 Ἡσίodos μὲν γὰρ Ἐκατέρου καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν, ἐξ ὧν οὔρειαι — ὀρχηστῆρες'

199 (220)] 'Hyginus' fab. 152b: *Phaethon Solis et Clymenes filius*

Strom.; τέ οἱ Buttmann, an δέ οἱ? τῷ δ' Goettling ἐρήριστα cod. P Clementis Protr., ἐρίριστα ex ἐρήριστα m¹ factum cod. L Clementis Strom.

196 αἰρῆσθαι Ahrens, ἡρῆσθαι cod.

197, 1 τιθεῖσι L. Dindorf, τιθεῖσαι cod. Clementis (L)

198 ad Idaeos Dactylos pertinere arbitratus est Sittl 1 τάων δ' in principio versus addidit Marckscheffel ὄρειαι libri Strabonis ἐγένοντο libri Strabonis 2 κακομηχανοεργῶν Meineke 3 φιλοπαίσμονες Cobet Ἐκατέρου] ἐκατέρω, ἐκαταίον, ἐκατέον libri Strabonis

199 Astronomiae attribuit Marckscheffel, Catalogo Robert; de 'Hygini' narratione cf. Robert Herm. XVIII 434 sqq. Eratosth.

cum clam patris currum conscendisset et altius a terra esset elatus, prae timore decedit in flumen Eridanum. hunc Iuppiter cum fulmine percussisset, omnia ardere coeperunt. Iovis ut omne genus mortalium cum causa interficeret, simulavit se id velle extinguere; amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit praeter Pyrrham et Deucalionem. at sorores Phaethontis quod equos iniussu patris iunxerant in arbores populos commutatae sunt

fab. 154 (Phaethon Hesiodi) extr. harum lacrimae, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratae. Heliades tamen nominantur; sunt autem Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe. Cygnus autem rex Liguria, qui fuit Phaethonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. is quoque moriens flebile canit.

Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 174, 6 Br. (de Eridano) Hesiodus autem dicit inter astra conlocatum propter Phaethonta, Solis et Clymenes filium, qui clam dicitur currum patris ascendisse cumque a terra altius levaretur, prae timore in Eridanum fluvium, qui et Padus, cecidisse eumque percussum fulmine a Iove, omnia ardere coepisse causaque extinguendi universos amnes inmissos esse omneque mortalium genus interisse praeter Pyrram et Deucalionem. sorores quoque Phaethontis flentes in arbores populos versas fuisse. lacrimae quoque earum in electrum duratae dicuntur Heliadesque appellatae. ipsas autem nomina habuisse Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe. Cygnus quoque, rex Liguria, Phaethonti propinquus dum defleret, et ipse in cygnum conversus. is quoque moriens flebile canit.

Cataster. rel. 214; de Phaethonte Hesiodico cf. Knaack ap. Roscher Lex. d. Myth. III 2180 de Eustathii adnotatione (Hom. 1689, 4) Ἡσίοδος δὲ φησι προμυγῆναι αὐτὴν (τὴν Κλυμένην) Ἠλέω καὶ τεκεῖν Φαέθοντα cf. schol. Hom. 1 326 Marckscheffel l. c. 357 Robert Herm. XVIII 437

Narrat. fab. Ovid. Met. II fab. 2 p. 796 St. *sorores Phaethontis Phaethusa Lampetie Phoebe casum fratris dum deflent, deorum misericordia in arbores populos mutatae sunt. lacrimae earum, ut Hesiodus et Euripides indicant, in electrum sunt conversae*

cf. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 185, 4 Br.

200 (266)] Phlegon Mirab. c. V p. 74 K. οἱ αὐτοὶ (Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος καὶ Κλέαρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινές, cf. c. IV p. 73 K.) ἱστοροῦσιν κατὰ τὴν Λαπιθῶν χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνομαζομένην Καϊνίδα· ταύτῃ δὲ Ποσειδῶνα μιγέντα ἐπαγγείλασθαι ποιήσειν αὐτὴν ὃ ἂν ἐθέλῃ, τὴν δὲ ἀξιῶσαι μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα ποιῆσαί τε ἄτρωτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθὲν ποιήσαντος μετονομασθῆναι Καϊνέα

201 (137)] Θεσσάμενος γενεὴν Κλεοδαίου κυδαλίμοιο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 824 θέσσεσθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ Ἡσίοδος· ἑσσεάμενος — κυδαλίμοιο

202] Bacchylides V 191 sq. Βοιωτὸς ἀνὴρ τάδε φών<ησεν . . . | Ἡσίοδος πρόπολος | Μουσᾶν, ὃν <ἂν> ἀθάνατοι τι<μῶσι, κείνῳ> | καὶ βροτῶν φήμαν ἔπ<εσθαι

203 (125)] Aelianus Var. Hist. XII 20 λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμοιρεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλους

201 ad Aegimium referebat Buttman; in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel Κλεαδαίου cod. Laur., corr. Lehmann θέσσεσθαι Schaefer, θέσθαι cod. Laur.

202 ad Theog. 81 sq. pertinere arbitratus est Sitzler φών<ησεν Blass <ἂν> addidit Blass τι<μῶσι Housman <κεῖνῳ> Wilamowitz, <τούτῳ> Housman ἔπ<εσθαι Housman, ἔπ.... papyrus

203 haec de Procne et Philomela narrari arbitratur Marckscheffel ἀμοιρεῖν Dukerus, ἀμελεῖν codd.

ἀγρουπνεῖν. τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ ἐς τὸ παντελὲς ἀγρουπνεῖν,
ἀποβεβληκέναι δὲ καὶ ταύτην τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ

204 (221)] *Πρωὶ μάλ' ἡίθεον*

Ammonius v. ὄρθρος p. 101 V. πρωὶ δέ, ἡ πρὸ τοῦ
καθήκοντος καιροῦ (ὥρα) . . . καὶ Ἡσίοδος τελευτήσαι τινα
'πρωὶ — ἡίθεον', τοῦτ' ἔστι πρόωρον

205 (225)] *Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδησι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσιν*

Nicolaus Damasc. Fr. 33 (Fragm. hist. Graec. III 374
M.) ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ πα-
λαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥς περ καὶ Ἡσίοδος φησιν
ἐν τούτοις· 'ἀλκὴν — Ἀτρεΐδῃσιν'

cf. Suidas v. ἀλκή (I 1 p. 227 B.)

206 (227)] *Τῇδε γὰρ ἀξυλίῃ κατεπύθετο κήλεα νηῶν*

Schol. Ven. A Hom. A 155 (ἡ διπλῇ) πρὸς τὴν ἄξυλον,
ὅτι πολλὰς ἐκδοχὰς ἔσχηκεν. οἱ μὲν γὰρ τὴν θρυώδη ἀπο-
δεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολυξυλον· βέλτιον δὲ ἀφ' ἧς οὐδεὶς
ἐξυλίσατο, ὥς Ἡσίοδος· 'τῇδε — νηῶν'

207 (229)] *Οὐκέτι δὴ βαίνουσι λαροῖς ποσίν*

Et. gen. v. λαρόν . . . λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ. Ἡσίοδος
'οὐκέτι — ποσίν' cf. Lex. Vindob. p. 119, 17 N.

203 ἀποβεβληκέναι δὲ Hercher, δὲ ἀπολωλέναι codd. καὶ
ταύτην transposui, ἀγρουπνεῖν καὶ ταύτην codd.

204 de Eurygye (Androgeo, cf. fragm. 104) intellexit
Ruhnken

205, 1 Αἰακίδαισι Nicolaus 2 δ' ἔπορ' praeunte Reizio
Hermann, δὲ παρ' Nicolaus, δέ περ Suidas

206 τῇδε 'dort' Hermann, τῇδε cod. Venet. A χεῖλεα νηῶν
Hermann, κῆλ' ἀλιήων Goettling, νήια κᾶλα Sittl

207 οὐκέτι δὴ] οὐκ ἐπειδὴ Lex. Vindob. βαῖνον λιπα-
ροῖς Ruhnken

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *A* 456 Ἡσίοδος δὲ φησι
 'λαροῖς ποσίν', τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέειν

208 (230)] Ὡπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ' ἐρύσαντο

Schol. Ven. A Hom. *Ω* 624 ὥπτησάν τε περιφραδέως]
 σημειοῦνται τινες, ὅτι Ἡσίοδος ἐποίησεν ὥπτησαν — ἐρύ-
 σαντο'

209 (233)] Herodotus IV 32 ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερ-
 βορέων εἰρημένα

210 (234)] Τοῦ γὰρ ἀέξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

Chrysippus Stoic. Fr. II 254, 11 A. ap. Galenum de
 plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 7 M. (V p. 300 K.) τῶν
 δὲ ἐξ Ἡσιόδου παραγραφέντων ὑπὸ Χρυσίππου παμπόλλων
 καὶ αὐτῶν ὄντων ἀρκέσει μοι δυοῖν ἢ τριῶν ἐπιμνησθῆναι
 παραδείγματος ἕνεκα· τοῦ — φίλοισιν'

211 (235)] Οἶον ἐνὶ στήθεσσι χόλον θυμαλγέ' ἔχουσα

Chrysippus Stoic. Fr. II 254, 15 A. ap. Galenum de
 plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 12 M. (V p. 300 K.) καὶ
 'οἶον — ἔχουσα'

212 (236)] Ἀωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἦεν

Strabo VII p. 327 οἱ δὲ Πελασγοὶ τῶν περὶ τὴν Ἑλ-
 λάδα δυναστευσάντων ἀρχαιότατοι λέγονται· καὶ ὁ ποιητὴς
 φησιν οὕτω 'Ζεῦ ἄνα Ἀωδωναῖε, Πελασγικέ', ὁ δ' Ἡσίοδος
 'Ἀωδώνην — ἦεν'

209 Catalogo attribuit Marckscheffel

210 τοῦ γὰρ Nauck, τοῦδε γὰρ L (schedae Laur.), versus
 initium mutilum in cod. M (Marciano), τοῦ δὲ olim scripsi

211 ἔχουσι L (schedae Laur.)

212 ἦεν Boissonade, ἦεν codd., ἦκεν Casaubonus, ἱκεν Cobet

213 (237)] Schol. Ven. A Hom. I 246 σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὅλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής, Ἡσίοδος δέ

214 (238)] v. Fr. 96, 8

215 (239)] Πίσσης τε δνοφερῆς καὶ κέδρου νηλεί καπνῶ
Schol. A Hephaest. p. 109, 4 Consbr. 'πίσσης — καπνῶ' οὗτος ὁ στίχος ἐστὶ μὲν Ἡσιόδου, λαμβάνεται δὲ καὶ δακτυλικὸς καὶ ἴαμβος, ὅπως τις θέλει, διὰ τὰς κοινάς
cf. Schol. Tzetz. περὶ μέτρ. in Anecd. Ox. III 318 adnot. Cr.

216 (240)] v. Fr. 96, 86

217 (241)] Αὐτὸς δ' ἐν πλήμνησι διυπετέος ποταμοῖο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. A 757 διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλήμνυραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον· 'αὐτὸς — ποταμοῖο' καὶ οὐχ ὥς τινες 'ἐν πλήμνησι', εἰ μὴ ἄρα ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν 'σύν' πρόθεσιν, 'σύν πλημνήσιν'

218 (242)] Ὡς ἀκαλὰ προρέων ὥς ἄβρῃ παρθένης εἶσιν

Stephanus Byz. v. Παρθένης· ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἀρτεμιν κνυηγεῖν ἢ διὰ τὸ ἡρεμαῖον καὶ παρθενωδὲς τοῦ ῥεύματος· 'ὥς — εἶσιν' cf. Et. mag. v. ἀκαλός·

213 ad Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 72 (112, 241, 252, 254) pertinere ratus est Bergk

215 κέδρου Tzetzis, κεδρίου scholior. Heph. cod. D, κεδρινοῦ cod. I, δενδρίνου cod. A

217 Catalogi fragmentum esse existimat Marckscheffel ἐν πλήμνησι quidam teste scholio δ' ἐν] δὲ Marckscheffel

218 versum Parthenio Meineke, Hesiodo Gaisford et Hecker tribuerunt

- 19 (245)] *Νήπιος, ὅς τις ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει*
 Schol. Theocr. XI 75 *Ἡσίοδος· ῥήπιος — διώκει*
 Orion Anthologn. (Stob. ed. IV p. 252, 3 M.) *Ἡσιόδου·*
ῥήπιος — διώκει

Plutarchus Mor. p. 505 d ἀρπάζας οὖν τὸ ἀνιχνυθὲν ἐκεῖ-
 νος καὶ νοήσας, οἶμαι, ὅτι ῥήπιος — διώκει, τὴν βεβαιο-
 τέραν εἴλετο σωτηρίαν πρὸ τῆς δικαιότερας

Schol. Pind. Pyth. III 38 ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ· ῥήπιος
 — διώκει

- 20 (246)] *Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων*
 Harpocration v. ἔργα νέων· τοῦτο Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ'
 Αὐτοκλήους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι· παροιμία τίς ἐστίν, ἣν
 ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσιν·
ἔργα — γερόντων

cf. Apostolius VII 90 Macarius IV 11

- 21 (248)] *Ὡς κε πόλις ῥέξῃσι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος*
 Porphyrius de abstin. II 18 καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰ-
 κότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν
ὥς κε — ἄριστος

- 22 (249)] *Χρὴ δέ σε πατρὶ . . . κτίλον ἔμμεναι*

Schol. Nicandr. Ther. 452 τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ
 τιθασσῶν τίθεται . . . καὶ Ἡσίοδος· *χρὴ — ἔμμεναι*

- 23 (250)] *Ὁ εἰπόντος μὲν ἐμεῖο*

φαῦλόν κεν δόξειεν ἔμμεν, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

219 'Chironis praeceptis' adscribi voluit Hopfner ὅς τις
 Gaisford, ὅς τὰ testes omnes, ὅς τὰ γ' Boeckh, ὅς τ' ἄν . . .
 διώκη Paulson, ὅς κεν . . . διώκη Peppmüller τὰ ἀνέτοιμα
 schol. Theocr.

220 suspectum Sittlio ἔργα νέων] cf. Blass Hyper.
 ed.³ fr. 57

222 δέ σε om. codd. Vatic. Monac., δὲ Paris. Marcian.

223 restituit Goettling

Pseudoplatō Epist. XI (p. 359 A) συμβουλευσαι μέντοι
 ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν
 Ἑσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

224 (270)] Photius Bibl. p. 535 b 38 B. (ex Helladio) τὸ δὲ
 κινεῖν ἀγνιᾶς παρὰ Ἑσιόδῳ τοῖς θεοῖς θύειν λέγει

225 (272)] Pollux III 19 καλοῖτο δ' ἂν υἱὸς ἀγαπητὸς ὁ μόνος
 ὢν πατρὶ ἢ μητρὶ, ὥσπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ ἢ μονο-
 γενῆς [καθ' Ἑσίοδον]

226] Audacis Excerpta, Gramm. Lat. VII 332 K. *Qui primum
 his observationibus in componendis carminibus usi sunt?
 Phemonoe dicitur Apollinis vates prima per insaniam ita
 locuta, cuius Hesiodus meminit*

227 (200)] Plinius Nat. hist. XV 1, 3 *Hesiodus in primis
 culturam agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleae
 satorem fructum ex ea percepisse quemquam; tam tarda
 tunc res erat*

228 (201)] Plinius Nat. hist. XXII 22, 67 *asphodelum de
 clarissimis herbarum, ut quod heroion aliqui appellaverint,
 Hesiodus et in silvis nasci dixit*

229 (203)] Theophrastus Hist. Plant. IX 19, 2 W. καὶ ὥς
 δὴ φασι τὸ τριπόλιον καθ' Ἑσίοδον καὶ Μουσαῖον εἰς πᾶν
 πρᾶγμα σπινθηδαῖον χρήσιμον εἶναι, δι' ὃ καὶ ὀρύττουσιν αὐτὸ
 νύκτωρ σκηπνὴν πηξάμενοι

224 ab Hesiodo abiudicavit Haupt

225 μονογενῆς θυγάτηρ ἀγαπητὴ (coll. β 365) Peppmüller
 καθ' Ἑσίοδον om. BC

226 *Hesiodus*] *Heliodorus* Sittl

227 Hesiodi esse negavit Sittl

228 suspicionem movit Sittlio *silvis*] *fluviiis* cod. Riccard.

229 pro suspecto habet Sittl *τριπόλιον*] *τριπέτηλον*

Goettling

Plinius Nat. hist. XXI 20, 145 *polio Musaeus et Hesiodus perungui iubent dignationis gloriaeque avidos; polium tractari, coli, polium contra venena haberi, contra serpentes substerni, uri, portari, in vino decoqui recens vel aridum inlinique*

cf. idem Nat. hist. XXI 7, 44

230 (204)] Plinius Nat. hist. XXV 2, 12 *primus autem omnium, quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus, Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere*

231 (205)] Plinius Nat. hist. XXIII 1, 43 *meracis potionibus per viginti dies ante canis ortum totidemque postea suadet Hesiodus uti*

232 (206)] Servius in Vergil. Georg. III 280 *scit lectum esse apud Hesiodum herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur, quasi ἵππου μανία. si enim eam comederint equi, furore quatiuntur*

233 (252)] ἄγαλμα

Suidas v. ἀγάλματα . . . καὶ Ἑσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα' καλεῖ

234 (253)] v. Fr. 96, 46

235 (255)] ἄφρυσαν

Schol. Ven. A et Townl. Hom. Φ 528 *πεφρυζότες | ὅθεν ἄφρυσαν* τὸν λέοντα Ἑσίοδος *φησιν* cf. Schol. Ven. B Hom. l. c.

231 ad Op. 585 sqq. pertinere arbitratur Sittl

232 *Hesiodum*] *Theocritum* Burmann

235 suspectum Sittlio ἄφρύσαν cod. Townl. φησιν] εἶπεν schol. Townl.

236 (256)] βρι

Strabo VIII p. 364 παραδείγμασι δὲ χρῶνται τοῦ μὲν ποιητοῦ τῷ κρι καὶ δῶ καὶ μάψ . . . Ἡσιόδου δέ, ὅτι τὸ βριθὺ καὶ βριαρὸν 'βρι' λέγει

unde sua Eustathius Hom. 295, 3

237] ἥδυμος

Tzetzes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H. καὶ ἕτεροι δὲ πλείστοι, ὥς περ καὶ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπολλωνιάτης ὁ τῷ Ἡσιόδῳ μέμψιν ἐπάγων, ὥς παραφθείραντί τινας τῶν Ὀμήρου λέξεων τὸν Ὀιλέα 'Ιλέα' εἰπόντι καὶ τὸν νήδυμον 'ἥδυμον', . . . τῆς Ὀμηρικῆς ἐπεμελήθησαν ἐξηγήσεως

238 (257)] ὅτων

Schol. Philostr. Her. p. 464 B. εὐρίσκεται δὲ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ μόνῳ καὶ γενικῇ τῶν πτώσεων πληθυντικῶν (τοῦ 'ὅτις') ἐν χρήσει, 'ὅτων' ἀντὶ τοῦ ὄντινων

239 (258)] πρόκριν

Anecd. Ox. I p. 46, 31 Cr. Ἡσιόδος δὲ τὸ 'πρόκριν' παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν

240 (260)] φυλλοχόος μείς

Pollux I 231 καὶ 'φυλλοχόος μῆν' ὁ ταῦτα ποιῶν ὥς Ἡσιόδος

cf. Himerius IX 1 Eustathius Hom. 631, 4 (1555, 6)

241 (59)] Schol. Ven. A Hom. K 431 Φρύγες] (ἡ διπλῇ), ὅτι ἐτέρους τῶν Τρώων οἶδε τοὺς Φρύγας καὶ ὅτι Ὀμηρος οὐκ οἶδε καλουμένους Λυδοὺς, ἀλλὰ Μήονας. πρὸς τὰ περὶ ἡλικίας Ἡσιόδου

239 Πρόκριν (Cephalix uxorem) Schneidewin

240 referebatur ad Op. 421, sed cf. Nauck MGrR. III 275 μείς scripti, μῆν Pollux

242 (261)] Strabo XIII p. 587 ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος (Πρία-
πος) ὑπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἑσίοδος οἶδε Πρίαπον

243 (262)] Schol. Harl. Ambr. Hom. τ 34 λύχνον] λέγει δὲ
τὴν δᾶδα κυρίως. τῷ δὲ παρ' ἡμῖν καλουμένῳ λύχνῳ
τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει οὐδὲ Ἑσίοδος
μέμνηται

244 (263)] Argumentum Soph. Oed. Reg. II ὅτι δὲ νεώτερον
τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον· οὔτε γὰρ Ὀμηρος οὔτε Ἑσίο-
δος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιή-
μασιν ὀνομάζει

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

245]

*

*

*

Ποσε<ιδαων

.. λ' ὄν γ ..

Παν>διονίδαο

ἐδιδ>άξατο Παλλὰς Ἀθή<νη

τε γὰρ ἶσα θεοῖσι 5

εἵ>ματος ἀργυφέοιο

>δ' ἀπὸ εἶδος ἄητο.

ης πειρήσατο βουλα<ῖς

Διὸ>ς νόον αἰγιόχοιο

διξ>ήμενος ἦλθε γυναι<ῖκα 10

νεφεληγερέτα Ζεύ<ς

243 τοῦ . . . καλουμένου λύχνον schol., corr. Ludwig
οὐδὲ G. Dindorf, καὶ οὔτε schol.

245 cf. Fr. 7b; Hesiodeis tribuerunt Grenfell-Hunt cum
Blassio 1 ΠΟCE . . . G 3 Εὐρυνόμη Νίσου θυγάτηρ>
ex Hygin. fab. 157 supplet Blass Παν>ΔΕΙΟΝΙΔΑΟ G
4 τὴν πᾶσαν τέχνην ἐδιδ>άξατο Blass 9 Διὸ>ς Grenfell-
Hunt 10 τὴν δ' ἄρ' ἐέδνοισιν διξ>ήμενος Blass ex Hom. φ 161

ἀνένευε κ>αρήατι, μή ποτ' ὀπάσ<σαι
ντου Σισυφίδαο

ἡδὲ Ποσειδάωνος ἐν> ἀγκόλησιν μιγεί<σα

ἔτικτεν> ἀμύμονα Βελλ<εροφόντην 15

κ<την ἐπ' ἀπείρονα π<όντον,

πα>τήρ πόρε Πήγασο<ν ἵππον

μιν ἔπτε<το?

ἐηταιαλ.

* * *

Papyrus Oxyrhynch. 421 (= G) saec. II ed. Grenfell et Hunt, 'the Oxyrhynchus Papyri' III p. 70

246] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ

Orus ap. Stephanum Byz. v. Δώτιον· ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελαγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανός ἐν ἡ· Δῶτος ὁ Πελαγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιπτου τοίνυν Ὁρος ἐν τοῖς Ἑθνικοῖς τῇδε γράφει καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ πάλιν Ἡσίοδος 'Δωτίῳ ἐν πεδίῳ' φάσκει αὐτὸν τετυφλωθῆαι

247] Καὶ τότε δὴ στηθέων Ἀθάμα φρένας ἐξέλετο Ζεὺς

Galenus de plac. Hippocr. et Plat. I 266, 7 M. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἐπῶν ἅπαντα ἐχοῖν ὑπὸ αὐτοῦ (Χρυσίππου) παραλελειφθαι, διὰ ὧν δὲ νοῦν καὶ φρένας καὶ διανοίαν καὶ λογισμὸν εἶπέ τις ποιητῆς ἐν καρδίᾳ περιέχεσθαι, συνάγειν ἔδει, καθάπερ ἔχει καὶ τὰ τοιαῦτα· 'καὶ — Ζεὺς'

245, 12 ἀνένευε κ>αρήατι ex Hom. K 205 Grenfell-Hunt 13 . . . ΝΤΟΥ G, an Γλα>ύκον? 14 ἡδὲ Ποσειδάωνος> dedi ἐν> Grenfell-Hunt 15 ἔτικτεν> scripsi 16 π<όντον Grenfell-Hunt πα>τήρ iidem ἵππον add. iidem

246 ab Hesiodo abiudicavit Marckscheffel

247 Hesiodi videtur esse Ἀθάμα] ἀθ' ἄμα cod. M (Marcianus), ἀθ' ἄμα L (schedae Laur.)

248 (224)]

Δαῖζομένοιο πόληος

‘Pseudophilemon’ v. εὐφυνής· καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἄρσενικά συντάττονουσιν ἐπίθετα, ὥς παρ’ Ὀμήρῳ ‘κλυτὸς Ἴπποδάμεια’ καὶ ‘θερμὸς ἀντιμή’ καὶ ‘ἄλὸς πολιοῖο’ καὶ παρ’ Ἡσιόδῳ ‘δαῖζομένοιο πόληος’

cf. Phavorinus Lex. p. 781, 20 B.

249 (223)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 1396 ᾧ ἐν

Λάδων·] Πείσανδρος τὸν δράκοντα ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσιόδος δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν

250 (46)] Narrat. fabul. Ovid. Met. IV fab. 5 p. 811 St. *Sol*

praelatam Leucothoen ex Eurynome et Orchamo Achaemeniae principe origine Beli genitam Clymenae ac Rhodo, Circes matri, et Clytiae, quarum pulchritudine ante sollicitum animum egerat, dilexit et cupiens, ut in antedictis cupiditatem sedare, in speciem matris puellae Eurynomes conversus virginem deceptam dolo vitiavit. cuius adulterio Clytie incensa, qua nondum satiatus erat Sol, parenti puellae indicavit. quam ille cum terrae defodisset, vitiator admissi misericordiam exhibens diducto solo, cui subiecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quae gratissima diis hominibusque esset, extulit, quae turea adpellatur. hoc Hesiodus indicat

251 (47)] Narrat. fabul. Ovid. Met. XI fab. 4 p. 864 St. *Pan*

cum Tmolum montem Lydiae frequentans fistula se oblectaret, elatus gloria agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. iudice ergo Tmolo, cuius mons erat,

248 num Ascraei poetae sit, dubium δαῖζομένοιο Osann, δαῖζομένον cod., δαῖζομένον δὲ? Marckscheffel

249 aliud legitur Theog. 333 sq.

250 eicit Sittl

251 e fragmentis expellit Sittl

cum victoria Apollini esset adiudicata, Midae regi supradicto adsidenti soli displicuit. quam ob causam Apollo ob eandem stultitiam, quam et supra gesserat in Liberi patris voluntate, iratus aures eius asininae ut essent sempiterno effecit, cuius iudicium nulli rei facerent. qui tamen fertur Midas esse Matris Magnae filius. sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius

252 (48)] Narrat. fabul. Ovid. Met. XIII fab. 3 p. 873 St. *Memnon, Tithoni et Aurorae filius, Priamo ferens auxilium ab Achille occiditur. mater ergo precibus pro adsiduo officio inducendae lucis ab Iove inpetrat, ut in cineres eius adusto rogo sorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. quae memores belli quotannis ad sepulcrum eius conveniunt et inter se dimicantes sanguine suo manibus eius frequentes parentant. et ipsa mater eius matutinis temporibus lacrimas desiderio filii sui Memnonis transmutat in rorem, cui tamen monumentum in Phrygia constituit patruus eius, ut Hesiodus vult*

253 (209)] Auctor libri de caelo ('Aristoteles') III 1 εἰςὶ γάρ τινες οἱ φασιν οὐδὲν ἀγέννητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίνεσθαι· γενόμενα δὲ τὰ μὲν ἄφθαρτα διαμένειν, τὰ δὲ πάλιν φθείρεσθαι, μάλιστα μὲν οἱ περὶ Ἑσίοδον, εἶτα καὶ τῶν ἄλλων οἱ πρῶτοι φυσιολογήσαντες

254 (210)] Zeno (Stoic. Fr. I 63, 25 A.) ap. Laertium Diogenem VIII 1, 25, 48 ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν), ὥς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὥς δὲ Ζήνων Ἑσίοδον

252 delet Sittl   cui Muncker, legebatur quod

253 ad Theog. 116 sq. refert Sittl

254 ad Theog. 127 spectare ratus est Sittl

255 (202)] Plinius Nat. hist. XXII 22, 73 *asphodelum ab Hesiodo quidam halimon appellari existimavere, quod falsum arbitror; est enim suo nomine halimon, non parvi et ipsum erroris inter auctores*

256 (219)] Iosephus Flavius Antiq. Iud. I 108 (cf. Eusebius Praep. evang. IX 13) Ἡσίοδος τε καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ πρὸς τούτοις Ἐφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια
cf. Ioannes Laurentius Lydus de mens. III 5

257 (243)] Eustathius Hom. 1293, 25 ἐς πηγὰς δὲ ἱερεύονται μῆλα διὰ τὸ αὐτὰς γονίμους εἶναι τοῦ ὅλου ποταμοῦ, ἔτι δὲ καὶ τιμίας ἀρχικῶ λόγῳ, καθὰ παραδηλοῖ καὶ Ἡσίοδος

258 (19)] Georgius Monachus (Hamartolus) Chron. I 26, 5 (ex Ioseph. Flav. Antiq. Iud. I 167) καὶ πρῶτος κατελθὼν (ὁ Ἀβραάμ) εἰς Αἴγυπτον ἀριθμητικὴν καὶ ἀστρονομίαν Αἴγυπτίους ἐδίδαξε· πρῶτοι γὰρ εὕρεται τούτων οἱ Χαλδαῖοι γεγέννηται· παρὰ δὲ τῶν Ἑβραίων ἔλαβον Φοίνικες· ἀφ' ὧν ὁ μὲν Κάδμος ταῦτα μετήγαγεν εἰς τοὺς Ἑλληνας. ὁ δὲ Ἡσίοδος μάλα συντάξας εὐφυνῶς Ἑλλησιν

259 (267)] Ἀτασθαλίῃσι νόοιο

Et. Gud. v. ἀτασθαλία· ἡ περὶ τὸν οἶνον ἀταξία· καὶ ἄτασθαλίῃσι νόοιο, οὕτως ἐν Ἡσιόδῳ

260 (16)] Narrat. fabul. Ovid. Metam. II fab. 5, 6 p. 797 St. de Callistone: *quae a Iove cum Arcade filio, quem erat*

256 ad Oper. 130 pertinere suspicatur Kinkel

257 ad Oper. 757 referendum?

258 Georgium Monachum ad Opera respexisse putat Sittl

259 ad Oper. 685 (ἀιδρεΐῃσι νόοιο) pertinere suspicatus est Gaisford; ad Homerum rettulerit Nauck

260 ex Hom. Σ 489 ε 275 pendere iudicat Sittl

enixa, inter sidera conlocatur. a Graecis autem Helice, a nostris septentrio nuncupatur et a Tethy et Oceano ob Iunonis iram inter cetera sidera liquore non tingitur, ut auctor Hesiodus indicat

261 (254)]

ἄρκυς

Et. Gud. v. ἄρκυς· εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἰστᾷσι πρὸς θήραν λεόντων ἢ ἄρκτων ἢ ἐλάφων. καὶ δασύνεται, ἐκ τοῦ εἶργω τοῦ κωλύω, τροπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ᾱ. 'ΗΣίοδος'

cf. Et. mag. v. ἄρκυς Anecd. Ox. II 336, 427 Cr.

262] Αἰὲν . . μὴ . . πετῆνα γενέσθαι

Et. gen. v. ζαῖν ἄνεμον· τὸν σφοδρῶς πνέοντα . . . ὥς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πετῆν· 'ΗΣίοδος' αἰὲν μὴ πετῆνα γενέσθαι'

263 (226)]

Ποταμῷ †ρέοντι ἑοικώς

Servius in Vergil. Georg. I 245 *in morem fluminis*
Hesiodus 'ποταμῷ ρέοντι ἑοικώς'

264 (228)] Ἀλετρεύνουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

Schol. Ambros. Hom. η 104 μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ 'ΗΣίοδος' γὰρ φησι τὸ Ἀλετρεύνουσι — καρπὸν' ἐπὶ τῆς ἡλακότης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης. μήλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν

261 'ΗΣίοδος] 'Ηρωδιανός Marckscheffel

262 pro dubio habuit Ritschl; lyrico cuidam poetae adscripserit Hermann αἰὲν Et. gen. cod A, αἰὲν με Ludwig με πετῆνα Hermann

263 Astronomiae attribuit Maaß; nomina Hesiodi et Homeri confusa esse suspicatur Nauck; ad Scut. 314 pertinere censet Peppmüller ρέοντι Servius, ρείοντι Lobeck, πλήθοντι Nauck

264 in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel 'ΗΣίοδος] 'Ηλιόδωρος Sittl

265 (244)] Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Ἀητώ

1—3 Schol. Pind. Nem. II 1 Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ
συντιθέναι καὶ ῥάπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς (τοὺς
ῥαψωδοὺς) προσκεκλησθαι· δηλοῖ δὲ ὁ Ἡσίοδος λέγων· ἐν
— Ἀητῷ

1. 2 Eustathius Hom. 6, 14 καὶ φέρεται εἰς τὴν τοι-
αύτην ἔννοιαν Ἡσιόδου ῥῆσις αὕτη ἐν μέτρῳ ἡρώῳ· ἐν
Δήλῳ — ἀοιδὴν

266 (269)] Schol. (paraphr.) Lycophr. 822 p. 71 Sch. πρῶ-
τος Ἡσίοδος τῆς Ἑλένης τὸ εἶδωλον παρήγαγε

267 (259)] τέτορες

Phavorinus Eclog. Gramm. Gr. I 421, 29 D. τέτορας
Δωρικῶς λεχθέν, οὗ εὐθειᾶ κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ

268 (23)] Narrat. fabul. Ovid. Met. fab. I p. 788 St. *ex terra
cum omnia generata sint variarumque rerum mater repe-
riatur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prome-
theus Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit,
cui Minerva spiritum infudit*

269 (274)] Χαλεπὸς δ' ἐπὶ δράγματι λιμὸς

265, 1 τὸ Paulson

266 Stesichori esse arbitratur Marckscheffel τῆς Ἑλένης
Buecheler, περὶ τῆς Ἑλένης schol., περὶ τῆς Ἑλένης λέγων Geel,
περιόδῳ γῆς (in tertio Catalogi libro) Ἑλένης Bergk

267 delendum esse censuit Nauck verbis hunc in modum
mutatis: οὐ οὐδέτερον κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ (cf. Op. 698)

268 solam Promethei genealogiam commemorari arbitratur
Sittl *variarumque <ea>* C. Schenkl

269 Hesiodo tribuerunt Hertlein et Bergk ἐπὶ τῷ δράγ-
ματι V, ἐπὶ δράγματι Marcian. 251 Monac. 113, ἐπὶ δράγματι
Paris. 3029, ἐπὶ δώματι volgo, quod recepit Hertlein

Iulianus Misop. p. 369 b εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ὑμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾷν ἔδει τηνικαῦτα, ἡνίκα, φησὶν ὁ Βοιωτίος ποιητής, χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ δράγματι;

270 (251)] Αἶγλη τ' > ἡδ' Ἑρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις

Servius in Vergil. Aen. IV 484 *Hesiodus has Hesperidas Aeglen Erytheam et Hesperethusam, Noctis filias, ultra Oceanum mala aurea habuisse dicit*

Schol. Clement. Protrept. I p. 302, 34 St. παρ' Ἑσπερίδων] Ἑσπερίδες νύμφαι τινὲς νόμιοι οὕτω λεγόμεναι, αἱ φυλάττουσαι τὰ λεγόμενα χρύσεια μῆλα· ἡ δὲ Ἑρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις', ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος cf. Tzetzes Theog. 118 sq.

271 (268)] Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης

Aristophanes Vesp. 725 ἧ που σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, | οὐκ ἂν δικάσαις

Cicero ad Attic. VII 18 *ego autem etsi illud ψευδησιόδειον — ita enim putatur — observo, μηδὲ δίκην, praesertim in te, a quo nihil umquam vidi temere fieri, tamen illius querela movebar*

Plutarchus Mor. 1034 e πρὸς τὸν εἰπόντα· ἡμδὲ — ἀκούσης' ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων . . .

270 Αἶγλη τ' > Unger, qui nominibus confusis Apollonium pro Hesiodo commemorari exposuit; dissentit Seeliger ἡ δὲ ἔρυνθία codd. PM, corr. Unger Aeglen] egle codd. FT Erytheam] eriteren cod. F, eritheren cod. T; ex Apollod. II 5, 11, 2 corr. Thilo Hesperethusam Unger, hesperitusam F, haesperithusa T, Hesperiam Arethusam ex Apollodoro Thilo

271 ad 'Chironis praecepta' rettulit Schneidewin πρὶν ἂν ἀμφοῖν Aristophanes schol. Aristoph. Plutarchus, πρὶν ἄμφω Pseudophocylidea Luciani codd. pars, πρὶν ἀμφοῖν testes ceteri

praeterea verum exhibent Pseudophocyl. 87 Pseudoplato Demod. p. 383 B, C Lucianus Calumn. n. tem. cred. 8 Schol. Medic. Aeschyl. Eum. 431 Schol. Eurip. Androm. 957 Schol. Aristoph. Vesp. 725 Schol. Thucyd. I 44 Paroemiogr. Gr. II 759, 14; cf. Schol. Eurip. Hipp. 264 Gregorius Naz. Epist. 218

272 (247)] Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας
Plato de Rep. III p. 390 E οὐδ' ἄστέον αὐτοῖς ὅτι
'δῶρα — βασιλῆας'
Suidas v. δῶρα· 'δῶρα — βασιλῆας'. οἱ μὲν Ἑσιόδειον
οἴονται τὸν στίχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνι ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ

273 (271)] Ἑβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡελίοιο
Clemens Strom. V 14, 107 Ἑσιόδος μὲν οὕτως
περὶ αὐτῆς (τῆς ἐβδόμης ἡμέρας) λέγει· 'πρῶτον — ἡμαρ'
(Op. 770), καὶ πάλιν Ἑβδομάτῃ — ἡελίοιο'
unde sua Eusebius Praep. ev. XIII 12, 13 cf. idem
l. c. XIII 13, 34

274 (265)] Φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρας' Ὠκεανοῖο ῥοῇσι
Apollonius Lex. v. Φοῖβος . . . φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτ-
ταν τὸ καθαρόν, ὥς καὶ Ἑλιόδωρος· 'φοῖβον — ῥοῇσι'

275 (12)] Τηϋρέτῃ τ' ἐρόεσσα καὶ Ἥλέκτρῃ κυανῶπις
'Ἀλκυόνῃ τε καὶ Ἀστερόπῃ δίῃ τε Κελαινῶ
Μαῖά τε καὶ Μερόπῃ, τὰς γείνατο φαίδιμος Ἄτλας

272 δῶρ'] καὶ Suidas

273 v. a falsariis Iudaeis fictum esse censuit Valckenaer;
ad Operum recensioem quandam pertinere ratus est Hermann
ἐβδομάτῃ Eusebius l. utroque αὖτις Eusebius XIII 13, 34,
αὖτις Clemens Eusebius l. altero

274 Heliodori, poetae epigrammatici, esse censet Sittl
κέρας' Bekker, κέρας cod. Ἑλιόδωρος] Ἑσιόδος Villosion

275 fragmentum cum proximo Astronomiae esse censet
Marckscheffel, 'Musaeo' tribuerit Sittl 2 θείῃ Hartel, sed cf.
Theog. 260. † ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι] ὥς codd. BD; ὥς ὁ Ἄρα-
τος, αὐταὶ Hecker, <Ἑσιόδος δ'> ὅτι ἀστέρες οὕτω C. Schenkl

Schol. Pind. Nem. II 16 ζητεῖται δὲ διὰ τί ὀρείας εἶπε τὰς Πλειάδας. καὶ τινες μὲν ἔφασαν, ὅτι νύμφαι ἦσαν, † ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι· 'Τηϋγέτη — "Ατλας'

276 (13)] Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν

Schol. Pind. Nem. II 16 Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· 'Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου· † κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ 'Κυλλήνης — Ἑρμῆν'· unde sua Tzetzes in Lycophr. 219 sqq.

277 (264)] Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής

Stephanus Byz. v. Ἀσπληδῶν· Ὀρχομενοῦ δὲ νίεῖς Ἀσπληδῶν — θεοειδής' cf. Eustathius Hom. 272, 18

278 (174)] Τελαμὼν ἀκόρητος ἀντῆς

ἡμετέροις ἐτάροισι φόως πρῶτιστος ἔθηκε
κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίπην,
αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης

Schol. Pind. Nem. III 64 περὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας συστρατεῦσαι· 'Τελαμὼν — ἀνάσσης'

ΔΙΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΚΙΒΔΗΛΑ ΚΑΙ ΨΕΤΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

1 (208)] Aristoteles Hist. Anim. VIII 18, 2 τὰ μὲν οὖν γαμψώνυχα, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἅποτα

276 Astronomiae adscripserit Marckscheffel, Catalogo Schneidewin θεὸν BTU αὕτη γὰρ κατὰ τὸν α' κατάλογον Bergk

277 Hesiodo versum dederunt Buttman et Hermann

278 cf. Pind. Nem. III 36—39; Ehoearum fragmentum esse iudicat Luebbert, Cinaethoni dat Corey

πάμπαν ἐστίν· ἄλλ' Ἡσίοδος ἡγνόμενόν τοῦτο· πεποίηκε γὰρ τὸν
τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετὸν ἐν τῇ διηγῆσει τῇ περὶ τὴν
πολιορκίαν τὴν Νίνου πίνοντα

2] Nicander Ther. 8 sqq.

ἄλλ' ἣ τοι κακοεργὰ φαλάγγια, σὺν καὶ ἀνιγροῦς
ἐρπηστὰς ἔχιάς τε καὶ ἄχθια μυρία γαίης
Τιτῆνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτεόν περ
Ἀσκραῖος μυχάτοιο Μελισσῆεντος ἐπ' ὄχθαις
Ἡσίοδος κατέλεξε παρ' ὕδασι Περιηρησοῖο

cf. Schol. Nicandr. Ther. 11 ἰστέον δὲ ὅτι ψεύδεται Νί-
κανδρος ἐνταῦθα. οὐδαμοῦ γὰρ τοῦτο εἶπεν (ὁ Ἀσκραῖος) ἐν
τοῖς πραττομένοις . . . περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θη-
ρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος, παρὰ
μὲν τῷ Ἡσιόδῳ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. Ἀκουσίλλας δὲ φησιν ἐκ
τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι

3] Et. gen. v. εἰλυφάζω· Ἡσίοδος· ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζων

4] Eustathius Hom. 124, 37 ὁ δὲ ποιητὴς φησι καὶ ὅτι τοῦ
πατρὸς ἀμείνων ἦν, ὅπερ σπάνιον κατὰ τὸν Ἡσίοδον λέ-
γοντα· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους· cf. idem Hom. 447, 26

5] Lucianus Hermot. 3 ἀλλὰ τὴν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος
Ἡσίοδος ἡμῖν τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι

5b] Schol. Lycophr. 1393 ὁ δὲ Ἐρυσίχθων Αἰῶν ἐκαλεῖτο,
ὥς φησιν Ἡσίοδος, διὰ τὸν λιμόν

1 Ἡρόδοτος (pro Ἡσίοδος) scribendum esse exposuit Na-
varre; fragmentum ad Ornithomantiam rettulit Bergk

2 vix falsis adnumerandum esse iudicat Schoemann; ad
Theogoniae recensionem quandam pertinere existimat Bergk

3 confusi loci Hom. T 492 et Hesiod. Theog. 692

4 est versus Hom. β 277

5 cf. Hes. Op. 40

5b Op. 363 grammaticum in mente habuisse probavit
Marckscheffel; cf. Callim. Hymn. Cer. 67 sq.

- 6] Schol. Palat. in Simiae Alas Amor. p. 83, 24 Haeb. Ἀκμονίδαν δὲ τὸν Οὐρανόν· Ἡσίοδος· Γαῖα μὲν Ἀκμονα ἔτικτεν· ἀπὸ δ' Ἀκμονος Οὐρανός'
- 7] Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 367 Κιλίκων· οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος δὲ τὸν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον'
- 8] Anecd. Graeca V 144 Boiss. ὁ μὲν γὰρ Ἡσίοδος σοφὸν φησιν εἶναι τὸν πολλὰ εἰδότα φῦᾱ
- 9] Strabo I p. 59 καὶ ἡ πρότερον δὲ Ἀρτεμίτα λεγομένη μία τῶν Ἐχινάδων νήσων ἡπειρος γέγονε . . . συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαί, ὥς Ἡσίοδος φησιν
- 10] Hieronymus Epitaph. Nepot. t. IV 273 M. *et Hesiodus natales hominum plangens gaudet in funere*
- 11] Theo Progymn. c. VI Rhet. Gr. I 217, 9 W. δεύτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου ἐπιχειρήσομεν, δεικνύντες ὅτι ἀδύνατον τὸ προᾶγμα οὕτω γενέσθαι, ὥς φησιν ὁ συγγραφεύς, ἥ τοι διὰ τὸ μηδόλως πεφυκέναι γίνεσθαι, ἢ διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι τὰ ἱστορούμενα, οἷον πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Βούσιριν· κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἔνδεκα γενεαῖς

6 Alcmanis esse (cf. Eust. Hom. 1154, 25) censuit Hermann; e Titanomachia esse deprompta arbitratur Bergk; Γαῖα μὲν Ἀκμον' ἔτικτεν Hesiodo adscribit Sittl

7 Pindarum Pyth. I 30 ab Hesiodo versum mutuatum esse (cf. Schulze Quaest. ep. 154 adn. 1) existimavit Mess, cui ad-versatus est Usener Rh. Mus. LVI 186

8 Pindari est Ol. II 154

9 Ἡρόδοτος recte Coraes

10 pertinere videtur ad Euripidis Cresph. Fr. 449 p. 498 N.²

11 Ἰσοκράτην' pro Ἡσίοδον' scribendum esse probavit

Kontos

12] Schol. Theocrit. I 27 schol. Lucian. de die nef. p. 210, 16 R. Et. gen. v. κισσύβιον . . . 'Ἡσιόδος' ὀλίγῳ δ' ἦδετο κισσυβίῳ'

12b] Plutarchus Mor. p. 553 f τὰ λοιπὰ δ' 'Ἡσιόδου χορὴ νομίζειν ἀκροᾶσθαι . . . p. 554 a 'ἡ γὰρ κακὴ', φησί, 'βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη' (Op. 266). καὶ ὅς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει'

Fragm. Marcianum ed. Hercher Herm. III 385, 13 καὶ τὸ τοῦ 'Ἡσιόδου πληρούμενον ὅς κακὸν ἄλλῳ τεύχων ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει'

13 (273)] Eustathius Hom. 1318, 7 . . τὸ ὑπερβαίνειν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' 'Ἡσιόδῳ χοῆσις ἐστίν, ἐν τῷ 'ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι'

14] Et. gen. v. βύβλος· 'Ἡσιόδος ἐν Ἀσπίδι οἶον 'Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν'

15 (199)] Fulgentius Mitol. III 1 (p. 59 sq. Helm) *Pritos Panfla lingua sordidus dicitur sicut Esiodus in bucolico carmine scribit* 'προῖτος σταφυλῶν | εὔ λακτιζομένων αἰμόρ-

12 Callimachi est Fr. 109, 2 Schn. ὀλίγον schol. Theocrit. δ' (δὲ schol. Lucian.) ἦδεται schol. Lucian. Et. gen., δὲ εἴσεται schol. Theocrit.

12b confunditur Callimachi Fr. 222 Schn. cum Hes. Op. 265

13 ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι in Pseudophoc. v. 36 et 69 B.⁴ legitur; an ad Op. 828 referendum?

14 est versus Dionysii Perieg. 912

15 Hesiodo primus abiudicavit Scriverius; ex Euphorionis 'Hesiodo' versiculos depromptos esse existimat Unger; de fragmento cf. Jungmann Coniect. Fulgent. 37 sqq. et Kaibel Herm. XV 449 sq. *pritos* Helmii cod. G, *peprigos* codd. αβ (*peprigros* cod. E), *pepigros* codd. HM: unde Προῖτος Casaubonus, <ὁ> δὲ Προῖτος Ritschl, βεβριθῶς Fröhlich, πεπερηθῶς (αἰμόρ-

ράντοισι <δρόσοισιν> id est sordidus uvarum bene cal-
catarum sanguineo rore

15b] Athenaeus III 116a Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος . . . ἐν τῷ
περὶ ταρίχων Ἡσιόδον φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων
τάδ' εἰρηκέναι·

ἄμφακες [μὲν] πρῶτον στόμα κέκριται† αὐτὰ καὶ θιοιην
γναθμὸν <ὄν> ἠυδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες,
οἷς ὁ ταριχόπλεως ἄδε Βόσπορος, οἱ δ' ὑπόγραστρα
τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.

ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὀξύρρύγχου, 5
ὄν καὶ ὄλον καὶ τμητὸν Ἀλεξανδρεῖς ἐκόμισσαν.

θύνων δ' ὠραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ
καὶ σκόμβρων κυβίων τε καὶ εὐχόρτου † λικιβάττεω
καὶ Πάριον κολιῶν κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη·

Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φέρων Γαθειρόθεν ἄξει 10
Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐκ ξαθέοιο Τάραντος
ὀρκύνιοι τρίγωνα, τὰ τ' <έν> στάμνοισι τεθέντα
ἀμφαλλάξ δείπνοισιν ἐνὶ πρῶτοισιν ὀπηδεῖ.

ροον . . . ἐέρσην 'emittens sanguineum rorem') Jungmann, φερ-
τὸς C. Schenkl secuntur in codd. corrupta haec: ista fulu-
eulactis (ὑλancis T) menes emoru (semoru P, emorum TDβα
[MH] β; ista fulveo (fulueu M) lactis mene somoru (semoru M)
HM; unde σταφυλάων | εὐ λακτιζομένων Leutsch, σταφυλῆφι |
εὐ λακτιζομένης Ritschl, αἰμορράντοισι Peppmüller, αἰμορραγέεσσι
ipse conieci, αἰμοσταγέεσσι Unger <δρόσοισιν> Unger

15b ab Hesiodo alienum 1 [μὲν] del. Bergk κέκριται
Kaibel, καὶ κριται cod. A ἂν τακρωθῇ? dubitans Kaibel
2 <ὄν> Kaibel 3 ταριπόλεως A, corr. Casaubonus οἱ πυ-
θόγραστρι A, corr. Hermann 4 τετρωαγωνα A, corr. Mu-
surus ταρίχια Coraes, ταχητρια A 5 οξύρρύγχου A, corr.
Meineke 6 Ἀλεξανδρεῖς scripsi, ἄλες τρηχεῖς A 8 κυβίων
Meineke, βυθίων A 9 κωλιων A, corr. CE 10 φέρων
Kaibel, φεύγων A, φηγών Musurus γαδείραθεν A, corr.
Meineke 11 ἐκ ξαθέοιο Kaibel, ἐξ ἀγαθοῖο A 12 <έν> add.
Musurus

ταῦτα τὰ ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι μᾶλλον ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἑσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον ἢ Βυζάντιον ἔτι δὲ Τάραντα καὶ Βρεττίους καὶ Καμπανούς πολλοῖς ἔτεσι τούτων πρεσβύτερος ὢν; δοκεῖ οὖν μοι αὖ τοῦ Εὐθυδήμου εἶναι τὰ ποιήματα

16] Schol. ('Lactantius Placidus') Stat. Theb. III 483 *prima opinio est ab Hesiodo: futura praedicere, quia supernus conditor orbis, cum chaos figuraret in semina, hanc illis potestatem concessit*

17] Schol. ('Lactantius Placidus') Stat. Theb. IV 482 *quidam enim volunt non Iovis † filium esse Mercurium, sed † Pyrrhae — in qua opinione etiam Hesiodus versatur in his libris, quos de Theogonia scripsit, quidam Persei*

18 (218)] Proclus Proleg. in Hesiod. Op. p. 4, 18 G. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. νῦν δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ λέξεων τὰς δεομένας σαφηνεῖας διερμηνεύσωμεν ... D'Orvillii codex additum habet: ῥήσεις Ἑσιόδου· μουσοπνόων στομάτων'. ἄλλως

19] Athenagoras lib. pro Christ. 14 (ἵδρυνται θεοῦς . . .) ἀλκμὰν καὶ ἡσίοδος μῆδειαν ἢ νιόβην

20] Hesychius v. Ἀργεῖη· Πελοποννησία· λευκὴν δὲ Ἑσιόδος

16 Hesiodeum nihil praeter chaos, cf. Wilamowitz Herm. XXXIV 603

17 de scholio graviter corrupto cf. Wilamowitz l. c. 603 sq.

18 cf. Sittl Wien. St. XII 60

19 Ἀκαρνεῖνες Ἀμφίλοχον, Μῆδοι Ἀθιόχην, <Μόψον> Κίλικες Schwartz; Κερκυραῖοι vel Ἀσκραῖοι Ἑσιόδον κτλ. Sauppe

20 Ἑσιόδος] Ἡλιόδωρος Ruhnken

21] Hesychius v. ἄμφουδης· περὶ τὸ ἔδαφος· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὐδας ῥίπτων

22] Et. mag. v. λάταξ· παρὰ τὸ $\overline{\lambda\alpha}$ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω, σταῖξ καὶ λάταξ ἡ μεγάλη σταγὼν, Ἡσίοδος

21 Ἡσίοδος] Ἡλιόδωρος Ruhnken, Ἡρωδιανὸς Hermann

22 Ἡσίοδος] Ἡρωδιανός Ruhnken

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΓΩΝ

NOTAE LIBRORUM

F = cod. Florentinus bibl. Laurentianae LVI 1 saec. XIV

* * *

A = lacinia papyri Flinders Petrie (tab. XXV ed. Mahaffy)
saec. ut videtur III a. Chr.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΣ ΑΥΤΩΝ

Ὅμηρον καὶ Ἡσίودον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὖχονται γενέσθαι. ἀλλ' Ἡσίodos μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ

5 εἶσατο δ' ἄρχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ 5
Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήη, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σκυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς πο-
10 ταμοῦ καὶ Κρηθίδος νύμφης κεκλῆσθαι φασι πρότερον 10
Μελησιγένῃ, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῆοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἰδιον εἶναι πόλιν λέγοντες καὶ περισφῶζεσθαι
15 τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλου-

Versuum numeros editionis meae maioris in margine exteriore posui

2 γενέσθαι Barnes, λέγεσθαι F 5 εἶσατο F, corr. Stephanus, νάσσατο Hes. Op. 639 6 οὐδέ] δέ in ras. F 7 ἄποικοι Hermann, ἔποικοι F 8 γεγενῆσθαι F 9 γε Stephanus, τὲ F 10 Κρηθίδος cf. 25, κρηθίδος F, Κρηθίδος Barnes 11 μελησιγενῇ F 15 αὐτοῖς F, corr. Westermann

15 μένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ
 φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρ-
 ξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλή διαφωνία
 παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης 20
 Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ
 20 Μνασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα
 ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον
 ἱερογραμματέα, εἰσὶ δέ, οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς·
 μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθιίδα, οἱ δὲ Θεμί- 25
 στην, οἱ δὲ Ὑρνηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ
 Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦ-
 25 σαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ
 Μέλης, ὥς δὲ τινὲς φασί, Μελησιγένης, ὥς δὲ ἔνιοι,
 Ἄλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ 30
 τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων
 Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρῳσιν τῶν ὁμμάτων· παρὰ
 γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ
 30 δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδρια-
 νοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὀμήρου, ἐκθησό- 35
 μεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου, πόθεν Ὅμηρος
 καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

21 Μαίονα Sturz, ///αιονα F εὐ///αίων F, rest. Meineke
 22 Μνασαγόραν Rohde, μασαγόρ (altera littera incerta) F, Μασσα-
 γόραν Tzetzes Alleg. Hom. Iliad. 60, Δμασαγόραν Barnes, Μαια-
 γόραν Nietzsche Δημόκριτος] Δημήτριος Wilamowitz ὁ
 rest. Nietzsche, vocola evanuit in F 23 Θαμύραν] dimidium
 alterum litterae primae et prius litterae α evanida in F
 24 ///ρογραμματέα F, cf. Tzetzes l. c. 61, rest. Nauck ὀδυ///σέως
 F 25 ///ρηθιίδα F Θεμιστώ Barnes 26 Ὑρνηθῶ dubitans
 Westermann, εὐγνηθῶ F (Ὀρνηθοῦς Tzetzes Alleg. Hom. Iliad.
 65) 29 μελησιγενῆς F 30 Ἄλτης e schol. Hom. X 51
 Welcker, αὐλητῆν F, Ἀὐλήτης Boissonade, qui quae secuntur
 recte distinxit; post φασὶ et Ὅμηρον interpungit F δὲ om.
 F, δ' Westermann 34 ἀδιανοῦ F, corr. apographum Stephani

ἄγνωστόν μ' ἔρειαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,

40 Τηλέμαχος δὲ πατήρ καὶ Νεστορὲς Ἐπικάστη 35
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.
οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πνθόμενον καὶ
τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ με-
γαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξασμένος.

45 ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν 40
εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῇ. γενεαλογουῦσι δὲ
οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Αἰθούσης τῆς Ποσειδῶνος
γενέσθαι Αἶνον, Αἶνου δὲ Πίερων, Πιέρων δὲ καὶ
νύμφης Μεθώνης Οἰάγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης
50 Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Δοῖον, <τοῦ δὲ Εὐκλέα>, τοῦ δὲ 45
Ἰαδμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφρημον, τοῦ
δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δῖον καὶ
Ἀπελλῆν, Δίου δὲ καὶ Πυκτιμῆδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην· Ἀπελλοῦ δὲ Μαίονα, Μαίονος
55 δὲ καὶ θυγατρὸς Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγω- 50
νίσασθαι ὁμόσε ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας. ποιήσαντα
γὰρ τὸν Μαργίτην Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν
ῥαψωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς

40 νεστορίη F Πολυνάστη primitus scriptum fuisse sus-
picatur Nietzsche 46 δὲ] δ' Westermann, τὲ F 47 Αἰ-
θούσης Charax ap. Suidam v. Ὀμηρος, καὶ θοώσης F 48 λῖνον
F 50 Δοῖον e Charace Goettling, ὄρτην F, Ὀθρυν Barnes,
Ὀτρυν? Welcker <τοῦ δὲ Εὐκλέα> e Charace Goettling
51 Ἰαδμονίδην coll. Herod. II 134 et Plut. Mor. p. 557 a
Nietzsche, ἄρμονιδην F 53 Ἀπελλῆν Charax ap. Suidam,
Ἀπέλλαιον F, Ἀπέλλην (Ἀπελλέα?) Nietzsche 54 Ἀπέλλον
(Ἀπελλέους?) Nietzsche, πέρσου F, Ἀπελλαίου Sittl 55 καὶ θυ-
γατρὸς Nietzsche, θυγατρὸς καὶ F 57 ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐ-
βοίας idem, ἐν ἀυλίδι τῆς βοιωτίας F

πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι, τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν 60
εἰπεῖν·

55 ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφι-
ξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν 65
αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφι-
60 δάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς
ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ
σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶν συνεκά-
λεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες 70
ἀλλήλοισι ἦλθον εἰς τὴν Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι
τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ
65 καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτη-
κότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνι-
σαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦ- 75
τον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ
Ὀμήρου καθ' ἐν ἑκάστῳ, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀποκρίνασθαι.
φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

70 υἱὲ Μέλητος, Ὀμῆρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδώς,
εἴπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν; 80

Ὀμηρος

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Αἶδαο περῆσαι.

63 παίδων F Pausanias X 24, 2 Stephanus Byz. v. Ἴος
Anth. Pal. XIV 65, ἀνδρῶν Pseudoplutarchus Vit. Hom. I 4
Proclus Chrest. (schol. Il. I p. XXXII D.) 66 Γανύκτωρ Pau-
sanias, γαννύκτωρ F 73 Πανήδης ex papyri A col. I v. 4
(π) > ANHΔΟΥ) rest. Kirchhoff; πανοίδης F, Πανίδης Tzetzes,
Πανείδης Hermann 81 ἀρχὴν A (AP < χην) F Stobaeus CXX 3,
πάντων Theognis 425 82 ὅπως A Theognis Stobaeus, ὅμως F

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

75

εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιέλκελ' Ὅμηρε,
85 τί θνητοῖς κάλλιστον ὀλεαὶ ἐν φρεσὶν εἶναι;

ὁ δέ·

ὁππότε' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰοιδοῦ 80
ἤμενοι ἐξέλης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
90 σίτου καὶ κρεέων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐργεῖη δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαν- 85
μασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοὺς στίχους ὥστε χρυσοῦς
95 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοι-
ναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δείπνων καὶ σπονδῶν προκα-
τεύχεσθαι πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ
Ὁμήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπε-
ρώτησιν καὶ φησι τούσδε τοὺς στίχους· 90

100 Μοῦσά γέ μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρὸ τ' ἐόντα,
τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνησαὶ αἰοιδῆς.

ὁ δὲ Ὅμηρος βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἄπορον λῦσαι
φησὶν·

85 τί θν>ΗΤΟΙΚΑΛ<λιστον A, cf. v. 92 et quae dixi Wien.
St. XIV 141, τί θνητοῖσιν ἄριστον F 87 sq. cf. Hom. ι 5 sq.
κατά Nietzsche, κατὰ F 90 κρεέων scripsi, κρειῶν F Ho-
meri codd. 92 εἶδεται] . . . ΕΤΑΙ A 93 του>ΤΩΝΤΩΝ A,

τῶν F 94 τους στι>ΧΟΥ A, unde locum restitui, τὰ ἔπη F
98 ἀπῆρων F, ἀπό apogr. Stephani in marg. ἐπ' ἐρώτησιν
F 100 cf. Theog. 31 Μοῦσά γέ μοι i. e. αἰεῖδει, ΜΟΥΣΑ-
ΓΕΜΟΙ A, Μοῦσά γ' ἐμοὶ Kirchhoff, μοῦσ' ἄγε μοι F, Μοῦσ'
ἄ γέ μοι (i. e. ἄ γέ μοι Μοῦσα αἰεῖδει, τά κτλ., τῶν μὲν μηδὲν
ἄειδε) Nietzsche, Μοῦσα λέγει Goettling ΠΡΟΤΕ<οντα A, τ'
ἐόντα evanidum F 101 ΜΗΘΕΝ A

οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
95 ἄρματα συντριψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

105

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφι-
βόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στι-
χους λέγων ἡξίου καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀπο-
κρίνασθαι τὸν Ὅμηρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιό-
100 δον, ὁ δὲ ἑξῆς Ὅμηρον, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων 110
τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

Ἡσίοδος

δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα καὶ χένας ἵππων

Ὅμηρος

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

Ἡσίοδος

καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

Ὅμηρος

ἀνδράσι ληιστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

115

Ἡσίοδος

105 χερσὶ βαλέων ἰοὺς οὖλων κατὰ φῦλα γιγάντων

Ὅμηρος

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα.

104 τύμβῳ F Plutarchus Mor. 153 f, ΤΥΜΒΟΝ A (duplicem antiquitus lectionem extitisse suspicatus sum) καναχήποδες ἵπποι A (KAN<αχηποδες ιπ>ΠΟΙ) Plutarchus, verba intercedunt in F 105 ἐρίζοντες A (ερι>ΖΟΝΤΕC) F, ἐπειγόμενοι Plutarchus 112 sqq. Ἡσίοδος et Ὅμηρος indices om. F 112 δεῖπνον — εἴλοντο] ὥς οἱ μὲν δαίνυντο Aristophanes Pac. 1282 113 πολέμοιο Stephanus, πολέμον F, πολέμον Aristophanes κορέσθην F, κόρεσθεν Hermann, (πολέμον) ἐκόρεσθεν Aristophanes 115 ἐπ' ἀκτὴν δοῦλοι ἔπessθαι? Nietzsche 116 post 117 legitur in F, transposuit Nietzsche βαλέων Goettling, βαλῶν F ἰοὺς Nietzsche, ἰοῖσιν F οὖλων scripsi, ὄλων F, ὠμῶν? Nietzsche 117 ἥρακλῆς F

Ἡσίοδος

οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάκλιδός ἐστι

Ὅμηρος

μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Ἡσίοδος

120 αὐτὰρ σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ

Ὅμηρος

σῶμα τό γε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

110

Ἡσίοδος

αὐτὰρ ἐπεὶ δμηθή γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

Ὅμηρος

Καλλιστὼ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Ἡσίοδος

ὥς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

Ὅμηρος

125 οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ἡσίοδος

δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

115

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος

Ὅμηρος

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

Ἡσίοδος

ἡμεῖς δ' ἅμ πεδίον Σιμοέντιον ἦμενοι αὐτως

130 ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

120 αὐτὰρ Ludwig, οὗτ' ἄρ F, οὗτ' ἄρα Goettling, εὗτ' ἄρα (σοί 'nomin. plur.') idem dubitans, ἥ τ' ἄρα Hermann ἐμίγη F, (εὗτ' ἄρα σοὶ) ἐμιγεν Goettling 121 τόγε (vel τόδε) σπείραντε Boissonade, τό γ' ἐσπείραντο F, τότε σπείραντε Hermann, τόδε σπείραντο Goettling χρυσήν F 123 βιοι F 127 κατατεθνηῶτος F, corr. Goettling 129 σιμοούντιον F αὐτως Westermann, οὕτως F

Ὅμηρος

120 φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχάυλους.

Ἡσίοδος

δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης

Ὅμηρος

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

Ἡσίοδος

Κολχίδ' ἔπειτ' ἤγοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα

Ὅμηρος

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.

Ἡσίοδος

125 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης

Ὅμηρος

ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐνσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Ἡσίοδος

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι

μηδὲ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·

ἐσθίετε, ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδὲ τις ὑμέων

130 οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

Ὅμηρος

πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν
φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

132 ἀριστῆ F, corr. apogr. Stephani 133 τε ἀπείρυσαν
F, τ' ἀποείρυσαν Barnes ναῦν F, νηῦν vel νέα restituendum
esse censui 134 sq. ἐπεὶ θ' ἵκοντο scribens inter se trans-
posuit Nietzsche 134 ἔπειτ' ἤγοντο (Μήδειαν) Wilamowitz,
ἔπειθ' ἵκοντο F 137 ἐνσέλμων F 138 τοῖσι F 140 ὑμῶν
F 138 sq. Hesiodo, 140—142 Homero tribuit Hermann, v.
138, 140 sq. Hesiodo, 139 Homero Goettling 142 αὖτις F
143 ταῦτα δὲ πάντα Barnes

- 145 τοῦτό τι δὴ μοι μῶνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί; 135
- ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·
- πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
- 150 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.
- τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πληθὸς ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν 140
οὐσῶν πενήκοντα, ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ
χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ε . . . κατὰ
πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίο-
155 δος ἄρχεται πάλιν·
- νῖε Μέλητος Ὀμηρ', εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλιο θυγάτρει, 145
λέξον μέτρον ἐναρμόζων, ὅ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.
- 160 ὁ δέ φησι·
- Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω. 150
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων

* * * *

147 ὁ δὲ Ὀμηρος Barnes 153 post μυριάδες in F, εὐν
legitur; ε lacunae signo adiecto Westermann, πεντακισχίλιοι
τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα Barnes, ἀνδρῶν δὲ διπλῇ μυριάς
μία καὶ ἀπλαῖ χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα Hermann, ἀνδρῶν
vel Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες μίαι σν' Westermann; εὔ in ενν latere
ratus εὔ δὴ κατὰ πάντα coniecit Nietzsche 157 ὑψίστοι F,
corr. apogr. Stephani 158 μέτρον Barnes ἐναρμόζον F,
corr. Boissonade 159 τε om. F ποθέω] θέω F, corr. marg.
apogr. Stephani 162 εἰπέμεν Barnes, εἰπεῖν F 164 ἔχθιστ^ο
F post 164 deest versus, lacunae signum posuit Nietzsche

ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

165

Ἡσίοδος

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἥθεσι ποίοις;

Ὅμηρος

155 εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέλη.

Ἡσίοδος

εὖχεσθαι δὲ θεοῖσι τί πάντων ἐστίν ἄμεινον;

Ὅμηρος

εὐνομον εἶναι ἐῷ θυμῷ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.

170

Ἡσίοδος

ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

Ὅμηρος

160 ὥς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Ἡσίοδος

ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;

Ὅμηρος

κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Ἡσίοδος

τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

175

Ὅμηρος

γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἔπεσθαι.

165 τῷ Boissonade 168 τιμοῖντο F 169 θεοῖσι τί
Rohde, θεοῖς ὅτι F 170 εὐνομον conieci, εὐνοον F, εὐνοος
Nietzsche ἐῷ θυμῷ (de deorum animis intellegens) Nietzsche,
de homine accipio; ἐαυτῷ F 171 ἔχεις Hutchinson, ἔχειν σ' F
172 ἐμῇ γνώμῃ malit Westermann 173 ἀνδρεία F 174 ὠφε-
λείας F, corr. marg. apographi 176 γινώσκειν F

Ἡσίοδος

πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν; 165

Ὅμηρος

οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπεται.

Ἡσίοδος

ἢ δ' εὐδαιμονίῃ τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

Ὅμηρος

180 λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἤσθέντα τε πλεῖστα.

ὀηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης 170
ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιη-
μάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

185 Πηλιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομενάων·
αἰὲ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα 175
κεκρούφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
190 οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πύονα χῶρον 180
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν
γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

177 βροτοῖσι F, corr. Barnes βροτῶν ποίοις suspicatur
Nietzsche 178 αὐτὸς] οὗ τις Nietzsche 180 τε om. F
182 Πανήδης cf. ad 73; πανοίδης F, Πανείδης Hermann
186 ἀμητοῖο F, an ἀμήτοι? τε] δὲ Hes. Op. 384 188 αὐτὶς
F 191 τ' ἄγχεα Hes. Op. 391, δ' ἄγχεα F 193 ναίουσι
F 194 γυμνοῦς θ' ἀμάειν F, γυμνὸν δ' ἀμάειν Hes. Op.
392 εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσθα | ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος
Hes. Op. 392sq.

μεθ' ὃν Ὅμηρος·

195

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
 185 καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίῃ λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω·
 200 ἀσπίς ἄρ' ἀσπὶδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
 190 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι
 μακραῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὅσσε δ' ἄμερδεν
 205 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 195 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαιινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες
 ἐπῆνουν, ὥς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν,
 200 καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν
 Ἡσίοδον ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ
 γεωργίαν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν
 πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης
 215 οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα
 χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα·

205 Ἡσίοδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
 ὕμνω νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος 220

196—209 ex Hom. N 126—133 et 339—344 199 κρινθέν-
 τες F 201 ἀσπίς δ' ἄρ' F 204 φθεισίμβροτος F 205 μακρᾶς
 F, μακρῆς Hom. N 340 218 Μούσῃς suspicatus sum ἀνέ-
 θεῖκα Anth. Pal. VII 53, cf. Hes. Op. 658

εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ
θεῷ ἀναθήσων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεν
γενομένην τὴν προφητὴν φασιν εἰπεῖν· 210

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
225 Ἡσίοδος Μούσῃσι τιτιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἣ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν. 215

ὃ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
230 μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν,
εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ'
Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνο-
ήσας τὸ μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο 220
Διὸς Νεμείου ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλεονος γενο-
235 μένης ἐν τοῖς Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι
τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτεί-
ναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Λοκρίδος
πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς
τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος ἑορτῆς τινος 225
240 ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας πάντες ἐπὶ
τὸν αἰγριαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκείνο
μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεξήτουν.

225 Μούσαις τιτιμημένος Tzetzae Vit. Hes. 96 codd. pars
226 ὄσσην F 227 κάλλιμον F (μ e s corr.) 228 κεῖθι δέ
τοι F, 'κεῖ γάρ τοι cod. P Tzetzae (quod in κεῖ γάρ τοι mutavit
Westermann), καὶ γάρ τοι codd. cett. Tzetzae 231 Οἰνεῶνα
Westermann παρὰ F 234 νεμίου F δέ] δ' F
235 Οἰνοεῦσιν Friedel, Οἰνεωνεῖσιν Sauppe, οἰνῶσιν F, Οἰνεῶσιν
Goettling, ἐν τῷ Οἰνεῶνι Westermann 237 Ἀχαΐας Wester-
mann, Εὐβοίας F Tzetzae Vita Hes. 106, Μολυκρίας Goettling,
Βοιωτίας Nietzsche, τῆς Βολίνας (vel Εὐπαλίας) καὶ τῆς Μο-
λυκρίας primitus scriptum fuisse censuit Nietzsche 240 Ἀρι-
αδνείας sine accentu F, 'Ρίου ἀγνείας Nietzsche

οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν κατασπά-
 σαντες ἄλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὓς
 κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόν- 245
 230 τωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῳ. Ἐρατοσθένης
 δέ φησιν ἐν Ἑσιόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον τοὺς
 Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἐναλόντας σφα-
 γιασθῆναι θεοῖς <τοῖς> ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ
 μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προ- 250
 ειρημένων, μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθα-
 235 ρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἑσιόδου δη-
 μῶδους, <Τρωίλου> ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
 ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ
 χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ 255
 ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήμιος, ἀλλὰ θανόντος
 240 ὁστέα πλήξιππος γῇ Μινυᾶς κατέχει
 Ἑσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
 ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. 260

καὶ περὶ μὲν Ἑσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυ-
 χῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶ-
 245 τον μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ζ, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες·

247 Ἑσιόδῳ Goettling, ἐνηπόδῳ F 248 γαννύκτορος F
 ἐναλόντας Friedel, ἀνελόντας F 249 <τοῖς> Bernhardy, om. F
 ὑπὸ F 253 δημῶδους <Τρωίλου>] coll. Plutarch. Mor.
 p. 162 d Nietzsche, δημῶδους F, Δημωνίδου Sittl 258 πλήξιπ-
 πος — Μινυᾶς scripsi, πληξίππων γῇ Μινυᾶς F Pseudaristoteles
 Pepl. 19, πληξίππου γῇ Μινύῃ Tzetzes Vita Hes., πληξίππων
 γῇ Μινυῶν Pausanias IX 38, 4 Anthol. Pal. VII 54, 2 259 ἐν
 — ἐστὶν F Anthologia Tzetzes, ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Pau-
 sanias 260 βασάνοις Tzetzes 263 ζ Hermann, ξ F

265 εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι. ἀκούσαντες
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος 250
καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι
270 ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος
χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ
οὕτως·

χαλκῆ παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι.

ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῇλη 255

275 καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζη δὲ θάλασσα,

ἡέλιος δ' ἀνιῶν φαίνη λαμπρά τε σελήνη,

αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ

σημανέω παριούσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

265 Ἐπιγόνους Barnes, ἐπειγομένου F ζ Hermann, ξ F
271. 272 καὶ ποιεῖ οὕτως in marg. habet F 273 χαλκῇ F
scriptores cett. Μίδεω Pseudoherodoti Vitae Hom. p. 5 W.
cod. B, Μίδου F Pseudoherodoti codd. ceteri Philoponus in
Aristot. Anal. post. 34 b, Μίδα Plato Phaedr. p. 264 C Laert.
Diogenes I 6, 89 Incert. auctor or. Cor. ('Dio') XXXVII 38
Anthologia ἐπὶ σήματος ἦμαι F, ἐπὶ σήματι κείμει scrip-
tores cett. 274 ἔς τ' F Incert. auctor or. Cor. Pseudohero-
doti Vita Hom. Laertius Diogenes Anth. Pal. auctor περὶ ὕψ.
36, 2, εὖτ' Anth. Plan., ὅφρ' Plato Libanius I 519, 17 R. νάη
F Plato Sextus Empir. Pyrrh. II 37 Libanius Anth., ῥέη Incert.
auctoris or. Cor. codd. (νάη Emperius) Laertius Diogenes
Pseudoher. Vita Hom. (ῥέοι pars codd.) auctor περὶ ὕψ. Sextus
Empir. adv. math. VIII 184 τεθῇλοι Pseudoherodoti Vitae codd.
pars maior 275 sq. om. Plato Incert. auctor or. Cor. Anth.,
inverso ordine dispositos habet Laertius Diogenes 275 om.
Pseudoher. Vita πλήθωσι] ῥέωσιν Laertii Diogenis codd. PB
(ῥείωσιν Röper) ἀνακλύζη Laertius Diogenes 276 φαίνη F,
λάμπη scriptores cett. λαμπρή Goettling, sed. cf. ad Theog. 19
277 πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ F Incert. auctor or. Cor. Anth.
Pal. Laertii Diogenis codd. PB Suidas v. αὐτοῦ, πολυκλαύστῳ
ἐπὶ τύμβῳ Anth. Plan., πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου Plato Pseudoher.
Vita 278 σημανέω F, ἀγγελέω scriptores cett.

260 λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἄργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν
Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

280

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζεις.

μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν, ἔπη Μβ',
265 πεποικηκὼς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὼν Μ,εφ'. παραγενόμενον
δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ 285
Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευ-
τηρίῳ ψύχους ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι
λέγεται τούσδε τοὺς στίχους·

ἄνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
270 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
<χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες>
λαοῖς εἰν ἄγορῇσι καθήμενοι εἰσοράσθαι.
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, ὅπότε ἂν νείφῃσι Κρονίων.

275 ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψώδει 295
τὰ ποιήματα. τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς
Ἄργος καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

281 τόδ' Barnes ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος Tzetzes 282 σῇσιν
ἐπιφροσύνῃς Menrad, σῆς ὑποφραδμοσύναις Barnes αἰὲν]
ἐσθλὸν Tzetzes 283 Μ,β' Nietzsche, μβφ (β m¹ ex ι corr.?) F
284 Μ,εφ' Nietzsche, με F 289 στέφανοι παῖδες F, στέ-
φανος παῖδες Pseudoher. Vita p. 15 W., παῖδες στέφανος Sui-
das 290 δ' ἐν πεδίῳ Pseudoher. Vita Suidas; post hunc
versum aliquid excidisse e Pseudoher. Vita Hom. p. 16 W. vidit
Barnes; e Vitae versibus χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ
βασιλῆες | ἥμενοι εἰν ἄγορῇ κόσμος λαοῖσιν (sic Nietzsche pro
'κόσμος τ' ἄλλοισιν') ὀράσθαι Nietzsche versum huius modi
composuit: θήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ (sive κόσμος)
βασιλῆες; οἶκον ἀέξει volgo legebatur 292 λαοῖς Nietzsche,
λαὸς δ' F καθήμενοι rest. Nietzsche, καθήμενος F
294 νείφῃσι F

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,

300 Τροίξην' Ἠόννας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον 280

νῆσόν τ' Αἶγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδεΐδης, οὗ πατὴρ ἐχὼν μένος Οἴνεύδαο,
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀρακλειτοῦ φίλος υἱός·

305 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 285

Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.

ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

τοῖσι δ' ἄμ' ὀρδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο·

ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο

310 Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο. 290

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεσθηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες
ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδο-
ξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς
ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο

315 θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα 295

καὶ κατ' ἐνιαυτὸν <καὶ> ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα
εἰς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης
αὐτοῦ·

θεῖος Ὀμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μέγανυχον

320 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,

299 τ' om. Hom. B 560 ἀσί///ην (v erasum) F 301 νῆσόν τ']
οἱ τ' ἔχον Hom. B 562, sed cf. Fr. 96, 7 Strabo VIII 375, 16
Αἶγιναν Hom. l. c., αἶγινάν τε F 303 non legitur in Homero
(post B 563) 305 Εὐρύπυλος ex Hom. B 565 Barnes
306 Μηκιστέος dedi ex Hom. B 566, μηκιστέως F 307 συμ-
πάντων Hom. B 567 309sq. non reperiuntur in Hom.
316 <καὶ> ἄλλην (vel ἄλλην <δὲ>) Boissonade, καὶ om. F
317 ἐσχίον F εἰκόνης] εἰκό F 319 μέγανυχον Barnes, με-
γαλάνυχον F 320 καλλιπεῖ σοφίῃ Stephanus in marg. apo-
graphi, καλλιπεῖν σοφίῃ τε F

- ἔξοχα δ' Ἀργεῖους, οἳ τὴν θεοτειχέα Τροίην
 300 ἥρειψαν ποινὴν ἠνκόμου Ἑλένης.
 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.
 ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς 325
 Ἀῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερά-
 305 τινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·
 μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.
 ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν
 κοινὸν ἐποίησαντο, Ἀῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς 330
 λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ
 310 πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς
 Κρεώφυλον κακεῖ χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὢν ἤδη.
 ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ'
 ἀλείας ἐρχομένων, ὥς φασι, πυνθόμενος 335
 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 εἰπόντων δὲ ἐκείνων·
 315 ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,

322 ποινὴν Barnes, ποινῆς F 323 ἔστησε F μεγαλό-
 πολις F, πτ superscr. in apographo Stephani 326 κερά-
 τινον F 333 κρεώφυλον F 336 ἀπ' Ἀρκαδίας F testes,
 ἀπ' Ὀρτυγίης? ἄγρης ἀλίης Koechly θηρήτορες F Proclus,
 ἀλήτορες Vitae Hom. IV p. 28 W. et V p. 30 W. Tzetzes Exeg.
 Pliad. 37, 18 ἧρ' ἔχομέν τι F, ἄρ' ἔχομέν τι Proclus Chrest. I
 p. XXXII 22 D. 338 ὅσσ' Pseudoherodoti Vita p. 18 W. Suidas
 v. Ὅμηρος, οὗς Proclus Vitae IV. codd. MR λιπόμεσθα, ὅσ'
 οὐχ Vitae V. codd. CM, λ>ιπόμεσθα, ὅσσ' οὐκ Epigr. ed.
 Kaibel 1105, λιπόμεθα, ὅσ' οὐχ F, λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ Pseudo-
 herodoti Vita Suidas, λιπόμεσθα, ὅσα δ' οὐχ Vita Hom. codicis
 Romani bibl. Vict. Em. gr. 6 et Vitae V. Homeri codd. pars,
 λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ Pseudoplutarchi Vita B., λιπόμεσθ', οὗς δ'
 οὐχ Proclus φερόμεθα F Vitae V. codd. CM

οὐ νοήσας τὸ λεχθέν, ἤρρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ
 340 δέ φασιν ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειρόσθαι
 δέ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ
 οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ
 τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ 320
 τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. ἀναχωρῶν δὲ ἐκεῖθεν,
 345 ὄντος πηλοῦ ὀλισθὼν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν,
 τριταῖος ὥς φασι τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἰῶ. ἔστι δὲ
 τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

---

342 sq. δὲ τοῦ] δ' ἐκ τοῦ malit Westermann 343 αὐτῶ
 malit Westermann 344 αὐτοῦ F 348 κάλυπεν Pseudo-
 herodotus Vita Hom. p. 19 W.

INDEX NOMINUM

- *Ἀάτην Th. 230
Ἀβαντίδι Fr. 186, 1 *Ἀβαντίδα*
 Fr. 186, 2
 *Ἀβάντων Fr. 96, 13
Αγαμέμνων Fr. 94, 14 *Αγα-*
μέμνονα Fr. 93, 5
Ἀγανή Th. 247 *Ἀγανήν* Th. 976
 *Ἀγέλαον Fr. 135, 15
Ἀγλαΐην Th. 909; 945
Ἀγοριον Th. 1013
Ἀγχίση Th. 1009
Ἀδμήτη Th. 349
Ἀελλώ [acc.] Th. 267
Ἀθάμας Fr. 7, 4 *Ἀθάμα Fr. 247
Ἀθηναίη S. 126; 443 *Ἀθηναίης*
 Th. 318 O. 430 Fr. *7b, 3;
 14, 8
 (*Ἀθηναίων* Fr. 104)
 *Ἀθηνάων Fr. 104 *Ἀθηνέων*
 Fr. 94, 43
Ἀθήνη Th. 573; 577 O. 72; 76
 S. 325; 343; 455; 470 Fr. 245,
 4 *Ἀθήνην* Th. 13; 888; 924
 v. l. O. 63
Αἰακίδης Fr. 81, 3 *Αἰακίδη*
 Fr. 81, 7 *Αἰακίδησι* Fr. 205, 1
Αἰακίδας Fr. 77
Αἰακοῦ Th. 1005 *Αἰακόν* Fr.
 76, 1
- Αἶας* Fr. 96, 4
Αἰγαίω (ἐν ὄρει) Th. 484
Αἰγεΐδην S. 182
Αἰγιναν Fr. 96, 7
Αἰγίσθω Fr. 93, 6
Αἶγλη Fr. 270 *Αἶγλης* Fr. 105
Αἶδης Th. 850 *Αἶδαο* O. 153
Αἶδεω Th. 311; 768; 774
Αἶδη Fr. 96, 80 *Αἶδην* Th.
 455
Ἄιδος S. 151; 227 *Ἄιδόσδε* S.
 254
Ἄιδωνεύς Th. 913
Αἰδώς O. 200
Αἰήτης Th. 958 *Αἰήταο* Th. 992
Αἰήτεω Th. 994 *Αἰήτην* Th.
 957
Αἰθήρ Th. 124
Αἰθιόπων Th. 985 *Αἰθιοπας*
 Fr. 55
Αἰνείαν Th. 1008
Αἰνηίω Fr. 57
Αἰολίδαί Fr. 7, 3
Αἰολίδα O. 636
Αἴολος Fr. 7, 2
Αἴπυτος Fr. 113
Αἴσηπον Th. 342
Αἰσονίδης Th. 993; 999
Αἴσων Fr. 19, 1

Stellulis ornata sunt nomina e coniectura in textum recepta;
 ea, quae corrupta esse videbantur, uncis ( ) inclusi. Th. =
 Theogonia, O. = Opera et Dies, S. = Scutum, Fr. = Frag-
 menta, v. l. = varia lectio

- *Αἴτνης Th. 860
Ἀκάστη Th. 356
Ἀκταίη Th. 249
Ἀκτορίδης Fr. 94, 36
 *Ἀλάζυγον Fr. 86
Ἄλγεα Th. 227
Ἀλιάκμονα Th. 341
 *Ἀλίη Th. 245
Ἀλιμήδη Th. 255
Ἀλκαίοιο S. 26
Ἀλκείδαο S. 112
Ἀλκμήνη Th. 943 S. 3 *Ἀλκμήνης* Th. 526; 950 S. 467
Ἀλκυνόνη Fr. 275, 2
Ἀλφειόν Th. 338
Ἀμαρυγκείδης Fr. 73, 1
Ἀμπνικίδην S. 181
Ἀμυθαιονίδαις Fr. 205, 2
Ἀμύροιο Fr. 122, 2
Ἀμφιαράου Fr. 94, 16
Ἀμφιγυήεις Th. 571; 579 O. 70 S. 219 Fr. 79, 3
Ἀμφιδάμαντος O. 654
Ἀμφίδοκος Fr. 277
Ἀμφιλλογίας Th. 229
Ἀμφιρώ [nom.] Th. 360
Ἀμφιτρίτη Th. 243 *Ἀμφιτρίτης* Th. 930 *Ἀμφιτρίτη* Th. 254
Ἀμφιτρώων S. 37; 44; 80 *Ἀμφιτρώωνι* S. 54 *Ἀμφιτρώωνα* S. 2
Ἀμφιτρωνιάδης Th. 317 S. 165; 416; 433; 459
Ἄναρτος S. 477
Ἀνδροκτασίας Th. 228
Ἄνθεια S. 381
Ἀνθεμόεσσαν Fr. 68
Ἄνθην S. 474
 *Ἀντιόπη Fr. 110, 6
 (*Ἀντιόχη* Fr. 110, 6)
Ἀπάτην Th. 224
Ἀπέσαντος Th. 331
Ἀπόλλων S. 68; 478 Fr. 116, 1, 5; 135, 40; 194, 1 *Ἀπόλλωνος* Th. 94 S. 58; 70; 100 Fr. 135, 12; 142, 5 *Ἀπόλ-
 λωνι* Th. 347 *Ἀπόλλωνα* Th. 14; 918 O. 771 Fr. 265, 3
Ἀράβοιο Fr. 23, 1
Ἀργεΐης Fr. 94, *〈5〉, 42; 96, 3, 15 *Ἀργεΐην* Th. 12 *〈Fr. 96, 22〉
Ἀργεῖφόντης O. 77 *Ἀργεῖφόντην* O. 68; 84
 (*Ἀργέστω* Th. 870 v. l. *Ἀργέστην* Th. 379 v. l.)
Ἄργον Fr. 188, 1
Ἄργεος Fr. 94, 17; 144, 3 *Ἄργος* [acc.] Fr. 24
Ἄργην Th. 140
Ἄρδησκον Th. 345
 (*Ἀρεΐονα* S. 120 v. l.)
Ἄρης S. 192; 346; 357; 441
Ἄρηος O. 145 S. 109; 181; 434; 444 Fr. 73, 1; 99, 2; 110, 4 *Ἄρεος* S. 98; 191; 450
Ἄρηι Th. 933; 936 Fr. 135, 4
Ἄρηα Th. 922 *Ἄρην* S. 59; 333; 425; 457 *Ἄρες* S. 446
Ἀρητιάδην S. 57
Ἀριάδνην Th. 947
Ἀρίμοισιν Th. 304
Ἀρίονα S. 120
Ἀρίσβαντος Fr. 144, 1
Ἀρισταῖος Th. 977
Ἄρκτον S. 186
Ἀρκτοῦρος O. 566 *Ἀρκτοῦρον* O. 610
Ἄρμονίη Th. 975 *Ἄρμονίην* Th. 937
Ἄρνη S. 381 *Ἄρνην* S. 475
Ἄρπνίας Th. 267
Ἄρτεμιν Th. 14; 918
Ἄσβολον S. 185
Ἀσίη Th. 359
Ἀσίην Fr. 96, 9
Ἄσκη O. 640
Ἀσπληδών Fr. 277
Ἀστερίην Th. 409
Ἀστερόπη Fr. 275, 2
Ἀστραίῳ Th. 378 *Ἀστραῖον* Th. 376

- Ἀταλάντη* Fr. 21, 2
(Ἄτην Th. 230)
Ἀτλαγενέων O. 383
Ἀτλαντίς Th. 398
Ἄτλας Th. 517 Fr. 275, 3 *Ἄτλαντα* Th. 509
Ἀτρεΐδης Fr. 96, 48 *Ἀτρεΐδῃσι* Fr. 205, 2
Ἄτροπος S. 259 *Ἄτροπον* Th. 218; 905
Ἀυλίδος O. 651
Ἀυτόλυκον Fr. 111
Ἀυτονόη Th. 258; 977
Ἀφροδίτη Th. 989 Fr. 93, 1 *Ἀφροδίτης* Th. 975; 980 O. 521 S. 8; 47 Fr. 94, 5; 135, 31; 143, 3 *Ἀφροδίτην* Th. 16; 195; 822; 962; 1005; 1014 O. 65 Fr. 17, 3
Ἀχαιοί O. 651 *Ἀχαιῶν* Fr. 94, 25; 96, 7
Ἀχελώιον Th. 340
Ἀχιλλεύς Fr. 96, 54 *Ἀχιλλῆα* Th. 1007
Ἀχλὺς S. 264

Βελλεροφόντης Th. 325 *Βελλεροφόντην* Fr. *〈7b, 7〉; 245, 15
Βήλοιο Fr. 23, 2
Βίην Th. 385
Βοιβιάδος Fr. 122, 3
Βιωτίη Fr. 132
Βιωτοί S. 24
Βορέας S. 506; 547 Fr. 96, 88 *Βορέω* Th. 870 *O. 518; *553 (*Βορέον* O. 518; 553) *Βορέην* Th. 379
Βριάρεως Th. 149; 714 *Βριάρεων* Th. 817 (cf. *Ὁβριάρεως*)
Βρόντην Th. 140
(Βύβλινος O. 589 v. l.)

Γαῖα Th. 45; 126; 159; 173; 184; 479; 505; 702; 821 *Γαῖ'* Th. 117 *Γαίης* Th. 147; 154; 158; 421; 463; 494; 626; 644; 884; 891 *Γαίῃ* Th. 176; 238 *Γαῖαν* Th. 20; 470 (cf. *Γῆ*)
Γαλαξάνρη Th. 353
Γαλάτεια Th. 250
Γαλήνη Th. 244
Γερήνιος Fr. 15, 2
Γερηνοῖς Fr. 15, 3
Γερήνω Fr. 16
Γῆρας Th. 225
Γηρουνῆι Th. 309 *Γηρουνῆα* Th. 287 *Γηρουνέα* Th. 982
Γῆς Th. 106
Γιγάντων Th. 50 *Γίγαντας* Th. 185
Γλαυτοφάγων Fr. 54
Γλαύκη Th. 244
Γλανκινόμη Th. 256
Γλαύκω Fr. 7b, 7
Γλήμων Fr. 135, 19
Γλήχωνα Fr. 38, 1
Γοργείοις (καρρήνοις) S. 237
Γόργην Fr. 135, 17
Γοργοῦς S. 224 *Γοργόνες* S. 230 *Γοργούς* Th. 274
Γραίας Th. 270; 271
Γραῖκον Fr. 4, 3
Γρήνικον Th. 342
(Γύγης Th. 149 v. l., 714 v. l., 734, 817 *Γύγῃ* Th. 618 v. l.)
Γύης Th. 149; 714; *734; *817
Γύη Th. 618

(Δανααί Fr. 24 v. l.)
Δανάης S. 216
Δαναΐδης S. 229
Δαναός Fr. 24
Δεῖμος S. 195; 463 *Δεῖμον* Th. 934
Δευκαλίδης Fr. 96, 17
Δευκαλίωνος Fr. 4, 1 *Δευκαλίωνι* Fr. 115, 3 v. l.
*〈Δηνάνειραν Fr. 135, 17〉
(Δηίων Fr. 110, 3)
Δήλω Fr. 265, 1
Δημήτηρ Th. 969 O. 300 *Δη-*

- μήτερος O. 32; 393; 466;
597; 805 S. 290 Δήμητρος
Th. 912 Δημήτερι O. 465
Δήμητρα Th. 454
* Διδαίων Fr. 110, 3
Διδύμους Fr. 122, 1
Δίκη O. 256 Δίκης O. 220 Δίκην
Th. 902
Δίκτυν Fr. 6
Διώνη Th. 353 Διώνην Th. 17
Διώνυσος Th. 947 S. 400 Fr.
121, 1 Διώνυσον O. 614 Διό-
νυσον Th. 941
Δρύαλον S. 187
Δρύαντα S. 179
Δυναμένη Th. 248
Δυσνομήν Th. 230
Δωδώνη Fr. 134, 5 Δωδώνην
Fr. 212
Δωρίς Th. 250; 350 Δωρίδος
Th. 241
Δῶρος Fr. 7, 2
Δωτίω Fr. 122, 2; 246
Δωτώ [nom.] Th. 248
- Εἰλαρίδην Fr. 36
Εἰλατίδης Fr. 123, 4
Εἰλείθυιαν Th. 922
Εἰρήνην Th. 902
Ἐκάτη Th. 441 Ἐκάτην Th.
411; 418
Ἐλένη Fr. 93, 7 Ἐλένης O. 165
Fr. 94, 32, 42, 51*; 96, 3, 15
Ἐλένην Fr. 96, 22, 53
Ἐλευθῆρος Th. 54
Ἐλεφῆνωρ Fr. 96, 12
Ἐλίκη S. 381 Ἐλίχην S. 475
Ἐλικῶνος Th. 2; 23 O. 639
Ἐλικῶνι Th. 7
Ἐλικωνιάδων Th. 1 Ἐλικωνιά-
δεσσ' O. 658
Ἑλλάδος O. 653
(Ἑλλήνεσσι O. 528 v. l.)
Ἑλληρος Fr. 7, 1
Ἑλλοπίη Fr. 134, 1
Ἑλπίς O. 96
- Ἑννοσίγαιος Th. 818 S. 104
Ἑννοσιγαίου Th. 930 Ἑννο-
σιγαίῳ Th. 441 Fr. 143, 2
Ἑννοσίγαιον Th. 456
Ἑνναλίοιο S. 371
Ἑννώ [acc.] Th. 273
Ἐξάδιον S. 180
Ἐπειῶν Fr. 73, 2
Ἐπίδανρον Fr. 96, 6
Ἐπιμηθεύς O. 85 Ἐπιμηθέα
Th. 511 O. 84
Ἐπτάπορον Th. 341
Ἐρατώ [nom.] Th. 78; 246
Ἐρεβος [nom.] Th. 123 Ἐρέ-
βει Th. 125 Ἐρεβος [acc.]
Th. 515 Ἐρέβεσφιν Th. 669
Ἐρινύας O. 803 Ἐρινῦς Th.
185
Ἐρις Th. 226 O. 24; 28; 804
S. 156 Ἐριν Th. 225 O. 16
Ἐρίδων O. 11
Ἐρμάων Fr. 23, 1
Ἐρμεῖην O. 68
Ἐρμῆ Th. 444 Ἐρμῆν Th. 938
Fr. 276
Ἐρμιόνην (Helenae filia) Fr.
96, 56; 99, 1
Ἐρμιόνην (urbs) Fr. 96, 9
Ἐρμον Th. 343
Ἐρος Th. 120; 201
Ἐρύθεια (Hesperis) Fr. 270
Ἐρυθείη (insula) Th. 290; 983
Ἐρχομενοῦ Fr. 38, 2
Ἐσπερέθουσα Fr. 270
Ἐσπερίδες Th. 275 Ἐσπερίδων
Th. 518 Ἐσπερίδας Th. 215
Εὐαγόρη Th. 257
Εὐάρνη Th. 259
Εὐβοίης Fr. 96, 12 Εὐβοίαν
O. 651 Fr. 186, 3
Εὐδώρη Th. 244; 360 Fr. 180, 3
Εὐήνον Th. 345
Εὐκράντη Th. 243
(Εὐκράτη Th. 243 v. l.)
Εὐλμένη Th. 247
(Εὐνείκη Th. 246 libri)

- *Εὐνίκη Th. 246
Εὐνομίην Th. 902
Εὐπόμπη Th. 261
Εὐρύαλη Th. 276
Εὐρυβίη Th. 375 *Εὐρυβίην* Th. 239
Εὐρυγύης Fr. 104
Εὐρυνόμη Th. 358; 907
Εὐρυσθήα S. 91
Εὐρυτίωνα Th. 293
Εὕρυντον Fr. 110, 2
Εὐρώπη Th. 357
Εὐτέρπη Th. 77
Εὐφημον Fr. 143, 2
Εὐφροσύνην Th. 909
 *Εχεμος Fr. 90 *Εχεμον Fr. 93, 3
 *Εχιδνα Th. 304 *Εχιδναν Th. 297
 (*Ἐωσφόρον* Th. 381 libri)
- Ζευξώ* [nom.] Th. 352
Ζεύς Th. 56; 399; 412; 428; 498; 514; 520; 545; 550; 558; 561; 601; 669; 687; 784; 820; 853; 886; 899; 904; 914 O. 8; 47; 53; 104; 138; 143; 158; 168; 180; 229; 239; 281; 333; 379; 488; 565; 638; 668 S. 33; 89; 328; 383 Fr. 81, 8; 96; 59, 68; 115, 2; 134, 6; 138, 2; 186, 3; 245, 11 *Διός* Th. 13; 25; 29; 51; 52; 76; 81; 96; 104; 316; 328; 348; 386; 465; 513; 537; 613; 708; 730; 735; 815; 893; 920; 944; 952; 966; 1002; 1022 O. 4; 36; 51; 79; 99; 105; 122; 256; 267; 626; 676; 769 S. 66; 110; 126; 150; 163; 197; 202; 320; 322; 371; 392; 413; 422; 424; 443; 448 Fr. 96, 77, 88, 100; 116, 1; 171, 5; *245, 9 *Ζηνός* Th. 41; 285; 529 O. 87; 245; 253; 416; 483; 661 Fr. 96, 24; 103, 3; 169, 2 *Διί* Th. 36; 286; 580 O. 69; 259; (*χθονίῳ*) 465; 724 S. 56 Fr. 4, 2; 5, 1 *Ζηνί* Th. 141; 388; 938 S. 318 *Δία* Th. 11 O. 52; 273 *Δί'* Th. 468 O. 2 *Ζῆν Th. 884 *Ζῆνα* Th. 47; 457; 479. *Ζῆν'* Th. 568; (884) *Ζεῦ* Th. 548 Fr. 161, 1 *Διόθεν* O. 765 S. 22
Ζεφύρον Th. 870 O. 594 *Ζεφυρον* Th. 379
Ζήλον Th. 384
- *Ηβην Th. 17; 922; 950
 *Ἡέλιος Th. 760 *Ἡελίοιο Th. 958 *Ἡελίου Th. 1011 *Ἡελίῳ Th. 956 *Ἡέλιον Th. 19; 371
 *Ἡιόνη Th. 255
 *Ἡλέκτρη Th. 349 Fr. 275, 1
 *Ἡλέκτρην Th. 266
 *Ἡλεκτρώωνος S. 3 *Ἡλεκτρώωνα S. 82
 *Ἡλεκτρωνώνης S. 16; 35 *Ἡλεκτρωνώνη S. 86
 *Ἡμαθίωνα Th. 985
 *Ἡμέρη Th. 124; 748
 *Ἡνιόχην S. 83
 *Ἡοσφόρον Th. 381
 *Ἡρακλῆς Th. 318; 527 *Ἡρακλῆος Th. 530; 951 S. 74; 138 Fr. 135, 2 *Ἡρακλέα S. 448; 458
 *Ἡρακληείη Th. 289; 982 S. 115; 349; 416 *Ἡρακληείης Th. 332
 *Ἡρακληείη Th. 315 S. 452
 *〈Fr. 135, 18〉 *Ἡρακληειήν Th. 943 S. 52; 69
 *Ἡρη Th. 314; 328; 927 *Ἡρης Th. 952 *Ἡρήν Th. 11; 454; 921
 *Ἡριγένεια Th. 381
 *Ἡριδανόν Th. 338
 *Ἡσιόδον Th. 22
 *Ἡφαιστος Th. 945 S. 319 *Ἡφαίστιο S. 244; 297; 313

- Ἡφαίστον Th. 866 S. 123
 Ἡφαιστον Th. 927 O. 60
 Ἡώς Th. 378; 984 O. 610 Ἡοῦς
 Th. 451 Ἡῶ Th. 19; 372
 Θάλεια Th. 77
 (Θαλίη Th. 245) Θαλίην Th.
 909
 Θάνατος Th. 759 Θανάτοιο
 Th. 756 Θάνατον Th. 212
 Θάυμας Th. 265 Θάυμαντος
 Th. 780 Θάυμαντα Th. 237
 Θεία Th. 371 Θείαν Th. 135
 Θέμιν Th. 16; 135; 901
 Θεμιστονόην S. 356
 Θεμιστώ [nom.] Th. 261
 Θέτις Th. 244; 1006
 Θηβαγενέος Th. 530
 Θήβης S. 105 Θήβη Th. 978
 O. 162 S. 49 Θήβην S. 80
 Θήβας S. 2; 13
 Θηρώ [nom.] Fr. 142, 5 [acc.]
 Fr. 142, 4
 Θησέα S. 182
 Θόαν Fr. 118
 Θόη Th. 245; 354
 Θρηκίου O. 553
 Θρήκης O. 507
 Θρονίη Fr. 23, 2
 Ἰάνειρα Th. 356
 Ἰάνθη Th. 349
 Ἰαπετιονίδης Th. 614 Ἰαπετιο-
 νίδη Th. 528 Ἰαπετιονίδη
 Th. 543; 559 O. 54
 Ἰαπετός Th. 507 Ἰαπετοῖο Th.
 565; 746 O. 50 Ἰαπετόν Th.
 18; 134
 Ἰασίων (dat.) Th. 970 (Ἰασίω
 alt. rec.)
 Ἰαωλκός S. 380 *Ἰαωλκοῦ Fr.
 81, 2 Ἰαωλκόν *Th. 997 S.
 474
 Ἰδης [gen.] Th. 1010
 Ἰδομενεύς Fr. 96, 16
 Ἰδυία Th. 352 Ἰδυίαν Th. 960
 Ἰήσωνι Th. 1000 Ἰήσωνα Fr. 19, 1
 Ἰθάκης Fr. 94, 21
 Ἰλέα Fr. 116, 1
 Ἰμερος Th. 64; 201
 Ἰνώ [acc.] Th. 976
 *(<Ἰοβάταιο Fr. 7b, 13>
 Ἰόλαος S. 102; 323; 340; 467
 Ἰολάων S. 74 Fr. 142, 1 Ἰο-
 λάω Th. 317 Ἰόλαον S. 77
 Ἰόλαε S. 78; 118
 Ἰόλειαν Fr. 110, 5
 Ἰπποθόη Th. 251
 Ἰππονόη Th. 251
 Ἰππόστρατος Fr. 73, 1
 *Ἰπποτάδην Fr. 142, 3
 Ἰππον κρήνης Th. 6
 Ἰππώ [nom.] Th. 351
 Ἰρις Th. 780 Ἰριν Th. 266; 784
 Ἰστίνην Th. 454
 Ἰστρον Th. 339
 Ἰσχυς Fr. 123, 3
 Ἰφικλεΐδην S. 111
 Ἰφικλήα S. 54
 Ἰφικλος Fr. 166, 2 Ἰφίκλοιο Fr.
 94, 35
 Ἰφίτος Fr. 110, 4
 (Ἰωλκοῦ Fr. 81, 2 Ἰωλκόν Th.
 997)
 Καδμείοισιν Th. 326 Καδμεί-
 ονς S. 13 Καδμήη Th. 940
 Καδμηίδι O. 162
 Κάδμος Th. 937 Κάδμω Th. 975
 Κάικον Th. 343
 Καινέα S. 179
 Καλλιόπη Th. 79
 Καλλιρόη Th. 351; 981 Καλλι-
 ρόη Th. 288
 *(<Καλυδῶνος Fr. 135, 13>
 Καλυνψά [nom.] Th. 359; 1017
 Κάλχαντα Fr. 160, 6
 Κάστωρ Fr. 94, 13 Κάστορι Fr.
 94, 27, 31
 Κελαινώ [nom.] Fr. 275, 2
 Κένταυροι S. 184 Κενταύροι-
 σιν Fr. 79, 5

- Κέρβερον* Th. 311
Κερκηίς Th. 355
Κεφάλω Th. 986
Κήρ S. 156 *Κήρα* Th. 211 *Κή-
ρες* S. 249 *Κήρας* Th. 217
Κητώ [nom.] Th. 270; 333 *Κη-
τοῦς* Th. 336 *Κητώ* [acc.]
 Th. 238
Κῆνξ S. 472 Fr. 156 *Κήνκα* S.
 354; 476
Κίρκη Th. 1011 *Κίρκην* Th. 957
Κλέεια Fr. 180, 2
Κλειώ Th. 77
Κλεοδαίου Fr. 201
Κλυμένη Th. 351 *Κλυμένην* Th.
 508
Κλύμενος (Orchomeni filius)
 Fr. 277
Κλύμενον (Oenei filius) Fr. 135,
 16
Κλυταιμῆστρα Fr. 93, 5
Κλυτίη Th. 352
Κλυτίος Fr. 110, 3
Κλωθώ [nom.] S. 258 [acc.] Th.
 218; 905
Κοίον Th. 404 *Κοῖον* Th. 134
Κόρινθον Fr. 96, 8
Κορωνίς Fr. 180, 2 *Κόρωνιν* Fr.
 123, 3
Κόττος Th. 149; 654; 714; 734;
 817 *Κόττω* Th. 618
Κούρησιν (Aetoliae gens) Fr.
 135, 13
Κουρήτες (Θεοί) Fr. 198, 3
Κράτος Th. 385
(Κρείω Th. 375 *Κρεῖον* Th.
 134 v. l.)
Κρεῖοντα S. 83
Κρηθεύς Fr. 7, 4
(Κρηνηίς Th. 359)
Κρήτης Th. 477; 971 Fr. 96,
 16 *Κρήτη* Th. 480
(Κρισηίς Th. 359)
Κρίω Th. 375 *Κρεῖον Th. 134
Κρονίδης Th. 412; 423; 450;
 624 O. 18; 138; 158; 168;
 239; 247 Fr. 115, 2 *Κρονίδεω*
 Th. 572 O. 71 *Κρονίδη* Th. 53
Κρονίων Th. 949 O. 242; 276
 Fr. 68; 81, 11 *Κρονίωνος*
 Th. 4 *Κρονίωσι* Th. 534 O.
 69; 259 S. 53; 56
Κρόνος Th. 137; 168; 459; 473;
 495 O. 169 *Κρόνον* Th. 395;
 625; 630; 648; 660; 668 O.
 111 *Κρόνω* Th. 453; 476; 634
Κρόνον Th. 18; 73; 851
 **<Κτήσιππον* Fr. 135, 19>
Κυανοχαίτης Th. 278
Κυδοιμός S. 156
Κυθήρεια Th. 934; 1008 *Κυ-
θήρειαν* Th. 196; 198
Κυθήροις Th. 198 *Κυθήροισιν*
 Th. 192
Κύκλωπες Th. 144 *Κύκλωπας*
 Th. 139
Κύνκος S. 65; 346; 368; 413
Κύνκον S. 57; 329; 331; 468;
 472 *Κύνκε* S. 350
Κυλλήνης Fr. 276
Κυματολήγη Th. 253
Κύμη O. 636
Κυμοδόκη Th. 252
Κυμοδόη Th. 245
Κυμοπόλειαν Th. 819
Κυμώ [nom.] Th. 255
Κύπριδος Fr. 187, 2
Κυπρογενέα Th. 199
Κύπρω Th. 199 *Κύπρον* Th. 193
Κυρήνη Fr. 128, 2

Λάδωνα Th. 344
Λαέρταο Fr. 94, 22
Λακεδαιμονιάδε Fr. 94, 26, 37
Λαομέδεια Th. 257
Λαπιθάων S. 178
Λατίνον Th. 1013
Λάχσεις S. 258 *Λάχεσιν* Th.
 218; 905
(Λειαγόρη Th. 257 libri)
Λειπεφίλην Fr. 142, 2
Λελέγων Fr. 115, 1

Λερναίην Th. 314
(Λερναρίωνι Fr. 115, 3 v. l.)
 *Ληαγόρη Th. 257
Λήθην Th. 227
Ληριῶνα O. 504
Λητοίδης S. 479 *Λητοῖδην* Fr. 125, 3
Λητώ [nom.] Th. 918 O. 771
 Fr. 265, 3 *Λητόος S. 202
(Λητοῦς S. 202) *Λητώ* [acc.] Th. 18; 406
Λίγυς [acc. plur.] Fr. 55
Λιλαίηθεν Fr. 37
Λιμόν Th. 227
Λίνον Fr. 192, 1, 4
Λόγους Th. 229
Λοκροί S. 25
Λοκρός (heros) Fr. 115, 1
Λυγκῆος S. 327
Λυκάονος Fr. 44, 1
Λύκτον Th. 477; 482
Λυσιάνασσα Th. 258

Μάγνης Fr. 6 *Μάγνητα* Fr. 5, 2
Μαῖα Fr. 275, 3 *Μαίη* Th. 938
Μαίανδρον Th. 339
 *Μακηδόνα Fr. 5, 2
Μάντης Fr. 166, 1
Μάρης Fr. 165, 1
Μάσητα Fr. 96, 7
Μάχας Th. 228
Μέγαρα Fr. 96, 8
Μέδουσα Th. 276
Μελανίππην Fr. 278, 3
Μελίας Th. 187
Μελίβοια Fr. 46
Μελίτη Th. 247
Μελπομένη Th. 77
Μέμνονα Th. 984
Μενέλαος Fr. 94, 24; 96, 48, 51, 55 *Μενελάον* Fr. 93, 7
Μενελάω Fr. 94, 15; 99, 1
Μενέλαον Fr. 96, 1
 **<Μενεσθεύς* Fr. 94, 43>
Μενεσθώ [nom.] Th. 357
Μενίππη Th. 260

Μενοίτιον Th. 510; 514
Μερόπη Fr. 275, 3
Μήδειαν Th. 961
Μήδειον Th. 1001
Μηκιονίκη Fr. 143, 1
Μηκώνη Th. 536
Μηλόβοσις Th. 354
Μῆτις Th. 358 *Μῆτιν* Th. 886
Μίμαντα S. 186
Μιννήμιον Fr. 144, 4
Μίνως Th. 948 Fr. 96, 17
Μνημοσύνη Th. 54 *Μνημοσύνης* Th. 915 *Μνημοσύνην* Th. 135
Μοῖραι Fr. 139 *Μοίρας* Th. 217; 904
Μόλουρον (*Μόλυρον libri*) Fr. 144, 1
Μόρον Th. 211
Μοῦσαι Th. 25; 52; 75; 96; 114; 916; 966; 1022 O. 1; 662 S. 206 *Μουσάων* Th. 1; 36; 93; (94 v. l.); 100 Fr. 197, 1 *Μουσέων* Th. 94 *Μούσης* O. 658
Μόψον S. 181
Μυρμιδόνων S. 380; 474
Μῶμον Th. 214

Ναυβολίδαο Fr. 110, 6
Νανσίθοον Th. 1017
Νανσίνοον Th. 1018
Νείκεα Th. 229
Νεῖλον Th. 338
Νεμειάτον Th. 327
Νεμείης Th. 329; 331
Νέμεσις O. 200 *Νέμεσιν* Th. 223
Νέσσον Th. 341
Νέστωρ Fr. 15, 2; 16 *Νέστορος* Fr. 17, 2
Νηλῆος Fr. 15, 1
Νηληιάδαο Fr. 17, 2
Νημερτής Th. 262
Νηρῆος Th. 240; 263; 1003
Νηρέα Th. 233
Νησαίη Th. 249

- Νησά* [nom.] Th. 261
Νίκηη Th. 384
Νικόστρατον Fr. 99, 2
Νότοιο O. 675 *Νότον* Th. 870
Νότον Th. 380
Νύμφαι Fr. 171, 5; 180, 1; 198, 1 *Νυμφέων* Th. 130 *Νύμφας* Th. 187
Νύξ Th. 123; 211; 213; 224; 748; 757 O. 17 *Νυκτός* Th. 107; 124; 744; 758 *Νύκτα* Th. 20

Ξάνθη Th. 356
Ξοῦθος Fr. 7, 2

Ὁβριάρεως Th. 734 *Ὁβριάρεω* Th. 617
*Ὀδίτεω Fr. 135, 38 **Ὀδίτην* Fr. 135, 19
Ὀδυσεῆος Th. 1012 Fr. 94, 21
Ὀδυσεῇ Th. 1017
Ὀθρονος Th. 632
Οἰβαλίδας Fr. 94, 38
Οἰδιπόδας O. 163
Ὀιζόν Th. 214
Ὀικλειῖδας Fr. 94, 16
Οἴνῃ Fr. 135, 14
Ὀλμειοῦ Th. 6
Ὀλυμπιάδες Th. 25; 52; 966; 1022 *Ὀλυμπιάδεσιν* Fr. 142, 2
Ὀλύμπιος Th. 390 O. 474 Fr. 81, 8; 205, 1 *Ὀλυμπίου* Th. 529 O. 87; 245 *Ὀλύμπιον* Th. 884 *Ὀλύμπια* Th. 75; 114; 783; 804; 963 O. 81; 110; 128
Ὀλυμπος Th. 680; 842 S. 203
Ὀλύμπον Th. 37; 42; 51; 62; 118; 408; 689; 794 *Ὀλυμπον* Th. 68; 101; 113; 391 O. 139; 197; 257 S. 79; 466 Fr. 5, 3
Ὀμηρος Fr. 265, 1
Ὀνείρων Th. 212

Ὀπλέα S. 180
(Ὁρθρῶ) Th. 327 v. l. *Ὁρθρον* Th. 293, 309 v. l.)
Ὁρθῶ Th. 327 *Ὁρθον* Th. 293; 309
Ὁρκος O. 219 *Ὁρκον* Th. 231 O. 804
Ὁρχομενόν Fr. 144, 4
Οὐλύμποιο Th. 633; 855 S. 30
Οὐλύμπου Fr. 125, 2 *Οὐλύμπω* Th. 953 *Οὐλυμπον* S. 471 *Οὐλυμπόνδε* Th. 397
Οὐρανίδη Th. 486 *Οὐρανίδας* Th. 502
Οὐρανίη Th. 78; 350 Fr. 192, 1
Οὐρανιώνων Th. 461; 919; 929
Οὐρανός Th. 45; 159; 176; 208; 702 *Οὐρανοῦ* Th. 106; 147; 154; 421; 463; 644; 891
Οὐρανῶ Th. 133 *Οὐρανόν* Th. 127; 470
Οὔρεα Th. 129
Οὔρειον S. 186

Παγασαίων S. 70
Παιήων Fr. 194, 2
Πάλλαντι Th. 383 *Πάλλαντα* Th. 376
Παλλάς Th. 577 O. 76 S. 126 Fr. 245, 4
Πανδιονίδαο Fr. 245, 3
Πανδιονίς O. 568
Πανδώρα Fr. 4, 2 *Πανδώρη* O. 81
Πανελλήνεσσι O. 528
*Πανόπεια Th. 250
(Πανόπη) Th. 250 libri
*Πανοπή Fr. 38, 1
Πανοπηίδος Fr. 105
Παρθένιον Th. 344
Παρνησοῖο Th. 499
Πασιθέη Th. 246
Πασιθόη Th. 352
Πειθῶ [nom.] Th. 349 O. 73
Πειρίθοον S. 179 Fr. 113
*Πείρον (*Πείροιο* libri) Fr. 74, 2

- (Πεισιθόη Th. 352 v. l.)
 Πελασγός Fr. 44, 2
 Πελασγῶν Fr. 212
 Πελειάδες Fr. 178; 179 Πελειά-
 δας Fr. 177
 Πελλίης Th. 996
 Πεμφορηδῶ [acc.] Th. 273
 Περιήρης Fr. 7, 5
 Περικλύμενον Fr. 14, 1
 Περιμήδεα S. 187
 *〈Περίφαντα Fr. 135, 16〉
 Περμησσοῖο Th. 5
 Περσέπολιν Fr. 17, 3
 Περσεύς Th. 280 S. 216; 229
 Περσεφονείης Th. 768; 774
 Περσεφόνην Th. 913
 Περσηίς Th. 356; 957
 Πέρσης (heros) Th. 409 Πέρ-
 σην Th. 377
 Πέρση (frater Hesiodi) O. 10;
 27; 213; 274; 286; 299; 397;
 611; 633; 641
 *Π<ετew> Fr. 94, 43, <46>
 Πετραίη Th. 357
 Πετραῖον S. 185
 Πευκείδας S. 187
 (Περρηδῶ [acc.] Th. 273 v. l.)
 Πήγασος Th. 281; 325 Πήγα-
 σον Fr. 245, 17
 Πηλείδην Fr. 96, 50
 *〈Πηλεύς Fr. 81, 3〉 Πηλεί Th.
 1006 Πηλεῦ Fr. 81, 7
 Πηλῖον Fr. 96, 54 Πηλίω Fr.
 19, 2; 96, 49 Πήλιον Fr.
 79, 4
 Πηνειοῦ Fr. 128, 2 Πηνειόν
 Th. 343
 Πιερίδες S. 206
 Πιερίη Th. 53 Πιερίην Fr. 5, 3
 Πιερίηθεν O. 1
 Πληιάδες O. 615; 619 Πληιά-
 δων O. 383 Πληιάδας O. 572
 Πληξάουρη Th. 353
 Πλοῦτον Th. 969
 Πλοντώ [nom.] Th. 355
 *Πλωτώ [nom.] Th. 243
 Ποδάρκης Fr. 94, 35
 *Πολυδέκτεα Fr. 6
 (Πολυδένκεια Fr. 6)
 Πολυδενύκης Fr. 94, 13 Πολυ-
 δένκει Fr. 94, 27, 31
 Πολυδώρη Th. 354
 Πολύδωρον Th. 978
 Πολυκάστη Fr. 17, 1
 Πολύμνια Th. 78
 Πόνον Th. 226
 Ποντοπόρεια Th. 256
 Πόντος Th. 107; 233 Πόντον
 Th. 132
 *〈Πορθάωνος Fr. 135, 14〉
 Ποσειδάων O. 667 Fr. 14, 2;
 116, 5; 245, 1 *〈Ποσειδάωνος
 Fr. 245, 14〉 Ποσειδάωνι Fr.
 7b, 6 Ποσειδάωνα Th. 15
 Ποσειδέων Th. 732
 Ποταμοῖς Th. 348 Ποταμούς
 Th. 337
 *Πουλυνόη Th. 258
 (Πουλυνόμη Th. 258 libri)
 Πρόλογον S. 180
 Προμηθεύς Th. 546; 614 O. 48;
 86 Προμηθεά Th. 510; 521
 Προνόη Th. 261
 Πρυμνώ [nom.] Th. 350
 (Πρωθῶ [nom.] Th. 243 v. l.)
 Πρωτεσίλαος Fr. 94, 36
 Πρωτομέδεια Th. 249
 Πρωτώ [nom.] Th. (243 libri),
 248
 Πυθῶ [acc.] Fr. 123, 2 Πυθοῖ
 Th. 499 Πυθοῖδε S. 480
 Πύλον S. 360
 ῥέην Th. 467
 (Ρεῖα Th. 453 v. l.) ῥεῖη Th.
 453; 625; 634 ῥεῖαν Th. 135
 ῥῆσον Th. 340
 ῥόδεια Th. 351
 ῥοδίον Th. 341
 Σαγγάριον Th. 344
 Σαλαμῖνος Fr. 96, 4

- Σαλμωνεύς Fr. 7, 5
 Σατύρων Fr. 198, 2
 Σαώ [nom.] Th. 243
 Σείριος O. 417; 587; 609 S.
 397 Σείριον S. 153
 Σελήνην Th. 19; 371
 Σεμέλη Th. 940 Σεμέλην Th.
 976
 Σῆρον Fr. 86
 Σθεννώ [nom.] Th. 276
 Σιμοῦντα Th. 342
 Σισυφίδαο Fr. 245, 13
 Σίσυφος Fr. 7, 4
 Σκάμανδρον Th. 345
 Σκύθας Fr. 55
 Σπειώ [nom.] Th. 245
 Στερόπην Th. 140
 Στρατονίκη Fr. 110, 1
 Στυμόνα Th. 339
 Στυξ Th. 361; 383; 389; 397;
 776 Στυγός Th. 805
 *〈Σχοινηός Fr. 21, 3〉
 Ταρτάρον Th. 736; 807; 822
 Τάρταρον Th. 682; 721; 725;
 868 S. 255
 Τάρταρα Th. 119 (Τάρταρ' Th.
 725 v. l.)
 Ταφίων S. 19
 Τελαμών Fr. 278, 1
 Τελεστό [nom.] Th. 358
 (Τερμησοῖο Th. 5 v. l.)
 Τερψιχόρη Th. 78
 Τηθύς Th. 337; 368 Τηθύος
 Th. 362 Τηθύν Th. 136
 Τηλεβοάων S. 19
 Τηλέγονον Th. 1014
 Τηλεμάχῳ Fr. 17, 1
 Τηϋγέτη Fr. 275, 1
 Τιθωνῶ Th. 984
 Τιμάνδρη Fr. 93, 3 Τιμάνδρην
 Fr. 90
 Τίρυνθ' Th. 292
 Τίρυνθον S. 81
 Τιταρήσιον S. 181
 Τιτήνης Th. 630; 632; 648;
 668; 676; 729; 814; 851 Τι-
 τήνεσσιν Th. 650; 674; 882
 Τιτήσι Th. 392; 424; 663
 Τιτήνας Th. 207; 697; 717;
 820
 Τιτνόν Fr. 36
 Τλησήνορα Fr. 113
 Τοξεύς (Euryti filius) Fr. 110, 4
 Τοξέα (Oenei filius) Fr. 135, 16
 Τρητοῖο Th. 331
 Τρηχίνος S. 355; 469 Τρηχίνα
 S. 353
 Τριτογένεια S. 197 Τριτογέ-
 νειαν Th. 895; 924
 Τρίτων Th. 931
 Τροιζήνα Fr. 96, 6
 Τροίην O. 165; 653
 Τυνδαρέον Fr. 94, 38; 96, 21
 Τυνδάρεω Fr. 94, 7
 Τυνδαρίδῃσιν Fr. 94, 20
 Τυρσηνοῖσιν Th. 1016
 Τυφάονιον S. 32
 Τυφάονα Th. 306
 Τυφωός Th. 869 Τυφωέα Th.
 821
 Τύχη Th. 360
 Ὑάδες O. 615 Ὑάδας Fr. 180, 4
 Ὑδρην Th. 313
 Ὑηττος Fr. 144, 1
 Ὑλλον Fr. 135, 19
 Ὑπεριονίδαο Th. 1011
 Ὑπερίονος Th. 374 Ὑπερίονα
 Th. 134
 Ὑπνος Th. 759 Ὑπνον Th. 212;
 756
 Ὑρίη Fr. 132 Ὑρίη Fr. 143, 1
 Ὑσμίνας Th. 228
 Φάέθοντα Th. 987
 Φαισύλη Fr. 180, 2
 Φαιώ [nom.] Fr. 180, 3
 Φάληρον S. 180
 Φᾶσιν Th. 340
 Φέλλον Fr. 46
 Φέρουσα Th. 248

Φηρέα Fr. 135, 15
 Φθίγη Fr. 128, 1 Φθίγην Fr. 81, 1
 Φῖν' Th. 326
 Φίκιον (ὄρος) S. 33
 Φιλάμωνα Fr. 111
 Φιλότητα Th. 224
 Φιλυρίδης Th. 1002
 Φλεγύας Fr. 123, 4
 Φόβος S. *144, 195; 463 Φόβον
 Th. 934; (Φόβους Th. 228
 v. l.)
 Φοίβη Th. 404 Φοίβην Th. 136
 Φοῖβος S. 68 Fr. 135, 40; 194,
 1 Φοῖβον S. 100 Φοῖβω Fr.
 123, 3; *125, 3 Φοῖβον Th.
 14 Fr. 265, 3
 Φόνους Th. 228
 (Φόρκυ Th. 333 v. l.) Φόρκυ
 Th. 270 Φόρκυ Th. 333 Φόρ-
 κυν Th. 237
 Φόρκυνος Th. 336
 Φυκτέος Fr. 73, 2
 Φυλάκης Fr. 94, 34
 Φυλακίδαο Fr. 94, 35
 Φύλακος Fr. 166, 4
 Φύλας Fr. 142, 1
 Φυλῆα Fr. 93, 4
 Φωκῆες S. 25
 Φῶκον Th. 1004
 Χαίρωνος Fr. 142, 6
 Χαλκίδα O. 655
 Χαλκωδοντιάδης Fr. 96, 13
 Χάος [nom.] Th. 116 Χάεος
 Th. 123; 814 Χάος [acc.] Th.
 700
 Χάριτες Th. 64 O. 73 Χαρίτων

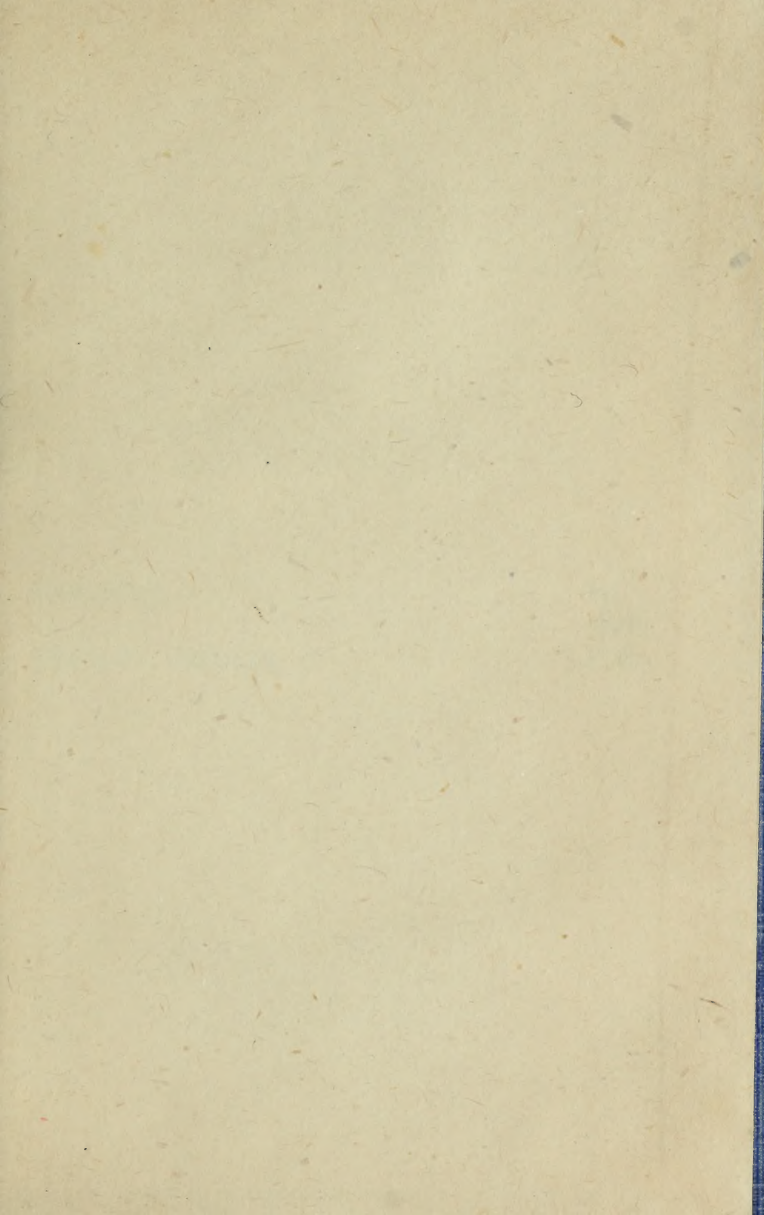
Th. 946 Fr. 21, 3; 94, 6;
 128, 1 Χαρίτεσσιν Fr. 180, 1
 Χάριτας Th. 907
 (Χείρων Th. 1001 Fr. 19, 2;
 96, 49 libri)
 Χίμαιραν Th. 319 *〈Fr. 7b, 12〉
 *Χίρων Th. 1001 Fr. 19, 2; 96,
 49
 Χρυσάωρ Th. 281; 287 Χρυ-
 σάωρι Th. 979
 *Χρυσήις Th. 359
 Ψαμάθη Th. 260; 1004
 (Ψεύδεα Th. 229 v. l.)
 *Ῥαρίων O. 609 *Ῥαρίωνος
 O. 598; 615; 619
 *Ῥυγλίην (insula) Fr. 70
 Ῥυγλίου (πόντου) Fr. 96, 20
 Ῥυγλίον Fr. 70
 Ῥκεανίνη Th. 389; 956 Ῥκεα-
 νίνην Th. 507 Ῥκεανῖναι
 Th. 364
 Ῥκεανός S. 314 Ῥκεανοῖο Th.
 215; 242; 265; 274; 288;
 292; 294; 695; 776; 789;
 816; 959 O. 566 Fr. 274
 Ῥκεανοῦ Th. 282; 362; 368;
 383; 841; 908; 979 Ῥκεανῶ
 Th. 337 Ῥκεανόν Th. 20;
 133 O. 171
 Ῥκυπέτην Th. 267
 Ῥκυρόη Th. 360
 Ῥλενίην Fr. 74, 1
 Ῥραι O. 75 Ῥρας Th. 901
 (Ῥρίων O. 609 Ῥρίωνος O. 598;
 615; 619)

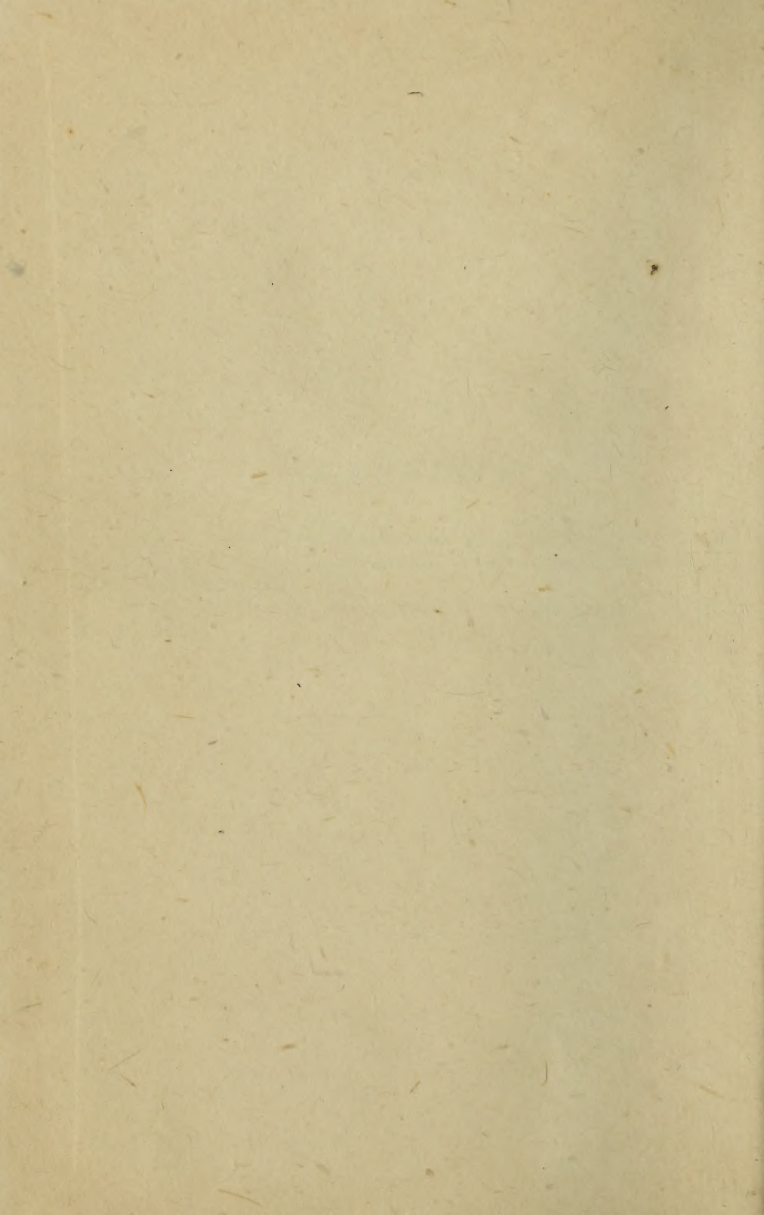
ADDENDUM

Scut. 212 ε>ΦΟΙΝΕΟΝ lectionem papyri Q ex ἐφοί<κ>νεον
= ἐποίχνεον adspiratione mutata natam esse suspicatur C.
Liter. Centralbl. 1907, 443

Fragm. 96, 94 init. οἶο>ς scribendum esse censet Klouček;
an πάμπα>?

Hesiodus

PA

3404

Hesiodi Carmina

.H56

PONTIFICAL INSTITUTE
OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK
TORONTO 5, CANADA

